

voice ATHENS

13 ΧΡΟΝΙΑ ATHENS VOICE

39 φοιτητές
του **Deree**
γράφουν την Α.Υ.

*Sweet
thirteen!*

LIVE CASINO

ROULETTE & BLACKJACK

ΚΟΡΥΦΑΙΑ
JACKPOTS

ΤΑΧΥΤΑΤΕΣ
ΠΛΗΡΩΜΕΣ

ΜΕΣΑ ΣΕ 24 ΩΡΕΣ

ΣΤΟΙΧΙΜΑΝ
GR
Το παιχνίδι άλλαξε

♠ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ ♥ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ♣ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

ΠΑΙΞΕ ΥΠΕΥΘΥΝΑ

21+ | ΚΕΘΕΑ: 210-9237777 | ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΡΥΘΜΙΣΤΗΣ ΜGA
Η ΣΥΧΝΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΠΑΙΓΝΙΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟ ΕΘΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

EDITO

Του Φώτη Γεωργελέ

Όταν το 2010 ξέσπασε αυτή η τρομερή κρίση που μας βασανίζει ακόμα, ο πειρασμός για την ATHENS VOICE ήταν πολύ μεγάλος. Στο κλίμα που επικράτησε, ήταν πολύ εύκολο να παίξει το ρόλο του εισαγγελέα και του κήνσορα των πάντων. Ήταν μια εφημερίδα δημοσιογράφων, η μόνη που μπορούσε να ισχυριστεί ότι δεν έχει καμία σχέση με μεγάλα οικονομικά συμφέροντα. Ήταν μια εφημερίδα που όχι μόνο δεν είχε σχέσεις με το παλιό πολιτικό σύστημα αλλά το αντιμετώπιζε μάλλον ειρωνικά, με αυτή την αυθάδεια των νέων που βλέπουν πάντα συντηρητικούς τους προηγούμενους. Γιατί η ATHENS VOICE ήταν μια νεανική εφημερίδα εκ κατασκευής, βρισκόταν στα πανεπιστήμια και τα καφέ, τα σινεμά και τα μπαρ και τα βιβλιοπωλεία, στα κόκκινα σταντ, ήταν στην κυριολεξία «του δρόμου», νεανική και εναλλακτική, η πιο αγαπημένη εφημερίδα.

Στο χώρο των media δεν υπάρχουν άγγελοι, όλοι σκέφτονται στο τέλος το λογαριασμό. Το «πολιτικό κόστος» για ένα Μέσο είναι το ίδιο με ένα πολιτικό κόμμα. Στα Μέσα Ενημέρωσης δεν λέμε απλώς τη γνώμη μας, είναι και η δουλειά που κάνουμε, από αυτή ζούμε. Είναι πολύ δύσκολο, είναι αυτοκτονικό, είναι πολύ μεγάλη απόφαση, ενώ έχεις όλα τα φόντα να εκμεταλλευτείς την ατμόσφαιρα και να κερδίσεις εύκολα από το κλίμα, τελικά να επιλέξεις να πας αντίθετα στο ρεύμα έστω κι αν αυτό κοστίζει. Και στην περίπτωση της εφημερίδας αυτής κόστισε, όπως ξέρετε ήδη, πάρα πολύ.

Όμως στη ζωή καθενός από μας, έρχεται κάποτε μια στιγμή που νιώθει ότι οφείλει να κάνει κάτι, το οφείλει στον εαυτό του, στον τόπο του, στους ανθρώπους γύρω του. Θυμάμαι ακόμα σαν να είναι σήμερα το γράμμα μιας αναγνώστριας, που υπέγραφε «μικρή αναγνώστρια»: Γιατί δεν γράφετε πια εκείνα τα εντιμόρια που μας άρεσαν τόσα χρόνια, η ζωή δεν είναι μόνο οικονομία. Θυμάμαι και την απάντηση που της είχα γράψει σε ένα από τα πρώτα κείμενα της οικονομικής κρίσης: Τώρα πρέπει να πούμε μόνο αλήθειες όσο δυσάρεστες κι αν είναι, για να μπορέσει η πατρίδα μας να ξεπεράσει αυτή την κρίση. Γιατί αν εγώ χάσω τα επόμενα χρόνια γράφοντας οικονομικά αντί για τραγούδια, ταινίες, ταξίδια και έρωτες στη νυχτερινή Αθήνα, θα είναι κρίμα. Αν εσύ όμως, μικρή μου αναγνώστρια, χάσεις την επόμενη δεκαετία της ζωής σου, θα είναι πολύ οδυνηρό, όχι μόνο για σένα αλλά για την ίδια τη χώρα.

Οι προφητικοί φόβοι επαληθεύτηκαν, μπαίνουμε σε λίγο στον όγδοο χρόνο της κρίσης, συζητάμε για τέταρτο μνημόνιο, συζητάμε ακριβώς τα ίδια πράγματα που συζητούσαμε όλα τα προηγούμενα χρόνια. Μειώσεις μισθών, περικοπές συντάξεων, φόρους, ανεργία, λουκέτα. Η χαμένη δεκαετία. Μια χαμένη δεκαετία από τη ζωή μας. Μονοθεματική, χωρίς ποικιλία, χωρίς χαρά, μόνο άγχος και φόβο.

Η ελληνική κοινωνία αντέδρασε φοβισμένα, σπασμωδικά και αυτοκαταστροφικά απέναντι στην κρίση. Άκουσε, σχεδόν με άγρια χαρά, κάθε δημαγωγό που υποσχόταν εύκολη επιστροφή στον Παράδεισο των Δανεικών, αρκεί να βρίσει, να χτυπήσει, να προπηλακίσει όποιον θα υποδεικνυόταν ως «εχθρός». Φωνάζαμε και μισούσαμε αντί να σκεφτόμαστε και να δουλεύουμε για να συμμαζέψουμε το χάλι. Προσπαθούσαμε να διατηρήσουμε τις αποτυχημένες δομές που μας οδήγησαν στη χρεοκοπία, αντί να προσπαθούμε να τις αλλάξουμε. Απέναντι στην προσπάθεια του παλιού συστήματος, να διατηρήσει τις χρεοκοπημένες δομές με κάθε κόστος, η ATHENS VOICE έλεγε ότι η Ελλάδα πρέπει να αλλάξει για να διασωθεί. Πρέπει να αλλάξει γιατί το οφείλει στα παιδιά της. Μια εφημερίδα νεανική όφειλε, έστω και με κόστος, να αναδείξει ποιο είναι το συμφέρον της επόμενης γενιάς, εκείνης που μετανάστευσε τελικά μαζικά αυτά τα χρόνια σε άλλες χώρες. Όφειλε να μιλήσει για αλλαγή, όχι για διατήρηση του παλιού μοντέλου που χάνεται. Όφειλε να είναι αληθινά προοδευτική.

Αυτά τα χρόνια, οι φωνές που προσπάθησαν να βγουν έξω από τον αυτοκτονικό φαύλο κύκλο των κομματικών συγκρούσεων εξουσίας, του διχαστικού λόγου, της αυτοκαταστροφικής αδράνειας, ήταν λίγες. Η Ελλάδα έχασε 7 χρόνια προσπαθώντας να μη δει την πραγματικότητα. Δεν είχε την αυτοπεποίθηση και τη δυναμικότητα που χρειαζόταν. Αντί να λύσει τα προβλήματά της προτιμούσε να βρίσκει εχθρούς, να μισεί ο ένας τον άλλο. Σήμερα αρχίζουμε να καταλαβαίνουμε πού οδήγησαν όλα αυτά. Σήμερα ξέρουμε ότι χάσαμε άδικο 7 χρόνια ήδη. Σήμερα κανείς δεν κατηγορεί πια την ATHENS VOICE. Αντιθέτως, φωνάζουν συνθήματα εναντίον αυτών που τους ξεγέλασαν με εύκολες υποσχέσεις. Ούτε αυτό είναι σωστό. Η Ελλάδα πρέπει να τελειώνει με αυτό το στάδιο της αναζήτησης «ενόχων». Πρέπει να αρχίσει να ψάχνει τις θετικές φωνές, τους δημιουργούς, αυτούς που έχουν μια ιδέα για να πάμε παρακάτω.

Η Athens Voice αυτές τις μέρες συμπληρώνει 13 χρόνια ζωής και μπαίνει στο 14ο. Με την ελπίδα ότι η τρίτη επταετία θα είναι για τη χώρα και τις ζωές μας περίοδος ανόρθωσης και ανανέωσης μετά το τέλος. Γι' αυτό, όπως κάθε χρόνο στα γενέθλιά μας δίνουμε την εφημερίδα να τη γράψουν άνθρωποι που εκτιμάμε, έτσι φέτος τη δίνουμε στους νέους συναδέλφους, στους φοιτητές του Deree, αυτούς που θα ενημερώνουν την Ελλάδα μετά την κρίση. Οι σημερινοί 20άρηδες είναι η πρώτη γενιά που δεν κουβαλάει τις ιδεοληψίες και τα βαρίδια της μεταπολίτευσης. Σ' αυτήν ελπίζουμε. Ας έχουν παρακαταθήκη το μάθημα που πήραμε εμείς: Κι όταν δεν καταφέρνεις να σ' ακούσει μια κοινωνία που δεν θέλει να ακούσει, πρέπει να επιμένεις. Στο τέλος, η αλήθεια είναι πάντα πιο δυνατή. **Α**

**6° ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΤΖΑΖ**

Δεκέμβριος 2 → 4

**ONASSIS
ΣΤΕΓΗ**

Κοντραφούρης, Αναδολής, Rissanen,
Φλωρίδης, Ανισέγκος, Δημητριάδης, Παλαιολόγου,
Μάνεσης, Hasselberg, Kurdeko

Τολμηρές συνεργασίες Ελλήνων και ξένων μουσικών
σε τρεις βραδιές γεμάτες τζαζ.

Με την υποστήριξη:

sgt.gr/music

DRAMBUIE

13 χρόνια A.V.,
39 φοιτητές και φοιτήτριες
του Deree,
ένα επετειακό τεύχος

DEREE + A.V. = ATHENS FOR EVER!

Να τι ξεφυλλίζεις: Ένα project, όχι απλώς ένα επετειακό τεύχος. Είναι μια «συνεργατική» ιστορία, από τους φοιτητές του Deree και από την A.V. που μπαίνει στην «εφηβεία»! Μια πρωτοβουλία που έδωσε στα παιδιά την ευκαιρία (χμ... και την ευθύνη) να πάρουν μια δουλειά πάνω τους, από την αρχή μέχρι το τέλος. Να γράψουν. Να φωτογραφίσουν. Να πιάξουν. Να βρίσουν. Να το ξαναπιάσουν. Να συνεργαστούν με τον Γιάννη, τον Δημήτρη, τον Φώτη, την Α-ναστασία, όλους τους ανθρώπους της A.V. Να βγουν στους δρόμους της Αθήνας μαζί, να ψάξουν τι είναι αυτό που την κάνει «Αθήνα μας» και να το βρουν: στα πρόσωπα των μικροπωλητών, στους χιλιοβαμμένους τοίχους, στα στενά μπαλκόνια με τα γεράνια, στα περίπτερα της γειτονιάς, στο νλιοβασίλεμα από τα Βραχάκια. Να τραβήξουν χίλιες φωτογραφίες και να κρατήσουν τη μία. Να παιδευτούν πάνω από ένα κείμενο, μία εικόνα, μία ιδέα. Να δουν την πόλη αλλιώς, να τη γυρίσουν ανάποδα, να ανακαλύψουν όλα όσα άλλαξαν και όλα όσα έμειναν ίδια αυτά τα 13 χρόνια... Να πουν με μια φωνή - μια αθηναϊκή φωνή: Χρόνια πολλά, Athens Voice.

Deree - The American College of Greece

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Το **Sweet Thirteen** εξώφυλλο επιμελήθηκε η δημιουργική ομάδα του τμήματος Marketing and Communication του **Αμερικανικού Κολλεγίου Ελλάδος**. Οι φωτογραφίες είναι της **Ερσης Δρόσου**, φοιτήτριας Marketing του Deree, και αποτελούν μέρος του υλικού που συγκέντρωσε η ίδια κατά τις «φωτογραφικές εξορμήσεις» της στην πόλη για την προετοιμασία του επετειακού τεύχους που κρατάτε στα χέρια σας.

Το DEREΕ γράφει την ATHENS VOICE

Όλα ξεκίνησαν πριν από δύο μήνες. Από εκείνη την πρώτη γνωριμία στην αίθουσα του Deree, και μετά εδώ στα γραφεία της ATHENS VOICE με όλους τους φοιτητές που ήθελαν να δημιουργήσουν για το επετειακό τεύχος των δεκατριών χρόνων. Ανάμεσά τους και φοιτητές που ήθελαν να ασχοληθούν με το marketing ή και το στήσιμο των σελίδων. Μας έδωσαν παραπάνω από 50 ιδέες για θέματα που τους ενδιέφεραν και τους απασχολούσαν. Σχεδόν όλα τα θέλαμε, αλλά δεν γινόταν. Επιλέξαμε και αρχίσαμε. Ας έτρεχαν παράλληλα τα τεύχη, ήταν ωραία για εμάς να ασχολούμαστε με νέους που είχαν κέφι και όρεξη να δημιουργήσουν για την αγαπημένη τους εφημερίδα. Τηλέφωνα, ιδιωτικές συναντήσεις, ανταλλαγή email με απορίες, διορθώσεις, εγκρίσεις, για να φτάσουμε στο τεύχος. Σήμερα, εμείς της ATHENS VOICE, είμαστε χαρούμενοι που σας παρουσιάζουμε την πρώτη δουλειά των φοιτητών στην εφημερίδα μας. -Α.Β.

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΠΟΥ ΑΣΧΟΛΗΘΗΚΑΝ ΜΕ ΤΟ PROJECT

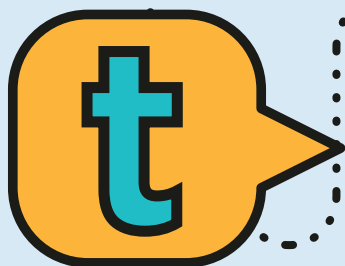
Δημοσιογράφοι/ Φωτογράφοι/Γραφίστες

Αλαϊλάδη Λυδία
Ανδρέου Αφροδίτη
Βούτσας Δημήτριος-Εκτωρ
Cabatic Carmina
Γούναρης Νικόλαος
Ζαφειροπούλου Βίκυ
Δρόσου Έρση
Κασβίκη Μαρία
Καπούτσου Ηλιάννα
Κονδυλοπούλου Μυρτώ
Μπογράκου Ελπίδα
Μπούκλη Μαρία
Ντουινιά Αλίκη
Πάντου Μυρώ
Παπαζέφκου Αλεξάνδρα-
Λάουρα
Παπαζησίμου Δημήτρης
Παπαϊωάννου Αναστασία
Παππά Κατερίνα
Πεζά Αλεξία-Σίλια
Ραβινή Νίνα-Ισαβέλλα
Σεραφειμάκη Αμαλία
Σκαβάντζου Αρετή
Σπανουδάκης Γιώργος
Σκουρλή Ηλιάνα
Τσαπάρια Έβη
Χριστίδης Μιλτιάδης
VanWart Meghan

Marketing, Sales & PR Team

Βαφειαδάκη Ιωάννα
Καμπόλη Στεφανία
Κασουλάκης Μάνος
Ramzy Rana
Χατζηγιάννου Δάφνη
Παπίτση Φλώρα
Κυριακοπούλου Αγάπη
Δρίτσα Κορίνα
Παλαιοδημοπούλου Μουσαμά
Αλεξάνδρα
Χατζηγάκη Ελισάβετ
Βερικάκη Κλέλια
Ηλιοπούλου Δύλια

Λέξεις/φράσεις που χρησιμοποιούμε στο φέισμπουκ ή και σε άλλα social media

Τι emoji να του στείλω; Η έκφραση των συναισθημάτων σου είναι απόλυτα συνυφασμένη με την επιλογή του κατάλληλου emoji, καθώς ακόμα και το μαϊμούδι δίνει άλλο αέρα από το κοάλα. Ξεκάθαρα.

Το φίλτρο LO-FI με κάνει πολύ πράσινη Αντικατέστησε το όνομα με όποιο άλλο θες και το χρώμα με άλλο χρώμα/ουσιαστικό/ζώο (!) – δεν υπάρχουν όρια πια στο σαν τι μπορεί να σε δείχνει ένα φίλτρο.

Ο «τοίχος μου» Όχι, δεν αναφέρεται στον τοίχο του σπιτιού σου αλλά σ' έναν πιο virtual reality τοίχο, ο οποίος στην τελική είναι η επέκταση του εαυτού σου στο διαδίκτυο.

Μαν, δώσ' μου το φέισμπουκ να γίνουμε φίλοι/να σε κάνω add Καλά, αυτή η φράση γίνεται πιο εύκολα αντιληπτή με έναν αέρα καγκουριάς, αλλά και χωρίς κάτι να γίνεται. Αναφέρεται, όπως – νομίζω – όλοι γνωρίζουμε, στη διαδικασία προσθήκης «φίλων» στο φέισμπουκ.

Θα κάνω τσεκιν Ε, λοιπόν, έχεις ντυθεί, στολιστεί, παρφουμαριστεί και τι λείπει; Ένα ποστ στο φέισμπουκ σχετικά με το μέρος που είσαι για να μην πάνε χαμένες κι όλες αυτές οι ώρες προετοιμασίας.

Λολ Κλεμμένο αμερικάνικο από το LOL (laugh out loud). Όταν θέλω να δείξω γέλιο, το χρησιμοποιώ. Τελευταία έχει μεταμορφωθεί και σε «λελ» από τους πιο «ιν» του νεαρόκοσμου.

OMG Λαϊκιστί «ο-μι-τζι», κλεμμένο κι αυτό από το αμερικάνικο Oh My God! Χρησιμοποιείται τόσο συχνά πλέον που κάποιος μπορεί να θεωρήσει πως μεταμορφωνόμαστε σε αγγλόφωνη αποικία.

Ρήματα σε -άρω (πρώτο συνθετικό αγγλική λέξη, δεύτερο συνθετικό -άρω για να γίνεται πιο εύκολα αντιληπτό από τους λιγότερο αγγλόφιλους)

Stalkάρω Από την αγγλική λέξη *stalking*, που αυτολεξί σημαίνει παρακολουθώ. Συνήθως χρησιμοποιείται σε σχέση με το φέισμπουκ, και περιγράφει την αέναη μανία του σύγχρονου ανθρώπου να παρακολουθεί ό,τι – και όποιον – υπάρχει γύρω του. Έχει αρνητική σημασία, θα έλεγα.

Ποστάρω Γιατί όλοι ενδιαφέρονται για το τι έφαγες, ήπιες και σε ποιο παγκάκι την έβγαλες μέχρι το πρωί. NOT.

Γκουγκλάρω Αναφέρεται στην πασίγνωστη ηλεκτρονική πλατφόρμα αναζήτησης που πλέον χρειάστηκε και δικό της ρήμα.

Ταγκάρω Για να μη νιώθεις αποκομμένος από την παρέα και είσαι αυτό το on χωρίς όνομα δίπλα στη @Marina Kafetzopoulos.

Τσατάρω Γιατί πλέον το τηλέφωνο είναι πολύ mainstream.

Σπομάρω Πλέον, το να ενοχλώ κάποιον δεν είναι να τραγουδάω Barbra Streisand 8 η ώρα το πρωί, αλλά να ξυπνάει και να βλέπει 100 μηνύματα ανεπιθύμητης αλληλογραφίας. Χεχε...

Λαγκάρω Μπορεί να χρησιμοποιηθεί και σε περίπτωση που κολλήσει το σύμπαν της τεχνολογίας και τίποτα δεν λειτουργεί, ΑΛΛΑ και όταν εσύ ως άνθρωπος δεν λειτουργείς και χρειάζεσαι να ξαναφορτίσεις μπαταρίες.

Τιλτάρω Είναι επέκταση του λαγκάρω, αλλά χρησιμοποιείται από πιο ψαγμένους. Ίδιας σημασίας.

Μπλοκάρω Όρος των social media, γενικώς το cold shoulder. Σε μπλοκάρω σημαίνει δεν θέλω να σε βλέπω, μου τη σπας, σε διαγράφω από τη ζωή μου ολοσχερώς.

Λέξεις/φράσεις καθομιλουμένης

Έχω καεί/ είμαι καμμένος/ πορωμένος Παραπέμπει σε μια κατατονική ψυχική κατάσταση όπου το άτομο έχει φτάσει στα όρια της κατάρρευσης. Αυτός μιλάει σαν γκουγκλ τρανσλέιτ! Όλοι ξέρουμε πόσο περιορισμένες είναι οι αρετές του γκουγκλ τρανσλέιτ.

Σελφокόνταρο/σελφομπάστουντο/σελφιέρα Όχι ακριβώς λέξη ή φράση, αλλά έχριζε προσθήκης σ' αυτή τη λίστα εξαιτίας της ιδιαίτερης φήμης που έχει σε όλο τον κόσμο. Θα ομολογήσω πως αν και μπορεί να το παίζω ανώτερη από τέτοιες λογής σκευάσματα, δεν είμαι. Φέτος υπέκυψα και με το παραπάνω.

Νόου λάιφερ/λούζερ Αναφέρεται σε άτομα – κυρίως φοιτητές πια – που αντί να εμφανίζονται στις σχολές τους προτιμούν την κοινωνική ζωή και το ξεσάλωμα. Αυτό θίγει ένα πολύ μεγαλύτερο θέμα σχετικά με το τι θεωρούμε χάσιμο χρόνου το οποίο και – προς το παρόν – δεν θα θίξω.

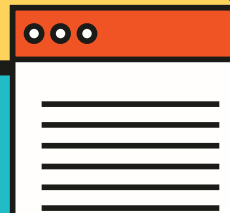
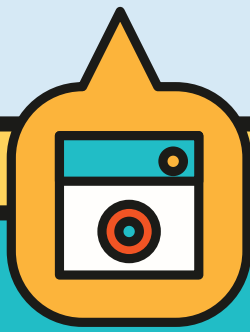
Χέιτερ/poser Από την αγγλική λέξη *hater*, που σημαίνει «αυτός που μισεί». Συνήθως το λέμε για ανθρώπους μαμούχαλους και εγωκεντρικούς που δεν τους ευχαριστεί τίποτα και κανείς. Poser είναι το ποζέρι στην καθομιλουμένη και αναφέρεται στους «ψεύτικους» και «επιφανειακούς» ανθρώπους.

Γάματα Το κολλάμε στο τέλος μιας από τις λέξεις που προαναφέραμε και υποδηλώνει ένταση, πληθώρα από αυτό που θέλουμε να πούμε.

Π.χ. Ρε φίλε, τίλταρα γάματα! No wonder που μας κοιτάνε περίεργα στο δρόμο.

NOT Μπορεί να χρησιμοποιηθεί και με χασταγκ στα social media (#) και είναι ειρωνικό, υποδηλώνει την ουσιαστική απέχθεια που έχουμε γι' αυτό που έχουμε ποστάρει. Για παράδειγμα: Ο D. Trump θα είναι ο πιο τέλειος πρόεδρος ever! #NOT.

Είμαι σίγουρη ότι υπάρχουν πολλές ακόμα λέξεις/φράσεις. Αν θέλετε προσθέστε κι εσείς τις δικές σας, ώστε να έχουμε ένα πλήρες λεξικό.

ΛΕΞΕΙΣ/ΦΡΑΣΕΙΣ
ΠΟΥ ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΑΝ
ΠΡΙΝ 13 ΧΡΟΝΙΑ

Όταν πρωτοκυκλοφόρησε η ATHENS VOICE αυτές οι λέξεις και φράσεις δεν υπήρχαν... Για όλα «φταίει» η εξέλιξη και η μεγαλύτερη χρήση της τεχνολογίας και των social media.

Της ΑΛΙΚΗΣ ΝΤΟΥΝΙΑ

RAW.

G-STAR RAW

THE MALL ATHENS STORE

G-STAR SHOP-IN-SHOP: ATTICA, ATHENS | NOTOS GALLERIES, THESSALONIKI | HIONIDIS MANKIND,
THESSALONIKI | JEANIOUS, PATRA | G-ROOM, LARISA

PHARRELL WILLIAMS, HEAD OF IMAGINATION

G-STAR RAW T.C. 2016

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΚΡΙΒΩΣΤΗ

Κείμενο - Φωτό:
Δημήτριος Έκτωρ Βούτσας

Αναρωτηθήκατε ποτέ τι κοινό έχουν ένας Βρετανός, ένας Νοτιοαφρικάνος, ένας Ρουμάνος, μια Γιαπωνέζα και μία Τουρκάλα; Περισσότερα απ' όσα θα πιστεύατε.

Από προσωπική εμπειρία, το να είσαι μισός Έλληνας - μισό κάτι άλλο ήταν πάντα κάτι το αλλόκοτο για μένα. Γεννημένος σε ένα μικρό χωριουδάκι ενονόματι Steeton, στο υπέροχα πράσινο Yorkshire της Αγγλίας, είμαι «διχασμένος» ακόμη και εντός της βρετανικής καταγωγής μου. Όντας 25% Ουαλός, 12,5% Σκωτσέζος και 12,5% Άγγλος, μαζί με το 50% της ελληνικής καταγωγής, συντίθεται ένας άνθρωπος με διασκορπισμένες εμπειρίες και βιώματα ανάμεσα σε 4 χώρες. Οι γονείς μου, έχοντας γνωριστεί στο Πανεπιστήμιο του Manchester τη δεκαετία του '70, ερωτεύτηκαν και γύρισαν Ελλάδα όπου και έμειναν. Έτσι εδώ μεγάλωσα. Ταξίδευα πολύ συχνά στην Αγγλία, μία φορά το χρόνο όσο ήμουν μικρότερος, για να δω συγγενείς. Αυτό το πήγαινε έλα όμως, εκτός των πολλών θετικών στοιχείων, είχε και ένα αρνητικό. Με έκανε να παρα-είμαι Έλληνας για να ζήσω στην Αγγλία, και να παρα-είμαι Άγγλος για να ζήσω στην Ελλάδα. Η αλήθεια πολλές φορές φαίνεται από τα μικρά πράγματα, όπως για παράδειγμα τα δύο κλασικά στερεότυπα του «Can I have the salt please» και του, σχεδόν θρησκευτικού, θεσμού του «tea time». Δεν διακόπτω τον άλλον όταν μιλάει και λέω συγγνώμη στα πάντα, ακόμη και σε άψυχα πράγματα, όπως κάδους ή πόρτες του Μετρό. Ταχεία μεταφορά σε άλλο σκηνικό, σε ένα ελληνικό τραπέζι με συγγενείς για παράδειγμα, και είναι μάχη επί πτωμάτων για το ποιος θα μιλήσει.

Είμαι ο Δημήτριος Έκτωρ Βούτσας*
ή, πολύ απλά, James και θα σας πω
(μαζί με άλλους ανθρώπους της ηλικίας μου)
πώς είναι να είσαι μισός Έλληνας - μισός
κάτι άλλο στην Ελλάδα του 2016.

*Ο James είναι φωτογράφος και φοιτητής
Διοικήσεως Υγείας στο Αμερικανικό Κολλέγιο Ελλάδος.

Το να
είσαι μισός-μισός όμως
δεν είναι το ίδιο για όλους, ούτε το
ίδιο εύκολο. Η Μαί Κουμερτά, όπως και εγώ,
έπρεπε να υποστούμε σχολιασμούς στο σχολικό πε-
ριβάλλον για αυτή τη διαφορετικότητα.

«Το όνομά μου είναι Ανδρομάχη Κουμερτά ή Μαί Sakane το ιαπω-
νικό, και ο μπαμπάς μου είναι Έλληνας και η μητέρα μου από την Ια-
πωνία. Γνωρίστηκαν λόγω της δουλειάς του πατέρα μου, ο οποίος πήγε
στην Ιαπωνία και γνώρισε εκεί τη μητέρα μου. Πλέον αισθάνομαι πολύ
ωραία που είμαι μισή-μισή, είτε λόγω γλωσσών είτε λόγω νοοτροπίας, και
με θεωρώ πολύ τυχερή για αυτό. Στο δημοτικό όμως τα πράγματα ήταν
διαφορετικά, για παράδειγμα με έλεγαν σχιστομάτα και δεν το γούστα-
ρα καθόλου αυτό. Μεγαλώνοντας συνειδητοποίησα ότι δεν είναι κακή
η ιδιαιτερότητά μου και μάλιστα τώρα με επηρεάζει σχετικά συχνά
το ότι είμαι μισή Γιαπωνέζα καθώς, λόγω των anime, δείχνουν ένα
μεγάλο ενδιαφέρον για μένα και την ιαπωνική γλώσσα. Πέραν
αυτού όμως έχουμε κρατήσει και ιαπωνικές παραδόσεις εδώ
στην Ελλάδα, όπως το να βγάζουμε τα παπούτσια μας
στο σπίτι και, σίγουρα, αν μπορούσα να φέρω κά-
τι στην Ελλάδα θα ήταν η οργάνωση που
έχουν στην Ιαπωνία».

Η **Μαί Κουμερτά**, όπως τη ξέρουν όλοι,
είναι φοιτήτρια στο Αμερικανικό Κολλέγιο
Ελλάδος σπουδάζοντας Επικοινωνία,
και της αρέσει το τσάι.

Ο Διονύσης Μαρίνος, φοιτητής
Πληροφορικής στο Αμερικανικό Κολλέγιο
Ελλάδος, αν μπορούσε να φέρει κάτι από
Ρουμανία θα ήταν τα αγγλικά τους.

Βρήκα τον Χρήστο Καραγιαννόπουλο
στο νοτιοαφρικανικό
εστιατόριο Fish Co. Platters,
στο Νέο Ψυχικό.

Η **Leyla Αποστολοπούλου**
στο μαγαζί της οικογένειάς της,
το **Micraasia**, στο Γκάζι.

Για τον καθένα μας, όμως, αυτό το
«μισό κάτι άλλο» στοιχείο μάς επη-
ρέασε διαφορετικά, σε μεγαλύτερο ή
μικρότερο βαθμό. Ο Χρήστος Καρα-
γιαννόπουλος γεννημένος στο Cape
town της Νοτίου Αφρικής, είναι μισός
Νοτιοαφρικάνος.

Ο Διονύ-
σης Μαρίνος,
όντας μισός Ρου-
μάνος, δεν βίωσε
σε τέτοιο βαθμό αυ-
τή τη διαφορετικότητα.
«Είμαι στην καταγωγή
μισός Ρουμάνος - μισός Έλ-
ληνας, Ρουμάνος από τη μεριά
της μητέρας μου και Έλληνας από
τη μεριά του πατέρα μου. Γνωρίστη-
καν μέσω του θείου και της θείας μου, της
αδερφής της μητέρας μου δηλαδή. Στο αν
επηρεάζεται η καθημερινότητά μου, δεν θα το
έλεγα... Όσο είμαι Ελλάδα νιώθω Έλληνας, ενώ
στη Ρουμανία νιώθω Ρουμάνος και ξεχνώ την ελ-
ληνική πλευρά, αλλά και αντίστοιχα σε όποια χώρα
ταξιδεύω. Νιώθω περισσότερο Ευρωπαίος, δηλαδή προ-
σαρμόζομαι πολύ εύκολα στις χώρες που πηγαίνω, στις πα-
ραδόσεις και τις συνήθειες, και εντέλει μου αρέσει πολύ αυτό.
Ακριβώς λόγω της ρουμανικής και ελληνικής καταγωγής, ίσως
το να νιώθεις διαφορετικός σε βοηθά να ενταχθείς πιο εύκολα κάπου
αλλού. Πάντως, μεταξύ των φίλων εδώ στην Ελλάδα η καταγωγή μου
δεν μου έχει προκαλέσει πρόβλημα. Στην πολύ κλειστή μου παρέα πολλές
φορές γίνονται αστεία, αλλά αυτά τα αστεία είναι τα «αθώα» που λέμε, των
εθνικοτήτων, δεν με επηρεάζουν καθόλου ούτε με προσβάλλουν».

Μερικές φορές είμαστε τόσο κοντά, αλλά και τόσο μακριά ο ένας από τον άλλον. Η Leyla Αποστο-
λοπούλου είναι μισή Τουρκάλα και μίλησε ακριβώς για αυτό.
«Ο πατέρας μου είναι Έλληνας, ενώ η μητέρα μου Τουρκάλα. Γεννήθηκα στην Αμερική
όπου και ήταν σερβιτόρα η μητέρα μου, ενώ ο πατέρας μου πελάτης. Από το πουθε-
νά πιάσανε την κουβέντα για Ελλάδα-Τουρκία και μίλαγαν όλο το βράδυ. Έφυγα
από την Αμερική στα τέσσερά μου, έμεινα Ελλάδα και δεκαεπτά χρόνων πήγα
να σπουδάσω στην Τουρκία. Μετά από δύο χρόνια όμως γύρισα εδώ και
αυτά τα δύο χρόνια ήταν που με έκαναν να καταλάβω και να εκτιμήσω
την Ελλάδα. Είναι ωραίο να είσαι μισή-μισή γιατί έχεις the best of both
worlds και είναι σίγουρα από τα καλύτερα που μου έχουν τύχει.
Και υπάρχουν και αυτοί, οι ένας δύο που με σιγκλάνε ακριβώς
επειδή υπάρχει το θέμα «Ελλάδα - Τουρκία», οι περισσότε-
ροι φίλοι μου όμως δεν έχουν πρόβλημα και το χαίρονται
και με το παραπάνω. Θα ήθελα να δω αυτό το «ελληνο-
τουρκικό» μαζί, γιατί έχει λείψει στην Ελλάδα. Όλο
και κάποιος θα αναφέρει για το θυμό μεταξύ των
δύο χωρών, αλλά δεν υπάρχει αυτό το πράγμα».

Όπως γίνεται αντιληπτό, λοιπόν, έχουμε μια
διαφορετική προοπτική των πραγμάτων.
Όλως τυχαίως βρεθήκαμε μεταξύ πολ-
λών κόσμων και αυτό μας επιτρέπει
να δούμε με άλλο μάτι την Ελλά-
δα. Και για μένα, σαν James,
ακριβώς επειδή έχω δει και
την άλλη πλευρά του
φράχτη, με κάνει να
την αγαπώ τόσο
περισσότερο.

Ερωείς με ποιο application φευτεύατε;

Τα **dating apps** και οι γνωριμίες μέσω smartphones

Της ΜΑΡΙΑΣ ΜΠΟΥΧΛΗ, Εικονογράφηση: NINA-ISABELLA RAVINI

Τον κοιτάς, σε κοιτάει. Χαμογελάς, χαμογελάει. Αποστρέφεις το βλέμμα. Περιμένεις πριν κοιτάξεις ξανά. Κι αν τα πράγματα κυλήσουν ομαλά, υπάρχει μια στιγμή, μια μοναδική στιγμή, που οι ματιές συναντιούνται. Κι αν η στιγμή είναι ακόμα πιο ιδιαίτερη, τα βλέμματα κλειδώνουν. Κι αισθάνεστε την έλξη να αιωρείται. Αυτή είναι η στιγμή που όλοι αποζητούν. Η στιγμή που βλέπουμε στις ταινίες. Το ένα βλέμμα που υπόσχεται να αλλάξει όλη σου τη ζωή. Το αίσθημα αδυναμίας και μια κρυφή αίσθηση απαγορευμένου. Ο μυστηριώδης ξένος που θα σε προσεγγίσει και θα σου ανοικτεί. Η κοπέλα της διπλανής πόρτας που θα δεις στο συρμό και δεν θα θέλεις να φτάσεις στον προορισμό σου. (Ναι, κατηγορώ το «Πριν το ξημέρωμα» για τις υψηλές απαιτήσεις μου. Συγγνώμη, αθηναϊκό μετρό. Ξέρω, δεν θα φτάσεις ποτέ τις προσδοκίες μου σε αυτό τον τομέα.)

Δυστυχώς, όμως, λίγες είναι οι ιστορίες που ταιριάζουν σε αυτή την εξίσωση και διατηρούν το «happily ever after». Δεν ξέρεις πάντα τι να πεις. Το χάσμα σου φαίνεται

αδύνατο να γεφυρωθεί. Σκέψεις πλημμυρίζουν το μυαλό σου και τελικά δεν κάνεις το βήμα. Και γιατί να το κάνεις; Γιατί να εκτεθείς σε έναν ξένο, να σαστίσεις κι ενδεχομένως να σε απορρίψει, όταν μπορείς με μια κίνηση να έχεις πρόσβαση σε δεκάδες ανθρώπους στο διαδίκτυο, τους οποίους μπορείς να μελετήσεις, να ψάξεις και μπορείς να τους μιλήσεις βγάζοντας από το μείγμα το άγχος της συζήτησης πρόσωπο με πρόσωπο. Tinder, Grindr, OkCupid και αμέτρητα άλλα dating apps υπάρχουν διαθέσιμα ανά πάσα στιγμή για να μπορείς να φλερτάρεις όπου κι αν βρίσκεσαι.

Παρότι δεν είχα χρησιμοποιήσει κάποιο τέτοιο app στο παρελθόν, παρά μόνο με παρέα για να δω πώς λειτουργεί, πίστευα πως τα περισσότερα άτομα της ηλικίας μου προτιμούν το online dating. Σε μια πρόσφατη συζήτηση, ωστόσο, αρκετοί φίλοι και γνωστοί είχαν αντικρουόμενες απόψεις. Πού βρίσκεται τελικά η αλήθεια; Βελτιώνουν οι εφαρμογές την ερωτική ζωή των νέων; Τα προτιμούν ή όχι; Μήπως δεν είναι τόσο συχνή η χρήση τους όσο φανταζόμουν; Βγήκα, λοιπόν, και ρώτησα.

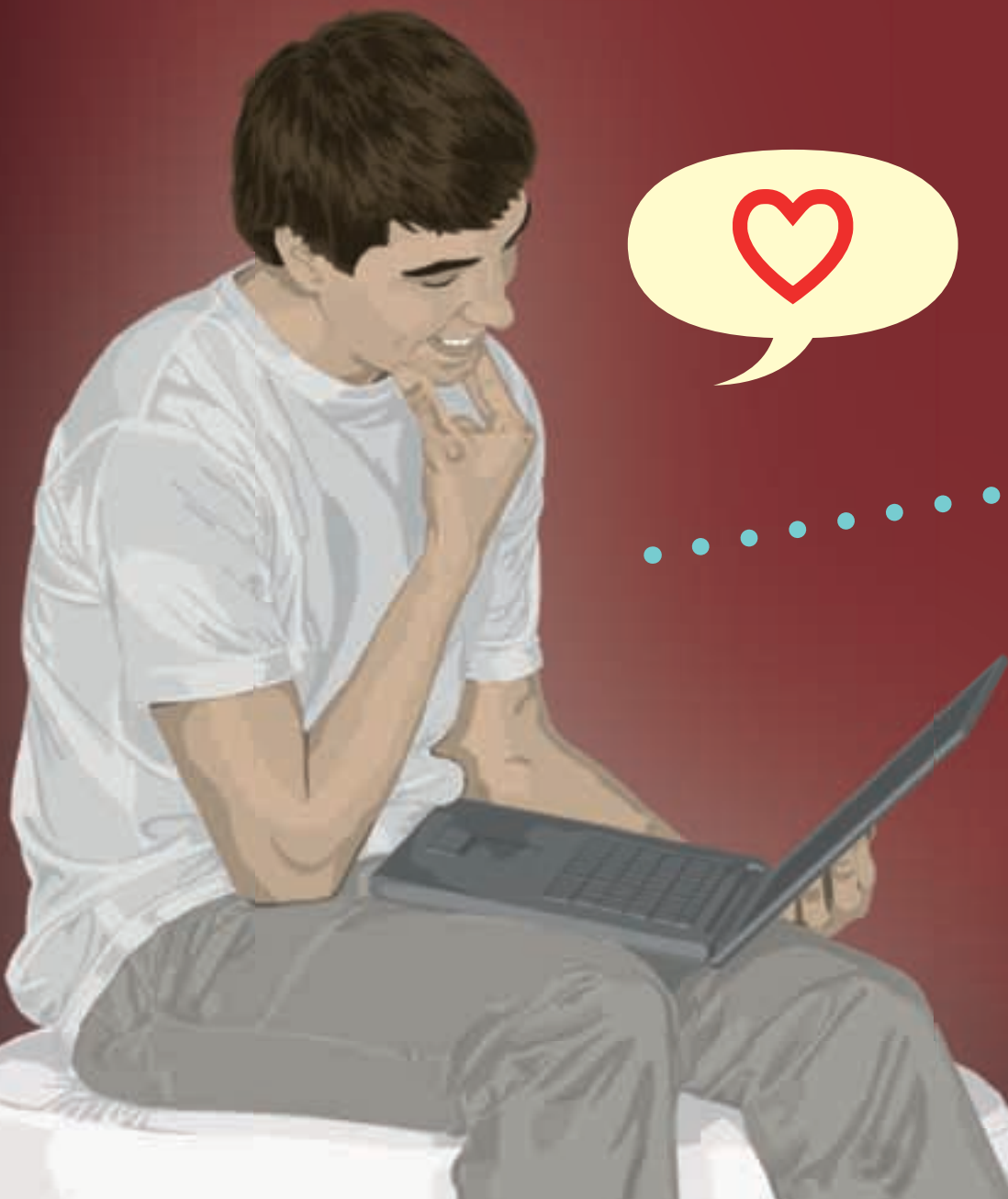

Άκουσα ιστορίες που με διασκέδασαν, όπως αυτή μιας γνωστής που χρησιμοποιούσε το λογαριασμό της φίλης της για να υιοθετεί μια διαφορετική persona, αλλά και ιστορίες που με στεναχώρησαν, όπως αυτή ενός φίλου που το ραντεβού του τελικά αποδείχτηκε τελείως διαφορετικό από αυτό που περίμενε ενώ θεωρούσε πως είχε βρει τη «μία και μοναδική». Ρώτησα αρκετούς, όμως δεν έβγαλα ένα σίγουρο συμπέρασμα. Άλλοι χρησιμοποιούσαν dating apps απλά για να χαζεύουν, ενώ άλλοι έστελναν απεγνωσμένα σε όποια τους άρεσε με την ελπίδα πως τα πράγματα θα προχωρήσουν. Δεν μπορούσα να καταλήξω εάν όντως είναι αδύνατο να βρεις κάποιον μέσω εφαρμογών ή εάν εγώ δεν γνώριζα άτομα που γνωρίστηκαν έτσι. Όταν άρχισα να ρωτώ τον περίγυρό μου, ήμουν πεπεισμένη πως τα dating apps ήταν κάτι αρκετά κοινό που διευκόλυνε τους ενδιαφερόμενους. Δεν είχα ποτέ την ιδέα πως όλα τα άτομα στα dating apps ήθελαν σχέση, ωστόσο θεωρούσα πως σίγουρα κάποιες γνωριμίες θα είχαν μια κάποια επιτυχία.

Δεν αισθανόμουν έτοιμη να αποδεχτώ την ήττα. Ξεκίνησα, λοιπόν, μια ανεπίσημη ανώνυμη ψηφοφορία online. Και τα αποτελέσματα δεν ήταν αυτά που περίμενα. Στην έρευνα συμμετείχαν 136 άτομα κυρίως ηλικίας 18-22 (και τα ευχαριστώ για το χρόνο τους). Όπως έδειξαν τα αποτελέσματα, το 68.4% δεν προτιμά να χρησιμοποιεί dating apps. Αδιαφιλονίκητος νικητής των εφαρμογών βγήκε το Tinder, γεγονός που δεν κάνει εντύπωση, καθώς είναι από τις πιο επιτυχημένες εφαρμογές στον τομέα, με δεύτερο επιλαχόντα το Grindr. Από αυτούς που χρησιμοποιούν apps και φαίνεται να έχουν επιτυχίες το 25.7% κατέληξε σε σχέση η οποία διήρκεσε πάνω από δύο μήνες, το οποίο δεν θεωρώ μικρό ποσοστό δεδομένου πως οι περισσότεροι μπαίνουν στις εφαρμογές για να βρουν πολλές και πρόχειρες γνωριμίες της μιας βραδιάς. Το γνωστό ποσοστό αντιποιότητας.

Κάτι που θεωρώ ιδιαίτερα ενδιαφέρον είναι πως από τους 136, οι 94 απάντησαν θετικά στην ερώτηση που αφορούσε το φλερτ μέσω των υπόλοιπων μέσων κοινωνικής δικτύωσης, με την πλειονότητα να χρησιμοποιεί το Facebook Messenger για να συνομιλεί, να στέλνει φωτογραφίες και να κάνει κλήσεις. Μήπως τελικά η ιδέα ενός σταθερού προφίλ, το οποίο κάποιος μπορεί να «εξετάσει» ανά πάσα στιγμή και να φιλτράρει περίεργα περιστατικά είναι αυτό που προσελκύει τους νέους; Μήπως είχα δίκιο και απλά η νέα γενιά προτιμά άλλη πλατφόρμα από αυτή που εγώ φανταζόμουν; Κοιτάω όμως τα αποτελέσματα: 92.6% προτιμά το φλερτ πρόσωπο με πρόσωπο. Τίποτα δεν συγκρίνεται με την αρχική σίθη που ενώνει τα μάτια ή το αίσθημα της αρχικής γλυκιάς αμνηχανίας.

Γενικά, τα αποτελέσματα ήταν μεικτά, όμως σε ένα συμπέρασμα καταλήγω: Το φλερτ ήταν, είναι και θα είναι μια σύνθετη και περίπλοκη υπόθεση. Είναι ένα παιχνίδι που οι κανόνες του είναι ρευστοί. Σε άλλους δίνει ασφάλεια η οθόνη στο ενδιάμεσο, ενώ σε άλλους φαίνεται σαν εμπόδιο. Όπως και να παίζεις όμως, αν κερδίσεις δεν υπάρχει καλύτερο συναίσθημα. Και τότε δεν θα σκέφτεσαι αν το παιχνίδι ήταν online και «λάγκαρε» στην πορεία ή αν τελικά συμπάθησες έστω και λίγο το μετρό της Αθήνας που σου επέτρεψε να ζήσεις μια στιγμή στο συρμό την οποία αξίζει να διηγήσαι.

FYODOR DOSTOYEVSKY
@Dostoyevsky

Ένας μαθητής απαλλάσσεται από διπλή ανθρωποκτονία.
Νιώθει ενοχές. Ομολογεί. Φυλακίζεται στη Σιβηρία.
Λυτρώνεται από την αγάπη της Σόνιας.

Η ιστορία είναι στις λεπτομέρειες.
Cosmotebooks.gr

COSMOTE Books
Το βιβλιοπωλείο σου, όπου κι αν είσαι.

**ΜΙΑ ΖΟΡΙΚΗ ΒΟΛΤΑ
ΜΕ ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΙΟ
ΓΝΩΣΤΑ ΤΡΟΛΕΪ
ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ**

ΦΩΤΟ: **Meghan VanWart**

ΦΩΤΟ: **Meghan VanWart**

Ετούτονα τον σταυρό τον κουβαλάω μοναχή. Δεν υπάρχει Ισραηλίτης να με χλευάσει, Ρωμαίος να με μαστιγώσει. Αυτό τον γολγοθά τον ανεβαίνω μοναχή (εμφατική παύση). Φοβάμαι τα λεωφορεία. Οχι λόγω αγοραφοβίας ή κάποιας άλλης ασθένειας της νέας εποχής που γιατρεύεται αποκλειστικά με βελονισμό και αναμάσηση κάποιου σπάνιου βοτάνου που ευδοκιμεί στη Φλατονία. Αλλά από τη στιγμή που έβγαλα δίπλωμα, αγόρασα το δικαίωμά να αποφεύγω τα αθηναϊκά ΜΜΕ. Αποφάσισα να πάρω τη μοίρα της μετακίνησής μου στα χεριά μου. Όμως, επειδή το Millennium Falcon μου ήταν στο σέρβις, ένα κρύο χειμνωτικό απόγευμα αποφάσισα να αντιμετωπίσω τις φοβίες μου και να ξαναχρησιμοποιήσω τα μέσα. Φυσικά, επειδή αυτή μου η επιστροφή ήταν όσο ευχάριστη ήταν στον φρόντο να πάει το δαχτυλίδι στη Μόρντορ, εξηλιπίστηκα αναλόγως. Πήρα ένα διπλό καφέ Africa Wild χαρμανιού από τα Everest του Συντάγματος (για να ταιριάζει) και άρχισα να ανηφορίζω τη Βασιλίσσης Σοφίας, αποφασισμένη να φτάσω στη στάση κι άρχισα να στρίβω τα γόνατά μου. Εμμένει η λεωφορεία που θα συναντούσα.

περιμένα λεωφορείο; Ξεφυσάω. Αρχίζουν και αχνοφαίνονται κάποια λεωφορεία. 608, 235. Σε αυτά έμπα-
 να τόσα χρόνια, ας δοκιμάσω κάτι καινούργιο. Με το που πάω να ανάψω τα γαρά, βλέπω ένα περίεργο
 όχημα στο λεωφορειακό ορίζοντα (#1 κανόνας Αθηναϊκών ΜΜΕ: Το λεωφορείο θα έρθει με το που ανάψεις
 τσιγάρο). Ένας ακριδορευματολόγητης – το λεγόμενο τρόλεϊ. Δεν είναι τόσο κακή ιδέα το τρόλεϊ. Παίρνω μια
 τζούρα και νιώθω έτοιμη για τη νέα πρόκληση. Βέβαια, όσο πλησιάζει, αρχίζω να αγχώνομαι. Ιδρώνω
 σε σημεία που δεν θα 'πρεπε να ιδρώνω, όπως το πάγκρεας. Ανοίγουν οι πόρτες και νιώθω
 ότι βρίσκομαι γυμνή στον πίνακα της τάξης προσπαθώντας να λύσω ένα δύσκολο πρό-
 βλημα μαθηματικών ενώ με κοιτάνε όλοι οι συμμαθητές. Με αψηφώ και ανεβαίνω.
 Ψυχανεμίζομαι τη νέα κατάσταση και κάθομαι στην πρώτη εύκαιρη θέση που
 αντικριζώ. Σφηνώνω τα ακουστικά στα αυτιά μου και ετοιμάζομαι να απο-
 λούσω τη διαδρομή. Η δίλεπτη νιρβάνα μου διακόπτεται από φωνές
 κι ένα επιθετικό τράβηγμα του μανικιού μου. Κυρίζω το κεφάλι κι
 αντικρίζω ένα σμήνος εξαγριωμένες, χρυσομαλλούσες γιαγιά-
 δες (μετά τα 60, για κάποιον ακατάληπτο λόγο, το σαντρέ της
 Κόλσεστον είναι μια πολύ διάσημη επιλογή της μέσης Ελλη-
 νίδας) να μου δείχνουν ένα αυτοκόλλητο μπαστουνάκι
 – aka θέσεις ηλικιωμένων, όπως έμαθα αργότερα. Στα
 δικά τους μάτια, η αφήφισή μου αυτή όχι μόνο σημαί-
 νει πως δεν σέβομαι του ηλικιωμένου και τις θέσεις
 τους, αλλά δείχνει και την περιφρόνησή μου προς
 το γενικό εξευγενισμό της Αθήνας. Ζητώ συγγνώ-
 μη και προχωρώ προς τις πίσω θέσεις.

➤ Στο μεταξύ, έχουμε φτάσει στον **Ευαγγελισμό** όπου ένα πολύχρωμο, θυμωμένο πλήθος επιβιβάζεται επιθετικά. Ένα ζευγάρι χίστερ φανερρά ενοχλημένο που έφανε να σταματήσει το χρονοταξίδι του και να συνωστιστεί με το πόπολο. Πέντε λυκειόαιδα στην αδέξια ηλικία που παιδί ανακαλύπτει το χιούμορ τη σεξουαλικότητά του και για πιο λόγο το θεωρεί καλή ιδέα να γδυάξει στη συζήτησήν. ΕΑΚΚιστική Αρnette και τσαντάκι μπαζο συζητούν για τον αντιεξουισμέ τους στα αντιεξουισαστικά πόρτες κλείνουν και αποφασίζουν. Κάποιοι ψιθυρίζει προσηυδόντια του από πίσω μου. Ήνα παρατηρώ την κίνηση.

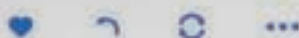
φοράω ακουστικά και παρατηρώ την κίνηση.
Ανηφορίζουμε προς **Κηφισία** και περνάμε τη στάση στην
Πλατεία Μαβίλη. Νιώθω μια αναταραχή και κόσο να κατευ-
χτεί στις πόρτες. Οι πόρτες ανοίγουν στη στάση στο σινεμά
και αμέσως αντιλαμβάνομαι το λόγο της ανακατανομής πληθυ-
ρης με το touch του ελεγκτή: ασταλάκωτο, φρεσκοσιδερωμένο
παντελόνι με τσάκιση και δερμάτινο μαύρο τσαντάκι φορεμένο
του και αλλάζω **θέση** δίπλα σε κάτι φοιτητές. Ο ένας στέλνει μήνυ-
πισκοτάκι» του (insert here αδιαστικά γλυκό όνομα που κάποιοι
τρεψι μιλούν για την απαράμιλλη αισθητική του Neon Demon στις
ας την ντεκαντάνς του after party στο six d.o.g.s.
ον διπλανών, λίγο τα 20 κομμάτια της LP που έχω κατεβάσει, λίγο ο
βίβριους του Yava Fitness Center της **Κατεχάκη** στα δεξιά, σιγά-σιγά
ανασάνει αισθητά και μπορώ να σταματήσω να κρέμομαι από τη
προς τον κίτρινο στύλο. Φρενάρουμε απότομα. Κάποιο Pumpkin
από μια τσιριχτή φωνή που μου τρύπησε το τύμπανο. Τερματικός
έναν fancy καφέ, το κέρδισα σε τελική ανάλυση. ●

LEO TOLSTOY

@LeoTolstoy

Ο Ναπολέων εισβάλλει στη Ρωσία.
Οι Ρώσοι εξοργίζονται. Ξεσπάει πόλεμος.
Οι Γάλλοι υποχωρούν. Οι Ρώσοι γιορτάζουν.
Οι πιο πολλοί παντρεύονται

Η ιστορία είναι στις λεπτομέρειες.
Cosmotebooks.gr

ΤΑ ΕΛΑΦΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΝΗΘΑΣ

Το 1961 η Πάρνηθα ανακηρύχθηκε Εθνικός Δρυμός. Μόνιμος κάτοικος της Πάρνηθας είναι και το «Κόκκινο Ελάφι», που έχει πάρει το όνομα αυτό από το χαρακτηριστικό καφεκόκκινο χρώμα του. Ζει επί χρόνια και αναπαράγεται σε όλη την έκταση του Δρυμού λόγω της προστασίας που του παρέχει, αλλά και λόγω της ιδιομορφίας του βουνού που καλύπτει τις ανάγκες του. Είναι φυτοφάγο ζώο και τρέφεται κυρίως με πόες, νεαρά κλαδιά από θάμνους και δένδρα, καρπούς, φρούτα και μανιτάρια. Παραμένει κοντά σε πηγές και ρέματα, σε δασωμένα μέρη αλλά και μικρά λιβαδάκια που του παρέχουν φρέσκο χορτάρι την άνοιξη.

Σήμερα λόγω της λαθροθηρίας και της συνεχόμενης καταστροφής του περιβάλλοντος και του βιότοπου του βουνού, τα ελάφια έχουν υποστεί τρομαχτικές συνέπειες. Το λυπηρό αποτέλεσμα είναι να επιβιώνουν τα όμορφα αυτά άγρια ζώα μόνα τους δίπλα σε μια μεγαλούπολη όπως είναι η Αθήνα! Η καταστροφική πυρκαγιά του 2007 επέφερε πλήθος προβλημάτων στο οικοσύστημα του βουνού. Κάπκαν 36.400 περίπου στρέμματα δάσους και έτσι ο τόπος διαβίωσης και εξεύρεσης τροφής των ελαφιών περιορίστηκε σημαντικά δημιουργώντας πρόβλημα στην επιβίωσή τους. Οι απογυμνωμένες εκτάσεις ξεραίνονται γρηγορότε-

Κείμενο - Φωτό: **Γιώργος Σπανουδάκης**

ρα και δεν διατηρούν φρέσκια βλάστηση. Υπήρχε ένα εκτροφείο που βοηθούσε τη συντήρησή τους, όμως καταστράφηκε κι αυτό από τη φωτιά. Κατά τη χειμερινή περίοδο αναγκάζονται να κατεβαίνουν χαμηλότερα για βοσκή και διασπείρονται σε μεγάλη απόσταση από τον ορεινό όγκο πλησιάζοντας σημεία επικίνδυνα όπως η εθνική οδός ή κατευθύνονται προς χαμηλότερα μέρη ανεξέλεγκτα, θέτοντας σε κίνδυνο την ασφάλειά τους.

Τα τελευταία χρόνια τα ελάφια προσεγγίζονται σχετικά πιο εύκολα από ό,τι πριν την καταστροφή, ενώ παλαιότερα θα ήταν τυχερός όποιος κατάφερνε να τα δει έστω και από μια απόσταση μεγάλη. Το ένστικτο της επιβίωσης τα ώθησε να πλησιάσουν τους ανθρώπους αναζητώντας τροφή, κι έτσι δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που καταδέχονται τροφή από τα χέρια των επισκεπτών του βουνού. Πέρα όμως από την ικανοποίηση που θα δώσει στον επισκέπτη του βουνού μια τέτοια εμπειρία, όποιος νιώθει πραγματική αγάπη για τη φύση, αυτός που την αισθάνεται σπίτι του και τη σέβεται χωρίς να αφήνει πίσω ίχνη του όπως σκουπίδια και άλλα, θα αισθανθεί ότι κάτι δεν λειτουργεί όπως θα έπρεπε, ακόμα κι αν τον ξεγελά η ομορφιά της στιγμής. Αποφάσισα λοιπόν να προσεγγίσω αρκετές φορές το ευρύτερο μέρος

της Πάρνηθας με σκοπό να βγάλω φωτογραφίες και να δω από κοντά πού κινούνται τα ελάφια, όπου υπάρχουν, ποια είναι η συμπεριφορά τους και να κάνω ένα φωτογραφικό αφιέρωμα σε αυτά!

➤ Το να βρει καταρχάς κάποιος ελάφι να τριγυρνά παραμένει δύσκολη υπόθεση. Χρειάζεται υπομονή, επιμονή και στρατηγική. Είχα την τύχη τρεις από τις πολλές φορές που προσέγγισα το βουνό να συναντήσω αυτά τα πανέμορφα ζώα! Το πρώτο σημείο στο οποίο τα συνάντησα ήταν το Πάρκο των Ψυχών στο εγκαταλελειμμένο Σανατόριο της Πάρνηθας. Οι περιοχές γύρω είναι γυμνές από τις καταστροφές, παρόλα αυτά συνάντησα ελάφια να ψάχνουν να βρουν πράσινο, νερό ή κάποιο σημείο το οποίο θα θύμιζε το παλιό τους σπίτι (μέχρι πριν τις μεγάλες καταστροφές). Δυστυχώς αντίκρισα μια κατάσταση, αν μη τι άλλο, απογοητευτική και το θέαμα ήταν λυπηρό. Ελάφια διάσπαρτα να ψάχνουν για τροφή, για μια όαση, για φαγητό. Αυτό που μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση και με συγκίνησε ήταν το γεγονός πως παρόλη τη μεγάλη καταστροφή που έχουν υποστεί από εμάς κατά κύριο λόγο, αν έχουμε υπομονή, σεβασμό και λίγη τύχη, μπορεί και να πλησιάσουν πολύ κοντά. Τόσο ώστε όχι μόνο μπόρεσα να τα φωτογραφίσω από πιο κοντινή απόσταση αλλά και να τα ταΐσω! Αυτό συνέβη πρώτα κοντά στο παλιό καταφύγιο λίγο μετά το Πάρκο των Ψυχών, και έπειτα, όχι πολύ μακριά, σε ένα κομβικό σημείο από όπου ξεκινά μονοπάτι για πεζοπορία! Αρέσκονται πολύ στα φρούτα και τα λαχανικά! Αφού λοιπόν πέρασα χρόνο μαζί τους ταΐζοντάς τα και φωτογραφίζοντάς τα, επέστρεψα στο σπίτι γεμάτος εικόνες και εμπειρίες. Έζησα μια υπέροχη περιπέτεια, χωρίς να απομακρυνθώ από την πόλη μας και χωρίς να ξοδέψω καθόλου χρήματα, παρά μόνο τη βενζίνη και ένα κιλό καρότα και μήλα... Πόσες ομορφιές υπάρχουν τριγύρω μας, αρκεί να θέλουμε να τις δούμε και να τις ζήσουμε! ●

“

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΣΗΜΕΙΟ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ
ΤΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΑ ΗΤΑΝ ΤΟ ΠΑΡΚΟ
ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ ΣΤΟ ΕΓΚΑΤΑΛΕΛΕΙΜΜΕΝΟ
ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΤΗΣ ΠΑΡΝΗΘΑΣ

”

5

μικρές εκπλήξεις ο

Όμορφη ή άσχημη η πόλη, δεν έχει και πολλή σημασία. Το θέμα είναι πως όταν βλέπεις και δεν προσπερνάς, σε περιμένουν εκπλήξεις που σε κάνουν να χαμογελάς. Σε μια βόλτα καταγράψαμε 5 από αυτές.

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΠΑΠΠΑ - Φωτό: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΟΥΤΣΑΣ

2

Ο πολυσύχναστος δρόμος της Ερμού είναι γεμάτος από παλιά εγκαταλελειμμένα νεοκλασικά κτίρια, παρατημένα στο χρόνο και τη φθορά. Η ανθρώπινη παρουσία είναι απύσχα εδώ και καιρό, ενώ το βλέμμα των περαστικών σπάνια θα εστιάσει πάνω τους καθώς υψώνονται σκοτεινά σαν σκιές στις άκρες του δρόμου. Όμως στο σκοτισμένο μπαλκόνι ενός από τα κτίρια, μία μοναχική κούκλα μανεκέν στέκεται στην άκρη και ατενίζει ακίνητη με στάση επικριτική το τοπίο. Παρατηρεί τους περαστικούς κάθε ώρα και στιγμή, κάνοντάς μας να νιώθουμε σαν πρωταγωνιστές σε φιλμ νουάρ που προσπαθούν να ανακαλύψουν το μυστήριο πίσω από την αξιοπρόσεκτη παρουσία στο μπαλκόνι.

Περπατώντας στα μικρά, γραφικά στενά της Πλάκας, κοιτάζοντας προς τα πάνω, στα μικρά κομμάτια ουρανού ανάμεσα στα στενά χτισμένα κτίρια το μάτι συναντά καλώδια της ΔΕΗ. Καλύπτουν τα πάντα από τη μια άκρη στην άλλη, παρόλα αυτά στην οδό Σχολείου τα πράγματα είναι διαφορετικά. Ένα παλιό ζευγάρι παπούτσια κρέμεται από το τεντωμένο καλώδιο δίνοντας μια κωμική πινακίδα που κεντρίζει το ενδιαφέρον. Σε κάνει να αναρωτιέσαι, μα καλά ποιος σκέφτηκε να τα κρεμάσει εκεί, και λειτουργεί σαν ένα μικρό υπόμνημα: μην κοιτάς μόνο μπροστά ή κάτω όταν περπατάς, κοίτα και προς τα πάνω, ποτέ δεν ξέρεις τι θα συναντήσεις.

στην καρδιά της Αθήνας

Η πρώτη εικόνα που αντικρίζει κανείς βγαίνοντας από τη στάση του μετρό στην Πανεπιστημίου, είναι ένα μικρό νεοκλασικό (στο οποίο στεγάστηκε η Εθνική Φοιτητική Ένωση Ελλάδος την περίοδο 1963-64), που στέκεται αγέρωχο δίπλα σε ένα ψηλό σύγχρονο κτίριο φτιαγμένο από τζαμαρία. Αν σταθούμε στην άκρη του δρόμου και κάνουμε μία αργή στροφή παρατηρώντας τα πάντα γύρω μας, θα δούμε πως το κέντρο της Αθήνας αποτελεί ένα παράδοξο κράμα πολλών διαφορετικών στοιχείων, από το παρελθόν και το παρόν, προβάλλοντας μια ομορφιά πολύ ιδιόμορφη. Μια ομορφιά που δεν ταιριάζει σε όσους ψάχνουν την ομοιομορφία, κερδίζει όμως αυτούς που ψάχνουν να βρουν σε κάθε ματιά κάτι διαφορετικό.

4

Η πλατεία Κολωνακίου είναι μία από τις πιο όμορφες πλατείες, καθώς πυκνές φυλλωσιές γεμίζουν το μήκος και το πλάτος της. Σε ένα δρομάκι στην άκρη της στέκεται αδιάφορη μια κολόνα που δεν συνδυάζεται με τα υπόλοιπα στοιχεία. Μοιάζει παραμελημένη και απεριποίητη, χωρίς να διαθέτει τίποτα το ξεχωριστό και το όμορφο που να κάνει τον περαστικό να γυρίσει. Παρόλα αυτά, αυτή η κολόνα είναι ζωντανό δείγμα ιστορίας καθώς χάρη σε αυτή δόθηκε το όνομα «Κολωνάκι» στην περιοχή. Δεν υπάρχει καμία επιγραφή που να υποδεικνύει την ιστορικότητά της και έτσι περνά αδιάφορη, αν και τη συνοδεύει ένα ένδοξο παρελθόν.

Η Πλάκα είναι μία περιοχή σύμβολο της Αθήνας, πλημμυρισμένη από αρχαία μνημεία και νεοκλασικά σπίτια. Περιπατώντας στα στενάκια της, σε ένα από τα πλείστα νεοκλασικά υπάρχουν κορδέλες που κρέμονται από τα σιδερένια κιγκλιδώματα. Καθώς τις φυσάει ο αέρας, αυτές κινούνται δεξιά και αριστερά, πράσινες και κόκκινες, αποδίδοντας μία αύρα παιδικότητας και αθωότητας, ενώ γεμίζουν το μικρό στενάκι με χαρά και ζωντάνια.

5

Κ

ύριε Κώστα, πώς ξεκίνησε η αγάπη σας για τα καναρίνια; Κατάγομαι από την Αλωνίσταινα, ένα μικρό χωριό κοντά στη Βυτίνα. Εκεί έμενα τα καλοκαίρια αλλά οι μνήμες είναι πολλές! Μεγάλωσα μέσα στη φύση, δίπλα στα ζώα, έπαιζα στο βουνό... Μια περίοδο, θυμάμαι, μας είχε πιάσει μια τρέλα να πηγαίνουμε στις Καρυδιές για να ακούμε τα πουλιά. Στην προσπάθειά μας να κρατήσουμε αυτή τη μελωδία σκεφτήκαμε να βρούμε τρόπο να τα πιάσουμε και να πάρουμε ο καθένας στο σπίτι του από ένα για να μας τραγουδάει. Όπως ήταν φυσικό, οι γονείς έβαλαν τις φωνές, καταλαβαίνεις έτσι; Αλλά εμείς εκεί...

Πώς φτάσατε σήμερα να έχετε μια ολόκληρη χορωδία; Μια φορά, από την Αθήνα, πήγαμε εκδρομή στην επαρχία, μη με ρωτήσεις πού, δεν θυμάμαι... (γέλια) Μαζί με τον αδερφό μου πιάσαμε 2 καρδερίνες και τις βάλαμε σε κουτάκια, στα οποία είχαμε ανοίξει τρύπες, για να τις φέρουμε σπίτι. Χαρά απεριγράπτη! Φοβόμασταν βέβαια μη μας πάρουν τίποτα μέχρι να έρθουμε με το λεωφορείο σπίτι. Όλα καλά, ευτυχώς... Ο πατέρα μάς έφερε μετά ένα κλουβάκι να τις βάλουμε. Κάθε πρωί βγαίναμε στο μπαλκόνι να τις ταΐσουμε, να βάλουμε νερό, να τις καθαρίζουμε και να ακούσουμε το κελάηδισμά τους. Ήταν υπέροχο το συναίσθημα. Αυτή ήταν η αρχή! Από τότε δεν σταμάτησα. Προτιμώ να έχω καναρίνια γιατί δεν νιώθω πως εγκλωβίζω ένα τετράποδο μέσα σε ένα σπίτι. Είναι όμορφα, έχουν χρώμα, έχουν φωνή και το μόνο που ζητούν από εσένα είναι να έχουν φως, αέρα, λίγο χώρο, νερό και φαγάκι. Είναι ψυχούλες! Όταν δούλευα είχα πολύ λιγότερα, τώρα ως συνταξιούχος έχω πολύ χρόνο άρα και περισσότερα.

Τι δουλειά κάνετε; Ήμουν σταθμάρχης στα λεωφορεία. Έφευγα νύχτα να πάω στη δουλειά.

Πώς προλαβαίνατε να τα χαρείτε και να τα φροντίζετε; Αν αγαπάς κάτι βρίσκεις χρόνο. Με το που γυρνούσα από τη δουλειά, πριν καλά-καλά φάω μεσημεριανό έβγαينا στο μπαλκόνι για να τα φροντίσω. Καθάριζα τα κλουβιά τους, τους μιλούσα, τους έβαζα φαγητό και περνούσα πολλές ώρες μαζί τους. Το καλύτερό μου ήταν να φτιάχνω καφεδάκι, όποτε είχε καλό καιρό, και να βγαίνω στο μπαλκόνι για να ηρεμώ ακούγοντας το κελάηδισμά τους.

Είναι εδώ έξω στο μπαλκόνι χειμώνα-καλοκαίρι; Ανάλογα με την εποχή, τους αλλάζω τα κλουβιά. Το χειμώνα τα βάζω σε μικρότερα ώστε να μπορώ να τα φέρω σε ένα ειδικά φτιαγμένο δωμάτιο μέσα στο σπίτι για να είναι σε ζεστό περιβάλλον, και το καλοκαίρι έχω κατασκευάσει μεγάλα κλουβιά για να έχουν ελευθερία κίνησης και τα βγάζω στο μπαλκόνι. Τα μεγάλα κλουβιά τα προστατεύουν και από τα αρπακτικά. Είχα σπκώσει μια φορά την τέντα, έλειψα για λίγο και ένα γεράκι είχε αρπάξει ένα καναρίνι. Μια άλλη φορά ένα γεράκι προσπάθησε να αρπάξει το καναρίνι, ενώ καθάριζα το κλουβί του! Είδες πόσο ψηλά είναι το σπίτι. Κι όμως, μια φορά σκαρφάλωσε κάποιος κι έκλεψε ένα κλουβί με όλα τα νέα καναρίνια που είχαν προκύψει από ζευγαρώματα.

Τα φροντίζετε μόνοι; Εννοείται, δεν θέλω κανείς να μου ταραξεί τα παιδιά μου! Μόνο εγώ, άντε και οι εγγονές μου, όποτε έρχονται από την Αμερική.

Όταν κάποιος φύγει από τη ζωή πώς νιώθετε; Δύσκολα. Στεναχωριέμαι πάρα πολύ... δεν μπορείς να φανταστείς. Μπορεί να μη μιλιέμαι για πολλές μέρες.

Πώς τα ξεχωρίζετε; Μου φαίνονται όλα ίδια. Νομίζεις πως είναι ίδια! Και τα σκυλιά όλα ίδια φαίνονται όταν είναι μιας ράτσας αλλά το καθένα έχει το δικό του χαρακτήρα. Έτσι είναι και αυτά εδώ τα μικρά. Έχουν κάτι που σε κάνει να τα ξεχωρίζεις. Γι' αυτό και στεναχωριέμαι αν χάσω κάποιο. Είναι η συντροφιά μου, μου λένε καλημέρα όταν αρχίζει να ξημερώνει με το κελάηδισμά τους. Πίστεψέ με, δεν είμαι παλαβός! Ξέρεις τι είναι να ξυπνάς στην Αθήνα και να νιώθεις μέσα στη φύση; Αξία ανεκτίμητη! Αν δε το ζήσεις δύσκολα να καταλάβεις.

Η οικογένειά σας πώς το έχει πάρει; Δεν της φαίνεται κάτι περίεργο... έτσι με γνώρισε. Με το να ξοδεύω πολλές ώρες και λεφτά για να τα φροντίζω! Δεν τους φαίνεται περίεργο, απλά τα εγγόνια μου όταν πάνε την Κυριακή στο παππού δεν θα παίξουν στην αυλή του με κάποιο σκυλάκι, αλλά θα έρθουν να χαιρετήσουν τα καναρίνια στο μπαλκόνι.

Έχετε ποτέ σκεφτεί να κάνετε εμπόριο; Ούτε να το λες αυτό! Εγώ το κάνω για μένα και όχι για να τα πουλάω. Αγοράζω ένα ζευγάρι ανά περιόδους και σιγά-σιγά δημιουργώ οικογένειες! Δεν θέλω να σκεφτώ ότι θα τα χωρίσω και θα τα δώσω με αντάλλαγμα τα λεφτά, δεν θα το έκανα ποτέ! Το μόνο που έχω κάνει, πολύ λίγες φορές όλα αυτά τα χρόνια, είναι να χαρίσω σε μικρά παιδιά φίλων από ένα καναρίνι. Θα είναι από τα νέα μέλη, αν είναι πολλά, αλλά και πάλι στεναχωριέμαι που το αποχωρίζομαι!

Αλήθεια, πόσα είναι τα καναρίνια σας; Αυτό θα μου επιτρέψεις να μην στο πω, ας αρκεστούμε στο ότι είναι πολλά... Δεν είναι καλό να σου πω γιατί το έχω για γρουσουζιά!

Το μπαλκόνι που κεληδηδάζει

Κάπου στα Κάτω Πατήσια τον ήχο των αυτοκινήτων καλύπτει ο ήχος καναρινιών. Πολλών καναρινιών. Ο κύριος Κώστας μάς άφησε να ανεβούμε στο μπαλκόνι του και να τα θαυμάσουμε από κοντά.

Της ΜΥΡΩΣ ΠΑΝΤΟΥ - Φωτό: ΑΜΑΛΙΑ ΣΕΡΑΦΕΙΜΑΚΗ

WAVE

Του Νικόλαου Γούναρη - Φωτό: Carmina Cabatic

Η Κλειώ με περίμενε στην πλατεία στο Μοναστηράκι. Είχα ήδη αργήσει και το πρώτο πράγμα που σκέφτηκα να της πω ήταν συγγνώμη. Ήταν η πρώτη φορά που θα βλεπόμασταν. Με αγκάλιασε –κυριολεκτικά και μεταφορικά– σαν να ήμασταν παλιοί φίλοι.

Με καταγωγή από Θεσσαλονίκη και μεγαλωμένη κυρίως στο εξωτερικό λόγω πατέρα στρατιωτικού, τέσσερα χρόνια στην Καλιφόρνια και τρία χρόνια στην Ιταλία, κατέληξε να σπουδάξει διοίκηση επιχειρήσεων στην Αθήνα και να δουλεύει παράλληλα σε γνωστό χρυσοχοείο στο Σύνταγμα. Η Κλειώ είναι από τα άτομα εκείνα που γνωρίζεις και το πρώτο πράγμα που αναρωτιέσαι είναι «Μα πώς γίνεται;» και αυτό ξεκινάει από το πόσο φορτωμένο είναι το σακιδίο της, με ένα τρίποδο κάμερας να κρέμεται στην άκρη. «Μου αρέσει να έχω το μυαλό μου σε συνεχή τριβή, με βοηθάει να πρεμώ και να εκφράζομαι» μου λέει. Είναι μπλεγμένη με σχεδόν στιδίοποτε καλλιτεχνικό μπορεί να περάσει από το μυαλό σου. Από κάτι φαινομενικά απλό σαν τη φωτογραφία, ή με κοσμήματα και μουσική του δρόμου. Έως πιο περίεργα χόμπι όπως silk dancing (εναέρια γιόγκα με κομμάτια υφάσματος), fire poi (χορός με φωτιές) και η λίστα συνεχίζεται.

Περπατήσαμε προς Πλάκα, μακριά από το συνωστισμό, και καταλήξαμε σε ένα πεζοδρόμιο στην οδό Κλάδου να συζητάμε για το «fixieyea», το

YouTube channel το οποίο έχει ξεκινήσει εδώ και λίγο καιρό. Έχει ένα από τα λίγα –ίσως και το μοναδικό– LGBTQ YouTube channel στην Αθήνα. Η Κλειώ μιλάει ανοιχτά για το γεγονός ότι είναι gender fluid (άτομο με «ρευστό» φύλο/σεξουαλικότητα) – κάτι το οποίο, όπως λέει και η ίδια, χρειάζεται θάρρος να το παραδεχτείς, ακόμα στη σύγχρονη μοντέρνα Αθήνα. «Το κανάλι μου στο YouTube είναι μια διαδικασία μεταβίβασης για μένα, υπήρχαν πολλοί άνθρωποι που με βοήθησαν να γίνω αυτό που είμαι. Μέσω αυτού του καναλιού μου δίνεται η ευκαιρία να καθοδηγήσω ίσως άτομα της κοινότητάς μου και να ανταποδώσω αυτό που πήρα».

«Έχω μεγάλο έρωτα με την Αθήνα! Μπορεί να είναι λίγοι, αλλά είναι κάποιοι άνθρωποι σε αυτή την πόλη που κάνουν κάτι πολύ έντονο που φέρνει μεγάλες αλλαγές. Όπως η Color Youth, που παρότι νέος οργανισμός, για τα ελληνικά δεδομένα έχει μεγάλη δράση στην κοινότητα. Η το γκράφιτι με την κουκουβάγια στην οδό Παλαιολόγου 50, το οποίο κάνει το γύρο του κόσμου».

Λίγο πριν την αφήσω να συνεχίσει με το μετρό προς Δουκίσσης Πλατείας μου έδωσε μια συμβουλή: «Ξέρω ότι είναι σημαντικό για εμάς να μας αποδεχτούν, και πρέπει να προσπαθούμε να το επιτύχουμε αυτό. Αυτό που θα έπρεπε να κάνουμε κυρίως, όμως, είναι να στρέψουμε την ενέργειά μας στο να αποδεχτούμε τον εαυτό μας και να είναι ευχαριστημένοι με το ποιοί είμαστε, ανεξάρτητα από το τι σκέφτεται η κοινωνία για εμάς».

ΖΑΚ

Φοιτητής από πρόγραμμα ανταλλαγής μαθητών, ο Ζακ ήρθε στην Αθήνα από το Χιούστον του Τέξας. Μετά από την πρακτική σε μια τράπεζα, αποφάσισε πως ήθελε να κάνει κάτι πιο ουσιαστικό. «Όταν έκανα την πρακτική μου στην τράπεζα αυτό το καλοκαίρι, ανυπομονούσα να περάσουν οι μέρες. Σκεφτόμουν ότι απλώς κάνω τους πλούσιους πλουσιότερους. Ναι, έδιναν κάποια χρήματα σε φιλανθρωπίες, αλλά κατά τη γνώμη μου ήταν λίγο υποκρισία όταν δεν το έχουν ζήσει από πρώτο χέρι». **Αφού κάναμε μια βόλτα** στα σύνορα Παπάγου - Ζωγράφου, καθίσαμε σε ένα παγκάκι και μου είπε πως ήρθε στην Αθήνα. Όταν είδε τη διάσταση που έπαιρνε η κρίση με τους πρόσφυγες, πήρε την απόφαση να γραφτεί εθελοντής στους Πατρούς του Κόσμου. Πλέον κάνει εθελοντική εργασία τρεις φορές τη βδομάδα σε κέντρο προσφύγων με παιδιά ηλικίας 5-13 από το Πακιστάν, τη Συρία και το Ιράν. **Ο Ζακ δεν έχει ταξιδέψει σε λίγα μέρη**, αλλά όπου έχει πάει έχει προσπαθήσει να αφήσει θετικό στίγμα. «Ο εθελοντισμός είναι με έναν τρόπο εγωιστικός, αλλά σου ανοίγει τα μάτια. Γνωρίζεις την ανθρωπιά μέσα από το πώς προσφέρεις τον εαυτό σου στους άλλους και πώς αυτό ανταποδίδεται και τότε είναι που πραγματικά γίνονται οι μεγάλες αλλαγές. Όταν μεταφέρεις αυτή την εμπειρία και σε άλλους και τους επηρεάζεις θετικά, και έτσι δημιουργείται ένα φαινόμενο χιονοστιβάδας από ανθρώπους που θέλουν να αλλάξουν το περιβάλλον τους. Αυτό είναι που αγαπώ στον εθελοντισμό και με εμπνέει. Κάποτε ήμουν ένας από αυτούς που σκέφτονταν “μα γιατί να δώσω το χρόνο μου για κάτι τέτοιο”, αλλά έχω δει πώς επιδράει και έχω καταλάβει την αξία του. Μου έκανε εντύπωση ποσό φιλικοί είναι οι Αθηναίοι». Αν θα μπορούσε να χαρακτηρίσει την ελληνική εμπειρία με μια λέξη, αυτή θα ήταν Φιλοξενία.

Καθώς περπατάς στον Κεραμικό θα περάσεις σίγουρα ανάμεσα από καλλιτέχνες του δρόμου και τους πιάγκους με τα χειροποίητα αντικείμενα. Σε έναν από αυτούς τους μικρούς πιάγκους κάθεται η Σοφία. Μια φιλική, χαμογελαστή πωλήτρια χειροποίητων κοσμημάτων μακριά. Καθώς κοιτούσα τα περίτεχνα κατασκευάσματά της, πιάσαμε συζήτηση. **Ξεκίνησε** πριν μερικά χρονιά, όταν εξαιτίας της οικονομικής κρίσης απολύθηκε από τη εταιρεία εισαγωγών-εξαγωγών που δούλευε. Αυτό δεν την επηρέασε, μάλλον ήταν μια

«θετική» ατυχία αφού η ανατροπή αυτή μετέτρεψε τη ζωή της σε τέχνη. Πλέον τα τελευταία δύο χρόνια βρίσκεται στον Κεραμικό προβάλλοντας το ταλέντο της. «Όταν δίνεις χρόνο και ενέργεια σε κάτι πρέπει να το αγαπάς. Πατή αυτό που θα δώσεις θα φανεί στο αποτέλεσμα». Ένα μόνο κόσμημα μπορεί να της πάρει από μια ώρα έως μια ολόκληρη μέρα, λόγω της λεπτομέρειας που απαιτεί η συγκεκριμένη μέθοδος. «Φτιάχνω κοσμήματα που θα φορούσα εγώ» μου λέει χαμογελώντας.

Διασχίζοντας την πλατεία Συντάγματος, ενώ πλησιάζεις τις μεγάλες σκάλες που οδηγούν στη Βασιλίσσης Αμαλίας, ίσως δυσκολευτείς να περάσεις από το συσσωρευμένο πλήθος. Εκεί θα δεις τον Δημήτρη ή όπως είναι το ψευδώνυμό του «Ζελές» – στοιχείο κάθε καλλιτέχνη του δρόμου που σέβεται τον εαυτό του. Καθώς ήταν περικυκλωμένος από κόσμο που περίμενε να πάρει ένα από τα κομμάτια που φτιάχνει επιτόπου, με έμπνευση μόνο τη στιγμιαία φαντασία του, έπρεπε να κάνω υπομονή για να τον γνωρίσω. **Στην Αθήνα** κατέληξε πριν μερικά χρονιά, από τη Νεμέα Κορινθίας. Εργάζεται σε μια ταχυδρομική εταιρεία. Ανακάλυψε όμως πως έχει και ένα ταλέντο στο σχέδιο και δεν τό άφησε ανεκμετάλλευτο. Αυτή τη μέθοδο, η οποία ονομάζεται «praise space art», την ασκεί δημοσίως τις τελευταίες δύο βδομάδες. Αυτοδίδακτος και με μόνο λίγη εξάσκηση στο σπίτι.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ
"ΖΕΛΕΣ"

ΣΟΦΙΑ

STREET FOOD IF FEW MORE

Της **Ηλιάνας Σκουρλή**
Φωτό: **Carmina Cabatic**

Η τάση του street food που κυριάρχησε 6τη Νέα Υόρκη, άρχισε να παραδύρει κι άλλες μεγαλουπόλεις, ανάμεσά τους και την Αθήνα που τα τελευταία χρόνια βλέπει νέα μαγαζιά «street food» να ξεπετάχονται σε διάφορες γωνιές δεξιά κι αριστερά. Και δεν το λένε εγώ αυτό! Δείτε και μόνοι σας, και προπαθήστε να συκρατήσετε την όρεξή σας!

Πατούς, λάτρες των ζυμαρικών, υπάρχει το **Pleasures, Quick** που τα μακαρόνια αποτελούν «θρησκεία» και η σάλτσα αναγράφεται σε επιστήμη. Βρίσκεται στο Γκάζι, δεξιά στην οδό Ιάκχου και φέρνει φρέσκα ζυμαρικά σε «επινοημένες» μαζες, σε προσέγγιση της Πέστο, σε προσιτές τιμές και κομprimνάρι είναι μερικές από τις επιλογές σας και, αν δυσκολεύεστε να αποφασίσετε, το φιλικό προσωπικό του θα σας βοηθήσει. Το Quick pleasures δίνει για σας ένα στη «μακαρονοφιλία». Αν τα μακαρόνια είναι για σας ένα γνήσιο (ξέρετε, όλοι τι εννοώ), θα αναθεωρήσετε.

Nakama Casual Sushi

Στην οδό Μασσαλίας, ακριβώς δίπλα στο σταθμό του μετρό Πανεπιστημίου. Να ξεκαθαρίσω απ' την αρχή πως δεν μου αρέσει το σουσι. Η σκέψη και μόνο μου με αρρωσταίνει. Αλλά του ωνού ψαριού στο στόμα μου με αρρωσταίνει. Αλλά ΑΥΤΟ! Θεέ μου!! Το καλύτερο σουσι που θα μπορούσα να δοκιμάσω για πρώτη φορά. Όμορφα δεμένο, χωρίς έντονη τη μυρωδιά του ψαριού και η Να δοκιμάσετε και παραδοσιακά γαριώνες/ζαχαρόπια. Αξέχαστο το water cake...

Grexico

Το μεξικάνικο street food της οδού Φωκίωνος, δίπλα στην Ερμού, γράφει τη δική του ιστορία. Burritos, quesadillas, tacos, τι τραβάνει όρεξή σας. Το Grexico θυμίζει κατά πολύ μια γνωστή αλυσίδα μεξικάνικου φαγητού στις Ηνωμένες Πολιτείες, το Chipotle, αλλά σε πιο ήπιη Αθήνα το «μεξικάνικο» της. Τα μπουρίτς του είναι ένα κομμάτι παραδείσου, ολοκληρωμένο γεύμα από μόνες τους! Λαχανικά, πρωτεΐνες, υδατάνθρακες, όλα μαζί σε ένα πιάτο. Το απόλυτο διατροφικό boost. Σου εύκομα θα καλύτερα Grexico, σύντομα θα επιστρέψουμε για ακόμη περισσότερα για!

Σχεδόν στη μέση της οδού Αιόλου, ανάμεσα σε σουβλατζήδικα και ξενοκασταμάτα, γαζιά, βρίσκεται μια κινέζικη γαστρονομία. Αυτό ομολογώ είναι το αγαπημένο μου (κάντε χώρο για την εθισμένη στο κινέζικο, παρακαλώ) και κανείς δεν μπορεί να μου στερήσει την αίσθηση που μου προσφέρει η πρώτη μπουκιά από τα σουσι. Νουντλς και μισοκαραμελισμένα στο δικό μου και μπρόκολο και κολυμπίλω σε παραδείσιο και κολυμπίλω σε παραδείσιο από αυτό το μέρος και περνάτε από το μετρό, ούτε και το πορτοφόλι σας. Κι αν με δείτε να κατασκηνώνω έξω από το μαγαζί, κάποια στιγμή σύντομα, μην απορησετε.

Η αναζήτησή μας για το καλύτερο street food στην Αθήνα συνεχίζεται. Επόμενη στάση το **Mich**, στην οδό Ερμού. Όντως, η σαγηνευτική ιδέα γίνονται πραγματικό, κήλδα εδώ. Δοκίμασε με σουβλάκι και ριζή μπαρμπατζί, πουλικά και αρνίσιο σουβλάκι, πουλικά και αρνίσιο σουβλάκι. Αν δεν σας αρέσουν, με σουβλάκι και αρνίσιο σουβλάκι. Αν πάτε να αλλαξέτε άρρωστα, καλύψτε με σουβλάκι. Αν πάτε να αλλαξέτε άρρωστα, καλύψτε με σουβλάκι. Αν πάτε να αλλαξέτε άρρωστα, καλύψτε με σουβλάκι.

Τελευταία στη λίστα, αλλά όχι στις προτιμήσεις μας, έρχονται τα burger! Τα burger σχεδόν «εθνικοποιήθηκαν» τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα. Όχι ότι δεν μας αρέσουν, ποτέ δεν θα βαρεθούμε να τα τρώμε. Μετά από ένα ξέφρενο βράδυ στα κλαμπ στο Γκάζι, με κεφάλι κουνούν από τα ποτά, που θα πάς; Θα πάς στο **Burgerville**. Στην τιμή ενός «σουβλακιού» θα απολαύσεις την πληθυσμιακή ομορφιά ενός burger. Πόσο κομμάτι είναι αυτό! Για να ξεφύγεις από την πλάτεια του burger, έχεις τηράστια ποικιλία burger σε τιμή που θα σας εκπλήξει και, επιπλέον, θα τα συνοδεύσει με λιωμένο τυρί τσένταρ και μπέικον. Μην τριγυρνάτε άλλο με λιώμενο τυρί τσένταρ και μπέικον! Τα καλύτερα είναι δίπλα σας και είναι πολλά.

Έρθαν για να σου αλλάξουν τη διάθεση!

Κέρδη στα πανιά σας!
18 ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΕΤΕ

Δώρο Χριστουγέννων
18 ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΕΤΕ

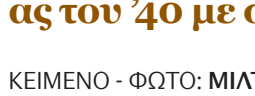
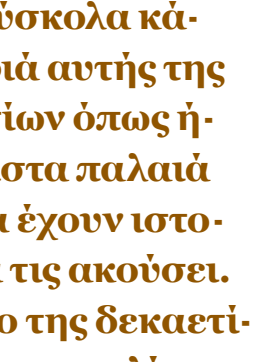
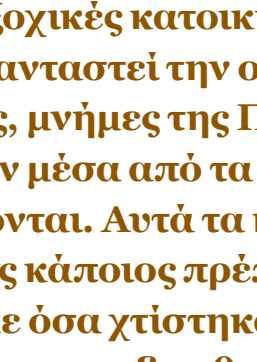
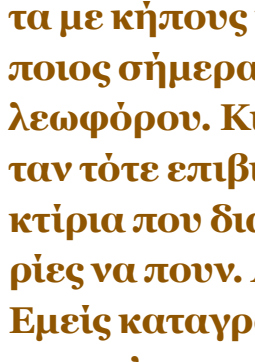
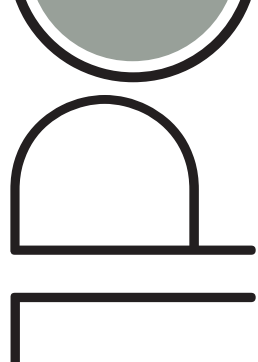
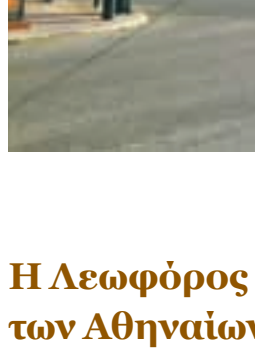
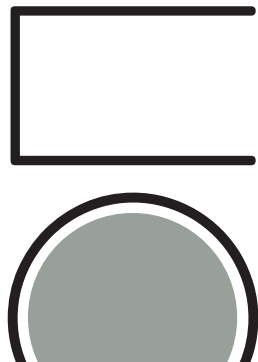
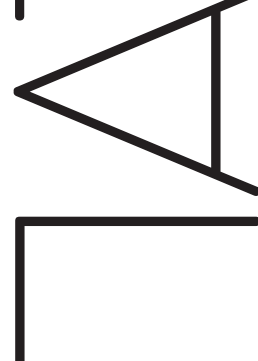
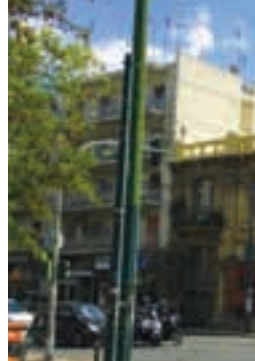
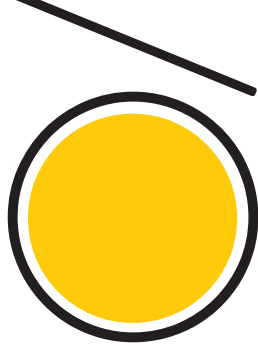
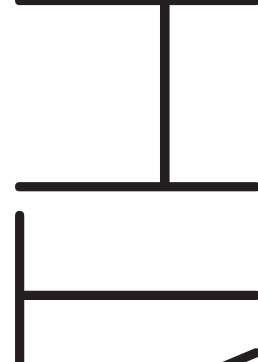
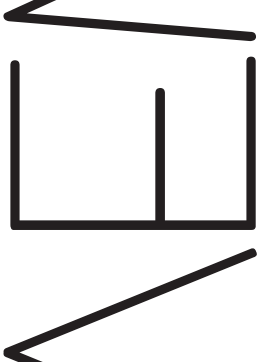
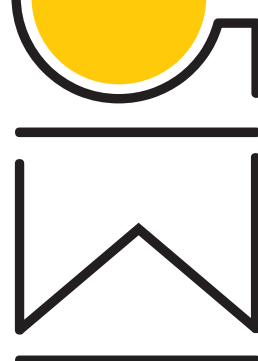
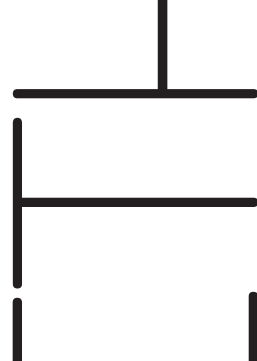
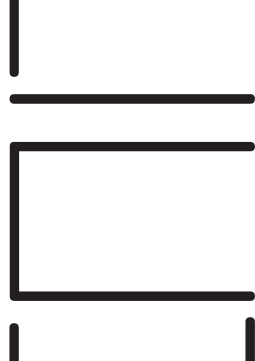
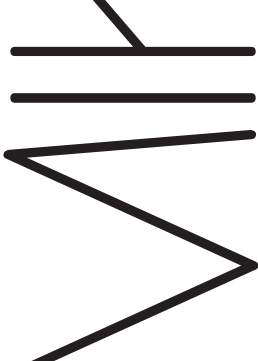
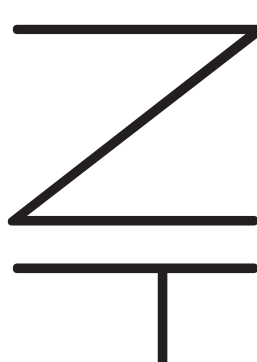
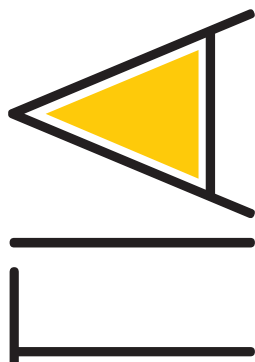
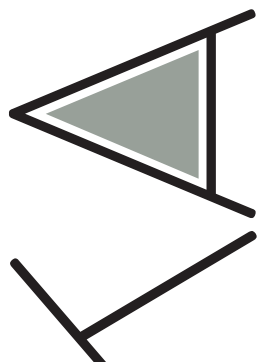
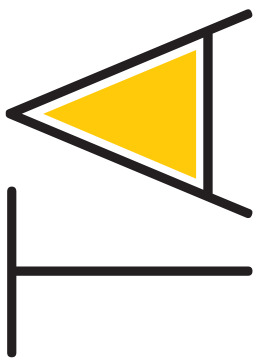
ΣΚΡΑΤΣ
Τύχη στη στιγμή

Γιατί αυτές τις γιορτές, μπορείς να κερδίσεις
έως και **50.000€** με το **ΣΚΡΑΤΣ "Δώρο Χριστουγέννων"**
και έως **250.000€** με το **ΣΚΡΑΤΣ "Κέρδη στα πανιά σας"**.

ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΡΥΘΜΙΣΤΗΣ: ΕΕΕΠ - Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΤΥΧΕΡΑ ΠΑΙΓΝΙΑ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΜΟΝΟ ΣΕ ΑΤΟΜΑ ΑΠΟ ΤΩΝ 18 ΕΤΩΝ.
Η ΣΥΧΝΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΧΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΕΘΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ - ΓΡΑΜΜΗ ΣΤΗΡΙΞΗΣ: 1114

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΑΧΕΙΑ Α.Ε.
Μέλος του Ομίλου **Χανον**

Η Λεωφόρος Πατησίων υπήρξε αγαπημένος δρόμος των Αθηναίων αφού οδηγούσε στα προάστια, γεμάτα με κήπους και εξοχικές κατοικίες. Δύσκολα κάποιος σήμερα να φανταστεί την ομορφιά αυτής της λεωφόρου. Κι όμως, μνήμες της Πατησίων όπως ήταν τότε επιβιώνουν μέσα από τα ελάχιστα παλαιά κτίρια που διασώζονται. Αυτά τα κτίρια έχουν ιστορίες να πουν. Απλώς κάποιος πρέπει να τις ακούσει. Εμείς καταγράψαμε όσα χτίστηκαν προ της δεκαετίας του '40 με σκοπό να αναδειχθούν, έστω και λίγο.

ΚΕΙΜΕΝΟ - ΦΩΤΟ: ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

Πατησίων 265 & Σκιάθου

Ένα μικρό τριώροφο κτίριο με νεοκλασική πρόσοψη που ξεχωρίζει ανάμεσα στις πολυκατοικίες. Κρίνοντας από την αρχιτεκτονική του μορφή, πρέπει να χτίστηκε στις αρχές του 20ού αιώνα. Σήμερα στεγάζει μεσιτικό γραφείο, ενώ παραμένει άγνωστη η ιστορία του κτιρίου ακόμη και στους ίδιους τους ένοικους.

Πατησίων 348 & Λασκαράτου 2

Η παλαιότερη σωζόμενη «πολυκατοικία» της Αθήνας. Χτίστηκε στις αρχές του προηγούμενου αιώνα. Διαθέτει δύο ορόφους και οκτώ διαμερίσματα και κατοικείται ακόμα. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον φέρει η νεοκλασική της δομή, η λεπτομερειακή της διακόσμηση στις προσόψεις και τα ανθοστολισμένα της μπαλκονάκια. Έχει κηρυχθεί διατηρητέα αλλά χρήζει ανακαίνισης.

Πατησίων 326 ►

Γνωστή ως Βίλα Κλωναρίδου, χτίστηκε στα τέλη του 19ου αιώνα και αποτελεί ένα από τα παλαιότερα κτίρια της Πατησίων. Αποτέλεσε εξοχική κατοικία των αδελφών Κλωναρίδη, γνωστών για το εργοστάσιο ζυθοποιίας. Εγκαταστάθηκαν στη βίλα το 1902, όταν χτίστηκε και το εργοστάσιό τους στο ίδιο οικόπεδο. Αργότερα πέρασε στην ιδιοκτησία της Φιξ και το 2000 κατεδαφίστηκε απρόοπτα. Σήμερα σώζεται μόνο η βίλα σε κακή κατάσταση και έχει κηρυχθεί διατηρητέα. Στο εσωτερικό της υπάρχουν ακόμη τοιχογραφίες, οροφολογραφίες, ακριβά μάρμαρα και λεπτομερείς ταμπλάδες.

Πατησίων 204 & Καλομοίρη

Το δυσδιάκριτο αλλά αξιόλογης αισθητικής κτίριο βρίσκεται κρυμμένο πίσω από τα δέντρα στη διασταύρωση με την οδό Καλομοίρη. Τριώροφο, κατοικείται στους επάνω ορόφους αλλά φέρει φθορές σε διάφορα σημεία, κυρίως στην κορυφή. Φαίνεται να χτίστηκε στα χρόνια πριν τον Μεσοπόλεμο.

Πατησίων 236 & Αμοργού

Χτισμένη το 1926 από τον αρχιτέκτονα Ηλία Γεωργόπουλο, αυτή η πολυκατοικία ξεχωρίζει από τις άλλες χάρη στην ημικυκλική διαμόρφωση της γωνίας της. Ο τρίτος όροφος ξεχωρίζει από τους άλλους δύο καθώς φέρει κόκκινες εσοχές στα γωνιακά παράθυρα και ένα ενιαίο μπαλκόνι. Η μοναδική της αρχιτεκτονική αισθητική προτείνει μία επιρροή από το μοντερνισμό. Σήμερα στεγάζει καταστήματα, γραφεία και φροντιστήρια.

Πατησίων 232 & Μ. Νομικού

Το τριώροφο αυτό κτίριο ανακαινίστηκε πρόσφατα καθώς ο δεύτερος και ο τρίτος όροφος βρίσκονταν σε κακή κατάσταση. Οικοδομήθηκε λίγο πριν τη δεκαετία του '30 και σήμερα στεγάζει ένα καφεκοπτείο και καταστήματα.

Πατησίων 185 & Θάσου

Είναι γνωστό ως «πολυκατοικία Φάμπρα» και θυμίζει λίγο την πολυκατοικία κατασκευής Γεωργοπούλου, καθώς φέρει επίσης έναν κοίλο γωνιακό έρκερ, όπως ονομάζεται ο τύπος του κλειστού εξώστη, με ζευγάρια παραθύρων που παραμένουν κλειστά. Οικοδομήθηκε το 1938 από τον αρχιτέκτονα Θουκυδίδη Βαλεντή και σήμερα στεγάζει παιχνιδιοπωλείο στο ισόγειο.

Πατησίων 75 & Γκυλιφόρδου

Ίσως το πιο παράξενο κτίριο που στολίζει τη Λεωφόρο Πατησίων λόγω του ασυνήθιστου αρχιτεκτονικού ρυθμού και των χρωμάτων του. Οικοδομήθηκε το 1924 από τον αρχιτέκτονα Κώστα Κιτσιή και συνδυάζει παλαιές και νέες μορφές αρχιτεκτονισμού, όπως εκλεκτικισμό και αρτ νουβό. Η πολυκατοικία κοσμείται από μακρά έρκερ και είναι ντυμένη με κόκκινο, κίτρινο και μπλε. Εάν κάποιος κοιτάξει καλά μπορεί να παρατηρήσει χρυσά ανθέμια επάνω στα έρκερ. Ανακαινίστηκε το 1997 και στεγάζει γραφεία.

Πατησίων 51 & Αβέρωφ

Το εμβληματικό ξενοδοχείο «Ακροπόλ Παλάς», από τα μαπαλκόνια του οποίου κινηματογραφήθηκαν τα γεγονότα του Πολυτεχνείου. Χτίστηκε το 1926-1928 σε σχέδια του Σωτήρη Μαγιάση για την οικογένεια Καραδόντη και αποτελεί ένα μοναδικό κόσμημα της πόλεως. Πρόκειται για ένα από τα μεγαλύτερα δείγματα αρτ νουβό στην Ελλάδα. Λειτουργήσε ως ξενοδοχείο για την υψηλή κοινωνία της Αθήνας μέχρι το 1980. Κηρύχθηκε διατηρητέο, ανακαινίστηκε και παραμένει αναξιοποίητο.

Πατησίων 180 & Ίμβρου

Κτίριο νεοκλασικής αρχιτεκτονικής που οικοδομήθηκε το 1912. Χτίστηκε με τη χρήση πρωτοποριακής τεχνολογίας για την εποχή του. Ο εσωτερικός τοίχος ήταν φτιαγμένος από πέτρα, ενώ υπήρχαν στρώσεις μπετόν στην οροφή. Στο ισόγειο λειτούργησε κατάστημα, όπως συνθιζόνταν τότε. Η εκπληκτική πρόσοψή του –στολισμένη με λεπτομερείς γυναικείες προτομές και αμφορείς– κηρύχθηκε διατηρητέα, ενώ το εσωτερικό του κτιρίου ανακαινίστηκε πλήρως μεταξύ 2006-2010.

Πατησίων 72 & Εμμ. Αντωνιάδου

Παρά τη γωνιακή της θέση, η διώροφη κατοικία βρίσκεται σε κακή κατάσταση, εγκαταλελειμμένη και κρυμμένη από τα δέντρα και τις ξύλινες πέργκολες που έχουν τοποθετηθεί για την ασφάλεια των πεζών. Κρίνοντας από την αρχιτεκτονική του χτίστηκε την πρώτη δεκαετία του 20ού αιώνα. Τα πράσινα παράθυρα διατηρούν το χρώμα τους. Δεν είναι γνωστή η ιστορία του κτιρίου αλλά φαίνεται να έχει ζήσει πολλά.

Πατησίων 50

Με νεομαρκό ύφος, ξεχωρίζει ανάμεσα στις μεταπολεμικές πολυκατοικίες. Ελάχιστα είναι γνωστά για το μυστηριώδες αυτό κτίριο. Το 2014 βρέθηκε νεκρός ένας άνδρας στο υπόγειό του, ενώ πριν 10 χρόνια λειτουργούσε ως ξενοδοχείο. Σήμερα είναι εγκαταλελειμμένο σε πολύ κακή κατάσταση και μέσα βρίσκουν καταφύγιο άστεγοι.

Πατησίων 153 & Αγίου Μελετίου

Ένα από τα μεγαλύτερα εγκαταλελειμμένα κτίρια επί της Πατησίων. Δεσπόζει ακριβώς απέναντι από το σπίτι του Μεταξά. Περιλαμβάνει μία περίπλοκη σύνθεση εκλεκτικιστικών διακοσμήσεων, όπως εξώστες και εσοχές. Αγνωστο παραμένει πότε ακριβώς χτίστηκε και ποιοι το κατοίκησαν στο παρελθόν. Έχει κηρυχθεί διατηρητέο.

Πατησίων 69 & Αινιάνος

Η γνωστή «πολυκατοικία Ιασωνίδου», που χτίστηκε μεταξύ 1910-1915, απέναντι από την πλατεία Αιγύπτου. Η αρχιτεκτονική της ξεχωρίζει από άλλες, καθώς έχει χτιστεί με βάση το γαλλικό νεομαρκό. Στολίζεται σε πολλά σημεία από γλυπτά κιονόκρανα και στεφάνια. Περιλαμβάνει πλήθος χρωμάτων, όπως πορτοκαλί, πράσινο, λευκό και μπλε στην είσοδο. Κηρύχτηκε διατηρητέα και στεγάζει τη Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος (ΓΣΕΕ).

Πατησίων 47

Γνωστό ως «Κάζα ντ' Ιταλία», χτίστηκε στις αρχές του 20ού αιώνα και φέρει μορφή αναγεννησιακής αρχιτεκτονικής. Χρησιμοποιήθηκε από την ιταλική κοινότητα της Ελλάδος. Πέρασε στα χέρια του Μουσολίνι, έπειτα στο ελληνικό δημόσιο και πάλι πίσω στην Ιταλία. Σήμερα στεγάζει το Ιταλικό Μορφωτικό Ινστιτούτο.

Πατησίων 150 & Φωκίωνος Νέγρη

Γνωστό ως «σπίτι του Μεταξά», το κτίριο οικοδομήθηκε περίπου το 1928 και κατοικήθηκε από τον μετέπειτα πρωθυπουργό και δικτάτορα Ιωάννη Μεταξά, όταν ήταν ακόμα νέος. Το κτίριο συνδυάζει αρχιτεκτονική αρτ-ντεκόρ μαζί με εκλεκτικισμό και περιλαμβάνει έρκερ με ελάχιστες διακοσμητικές λεπτομέρειες. Σήμερα στεγάζει κατάστημα ρούχων.

Πατησίων 66 & Χένδεν

Αποτελεί ένα από μια σειρά νεοκλασικών κτιρίων που ακόμη στολίζουν την Πατησίων. Την οροφή κοσμούν ακροκέραμα με ανθέμια. Χτίστηκε τις πρώτες δεκαετίες του προηγούμενου αιώνα. Έχει ανακαινιστεί πρόσφατα και στεγάζει κατάστημα ρούχων στο ισόγειο, ενώ οι υπόλοιποι δύο όροφοι ενοικιάζονται.

Πατησίων 45 & Πολυτεχνείου

Το γλυκό αυτό νεοκλασικό φαίνεται να οικοδομήθηκε την πρώτη δεκαετία του 20ού αιώνα. Τα έντονα χρώματά του –κίτρινο, κόκκινο, μπλε, λευκό και πράσινο– στα παράθυρα το καθιστούν ανάσα καθαρού αέρα στην πυκνοκατοικημένη Πατησίων. Το κτίριο παραμένει εγκαταλελειμμένο, εάν εξαιρέσουμε το μικρό περίπτερο που έχει ανοίξει στο ισόγειο.

Πατησίων 146 & Χανίων

Ξεχωρίζει ανάμεσα στις μεγάλες πολυκατοικίες με το μικρό του μέγεθος και τη λιτή όψη του. Χτίστηκε το 1880 ως εκλεκτικιστική μονοκατοικία και έχει μείνει γνωστή ως το «Μικρό Πολυτεχνείο» επειδή για χρόνια στέγαζε τη Σχολή Υπομηχανικών. Μέχρι πρόσφατα στέγαζε κατάστημα ρούχων και σήμερα παραμένει άδειο αλλά αξιοθαύμαστο.

Πατησίων 121

Στριμωγμένο ανάμεσα σε δύο επταώροφες πολυκατοικίες. Η πρόσοψή του έχει ενδιαφέρον, καθώς συνδυάζει λεπτομερή ανάφλυφα διακοσμητικά με κοίλα παράθυρα. Υπήρξε μέχρι προσφάτως επαγγελματική στέγη και τώρα περιμένει τον επόμενο ένοικο.

Πατησίων 108-110 & Τροίας

Κτίριο νεοκλασικής αρχιτεκτονικής που κοσμείται στην οροφή από μαρμαρίνους αμφορείς. Χτίστηκε στις αρχές του 20ού αιώνα και θυμίζει εκείνα στην Πλάκα στα οποία φαίνεται αμέσως η αρχαία ελληνική αρχιτεκτονική επιρροή. Σήμερα στεγάζει κατάστημα ρούχων.

Πατησίων 97 & Χάμιλτον

Ένα ακόμη δείγμα νεοκλασικής αρχιτεκτονικής επί της Πατησίων. Κοιτάζοντας προσεκτικά, το επάνω μέρος των παραθύρων στολίζεται από ανάγλυφα διακοσμητικά. Στο ισόγειο στεγάζεται κατάστημα ρούχων.

ΤΑ ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΑ ΣΠΙΤΙΑ
ΣΤΗΝ ΠΑΤΗΣΙΩΝ

Πατησίων 65 & Ιουλιανού

Γνωστό ως «Μέγαρο Ησαΐα», χτίστηκε το 1923 από τον αρχιτέκτονα Παναγιώτη Ζίζηλα. Από αυτό το σημείο και προς την πλατεία Ομονοίας άρχισε το εμπορικό κομμάτι της Πατησίων. Συνεπώς, το συγκεκριμένο κτίριο χτίστηκε για να στεγάσει ξενοδοχεία, ακριβά καταστήματα και πολυτελή διαμερίσματα για εύπορους ενοικιαστές. Διακρίνεται από εκλεκτικιστική αρχιτεκτονική με μία μοντέρνα υφή. Τα τελευταία χρόνια στεγάζει γραφεία και την κινηματογραφική «Σχολή Σταυράκου».

Πατησίων 64 & Χένδεν

Μια γιγαντιαία πολυκατοικία που παραδόξως πολύς κόσμος δεν παρατηρεί. Χτίστηκε το 1928 από τον αρχιτέκτονα Βασίλειο Τσαγρή. Αποτελεί κράμα εκλεκτιστικής αρχιτεκτονικής με επιδράσεις art nouveau. Περιλαμβάνει τα γνωστά έρκερ –εξώστες– και κοσμεύεται από μπλε κάγκελα. Ανακαινίστηκε το 1996, κατοικείται και στο ισόγειο στεγάζει κατάστημα ρούχων.

Πατησίων 61 & Σκαρμαγκά

Η πολυκατοικία είναι γνωστή ως «Παπαλεονάρδου». Οικοδομήθηκε το 1925 σε σχέδια του Κωνσταντίνου Κιτσίκη με εμφανή ρυθμό art nouveau, συνδυάζοντας κλασική και μοντέρνα μορφή. Το 1989 κηρύχθηκε διατηρητέα αλλά σήμερα παραμένει εγκαταλελειμμένη. Στο διήμερισμα του δεύτερου ορόφου έζησε στα νεανικά της χρόνια η Μαρία Κάλλας. Είχε προστεθεί η σχετική επιγραφή αλλά ξηλώθηκε προ πολλών ετών.

Πατησίων 57 & Ηπείρου

Στη γωνία απέναντι από το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο βρίσκεται το «Μέγαρο Λιβιεράτου» ή «Βίλα Υπατία». Οικοδομήθηκε το 1909 από τον αρχιτέκτονα Αλέξανδρο Νικουλούδη για τον Κεφαλονίτη βιομήχανο Γεράσιμο Λιβιεράτο. Το νεομπαρόκ αυτό «παλατάκι», όπως έχει χαρακτηριστεί, λειτούργησε ως μαιευτική κλινική, πρεσβεία της Ιαπωνίας και σήμερα ανήκει σε ιδιώτη. Στην είσοδο υπάρχει άγαλμα της αρχαίας φιλοσόφου και μαθηματικού Υπατίας και στην κορυφή του κτιρίου υπήρχε βασιλική δέλτος (=φαραωνικό καρτούς) που κατέρρευσε.

Πατησίων 41

Το μικρό αυτό νεοκλασικό ξεπροβάλλει ανάμεσα από μία μοντέρνα πολυκατοικία του '60 και από ένα άλλο παλιό κτίριο με πρόσοψη art nouveau. Το συγκεκριμένο εύκολα μπορεί να μην το προσέξει κάποιος, ίσως λόγω της απλότητάς του. Φέρει δύο προσκολλημένους κίονες στην είσοδο, πράσινα παράθυρα και κεραμοσκεπή. Στη φωτογραφία φαίνεται μόνο ο δεύτερος και τρίτος όροφος. Στο ισόγειο λειτουργεί καφενείο.

Πατησίων 40

Μάλλον θα μπορούσαμε να το χαρακτηρίσουμε ως το πιο ξεχασμένο νεοκλασικό της Πατησίων. Βρίσκεται στριμωγμένο ανάμεσα σε δύο πολυκατοικίες 16 συνολικά ορόφων, μουντζουρωμένο από γκرافίτι και συνθήματα και με τα παράθυρα να λείπουν. Κατοικίες σαν αυτές ήταν συχνές στην τότε Πατησίων. Η κεραμοσκεπή και το κίτρινό του χρώμα σώζονται ακόμα. Κανείς δεν είχε κάποια ιστορία για το κτίριο.

Πατησίων 29

Σε ένα κτίριο αξιολογής αρχιτεκτονικής αισθητικής βρέθηκε αυτή η είσοδος που φέρει μία εντυπωσιακή παράσταση: Δύο γυναίκες προσφέρουν μία κούπα οίνου σε ένα κεφάλι που μάλλον είναι ο θεός Διόνυσος. Πίσω είναι σχεδιασμένες με απίστευτη λεπτομέρεια κληματαριές με σταφύλια. Ένοικοι και περαστικοί δεν γνωρίζουν τίποτα για τις μυστήριες αυτές μορφές.

Πατησίων 7

Προς την πλατεία Ομονοίας. Το ισόγειο είναι κατεστραμμένο από γκرافίτι αλλά ο δεύτερος όροφος φαίνεται ανέπαφος και θαυμάσιος, με ένα έντονο μπλε χρώμα να διακρίνεται κάτω από την οροφή. ●

ΠΩΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΘΗΝΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ

Ένα φανταστικό ταξίδι στο μέλλον μέσα από τα μάτια ενός νεαρού Αθηναίου

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΑΠΑΖΗΣΙΜΟΥ - Εικονογράφηση: NINA-ISABELLA RAVINI

Όλοι θέλουμε να γνωρίζουμε το μέλλον. Ειδικά αυτό που επηρεάζει τη ζωή μας. Το μέλλον της πόλης μας. Η Αθήνα είναι μία από τις πόλεις που η διαφορετικότητα στο τοπίο της και το μέγεθός της κάνουν εξαιρετικά δύσκολο να προβλέψει κανείς τις αλλαγές που θα επέλθουν. Παρόλα αυτά, είναι σίγουρο ότι κάθε πρόβλεψη κρύβει ένα βαθμό προσωπικής επιθυμίας. Έτσι, ο καθένας μπορεί να δει την Αθήνα στο μέλλον μέσα από τη δική του ματιά. Μπορεί να χρησιμοποιήσει μια μείξη της φαντασίας του και της λογικής του για να περιπλανηθεί σε ολόκληρη τη μελλοντική πόλη ή ακόμα και στη γειτονιά του. Η Αθήνα το 2029, δηλαδή 13 χρόνια μετά, θα έχει αλλάξει δραματικά σε πολλούς τομείς: κοινωνικά, πολεοδομικά, σε επίπεδο υποδομών, όπως και τεχνολογικά. Η δραματική αλλαγή της θα είναι εμφανής στον καθένα μας, καθώς θα αποτυπώνεται στο ανάγλυφο της πόλης.

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ

Παρόλο το σχεδιαστικό της κομφούζιο, ήδη ολοκληρώνονται έργα που θα ανασχεδιάσουν την Αθήνα το 2029. Το κτίριο του ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος και η νέα Εθνική Πινακοθήκη είναι δύο νέες υποδομές που προσθέτουν ένα είδος μοντερνισμού στην αρχιτεκτονική της πόλης, και πολύ πιθανόν να γίνουν πρότυπο και για μελλοντικές υποδομές. Παράλληλα, η επένδυση του Ελληνικού και η μελλοντική επέκταση του λιμανιού του Πειραιά θα έχουν αλλάξει ριζικά την εικόνα της αθηναϊκής ακτογραμμής σε 13 χρόνια. Το Ελληνικό θα προσθέσει αίσθηση Central Park, καθώς θα συνδυάζει μεγάλους χώρους πρασίνου με την αρχιτεκτονική της καθετότητας δύο μικρών ουρανοξυστών. Ο Πειραιάς θα έχει μεγαλύτερες υποδομές κρουαζιέρας και θα εξυπηρετεί ακόμα περισσότερους τουρίστες απ' ό,τι στο παρελθόν, πιθανόν οδηγώντας στην ανέγερση ξενοδοχείων-ουρανοξυστών. Επιπλέον, η επέκταση των εμπορικών δραστηριοτήτων του λιμανιού θα αυξήσει τη ζήτηση για χώρους γραφείων ανοίγοντας το δρόμο στην κάθετη επέκταση της πόλης. Η πολεοδομία της Αθήνας θα αλλάξει και με την υπογειοποίηση μέρους κεντρικών δρόμων, δημιουργώντας περισσότερο δημόσιο χώρο και χώρους πρασίνου για τους πεζούς. Παράλληλα, αυτή η «εξοικονόμηση» χώρου ανοίγει την προοπτική για τη δημιουργία πιο λειτουργικών ποδηλατοδρόμων.

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ

Η τεχνολογία αναπτύσσεται με γοργούς ρυθμούς. Αναπτύσσεται γρηγορότερα όμως όταν προορίζεται για πρακτικούς και λειτουργικούς λόγους ή για την επίλυση προβλημάτων. Στην Αθήνα του 2029 η τεχνολογία θα έχει ενσωματωθεί στο τοπίο της πόλης για να την κάνει πιο λειτουργική από ποτέ. Ενδεικτικά, δεν είναι απίθανη η χρήση τεχνολογίας ολογραμμάτων σε δημόσιες πλατείες και σταθμούς για την ενημέρωση των πολιτών. Οι στάσεις λεωφορείων, για παράδειγμα, θα μπορούν να προβάλλουν την ακριβή θέση του επόμενου λεωφορείου και σε τρισδιάστατο ολόγραμμα! Η τεχνολογία αισθητήρων θα μπορεί να έχει τεράστια επίδραση στην κίνηση στους οδικούς άξονες. Αισθητήρες στους δρόμους θα καταμετρούν την κίνηση και με τη βοήθεια οθονών θα ενημερώνουν τους οδηγούς για την πιο σύντομη διαδρομή με προορισμό κεντρικά σημεία της πόλης. Πέρα από το πόσο μακρινά ακούγονται όλα αυτά, κάτι που είναι πολύ πιθανό να γίνει σε μεγάλο βαθμό είναι η πλήρης ενσωμάτωση, στο τοπίο της πόλης, τεχνολογιών συλλογής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές. Κάθε τι ηλεκτρικό, όπως φανάρια και φώτα, θα τροφοδοτούνται από ενσωματωμένα φωτοβολταϊκά πάνελ τα οποία θα αποθηκεύουν ενέργεια σε μικρού μεγέθους μπαταρίες, καθιστώντας τα αυτόνομα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ ΚΑΙ ΝΕΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΣΚΕΨΗΣ

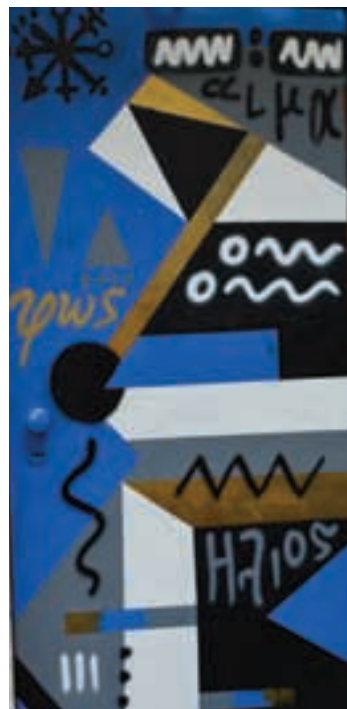
Πρωτίστως, όμως, η Αθήνα του μέλλοντος θα είναι κέντρο παραγωγής ιδεών που θα επέλθει από το τέλος του brain drain, της εποχής που χαρισματοικοί νέοι έφευγαν στο εξωτερικό. Όπως κάθε λιμάνι ή κομβική πόλη καθ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας ήταν σημείο επαφής ιδεών, έτσι και η Αθήνα του μέλλοντος θα είναι μια πόλη-κόμβος μεταξύ Ανατολής και Δύσης. Στο τοπίο των Αθηνών οι πολίτες του 2029 θα βλέπουν σημαντικό αριθμό φρουτουριστικών κτιρίων τα οποία θα στεγάζουν ελληνικά αλλά και ευρωπαϊκά start-ups και κέντρα έρευνας. Στην αλλαγή αυτή θα έχει συντελέσει η νέα γενιά Αθηναίων, η οποία θα έχει συγκριτικά πλεονεκτήματα σε σχέση με όλες τις προηγούμενες γενιές. Η νέα γενιά θα έχει συσσωρεύσει τις εμπειρίες από την Αθήνα της κρίσης, τεχνογνωσία και επαφές από σπουδές και εργασία στο εξωτερικό, καθώς και την ιδιότητα να προσαρμόζεται σε οποιαδήποτε συγκυρία. Αυτοί οι νέοι είναι που θα αλλάξουν το τοπίο της πόλης στελεχώνοντας επιχειρήσεις και φορείς οι οποίοι θα καινοτομούν και θα πρωτοστατούν παγκόσμια με νέες ιδέες. Με επίκεντρο αυτό το μοντέλο, θα αλλάξει και ο τρόπος σκέψης για το σχεδιασμό της πόλης. Οι πλατείες και οι δημόσιοι χώροι κοντά σε γραφεία θα είναι διαμορφωμένοι ώστε να εξυπηρετούν την ανταλλαγή ιδεών μεταξύ των εργαζομένων. Βγαίνοντας από τα γραφεία κατά το διάλειμμά τους, οι εργαζόμενοι που συναθροίζονται σε αυτούς τους χώρους, θα ωθούνται σε παραγωγή ιδεών από κοινού, προάγοντας ένα ανώτερο κλίμα συνεργασίας. Έτσι, ο ρόλος του δημόσιου χώρου θα αναθεωρηθεί, καθώς θα συνεισφέρει ενεργά στο νέο μοντέλο επιχειρήσεων της πόλης. Η Αθήνα σε 13 χρόνια θα είναι πιο αναβαθμισμένη και τεχνολογικά συνδεδεμένη, πιο φιλική προς το περιβάλλον και τους πολίτες της και πιο λειτουργική. Θα είναι μια πόλη που καινοτομεί και εφαρμόζει νέες ιδέες πάνω στο τοπίο της. Πάνω απ' όλα όμως θα είναι μια πόλη που θα έχει καταφέρει να αλλάξει με τρόπο που δεν θα αλλοιώνει την κουλτούρα, τον πολιτισμό και τις αξίες των Αθηναίων. Οι αλλαγές στην πολεοδομία, την τεχνολογία, στο κοινωνικό και παραγωγικό μοντέλο της πόλης, δεν θα είναι τίποτα άλλο από καταλύτες στην προώθηση των αξιών και του πολιτισμού της. Με άλλα λόγια, νέα κομμάτια θα προστεθούν στο puzzle του τοπίου της Αθήνας, διατηρώντας αυτό το μοναδικό χαρακτήρα της πόλης που όλοι αγαπάμε και θεωρούμε σπίτι μας. Και αυτό θα είναι πραγματική πρόοδος...

13 λόγοι που αγαπάμε τα KFC

- ♥ Γιατί έχουν το πιο ζουμερό και μοναδικό κοτόπουλο.
- ♥ Για την τραγανή και ελαφρώς πικάντικη μυστική συνταγή, που μας κάνει να γλείφουμε τα δάχτυλά μας στο τέλος.
- ♥ Γιατί η εξυπηρέτηση γίνεται στο άψε σβήσε και είναι πάντα φιλική.
- ♥ Για το Chicken & Fries Bucket, τη νέα πρόταση για δύο! Ο απόλυτος συνδυασμός της διάσημης συνταγής KFC με 4 κομμάτια κοτόπουλο, 6 Hot Wings, 4 Crispy Strips και 2 μερίδες πατάτες.
- ♥ Για τα φημισμένα Buckets.
- ♥ Γιατί έχει το πιο φρέσκο Ελληνικό κοτόπουλο Αγγελάκη.
- ♥ Γιατί στη (σπάνια) περίπτωση που θέλουμε κάτι πιο light, υπάρχει εκείνη η τέλεια σαλάτα Coleslaw.
- ♥ Γιατί έχει πατάτες σε μεγέθη ανάλογα με την πείνα σου. Πεινάς λίγο; Παίρνεις το μικρό. Πεινάς πολύ; Παίρνεις το μεσαίο. Λυσσάς; Πάρε το L!!
- ♥ Γιατί δεν έχει μόνο κλασικά burgers, έχει και τα ακαταμάχητα Boxmaster και Twister.
- ♥ Γιατί πέρασαν σε άλλο επίπεδο με το Grander Burger
- ♥ Γιατί ακόμα και αν πεινάμε λίγο (πού τέτοια τύχη!), μπορούμε να επιλέξουμε το Lunchbox διαλέγοντας Hot Wings ή Crispy Strips.
- ♥ Γιατί εκτός από νόστιμα είναι και πολύ-πολύ οικονομικά!
- ♥ Γιατί όλα τα παραπάνω μπορούν να έρθουν σπίτι μας απλά με ένα τηλέφωνο!

KFC®

STREETART

Η ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Κυκλοφορήσαμε στην πόλη και... διαβάσαμε την τέχνη του δρόμου

Της ΕΛΠΙΔΑΣ ΜΠΟΓΡΑΚΟΥ - Φωτό: ΕΒΗ ΤΣΑΠΑΡΑ, ΑΛΕΞΙΑ ΣΙΛΙΑ ΠΕΖΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Μικρές φράσεις, λέξεις και εικόνες που δηλώνουν την αγανάκτηση για τον κόσμο όπως έχει γίνει σήμερα. Δυσπιστία και απογοήτευση απέναντι στους κρατικούς μηχανισμούς, ιδιαίτερα στη Δικαιοσύνη. Στέλνουν μήνυμα συμπαράστασης, καλούν όλους να αφυπνιστούν και να γίνουν αυτοί οι ήρωες «Avengers». Προσωπικά, με προκαλούν με την ευστοχία τους και αναδεικνύουν αλήθειες που δεν θέλω να βλέπω. Τέτοιου είδους μηνύματα, που επαναλαμβάνονται σε πολλά σημεία της Αθήνας, με κάνουν να νιώθω ότι η γενιά μου δεν είναι μόνο αυτό που πολλοί θέλουν να πιστεύουν, μια γενιά χαμένη στο κόσμο των smartphones, αλλά μια γενιά που δεν φοβάται να πάρει πολιτική θέση και να αμφισβητήσει τις αποφάσεις των μεγάλων.

TAGS

Λέξεις σκόρπιες εδώ και εκεί που αποτελούν την υπογραφή ή τη δήλωση κάποιου που θέλει να συνομιλήσει με τον κόσμο. Το «βασανίζομαι...» είναι η λέξη που κατέληξε να περάσει και στο λεξικό της καθημερινότητάς μας. Άραγε, από τι βασανίζεται;

GRAFFITI

Η μορφή τέχνης που έκανε μεγάλο άνοιγμα στην Ελλάδα το 1990, έχοντας ξεκινήσει το 1960 από την Αμερική. Υπάρχουν πολλές μορφές graffiti, όπως wild style με περίπλοκες μορφές με αρκετές γραμμές και βέλη, bomb με στρογγυλές γραμμές και καμπύλες, bubble style με γράμματα «φούσκες». Διάφορα styles ξεπηδούν κάθε τόσο καθώς οι graffiti artists καινοτομούν καθημερινά. Τα graffiti δεν είναι μόνο μια μορφή τέχνης αλλά και στάση ζωής. Οι διάφορες ομάδες των «γκραφιτάδων» είναι μια δεύτερη οικογένεια για τα μέλη που τις αποτελούν. Μεγαλώνοντας άκουγα γονείς και συγγενείς να κατηγορούν αυτού του είδους την έκφραση που «βρωμίζει τους τοίχους» και ποτέ δεν μπορούσα να καταλάβω γιατί. Για μένα αυτή η μορφή τέχνης είναι κάτι περισσότερο από «βρωμιά». Σπάει τη ρουτίνα και το γκρίζο της πόλης και αυτή η αναστάτωση που μου προκαλεί έχει στόχο να μου δείξει ότι υπάρχει κι ένας άλλος πιο «όμορφος κόσμος» εκεί έξω.

GRAFFITI/ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

Οι πιο πολυσύχναστοι δρόμοι του ιστορικού κέντρου είναι ο κυρίαρχος καμβάς. Φαίνεται πως το κέντρο είναι και το κατάλληλο καταφύγιο για νέους καλλιτέχνες να πειραματιστούν, να προκαλέσουν δέος με τις δημιουργίες τους, επιθυμώντας, ίσως, να συνδιαλαγούν με όσο περισσότερο κόσμο γίνεται. Έντονα χρώματα και πολύβουες «θορυβώδεις» συνθέσεις που μπορεί κανείς να δει παντού. Στην αρχή μου προκαλούσαν αναστάτωση και μου χαλούσαν την κανονικότητα του μονότονου και ανιαρού urban landscape. Κυκλοφορώντας όμως περισσότερο ανάμεσα σε αυτά τα έργα τέχνης, ανακάλυψα πόσο καλύτερα με έκαναν να αισθάνομαι δίνοντας χρώμα στην καθημερινότητά μου.

GRAFFITI/ ΑΦΗΡΗΜΕΝΗ ΤΕΧΝΗ

Δημιουργίες που σου παίρνει λίγο χρόνο μέχρι να καταλάβεις τι είναι αυτό ακριβώς που βλέπεις. Οι καλλιτέχνες αγαπούν τη «γεωμετρική περίοδο», καθώς τα έργα τους διακρίνονται από την επανάληψη της καμπύλης ή σχημάτων με αιχμές. Ίσως δεν έχουν γίνει με σκοπό να έχουν κάποιο συγκεκριμένο νόημα, αλλά να σε... υπνωτίσουν με την επανάληψη των μοτίβων. Πάντα προτιμούσα την παραστατική τέχνη, αυτή μπορώ να τη νιώσω περισσότερο. Τα αφηρημένα μοτίβα μου φαίνονται ανούσια. Όμως, κοιτάζοντάς τα περισσότερο βυθίζομαι μέσα στον κόσμο που αναπαριστούν και σχεδόν με υπνωτίζουν. Συνειδητοποιώ ότι τελικά προτιμώ τα έργα με καμπύλες. Σε μια πόλη με τόσες αιχμές και γωνίες, αυτές με κάνουν να χαμογελώ.

Μια πόλη 5 χώρες

Πέντε σημεία της Αθήνας που θυμίζουν άλλες χώρες

Της **Λυδίας Αλαϊλάδη** / Φωτό: **Meghan VanWart**

Ταξίδια μέσα στην πόλη
διάρκειας λίγων λεπτών.
Μέρη και σημεία της Αθήνας
που σε κάνουν να νιώθεις ότι
βρίσκεσαι σε άλλη χώρα.
Αφήνεις τη φαντασία σου να
δουλέψει και απολαμβάνεις
την πολυμορφία της πόλης σου.

1. ΔΙΜΝΗ ΜΠΕΛΕΤΣΙ

Πώς θα σας φαινόταν ένα ταξίδι στην Αυστρία; Σε μια ασυνήθιστη για την Αθήνα διαδρομή μέσα σε ένα καταπράσινο δάσος στην Ιπποκράτειο Πολιτεία, μια διαδρομή που ίσως και να θυμίζει επαρχία, βρίσκεται η λίμνη Μπελέτσι. Μια λίμνη που φέρνει στο μυαλό τη γνωστή «Πράσινη Λίμνη» της Αυστρίας, Grüner See, με τα καταπράσινα μαγευτικά νερά της. Τέλεια ιδέα για εκδρομή. Ετοιμάστε καλάθι με σνακς, φωτογραφικές μηχανές, μία καλή playlist και βάλτε μπρος για τα βόρεια της Αθήνας – ίσως βρείτε για παρέα και κάποιους πανέμορφους κύκνους...

2. Η ΜΙΚΡΗ ΙΤΑΛΙΑ ΣΤΗΝ ΚΗΦΙΣΙΑ

Από όλες τις επιλογές γνωστών δρόμων και εμπορικών, το κέντρο της Κηφισιάς ίσως είναι το μοναδικό για τις αγορές σας που θα σας κάνει να αισθανθείτε ότι βρίσκεστε σε κάποιο δρόμο του Μιλάνου ή της Ρώμης. Από την αρχιτεκτονική των κτιρίων που φιλοξενούν κάποια από τα πιο αγαπημένα μαγαζιά, στην απόλυτη απόλαυση ενός ιταλικού καφέ cappuccino, με αξιολάτρευτα ιταλικά σ που προσφέρουν ασυναγώνιστες γευστικές εμπειρίες, η ηρεμία των δρόμων της Κηφισιάς σας υπόσχονται ένα ταξίδι στη μεσογειακή γειτονική μας χώρα, την Ιταλία.

3. ΕΝΑΣ ΠΥΡΓΟΣ, ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΧΩΡΑ, ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΕΠΟΧΗ

Με πολλές σκοτεινές ιστορίες να κρύβονται πίσω από τους τοίχους του, ο Πύργος της Δούκισσας της Πλακεντίας, το σπίτι της Αμερικανογαλλίδας Σοφί ντε Μαρμπού Λεμπρέν, μας ταξιδεύει σε μια προηγούμενη εποχή, περίπου έναν αιώνα πίσω, σε μια επαρχιακή πλευρά της παλαιάς Αγγλίας. Ο Πύργος βρίσκεται στην Πεντέλη και συνοδεύεται από τον ημιτελή Πυργίσκο και τον αρχαϊκό τύπου τάφο της Δούκισσας. Το Μέγαρο αυτό στην Πεντέλη, ή αλλιώς το Καστέλο της Ροδοδάφνης, θα ταξιδέψει το μυαλό σας στο χρόνο σε μια ιστορική Αγγλία. Γνωρίστε τις ιστορίες του αλλά απολαύστε τον και σαν χώρο μουσικών εκδηλώσεων τις όμορφες αττικές νύχτες του καλοκαιριού.

4. ENZZO DE CUBA

Παίρνοντας μια στροφή ανατολικά στο κέντρο της Αθήνας, σε απόσταση αναπνοής από την καρδιά της πόλης, θα βρεθείτε ξαφνικά στην άλλη άκρη του κόσμου, στην εξωτική Κούβα. Στην οδό Αγίας Παρασκευής 70, στο Περιστέρι, τα ζωντανά χρώματα, τα παιχνιδιάρικα φώτα, οι φοίνικες και η αρχιτεκτονική του bar-restaurant-club Enzo de Cuba θα σας μαγέψουν ενώ τα πόδια σας θα σας παρασέρνουν σε κουβανέζικους ρυθμούς, danzón, mambo και cha-cha-cha. Ένα μπαρ κλασικό όπου την Κούβα κυρίως την εμπνέει η διάθεση του προσωπικού και των θαμώνων που νιώθουν εντελώς Κουβανοί.

5. ΕΞΕΙΣ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ ΠΟΤΕ ΣΤΗ ΜΥΘΙΚΗ ΝΑΡΝΙΑ...

Επόμενη και τελική στάση στο τρένο αυτό, ένα μέρος που δεν θυμίζει κανένα άλλο, αλλά νινελιές και σκέψεις από πανέμορφα μέρη ολόκληρου του κόσμου: Ο Εθνικός Κήπος της Αθήνας. Θα σας χαρίσει ένα μοναδικό συναίσθημα, και αν πείσετε τον εαυτό σας θα βρεθείτε σε ένα μέρος μαγικό, μακριά από την καθημερινότητα της ζωής σας. Κάπως σαν να βρεθήκατε στην προσωπική σας Νάρνια, στο μαγικό δάσος της φαντασίας που κρύβει ο καθένας μέσα του – η ομορφιά της φύσης, το πράσινο των δέντρων και το ουράνιο τόξο των λουλουδιών μπορεί να σας κάνουν έστω και λίγο να πιστέψετε ότι υπάρχει ένα ίχνος μαγείας. Στη μυθική Νάρνια έμπαινε κανείς ανοίγοντας απλώς την πόρτα μιας ντουλάπας, εσείς θα χρειαστεί απλώς να περάσετε την καγκλωπτή πύλη που οδηγεί στον πανέμορφο αυτό κήπο, τον Εθνικό Κήπο της Αθήνας.

13 ΛΟΓΟΙ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΜΕ ΤΗΝ PIZZA HUT

♥ Γιατί έχει ό,τι πίτσα μπορείς να φανταστείς. Αν είσαι κι εσύ Pizza Lover, είσαι στο σωστό μέρος.

♥ Γιατί τα υλικά που χρησιμοποιούν είναι πάντα τα πιο φρέσκα, τα πιο ποιoτικά, τα πιο νόστιμα. Με δυο λόγια τα καλύτερα.

♥ Γιατί είναι η αγαπημένη πίτσα της οικογένειας και ποτέ δεν άφησε κανέναν παραπονεμένο, μικρούς μεγάλους.

♥ Γιατί ακόμα και αν έχεις δοκιμάσει τις δεκάδες προτάσεις του καταλόγου (δύσκολο), μπορείς πάντα να φτιάξεις τη δική σου πίτσα!

♥ Γιατί συνεχώς ανανεώνεται με νέες συνταγές.

♥ Γιατί έχει τις καλύτερες προσφορές (και όχι μόνο στην πίτσα!).

♥ Για τα μοναδικά Wingstreet! Άλλο να σου λέω και άλλο να τρώς!

♥ Για το ανεπανάληπτο Chocolate Breadsticks, που όταν το φας, κολλάς!!!

♥ Γιατί αν θέλουμε κάτι πιο light (πού και πού μας πιάνουν κάτι τύψεις) έχουν και τη vegetarian pizza που τις διώχνει μακριά.

♥ Για την ατμόσφαιρα. Όχι, πείτε μας, έχετε δει άλλη πιτσαρία με τόσο φιλικό και οικογενειακό περιβάλλον;

♥ Για τις νέες εποχιακές πίτσες που ανανεώνονται κάθε σεζόν.

♥ Για τη μοναδική και ασύγκριτη ζύμη. Τόσο αφράτη που μοιάζει με σύννεφο στο στόμα. Αχχχ!.

♥ Γιατί έρχεται σπίτι μας εύκολα και γρήγορα με online παραγγελία.

RITUALS OF THE NIGHT

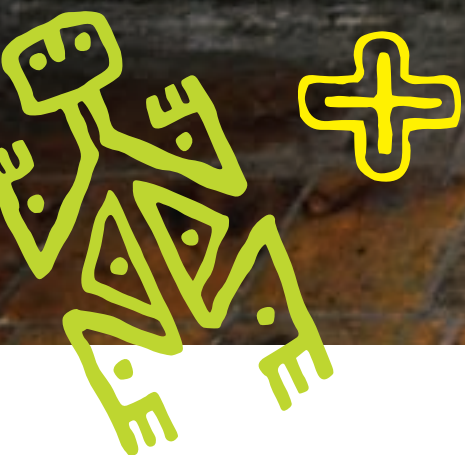
Ένα πάρτι κοριτσιών σαν νυχτερινή τελετουργία στο Μοναστηράκι

Κείμενο – Φωτογραφίες: ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΑΝΔΡΕΟΥ

Η λέξη **Ritual** περιγράφει μια τελετουργία, ένα καθολικό και αναπόφευκτο χαρακτηριστικό της κοινωνικής μας ύπαρξης, που μέσα από χειρονομίες, λέξεις, αντικείμενα ή εξοπλισμό ξεδιπλώνει το σκηνικό μιας δοξασίας. Μια τελετουργία ενδέχεται να εκφράζει μια κοινωνική ανάγκη αλλά ταυτόχρονα επικοινωνεί βαθιές προσωπικές πτυχές που επιβεβαιώνουν τη σαγηνευτική ποικιλομορφία της ανθρώπινης ύπαρξης.

Στο «Rituals of the Night», στην πολυπρόσωπη Αθήνα του 2016, αποτύπωσα με έντονα θεατρικά στοιχεία μια ομάδα νέων ανθρώπων σε μια τελετουργία κατάκτησης. Επέλεξα για σκηνικό μου το διαχρονικό Μοναστηράκι, σαν χώρο γνώριμο μα και φορτισμένο με την πιθανότητα του απροσδόκητου, και έστησα την αλληγορία μου σε χρόνο αγαπημένα βραδινό. Στην Αθήνα τού σήμερα, όσο κι αν παρουσιάζεται αδιάφορη και με στοιχεία αμφίβολα, οι νέοι έχουμε την ανάγκη να αφήσουμε το δικό μας αποτύπωμα κατακτώντας την. Φοράμε ρούχα πολέμου αντιπροσωπεύοντας όλες τις φυλές αλλά ταυτόχρονα καμία, κρατάμε όπλα και φέρουμε προσωπεία για να φωνάξουμε τη δύναμή μας. Αποτελούμε μια αυτόνομη φυλή με δικούς της κώδικες, προσωπικές τελετουργίες και τρόπους μύησης, κινούμαστε στις δικές μας γραμμές χωρίς να μας ενδιαφέρει η παράλληλη Αθήνα «των άλλων». Οι ήχοι της πόλης στον παρόντα χρόνο είναι στο μυτε και τα δικά μας λάβαρα έχουν υψωθεί διεκδικώντας την κυριαρχία μας.

Η παρέα διατηρεί πολλά σημερινά εμφανισιακά στοιχεία αλλά με τη βοήθεια χειροποίητων θεατρικών προσθηκών και μακιγιάζ εμπνέεται από τελετές ενηλικίωσης, απόηχους προσευχής και εξορκισμού του κακού και υπνοβατεί αλληγορικά σε ένα άχρονο παρών κάνοντας την πόλη κομμάτι της ταυτότητάς της. ►

Η παρέα διατηρεί πολλά
σημερινά εμφανισιακά
στοιχεία αλλά με τη βο-
ήθεια χειροποίητων θε-
ατρικών προσθηκών και
μακιγιάζ εμπνέεται από
τελετές ενηλικίωσης,
απόηχους προσευχής
και εξορκισμού

Διαδρομή με ένα υπεραστικό λεωφορείο

Κείμενο - Φωτό: **Αναστασία Παπαϊωάννου**

Ορισμός: Υπεραστικός, Υπεραστική, Υπεραστικό. **Επίθετο.** Που ξεπερνάει τα όρια πόλης ή κοινότητας. Παράδειγμα: η υπεραστική συγκοινωνία, υπεραστικό λεωφορείο. Πολλοί από εμάς που κινούμαστε εντός ορίων της πόλης, έχουμε αναρωτηθεί πώς είναι να μένεις εκτός Αθηνών και να μετακινείσαι καθημερινά εκτός και εντός της πόλης. Σ' εκείνες τις περιοχές που είναι τόσο μοναχικές, ήσυχες, όπου πουλιά συνεχώς κελαηδούν και τα λουλούδια μυρίζουν άνοιξη όλο το χειμώνα. Ή τουλάχιστον έτσι το έχει φανταστεί ο μέσος Αθηναίος που έχει πουλήσει την ψυχή του στο κέντρο της Αθήνας. Ως βέρα Αθηναία, ορισμένα στα μικρά γραφικά στενάκια του κέντρου της Αθήνας, αποφάσισα να «ταξιδέψω» πέρα από τα σύνορά της (αφού πού χρόνος για τα άλλα, τα εξωτερικά ταξίδια) και να καταγράψω τη διαδρομή. Από την αφετηρία «ΠΛ. ΚΗΦΙΣΙΑΣ» πήρα το 509 το οποίο θα με κατέβαζε στην στάση «ΠΛ. ΑΓ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ».

ΠΛ. ΚΗΦΙΣΙΑΣ, 5 ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Φτάνω στη στάση της αφετηρίας. Ο κόσμος πολός, καθώς είναι ώρα αιχμής (5 το απόγευμα). Είναι και η αφετηρία πολλών λεωφορείων, άρα απολύτως λογική η πολυκοσμία. (φωτό 2) Μιλάω με τη Μαίρη, 19 χρονών που και αυτή περιμένει το 509. Η Μαίρη είναι μόλις 2 εβδομάδες στην Αθήνα και έχει ξετρελαθεί μαζί της. Είναι από Κρήτη και ήρθε για σπουδές στο ΙΕΚ δασοφυλάκων στη Δροσιά. Δεν έχει ούτε εκείνη ιδέα από υπεραστικά οπότε νιώθω κάπως καλύτερα. Κρατάει ακουστικά. Τη ρωτάω τι ακούει. «Ακούω πολύ χιπ-χοπ. Συγκεκριμένα τώρα ακούω Trap» μου απαντάει και τη φωτογραφίζω. (φωτό 4) Σειρά έχει η κ. Κωνσταντίνα, ετών 57. Μόλις είχε τελειώσει τη δουλειά της. Περιμένει το 536, που είναι και το μόνο λεωφορείο που πηγαίνει Διόνυσο. Μου λέει ότι θα κατέβει στο τέρμα και ότι πηγαίνει σπίτι της. Τη ρωτάω αν έχει κάτι να μου πει για τη διαδρομή που κάνει κάθε μέρα. «Συνήθως είμαι τόσο κουρασμένη που δεν παρατηρώ τι συμβαίνει έξω από το λεωφορείο και το μόνο που με νοιάζει είναι

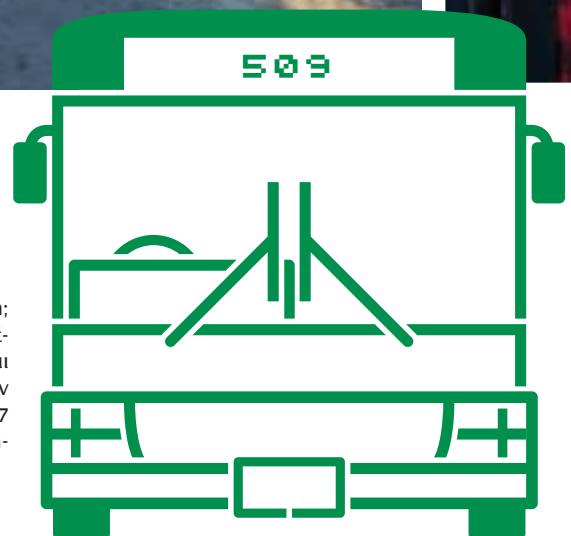
να γυρίσω στο σπίτι μου και να ξεκουραστώ» η απάντησή της.

Το 509 έφτασε και μετά από το κλασικό σηρώξιμο ανεβαίνω και βρίσκω θέση. Στο λεωφορείο Έλληνες και ξένοι. Σύνολο 39. 18 άντρες και 21 γυναίκες. Μέχρι να βγούμε από τα όρια της Κηφισιάς τίποτα που να μου κεντρίσει το ενδιαφέρον. Κλασικές εικόνες. Δρόμοι με κόσμο, αυτοκίνητα, φανάρια, καφετέριες. Στη στάση ΣΑΡΑΝΤΑΠΟΡΟΥ το κλίμα πιο μουντό και όχι λόγω καιρού. Πάνω από τη στάση ένα γιγάντιο δέντρο. Στην αμέσως επόμενη (ΦΑΡΟΣ) η αλλαγή τεράστια. (φωτό 3) Όσο πιάνει το μάτι σου εμπορικά μαγαζιά, καφετέριες, σούπερ μάρκετ. Μέχρι και μαγαζί για σολάριουμ βλέπω. Νοέμβριος μήνας και όσοι βγαίνουν από εκεί, έχουν μείνει ακόμα στον Αύγουστο. Να ένας τρόπος να κρατήσεις για πάντα το καλοκαίρι. Τη στάση ΕΡΥΘΡΑΙΑ θα τη μετανόμαζα σε ΝΕΕΣ ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ. Δεν είναι όλες μια παρέα, αλλά όλες κρατούν σακούλες και μάλλον όλες δουλεύουν ως οικιακές βοηθοί. Στη στάση ανεβαίνει και μία αεροσυντοδός με τη βαλίτσα της. Τελικά όντως κάνω ταξίδι. Πώς είναι

να κάνεις κάθε μέρα αυτή τη διαδρομή; Πηγαίνω να ρωτήσω τον οδηγό. Δεν στέκομαι πολύ τυχερή καθώς δεν δέχεται να απαντήσει στις ερωτήσεις μου. Τον δικαιολογώ. Η ώρα είναι περασμένες 7 και λογικά είναι κουρασμένος. Ήδη πλησιάζουμε στην επόμενη στάση.

ΣΤΑΣΗ ΦΟΡΟΣ;

Μάλλον αυτός που την ονόμασε έτσι είχε χιούμορ. Τριγύρω σε κάθε γωνία και από μία τράπεζα. Γελάω. Οι επόμενες είναι οι στάσεις ΕΚΑΛΗΣ. Στην 4η ΕΚΑΛΗΣ, δεν υπάρχει ψυχή. Ένα άτομο κατέβηκε μόνο και δείχνει... χαμένο. Νομίζω, δηλαδή. Μπορεί να μπερδεύτηκε. Τουλάχιστον εδώ έχει βλάστηση και οξυγόνο. Οι 5η, 6η και 7η ΕΚΑΛΗΣ είναι κι αυτές άδειες από κόσμο, απομονωμένες, και για μένα κάπως αδιάφορες. Μα πού παίζουν τα παιδάκια εδώ; Δεν φοβούνται; Προσέχω τα σπίτια και καταλαβαίνω. Στάση ΠΛ. ΝΑΡΚΙΣΣΟΥ (φωτό 9). Από κόσμο τίποτα, από σπίτια πολλά. Και τι σπίτια! Άλλη μια στάση με χιούμορ, σκέφτομαι. Το λεωφορείο φτάνει στη στάση ΔΡΟΣΙΑ. Πίσω μου συζητούν δύο άτομα, «η περιοχή πή-

ρε αυτό το όνομα γιατί η θερμοκρασία σε σχέση με την υπόλοιπη Αθήνα είναι 7 με 8 βαθμούς λιγότερη». Στάση ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ. Θα μπορούσε άνετα να είναι όνομα σε ετικέτα λαχανικών. Δεσπόζει ένα από τα μεγαλύτερα μανάβικα που έχω δει ποτέ. (φωτό 5) Στην προτελευταία στάση, ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ (φωτό 15), ένας 16χρονος τρέχει για να προφτάσει το λεωφορείο. Μας προλαβαίνει. «Θα χάσω το μάθημα» μου απαντά όταν τον ρωτάω. Πηγαίνει στο φροντιστήριο στον Άγιο Στέφανο. Στη γαλαρία τον περίμεναν οι φίλοι του.

ΠΛ. ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Κατεβαίνω για μια βόλτα στο τέρμα στην

7+1
πράγματα
που θα 'ταν
καλό να έχεις
μαζί σου

1. Νερό.
 2. Τροφή
 3. Ακουστικά/Μουσική.
 4. Βιβλίο.
 5. Σημειωματάριο.
 6. Κάμερα.
 7. Καλή διάθεση και υπομονή.
- (+1) Μαξιλαράκι (σε περίπτωση που είχες μια κουραστική μέρα). Προσωπικά είχα πολύ από το 7. Α! Και θετική σκέψη.

← Στην αφετηρία του 509
↓ Η Μαίρη, που της αρέσει να ακούει χιπ-χοπ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΤΑΣΕΩΝ: 32

πλατεία Αγίου Στεφάνου. Εγώ θα μετονόμαζα τη στάση σε ΚΟΥΝΟΥΠΙΑ. Αρχές Νοεμβρίου με τη θερμοκρασία εμφανώς χαμηλότερη και με έχουν τοιμήσει δύο κουνούπια. Είμαι γλυκοσίματη, το παραδέχομαι. Ένας κύριος περπατάει κουβαλώντας μια σακούλα με λαχανικά από το μανάβικο στη ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ ±5 στάσεις απόσταση από εδώ που είμαστε! Υπάρχει κάτι χαρακτηριστικό για την περιοχή; «Τρακαρίσματα, πολλά τρακαρίσματα. Σ' αυτή τη διασταύρωση που βρισκόμαστε, τουλάχιστον 2 με 3 φορές την εβδομάδα κάποιος θα τρακάρει» μου απαντάει. Ειδική σήμανση δεν υπάρχει και όλοι τρέχουν με ταχύτητα. (φωτό 12) Ο δρόμος λίγο πιο κάτω με βγάζει απευθείας στις γραμμές του ΟΑΣΑ που οδηγούν στη Θεσσαλονίκη. Άλλο κλίμα. Κινηματογραφικό. (φωτό 14) Στη στάση για το γυρισμό, συναντάω τον Στράτο. Ένας χαμογελαστός και γλυκός μεταλάς, 16 χρονών, που γυρίζει από το φροντιστήριο. Είναι θεωρητική κατεύθυνση και θέλει να γίνει σκηνοθέτης. Μπράβο, αγόρι μου! Τον ρωτάω τι θα κάνει μόλις γυρίσει σπίτι. «Θα διαβάσω και αργότερα θα μαζευτεί η παρέα του να παίξουμε μουσική». Μιλώ με τον Ηελαj. Ο Ηελαj είναι 19 χρονών και ήρθε από το Μπαγκλαντές πριν 4 χρόνια. Από το Ιράκ, έφτασε Τουρκία και από κει πέρασε στην Ελλάδα. Οι γονείς του είναι

ακόμα Μπαγκλαντές και εκείνος ζει στην Ελλάδα ολομόναχος. Δεν μου λέει με τι ασχολείται, μόνο ότι ήρθε στη χώρα μας για μια καλύτερη ζωή. Είναι ευγενικός και πραγματικά δείχνει χαρούμενος. Ανεβαίνουμε μαζί στο λεωφορείο για την επιστροφή. Μέσα τον περίμενε η παρέα του. Θα κατέβουν στο κέντρο της Αθήνας για να περπατήσουν. Οι φίλοι του, βλέποντάς μας να ανεβαίνουμε μαζί, πέφτουν πάνω του και μάλλον τον βομβαρδίζουν με ερωτήσεις σχετικά με μένα. Κάθομαι δίπλα στη Μαρία. Μου ζητάει εισιτήριο. Είναι έγκυος στον 5ο μήνα και περιμένει αγοράκι. Είναι πολύ φοβισμένη και απλά θέλει να περάσει ο καιρός, να γεννήσει για να κρατήσει αγκαλιά το μωράκι της. Στην επιστροφή ήδη νιώθω πως έχω κάνει τη διαδρομή χιλιάδες φορές, αφού όλα μου φαίνονται πλέον αδιάφορα. Κατεβαίνω στο τέρμα και παίρνω το δρόμο για τον ηλεκτρικό. Οι τελευταίες μου σκέψεις, καθώς βλέπω τον κόσμο να ανεβοκατεβαίνει, είναι ότι τελικά στο τέλος της ημέρας ο καθένας από εμάς, μικρός ή μεγάλος, άντρας ή γυναίκα, μόνος ή με παρέα, όλοι μέσα στο ίδιο λεωφορείο βρισκόμαστε να αποχαιρετάμε άλλη μια ημέρα που έφτασε στο τέλος της. Το θέμα είναι αν ήταν μια μέρα χαμένη ή κερδισμένη. Καληνύχτα. ●

ΙΔΡΥΜΑ ΜΕΙΖΟΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

«ΘΕΑΤΡΟΝ»
Κέντρο Πολιτισμού
«Ελληνικός Κόσμος»
Πειραιώς 254 | 212 2540300
www.theatron254.gr

Ο ΕΜΙΛ ΚΑΙ ΟΙ ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ

Βασισμένο στο βιβλίο του Έριχ Κάισνερ

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΠΟΔΟΣΗ: ΜΙΜΗ ΝΤΕΝΙΣΗ
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΓΙΩΒΑΝΙΔΗΣ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΛΟΥΔΑΡΟΣ | ΝΑΤΑΛΙΑ ΔΡΑΓΟΥΜΗ και η ΝΕΦΕΛΗ ΟΡΦΑΝΟΥ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ | ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΠΑΚΙΔΗΣ | στον ρόλο του Εμίλ ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΚΡΗΣ

ΠΑΝΟΣ ΑΓΑΖΑΝΤΕ | ΤΑΣΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΩΡΓΑΣ | ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΤΡΟΥΒΙΔΗΣ | ΛΗΔΑ ΚΟΥΤΣΟΔΑΣΚΑΛΟΥ | ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΜΑΥΡΙΑΝΝΟΥ | ΔΗΜΗΤΡΑ ΜΠΑΚΑΛΓΙΑΝΝΗ | ΒΙΚΥ ΜΠΟΛΟΣΗ | ΛΙΝΑ ΠΡΙΝΤΖΟΥ

ΣΧΗΜΑ: ΑΔΑΝΑΣΙΑ ΣΜΑΡΑΓΔΗ | ΚΟΣΤΟΥΜΑ: ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΚΚΟΡΟΥ | ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΣΩΗ ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ | ΦΩΤΙΣΜΟΣ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ | ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΕΙΚΟΝΑΣ - ΒΙΝΤΕΟ: ΜΙΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ | ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ: ΙΑΣΩΝ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΑ

Περίπτερα, μια σχεδόν
εξ ολοκλήρου ελληνική
πατέντα, αναγνωρίσιμο
μέρος της κουλτούρας
μας. Η ιστορία τους ξεκι-
νάει στις αρχές του 20ού
αιώνα από τα αστικά
κέντρα με σκοπό την α-
ποκατάσταση των πληγέ-
ντων του πολέμου. Πάμε
να γνωρίσουμε μερικές
ιστορίες για τα περίπτερα
της Αθήνας και να ακού-
σουμε τι έχουν να μας
πούνε οι ιδιοκτήτες τους.

Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΔΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΦΩΤΟ: ΕΡΣΗ ΔΡΟΣΟΥ

ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Η «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ» ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ

Απέναντι από το Λαϊκό Νοσοκομείο στο Γουδί βρήκαμε την Έλενα, η οποία εργάζεται σε περίπτερα εδώ και 4 χρόνια. Θα μπορούσαμε πολύ εύκολα να πούμε πως η κοπέλα αυτή είναι η κοινωνική λειτουργός έξω από το νοσοκομείο, καθώς με το χαμόγελο και τη ζεστασιά της βοηθάει τον κόσμο να ξεχάσει για λίγο τα προβλήματά του και να νιώσει όμορφα. «Δεν είναι λίγες οι φορές που έρχεται κόσμος αρκετά προβληματισμένος, αλλά πάντα τους λέω ότι όλα θα πάνε καλά, να σκέφτονται θετικά και με ένα χαμόγελο όλα τα δύσκολα μπορούν να αντιμετωπιστούν».

ΟΙ ΨΥΧΟΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Ψάχνοντας, λένε, βρίσκεις. Στις προσπάθειά μου λοιπόν να βρω τις πιο ιδιόμορφες ιστορίες περιπτέρων, στη Λ. Αλεξάνδρας 213Β βρήκα τον Δημήτρη και τον Κωνσταντίνο. Ο Δημήτρης, τελειόφοιτος ΑΣΟΕ, είναι πλέον 26 χρονών και δουλεύει σε περίπτερα εδώ και 6 χρόνια. Δημήτρη, ποια είναι η πιο ιδιαίτερη ιστορία που θα ήθελες να μοιραστείς μαζί μου; «Θυμάμαι για ένα πολύ μεγάλο διάστημα είχα πελάτη έναν αρκετά "περιθωριακό" κύριο ο οποίος ερχόταν κάθε μέρα, έπαιρνε τις μπίρες του, καθόταν στη γωνία και ποτέ δεν μιλούσε. Μία μέρα είχαμε πιάσει την κουβέντα με μία παρέα. Φεύγοντας, ένας νεαρός μού είπε πως το περίπτερο είναι το καλύτερο πανεπιστήμιο. Δεν θα ξεχάσω την αντίδραση του ανθρώπου αυτού που δεν μιλούσε ποτέ και σε κανέναν. Σκώθηκε, αγόρασε την μπίρα του και μου είπε "μην μπερδεύεσαι, φίλε μου, μπορεί το περίπτερο να είναι το καλύτερο πανεπιστήμιο αρκεί να αποφοιτήσεις". Μπορεί αυτός ο άνθρωπος να μη μιλούσε ποτέ αλλά μια και μόνο φράση του αρκούσε για να συνοψίσει τη ζωή μας στα περίπτερα». Ο Κωνσταντίνος, από την άλλη μεριά, 25 ετών και φοιτητής του ΤΕΙ Πειραιά, πιστεύει πως οι περιπτεράδες είναι οι ψυχολόγοι του δρόμου. «Επειδή είσαι στο δρόμο ο άλλος σου αφήνει εύκολα την παράνοια και τα προβλήματά του. Έχω γίνει "ψυχολόγος" πολλών ανθρώπων σε αυτά τα 6 χρόνια που δουλεύω ως περιπτεράς».

ΤΟ ΜΠΑΕ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ

Στην Περικλεούς 12 συνάντησα το πιο όμορφο και παλιό περίπτερο του κέντρου με την εξυηρητικότατη κυρία Μιρέλλα. «Έχω ακόμα το γράμμα που βρήκα όταν μπήκα στο περίπτερο που επιβεβαιώνει ότι λειτουργεί από το 1958». Κυρία Μιρέλλα, γιατί πολύχρωμα αστεράκια; «Για όλα ευθύνεται ο γιος μου και οι φίλοι του. Όταν έμαθαν ότι πήραμε περίπτερο στο Σύνταγμα ήθελαν να το γεμίσουν γκράφιτι. Δεν τους άφησα, όμως. Την επόμενη μέρα όταν ήρθα, το βρήκα γεμάτο πολύχρωμα αστεράκια». Η κυρία Μιρέλλα νιώθει περήφανη που το περίπτερό της δεν είναι όπως τα συνηθισμένα.

ΤΟ ΠΙΟ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Στην οδό Κασομούλη 52 του Νέου Κόσμου βρήκαμε το, πλέον, μετακομμένο περίπτερο του κυρίου Γιάννη Πλακόπουλου. «Το 1964 ο πατέρας μου ήρθε στην Ελλάδα από την Κωνσταντινούπολη, και συννηθίζοντας να κάνει βόλτες στην Ομόνοια όπως όλοι οι επαρχιώτες της εποχής, είδε ένα περίπτερο του οποίου η μισή πλευρά ήταν ανεκμετάλλευτη». Η απόφασή του να επικοινωνήσει τη μισή πλευρά του περιπτέρου και να το γεμίσει «φομπιζό» της εποχής αποδείχτηκε μία σπουδαία απόφαση τόσο για την οικογένειά του όσο και για το κέντρο της Αθήνας. Μέσα σε ένα χρόνο μάζεψε τα χρήματα και αγόρασε εξ ολοκλήρου το περίπτερο. Στην αρχή βοήθησαν οι πρώτοι Αιγύπτιοι που έφτασαν στην Ελλάδα το 1972 και το περίπτερο τους προσέφερε τον αιγυπτιακό τύπο. «Το 1973 ζήσαμε το Πολυτεχνείο, το 1981 ήρθαν οι φωτιές του Μινιόν και του Κατράντζου στην καρδιά της Αθήνας». Το περίπτερο του Κ. Πλακόπουλου φτάνει στην κορυφή. «Το 1992 έφτασε στην Ελλάδα το μεταναστευτικό ρεύμα των Αλβανών και εγώ ήμουν εκεί να τους προσφέρω τον αλβανικό τύπο. Μια Κυριακή σπάσαμε κάθε ρεκόρ πουλώντας 4.500 φύλλα, το διανοείσαι; 4.500 φύλλα μέσα σε μια μέρα». Πέρα από όλα αυτά όμως οι μετανάστες της Ομόνοιας είχαν και άλλες ανάγκες, έπρεπε να βρουν τρόπο να ενσωματωθούν στην κοινωνία. «Πουλούσαμε κάρτες, λεξικά, ακόμα και συνταγές. Ένας μετανάστης, θυμάμαι, μου είπε ότι είμαι κάτι σαν φαρμακείο γι' αυτούς». Η αποκορύφωση για το περίπτερο, που βρισκόταν τότε προς την πλευρά της Αθηνάς, ήταν η Ολυμπιάδα. «Το περίπτερό μας κυριολεκτικά απογυμνώθηκε από τηνπραμάτεια του». Το 2014 όμως και μετά από μια σειρά άσχημων γεγονότων στο κέντρο της Αθήνας, όπως ήταν η δολοφονία του Αλέξη, αλλά και τις πολλές πορείες, η αυλαία μιας ιστορίας 50 χρόνων πέφτει. Και ο κύριος Γιάννης νιώθει ότι «από περιπτεράς της Ομόνοιας έγινα ένας απλός περιπτεράς».

ΤΟ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ ΠΟΥ «ΚΑΤΑΠΙΕ» Ο ΜΕΤΡΟΠΟΝΤΙΚΑΣ

Πανεπιστημίου 44, το μέρος όπου πριν αρκετά χρόνια έγινε ένα τραγικό ατύχημα. Το περίπτερο του κυρίου Στάθη Τραπεζαλίδη «βρέθηκε στο δρόμο του Μετροπόντικα». Μετά από πάρα πολλά χρόνια και αφού το περίπτερό του έχει ξαναχτιστεί, στην ερώτηση ποιο είναι το πιο όμορφο πράγμα που έχετε ζήσει ως περιπτεράς είναι: «Που σώθηκε η γυναίκα μου όταν ο μετροπόντικας ρουφούσε το περίπτερο». Παρότι του συνέβη, λατρεύει τη δουλειά του και ελπίζει για το μέλλον. Πιστεύει πως εάν επιβιώσεις από μία επιχείρηση του πεζοδρομίου μπορείς να κάνεις οτιδήποτε. «Είναι δύσκολη η δουλειά του περιπτέρου. Εμείς δεν πουλάμε τέχνη, πουλάμε τους εαυτούς μας».

Ο ΠΕΡΙΠΤΕΡΑΣ ΤΗΣ «ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ» ΜΟΥ

Ο Βαγγέλης και ο Άγγελος είναι τα παιδιά που έχουν το περίπτερο στην Κηφισίας 92. Η ιστορία μου μαζί τους ξεκινάει πριν 2 χρόνια. Χρειαζόμουν φιλά (και οι περιπτεράδες, όπως είναι γνωστό, δεν τα μοιράζονται). Πήγα λοιπόν και βρήκα τον Άγγελο, δεν σας το κρύβω ότι με την πρώτη του καλημέρα τον αγάπησα. Η καλοσύνη εξάλλου των δύο ιδιοκτητών είναι ο λόγος που χαμογελάει ο κόσμος που εξυπηρετείται από το περίπτερό τους κάθε πρωί. Το περίπτερο λοιπόν αυτό, όπως μας λέει ο Βαγγέλης, είχε αλλάξει πάνω από 10 ιδιοκτήτες όταν πριν 3 χρόνια έφτασε στα χέρια τους. «Πλέον έχουμε το μεγαλύτερο κωδικολόγιο από όλα τα περίπτερα της Αθήνας». Τα δύο αυτά παιδιά με την αγάπη τους για δουλειά τους και το χαμόγελό τους με έχουν πείσει να περπατώ σχεδόν ένα χιλιόμετρο για να πάρω ένα πακέτο τσιγάρα.

Θέλω να ευχαριστήσω από καρδιάς τον κύριο Θ. Μάλλιο (πρόεδρο Καπνοπωλών - Περιπτερούχων) για την πολύτιμη βοήθεια που μου παρείχε και για το πιο ευχάριστο μήνυμα που μου έδωσε λέγοντάς μου, «έχω την τύχη να ζω την ιστορία της Ελλάδος εδώ και 25 χρόνια μέσα από το περίπτερό μου».

**ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΗ ΓΛΥΦΑΔΑ:
BUFALA GELATA**

Εδώ μπορείτε να επιλέξετε ανάμεσα σε ατελείωτες γεύσεις παγωτού (έχετε δοκιμάσει ποτέ Gianduja ή Kasato;), αφράτες βάφλες και λουκουμάδες, sorbet και ροφήματα φτιαγμένα από 100% φρέσκο γάλα και άριστα υλικά. Δοκιμάστε Bufala με γεύση Madagascar Vanilla φτιαγμένο από βουβαλίσιο γάλα που είναι καλύτερο και σαν γεύση και διατροφικά. Τέλος, μην χάσετε ένα λαχταριστό buffleccone στο χέρι! *Αρτέμιδος 1, Πλατεία Εσπερίδων, 2108946000*

**ΤΟ ΔΗΜΟΦΙΛΕΣ
ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΑΚΙ**

Θα σας κάνει να νιώσετε σαν να είσαστε σε κάποιο αγαπημένο νησί. Μην φύγετε χωρίς να δοκιμάσετε τα μακαρόνια με τα μύδια (orto), ο μπακαλιάρος είναι ιδιαίτερος ο πατέρας μου παίρνει πάντα τον μπακαλιάρo επειδή του θυμίζει αυτόν που του έφτιαχνε η μητέρα του και μην ξεχάσετε ακόμα τις σαρδέλες που τις σερβίρουν καθαρισμένες και πεντανόστιμες. Στο τέλος να απολαύσετε το μωσαϊκό. Για να είστε σίγουροι, καλύτερα να κάνετε κάποια κράτηση. *Λ. Δημάρχου Μεταξά Αγγέλου 48, Γλυφάδα, 2109680651*

**ΩΡΑ ΓΙΑ ΤΕΧΝΗ:
THE BLENDER GALLERY**

Υπάρχει κάτι εντελώς ξεχωριστό ανάμεσα στα εμπορικά, τα εστιατόρια και τα διαμερίσματα της Γλυφάδας. Για αυτούς που έχουν καλλιτεχνικά ενδιαφέροντα, ας μην ξεχνάμε πως δεν υπάρχει μόνο το κέντρο. Το πρωτότυπο Blender Gallery προσφέρει ξεχωριστές εκθέσεις διακεκριμένων καλλιτεχνών. *Ζησιμοπούλου 4, Γλυφάδα, 210280597*

**ΓΙΑ ΑΥΓΑ ΜΑΤΙΑ
ΜΕ ΤΣΙΠΣ ΣΤΟ RIS**

Θέλετε να φάτε κάτι ιδιαίτερο, εξαιρετικά νόστιμο, μοναδικό, που δεν θα το βρείτε πουθενά αλλού; Επισκεφθείτε το Ris, μικρό trendy εστιατόριο στο κέντρο της Βούλας. Μοναδικά πιάτα φτιαγμένα από το σεφ και ιδιοκτήτη, Γρηγόρη Τσακίρη. Θα συνιστούσα ιδιαίτερα το αχνιστό κότσι απο prosciutto, τα δύο αυγά μάτια Τσακίρης (σερβιρισμένα επάνω σε φρεσκοτηγανισμένα αυθεντικά τσιπς Τσακίρης) και κοτόπουλο πάρμα. *Λ. Βασιλέως Παύλου 98, Βούλα, 2108959185*

**TESTACCIO ΚΑΙ ΜΕΤΑ
ΓΙΑ SURF**

Σε πανέμορφο φυσικό περιβάλλον με θέα τον κόλπο της Βουλιαγμένης, θα βρείτε το Testaccio organic restaurant. Ιταλικό φαγητό ιδιαίτερα αγαπητό από τους vegan και όχι μόνο. Η λαχταριστή Mozzarella που φτιάχνουν οι ίδιοι και ο σολομός με σάλτσα από βατόμουρα είναι μοναδικές γεύσεις. Σε ειδικά διαμορφωμένο χώρο μπορείτε να βρείτε μια μεγάλη ποικιλία διαλεκτών βιολογικών προϊόντων. Μετά μπορείτε να κάνετε μια βόλτα προς τον Αστέρα ή να χαζέψετε τους surfers.

13

GO KARTS ΓΙΑ ΣΠΙΝΤ

Μια πλιόλουστη μέρα μέσα στο χειμώνα που δεν θα κάνει πολύ κρύο. Θα συνιστούσα να φορέσετε τις φόρμες σας, να βάλετε τα κράνη σας και να επισκεφθείτε τα Go Karts στον Άγιο Κοσμά για να σπιντάρετε μέσα σε αγωνιστικά αυτοκίνητα. Τα Go Karts βέβαια υπάρχουν από πολύ παλιά, άρα θα είναι μία βόλτα νοσταλγίας για μεγάλους (που ενθουσιάζονται) αλλά και για νεότερους που θα τα θεωρήσουν vintage διασκέδαση. Αδρεναλίνη και αναμνήσεις εφηβικής ηλικίας. *Λ. Ποσειδώνος (έναντι πρώην Δυτικού Αερολιμένα), 6944655274*

FAMILY ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Παστέλ τόνοι, αναπαυτικοί καναπέδες, vintage στίλ. Το προσωπικό σε αντιμετωπίζει τόσο ζεστά που σε κάνει να αισθάνεσαι ως μέλος της οικογένειας. Διαλέξτε ανάμεσα σε δροσερές σαλάτες, το Family burger που μπορείς να το φτιάξεις με δικούς σου πιο light συνδυασμούς και ταλικές επιλογές, όπως παπαρδέλες με καπνιστό σολομό και ιδιαίτερες ποικιλίες ζυμαρικών. Σαν τελευταίο γευστικό πειρασμό αφήστε λίγο χώρο για τα Nutella pancakes ή το cheesecake. *Λ. Βασιλέως Παύλου 74, 2121043411*

Χειμώνιασε. Τα «hoodies» φοριούνται καθημερινά πλέον, οι μέρες έχουν μικρύνει και οι περισσότεροι από εμάς γυρνάμε στο σπίτι όταν έχει πια βραδιάσει. Τα Gingerbread latte στα café δίνουν και παίρνουν και ήδη έχουν αρχίσει οι χριστουγεννιάτικες προετοιμασίες. Οι προσκλήσεις για ζεστή σοκολάτα και καφέ στο κέντρο ή στα βόρεια γίνονται πιο συχνές. Εγώ όμως ζω στα νότια προάστια. Και όταν τυχαίνει να προτείνω στους φίλους μου να κατεβούνε προς τα κάτω, συνήθως παίρνω την κλασική, στερεότυπη απάντηση: «Τώρα τελείωσε το καλοκαίρι, τι να κάνουμε εκεί».

Τα νότια προάστια καλύπτουν μια τεράστια περιοχή που αρχίζει από το νεόδμητο πολιτιστικό κέντρο του Σ. Νίρχου, τα Village Cinemas, με τη Μαρίνα Φλοίσβου στο Παλιό Φάληρο και τελειώνει στο ναό του Ποσειδώνα στο Σούνιο. Σε πείσμα όλων, ξεκίνησα μία βόλτα παρουσιάζοντας μερικά από τα πιο γοητευτικά σημεία των νοτίων προαστίων για χειμωνιάτικες βόλτες.

3 ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΕΣ ΒΟΛΤΕΣ ΣΤΑ ΝΟΤΙΑ ΠΡΟΑΣΤΙΑ

Της **ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ-ΛΩΡΑΣ ΠΑΠΑΖΕΥΚΟΥ**
Φωτό: **CARMINA CAVATIC**

ΚΑΘΑΡΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΓΙΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΣΠΟΡ

Ας μην ξεχνάμε ότι η θάλασσα είναι πολύ πιο καθαρή και διάφανη το χειμώνα, ιδανική για σπορ! Στην πλαζ της Βουλιαγμένης θα βρείτε από πολύ οργανωμένη ιστιοπλοΐα για παιδιά και έφηβους, σκι/wakeboard/wakesurf/paddleboat καθημερινά. Ιδανική περιοχή για windsurf καθώς και για τους πιο extreme kitesurf. Όταν έχει νοτιάδες πάρτε τη σανίδα του surf σας και τρέξτε! Ο κόλπος δίνει την αίσθηση Χαβάης με δεκάδες surfers να προσπαθούν να πιάσουν τα κύματα.

PHILIP BY ARTOPOLIS

Στην κεντρική πλατεία της Βουλιαγμένης βρίσκεται το Philip. Ιδανικό μέρος μπροστά στη θάλασσα για χαλάρωση και people watching. Αρτοκατασκευάσματα, καφέδες, σαλάτες, νοστιμότατη pizza και burgers σε πολύ καλές τιμές. Το σέρβις είναι άψογο ακόμα και ο σκύλος σας θα έχει το νερό του! Και όταν φτάσει η ώρα να γυρίσετε πίσω μην παραλείψετε να κάνετε μια στάση για να δοκιμάσετε ή να πάρετε μαζί σας τα σπιρουλίνια, cake pops και red velvet. Από παγωτά συνιστώ το Mango! *Ερμού 1, Βουλιαγμένη, 2109670321*

ΟΙ ΠΟΛΥΕΛΑΙΟΙ ΤΟΥ MALABAR

Αν έχετε διάθεση για μια πιο -- έξοδο μπορείτε να επισκεφθείτε το The Margi Hotel στη Βουλιαγμένη. Το Malabar εστιατόριο σας υποδέχεται για τη χειμερινή σεζόν σ' ένα ξεχωριστό, επιβλητικό περιβάλλον με κρυστάλλινους πολυελαίους και Bohemian style διακόσμηση. Ένα ξενοδοχείο που διαθέτει δική του βιολογική φάρμα. Θα βρείτε ελληνική και διεθνή κουζίνα, ενώ οι τιμές παραμένουν λογικές. *Λητούς 11, Βουλιαγμένη, 2108929160*

ΠΕΖΟΠΟΡΙΑ ΣΤΗ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗ

Ίσως να μην το ξέρουν πολλοί αλλά στους γύρω λόφους της Βουλιαγμένης υπάρχουν μονοπάτια που προσφέρουν καταπληκτική θέα, μοναδική εμπειρία και ατελείωτες ώρες πεζοπορίας. Ξεκινώντας από το ξενοδοχείο Vouliagmeni Suites πάνω από τη λίμνη της Βουλιαγμένης, μπορεί κανείς να ανεβεί στους λόφους, να ακολουθήσει τα μοναδικής ομορφιάς μονοπάτια έχοντας τον Σαρωνικό να απλώνεται μπροστά του, ενώ π'Υδρα, η Αίγινα, η Πελοπόννησος από τόσο ψηλά φαίνονται ολόκαθαρα.

ΠΟΔΗΛΑΣΙΑ ΣΤΟ ΚΑΒΟΥΡΙ

Μία από τις αγαπημένες μου διαδρομές για περπάτημα, τρέξιμο ή ποδήλατο είναι να ακολουθήσει κανείς τους πλακόστρωτους πεζόδρομους κυριολεκτικά πάνω στη θάλασσα. Ξεκινώντας από τη διασταύρωση Καβουριού μπορείς να φτάσεις από τη μία άκρη στη Βούλα και από την άλλη στον Λαιμό της Βουλιαγμένης. Φυσικά, στη διαδρομή είναι υποχρεωτική η στάση για καφεδάκι ή ουζάκι. Δεν υπάρχει περίπτωση να μη δείτε κάποιο χειμερινό κολυμβητή ή ακόμα δεν είναι σπάνιο να πετύχετε ομαδικά μαθήματα yoga πάνω στην αμμουδιά!

ΣΥΡΤΑΚΙ ΣΤΟ ΣΟΥΝΙΟ

Τέλος, γυρνώντας από το μοναδικό σε όλο τον κόσμο ηλιοβασιλέμα του Ναού του Ποσειδώνα, μπορείτε να σταματήσετε στο πανέμορφο ταβερνάκι πάνω στα κύματα, το Συρτάκι. Να δοκιμάσετε τα νοστιμότατα μεζεδάκια, τη λαχταριστή πηχτή ψαρόσουπα και τα φρέσκα ψάρια. Και όλα αυτά με άψογο service. Φυσικά ψαροταβέρνες υπάρχουν και στην Κηφισιά, αλλά είναι διαφορετικά να τρως φρέσκο ψάρι πάνω στη θάλασσα... *Λ. Σουνίου 114, Κάτω Σούνιο, 2292039125*

10 (ΚΡΥΦΕΣ) ΣΕΞΙΣΤΙΚΕΣ - ΦΑΛΛΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΑΤΑΚΕΣ

Πατριαρχικές αντιλήψεις που υποβιβάζουν τη γυναίκα και κρύβονται σε φαινομενικά αθώες φράσεις

Κείμενο - Φωτό. ΑΡΕΤΗ ΣΚΑΒΑΝΤΖΟΥ

1

Χαμογέλα λίγο περισσότερο

Στην ουσία υπονοεί πως μία γυναίκα πρέπει να είναι ευχάριστη προκειμένου να είναι αρεστή αλλιώς δύσκολα βρίσκει άντρα, δουλειά ή ακόμα και φιλίες. Μία τέτοια ατάκα αυτομάτως, αν και όχι ξεκάθαρα, θέτει ως δεδομένο ότι το βασικό προσόν μιας γυναίκας είναι να είναι ευχάριστη ασχέτως του αν έχει τα κατάλληλα προσόντα για τη δουλειά. Μία τέτοια έκφραση δεν θα χρησιμοποιούνταν ποτέ για έναν άντρα. Αντιθέτως, θα έλεγε κανείς ότι ένας άντρας πρέπει να είναι δυνατός και σοβαρός, αλλά όταν μία γυναίκα παρουσιάζει ίδια χαρακτηριστικά την καταδικάζουμε ως στριφνή, ξινή και «σκύλα».

2

Τι φορούσες;

Δεν είναι λίγες οι φορές που όταν μία γυναίκα διηγείται μία περίπτωση σεξουαλικής παρενόχλησης αμέσως ακολουθεί η ερώτηση «τι φορούσες;». Από το πώς ντύνεται, καθορίζεται τελικά το αν θα δικαιολογηθεί η παρενόχληση! Το κατά πόσο η αξιοπρέπεια μιας γυναίκας θα καταπατηθεί έχει φτάσει να εξαρτάται από το βαθμό στον οποίο ντύνεται σύμφωνα με τα αποδεκτά δεδομένα των ανδρών. «Γυναίκες, αν σας βιάσουν ή σας παρενοχλήσουν να ξέρετε πως φταίτε» είναι μάλλον το μήνυμα αυτής της ατάκας.

3

Έκοψες τα μαλλιά σου ε; Με γεια το κούρεμα, αλλά λίγο αγορίστικο δεν νομίζεις;

Φυσικά μία γυναίκα πρέπει να φροντίζει να είναι περιποιημένη και πάνω απ' όλα θηλυκή αλλιώς θα έχει πρόβλημα στο να βρει άντρα, καλό είναι να μην είναι εκφοβιστική και γενικότερα να δείχνει πιο γυναίκα, βρε παιδί μου. Το ότι υπάρχει κατηγοριοποίηση σε αντρικά και γυναικεία κουρέματα και το γεγονός ότι οι γυναίκες πρέπει να επιλέγουν κουρέματα που ανήκουν στην κατηγορία των «γυναικείων» αλλιώς χάνουν κάτι από τη θηλυκότητά τους, είναι μάλλον σεξιστική οπτική.

4

Τόσο όμορφη κοπέλα, ελεύθερη;
Εδώ σε μια πρώτη-αθώα-ματιά φαίνεται πως ο ενδιαφερόμενος απλά θαυμάζει την ομορφιά μιας κοπέλας και απορεί πως, αν και τόσο όμορφη, δεν έχει βρει κάποιον που να της κάνει. Η ευτυχία της γυναίκας μοιάζει να εκπληρώνεται μόνο μέσω της παρουσίας ενός άντρα στη ζωή της. Επίσης, υπονοείται ότι η αξία της είναι είτε εντελώς είτε μερικώς εξαρτώμενη από την ομορφιά της, κάτι που φυσικά δεν ισχύει για έναν άντρα.

5

Ωραίο κόσμημα. Ποιος στο πήρε;

Αυτή η φράση υπονοεί ότι μία γυναίκα δεν θα αγόραζε ποτέ κάτι καλό από μόνη της για τον εαυτό της. Η ατάκα αυτή μπορεί να θεωρηθεί σεξιστική διότι παίρνει ως δεδομένο ότι μία γυναίκα δεν έχει την απαραίτητη ευφυΐα ώστε να έχει οικονομική ανεξαρτησία, και επομένως τα ωραία πράγματα, π.χ. κοσμήματα, προέρχονται από τη γενναιοδωρία/δύναμη του ανδρός. «Αδύναμες γυναίκες», κατ' ακολουθίαν, «βρείτε κάποιον άντρα να σας συντηρεί για να εξασφαλίσετε όμορφα πράγματα».

6

Για ποιον ντύθηκες τόσο καλά;

Έμμεσα και όχι άμεσα αυτή η ατάκα λέει ότι ο μόνος λόγος για τον οποίο μια γυναίκα θα ντυνόταν καλά είναι η παρουσία ενός άντρα. Για να κάνει εντύπωση σε κάποιον του αντίθετου φύλου, για να συνοδεύσει τον άντρα/σύντροφό της. Είναι υποβιβαστική ατάκα διότι δεν ρωτάει για «τι» αλλά για «ποιον». Με άλλα λόγια, υπονοεί πως μία γυναίκα θα περιποιηθεί τον εαυτό της με κίνητρο τον πόθο ή την αποδοχή από κάποιον άλλον.

7

Άσε είναι αναστατωμένη σήμερα, μάλλον περίοδο έχει.

Έχει παραγίνει κλισέ αυτή η φράση στη ζωή μιας γυναίκας. Υπονοεί πως μία γυναίκα δεν δικαιολογείται να είναι αναστατωμένη παρά μόνο αν έχει περίοδο. Με αυτό τον τρόπο όλη η ύπαρξή της ανάγεται στη βιολογική της λειτουργία και την υποβιβάζει σε μηχανισμό αναπαραγωγής, παραβλέποντας την υπόστασή της ως ψυχοσυναίσθηματικό ον.

8

Πόσο χρονών είσαι; Παντρεμένη; Παιδιά έχεις;/ Δεν θες παιδιά; Πως θα έχεις μία εκπληρωμένη ζωή; Διότι φυσικά η μεγαλύτερη αγωνία μιας γυναίκας καθώς μεγαλώνει, δεν είναι η υγεία της, η δουλειά της ή η ψυχοσυναίσθηματική της κατάσταση, αλλά το αν έχει παιδιά ή έναν άντρα στο πλευρό της διότι μόνη της δύσκολα τα βγάζει πέρα. Επομένως ο σεξιστικός στυναιρμός εδώ υποδηλώνει ότι ο κύριος ρόλος μιας γυναίκας δεν είναι η προσωπική της εκπλήρωση, αντιθέτως είναι να εκπληρώσει το ρόλο της συζύγου και μητέρας.

9

(Η γυναίκα κρατάει κάποια καλώδια, ξύλα ή μηχανήματα στο χέρι και ο άντρας τη ρωτάει) Τι είναι όλα αυτά; (Έπειτα γυρνάει στον άντρα δίπλα της και ρωτάει) Τι φτιάχνεις; Η νοοτροπία πως τέτοιου είδους δραστηριότητες δεν είναι για τις γυναίκες, δηλαδή ότι οι γυναίκες δεν έχουν την ικανότητα να ασχοληθούν με τέτοιες δουλειές π.χ. μαστορέματα, κατασκευές, είναι ένα στερεότυπο για το τι μπορεί και δεν μπορεί να κάνει μία γυναίκα. Η φράση είναι προκατειλημμένη γιατί αμφισβητεί τη σωματική ικανότητα των γυναικών ενώ παράλληλα υποτιμά τη νοητική τους ικανότητα να εκτελέσουν μηχανικές ή κατασκευαστικές εργασίες.

10

(Απευθυνόμενος στον άντρα) Ελάτε να σας δείξω Πολλοί από εμάς θα έχουν πάει σε ένα κατάστημα με ηλεκτρονικά ήδη, για σέρβις το αμάξι ή σε άλλα παρόμοια μέρη, και ενώ το αμάξι ανήκει στη γυναίκα ή εκείνη είναι αυτή που ρωτάει για ηλεκτρονικά είδη, όταν είναι μαζί με κάποιον άντρα ο υπάλληλος απευθύνεται σε εκείνον λες και είναι δικό του το αμάξι ή αυτός είναι που ενδιαφέρεται να αγοράσει υπολογιστή, κινητό, ηλεκτρικό πριόνι κ.λπ. Αυτή η συμπεριφορά είναι σύμπτωμα σεξιστικής νοοτροπίας η οποία υπαγορεύει ότι ο άντρας είναι που κρατάει τα λεφτά και τη δύναμη σε μια σχέση ή οικογένεια, επομένως ο λόγος πρέπει να απευθύνεται σε εκείνον. Επιπλέον η ατάκα είναι σεξιστική προκατειλημμένη διότι για άλλη μία φορά στερεοτυπικά υποβιβάζεται η νοητική ικανότητα των γυναικών ως ανίκανες να κατανοήσουν τέτοιου είδους αντικείμενα.

13 ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΕΓΗ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΩΝΑΣΗ (και θα σε εντυπωσιάσουν)

Ποιοι οφείλουν το γάμο τους στη Στέγη; Πού θα φτάσεις αν ακολουθήσεις τα καλώδια που χρησιμοποιήθηκαν στις παραγωγές; Μερικές από τις ερωτήσεις που βρήκαν απαντήσεις.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

1 Η σχέση της **Χριστίνας Καραϊσκάκη** και του **Λάμπρου Ντάσιου** ξεκίνησε στην παρουσίαση του προγράμματος '13-'14. Λίγα χρόνια μετά, την ημέρα του γάμου τους, πήραν την απόφαση «μεταξύ της εκκλησίας και της δεξίωσης να βγάλουμε τις φωτογραφίες γάμου στη Στέγη. Για εμάς ήταν το πλέον αυτόνοτο. Τολμήσαμε και ζητήσαμε την άδεια διότι ανέκαθεν είχαμε την αίσθηση πως οι άνθρωποι που δουλεύουν στη Στέγη είναι φιλόξενοι και απίστευτα θετικοί. Είχε πλάκα γιατί, αν προσέξεις τη φωτογραφία στην αίθουσα της Κεντρικής Σκηνής, υπήρχαν και θεατές που είχαν καθίσει από πολύ νωρίς στις θέσεις τους περιμένοντας να ξεκινήσει η παράσταση. Επίσης, η πρώτη παράσταση που είδε στη ζωή της η κόρη μας ήταν πέρυσι στο "Big Bang Festival" της Στέγης, ένα φεστιβάλ που απευθυνόταν σε θεατές από 0 έως 12 ετών. Η Μαργαρίτα ήταν ενός χρόνου. Αλλά και στη Στέγη πήγα, στους "Ορνίθες" συγκεκριμένα, όταν βγήκα για πρώτη φορά έξω μετά τη γέννησή της».

ΦΩΤΟ: ΙΩΑΝΝΑ ΚΑΤΖΗΝΑΡΕΟΥ

Εγκατάσταση του Tim Etchells

13

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΕΙΣ
ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΕΓΗ ΤΟΥ
ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΩΝΑΣΗ
(και θα σε εντυπωσιάσουν)

Η σχέση της
Χριστίνας
Καραϊσκάκη και
του Λάμπρου
Ντάσιου ξεκίνησε
στην παρουσίαση
του προγράμματος
'13-'14

Η Στέγη έχει οργώσει
την Αθήνα με τις
παραγωγές της

2 Την απόσταση Θεσσαλονίκη-Αθήνα θα κάλυπταν τρεις φορές, αν πιάνονταν χέρι-χέρι, όλοι οι θεατές (820.000 εισιτήρια) που έχουν δει μέχρι σήμερα τις παραστάσεις της. **1.180** είναι οι παραγωγές και τα projects που έχουν πραγματοποιηθεί, **580** από τις οποίες με ελεύθερη είσοδο. Με τη Στέγη έχουν συνεργαστεί πάνω από **10.000** άνθρωποι (καλλιτέχνες, συνεργάτες και τεχνικοί).

3 **473** προτάσεις δέχτηκε η Στέγη φέτος για τις παραγωγές του επόμενου χρόνου, **159** από τις οποίες κατατέθηκαν την τελευταία μέρα της προθεσμίας.

4 **45** ταξίδια στο εξωτερικό έχουν κάνει οι υπεύθυνοι κατάρτισης του προγράμματος από Ιαπωνία έως Αμερική, από Χιλή έως Νότια Κορέα, από Ρωσία έως Λίβανο.

5 Την απόσταση μεταξύ γης και σελήνης υπολογίζεται πως μπορούν να καλύψουν τα χιλιάδες μέτρα καλώδιο που έχουν χρησιμοποιηθεί μέχρι σήμερα για φώτα και ήχο. Επίσης έχουν χρησιμοποιηθεί **345.000** μέτρα gaffer (αυτοκόλλητη αδιάβροχη ταινία) και **17.500** μπαταρίες.

6 **29** παραγωγές της Στέγης έχουν ταξιδέψει σε **32** χώρες, με **455** καλλιτέχνες να συμμετέχουν σε **323** παραστάσεις. [Théâtre de la Ville, Avignon Theatre Festival, La Comédie de Reims (Festival Reims Scènes d' Europe) - Γαλλία, Münchner Kammerspiele - Γερμανία, Santiago a Mil International Theatre Festival - Χιλή, Zurcher Theater Spektakel - Ελβετία κ.ά.]

7 Οι παραγωγές που έγιναν στο πιο σύντομο διάστημα sold out: Στις Ελληνικές το «Still Life» του **Δημήτρη Παπαϊωάννου**, ο «Άμλετ» του Σέξπιρ σε σκηνοθεσία **Γιάννη Χουβαρδά** και οι «Ορνίθες» του Αριστοφάνη σε σκηνοθεσία **Νίκου Καραθάνου** τόσο στην Επίδαυρο όσο και στην Αθήνα. Και από τις ξένες, οι «DESH» του **Akram Khan** και «The Encounter» των **Complicite** και η συναυλία των **Tindersticks**.

8 Υπάρχουν θεατές -ανήκουν στους Φίλους της Στέγης- που έχουν δει σχεδόν το **90%** των παραστάσεων. Μιλήσαμε με δύο. **Φώτης Καραγιαννόπουλος**: «Δεν θυμάμαι

ποια ήταν η πρώτη παράσταση που είδα γιατί στο μεταξύ έχουν μεσολαβήσει εκατοντάδες. Μου έχει τύχει να αλλάξω διακοπές ή και να ματαιώσω επαγγελματικά ταξίδια εξαιτίας του προγράμματός της. Η δουλειά μου δεν έχει σχέση με την Τέχνη, ωστόσο λατρεύω τη μουσική. Η Στέγη, θεωρώ, ήρθε να αναπληρώσει ένα τεράστιο κενό και να φέρει στην Αθήνα παραγωγές μοντέρνες που συνομιλούσαν απευθείας με ό,τι καινούργιο συνέβαινε και συμβαίνει στο εξωτερικό. Με εκπλήσσει δε γιατί πολλές φορές βλέπω να συμπεριλαμβάνει στο πρόγραμμά της παραγωγές του εξωτερικού, που είχα σκεφτεί πως θα ήθελα να δω. Όπως την παράσταση του Βαρλίκόφσκι με την Ιζαμπέλ Ινέρ «Phaedra(s)». **Κατερίνα Κυριακού**: «Από το 2011 ξεκίνησε η σχέση μου με τη Στέγη. Μαθαίνω το πρόγραμμα και αποφασίζω κάθε φορά πού θέλω να πάω. Παρακολουθώ από τις παραγωγές μέχρι τα εκπαιδευτικά της προγράμματα, μια και είμαι εκπαιδευτικός. Ίσως δεν είμαι τόσο συστηματική στις συζητήσεις. Το Φεστιβάλ Αθηνών επί Λούκου είναι αυτό που με έβαλε σε μια διαδικασία να επιζητώ το διαφορετικό, κάτι που η Στέγη το υπηρετεί με τον καλύτερο τρόπο και έφτασαν να είναι και συγκοινωνούντα δοχεία. Η Στέγη ζωντάνεψε... τα φοιτητικά χρόνια κυρίως όσων σπουδάζαν στο εξωτερικό και είχαν τη χαρά να γευτούν μεγάλα πολιτιστικά γεγονότα. Τώρα πλέον βλέπουμε όλους αυτούς που θαυμάζαμε στη χώρα μας».

9 Στις αίθουσες της Στέγης έχει βρέξει («Ορνίθες»), έχει χιονίσει και έχει ανέβει αυτοκίνητο στη σκηνή («Η μελαγχολία των δράκων»), έχει σπκωθεί αμμοθύελλα («Εντα Γκάμπλερ»), έχει δημιουργηθεί ολόκληρο δάσος («300 el x 50 el x 30 el»), χτίστηκε διαμέρισμα («Eraritjaritjaka, το μουσείο των φράσεων»), έχει δημιουργηθεί ένας ουρανός με λουλούδια («Ψηλά, κήπος»), έχει στηθεί Κλινική Ύπνου («Υπνος project») κ.ά.

10 **113** οριζόντιες περιμετρικές μαρμάρινες περσίδες βιοκλιματικού πετάσματος περικλείουν την όψη του κτιρίου, ενώ για να καθαριστούν απασχολούνται 3 άτομα για περίπου **60** ώρες. Το ύψος της Στέγης από τα θεμέλια μέχρι πάνω φτάνει τα **53,5** μ. (26,5 μ. υπογείων και 27 μ. έως το δάπεδο του 7ου ορόφου). Συνολικά αποτελείται από ισόγειο, ημιώροφο, 6 ορόφους, δώμα και 9 υπόγειο.

11 Μέχρι σήμερα η Στέγη έχει πραγματοποιήσει συμπαραγωγές με άλλους διεθνείς πολιτιστικούς φορείς για παραστάσεις καλλιτεχνών διεθνούς φήμης. Μια συμπαραγωγή μπορεί να ενώνει και όλο τον πλανήτη. Δείτε ενδεικτικά τους συμπαραγωγούς στην παράσταση του Toshiki Okada/chelfitsch, «Ground and floor». Festival d' Automne (Παρίσι), Les Spectacles vivants - Centre Pompidou (Παρίσι), HAU Hebbel am Ufer Experiment (Βερολίνο), La Batie-Festival de Geneve (Γενεύη), KAAAT-Kanagawa Arts Theater (Καναγκάουα), Kyoto experiment (Κυότο), De internationale Keuze van de Rotterdamse Schouwburg (Ρότερνταμ), Dublin Theatre Festival (Δουβλίνο), Theatre Garonne (Τουλούζη).

12 Έχει οργώσει την Αθήνα με τις παραγωγές της. Στο σταθμό Ηλεκτρικού στο Μοναστηράκι («No man's land»), στο κτίριο 56 του Ιδρύματος Μείζονος Ελληνισμού («Situation Rooms»), στη Στοά του Βιβλίου («Everything by my side»), στον Άγιο Παύλο και στην Κυψέλη («X Apartments»), στην πλατεία Κλαυθμώνος («Stills»), στην πλατεία Κοτζιά («Domini Public», «Dance de Nuit»), στην πλατεία Συντάγματος («Small metal objects»), στο Πρώην Υπουργείο Εργασίας («Domo de Europa»), στο κτίριο που στέγαζε την Ένωση Ξένων Ανταποκριτών («Exhibit B»), στο ΕΜΣΤ («In plain site»), στο Μουσείο Ακρόπολης («One one one»), από πλατεία Συντάγματος μέχρι πλατεία Κουμουνδούρου («Bodies in urban spaces»). Έχει πραγματοποιήσει συναυλίες και εκθέσεις στον Κολωνό, στη Διπλάρειο Σχολή, στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, στο «Ρομάντζο», στο «Physiopolis», στο δημοτικό κολυμβητήριο ΟΑΚΑ, στον Κεραμεικό, στον Φιλολογικό Σύλλογο Παρνασσό, στο Άσυλο Ανιάτων.

13 Περισσότερα από **400** εκπαιδευτικά προγράμματα έχουν πραγματοποιηθεί στη Στέγη αλλά και εκτός. Από τις Οinouσες έως τα Γρεβενά και από την Κω έως τα Πάννεια. Η ηλικιακή γκάμα όσων τα έχουν παρακολουθήσει ξεκινάει από **10** μηνών και φτάνει **92** ετών! Κάθε χρόνο συμμετέχουν σχεδόν **3.000** μαθητές - εκπαιδευτικοί της περιφέρειας, ενώ συνολικά τα σχολικά προγράμματα της Στέγης έχουν παρακολουθήσει μέχρι σήμερα **16.746** μαθητές και εκπαιδευτικοί. **A**

ΓΝΩΡΙΣΕ ΤΟΥΣ

Η Samsung μας συστήνει τρεις σπουδαίους Έλληνες Παραολυμπιονίκες

Στο πλευρό της Ελληνικής Παραολυμπιακής Ομάδας βρέθηκε η Samsung Electronics Hellas, Μέγας Χορηγός της Ελληνικής Παραολυμπιακής Επιτροπής και της ελληνικής αποστολής αθλητών στους 15ους Παραολυμπιακούς Αγώνες. Συγκεκριμένα, η νέα καμπάνια της Samsung Electronics Hellas «Γνώρισέ τους» ανέδειξε την ελληνική αποστολή αθλητών που αγωνίστηκαν για τη χώρα μας στους Παραολυμπιακούς Αγώνες Ρίο 2016. Με τη χορηγία και την καμπάνια αυτή, οι αθλητές-μέλη της Ελληνικής Παραολυμπιακής «συστήθηκαν» στο ελληνικό κοινό, τόσο για τις αθλητικές επιδόσεις τους, όσο και για μικρά μυστικά της καθημερινότητάς τους. Στόχος της Samsung ήταν να αναδείξει το πείσμα, την επιμονή και το πάθος τους να ξεπερνούν όλα τα εμπόδια για να κυνηγήσουν το όνειρό τους. Αξίζει να τους γνωρίσουμε!

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗΣ

Σημαιοφόρος της Ελληνικής Παραολυμπιακής Ομάδας στους αγώνες του Ρίο και λίγο αργότερα μεταλλιούχος στο ατομικό και στο ομαδικό μπότσια. «Άλλη μία μέρα στη δουλειά» ή μία ακόμα εμπειρία ζωής; Και τα δύο. Είναι οι τέταρτοι Παραολυμπιακοί Αγώνες για μένα και μετά από 15 χρόνια σκληρού πρωταθλητισμού είναι σαν άλλη μια δύσκολη μέρα στη δουλειά. Από την άλλη, όμως, η διοργάνωση των Παραολυμπιακών Αγώνων είναι μια κορυφαία αθλητική εκδήλωση και τα συναισθήματα που νιώθεις είναι κάθε φορά πρωτόγνωρα, ο κόσμος και η ατμόσφαιρα κάθε διοργανώτριας πόλης και χώρας κάνουν την εμπειρία αυτή μοναδική. Προσωπικά για μένα το κορυφαίο συναίσθημα σε αυτή τη διοργάνωση ήταν ότι ήμουν σημαντικό μέρος της ελληνικής ομάδας και για τρίτη συνεχόμενη Παραολυμπιάδα κατάφερα να κερδίσω μετάλλια για την πατρίδα μου. Οι αγώνες αυτοί θα μου μείνουν αξέχαστοι.

Μετά από τόσες και μεγάλες επιτυχίες ποιο είναι το κίνητρο που κρατάει τη φλόγα αναμμένη για τη συνέχεια; Το κίνητρο είναι η διατήρηση στην κορυφή γιατί λόγω του πολύ μεγάλου και δυνατού ανταγωνισμού πρέπει κάθε χρόνο να βρίσκεις τον τρόπο να γίνεσαι καλύτερος. Αυτό είναι μια τεράστια πρόκληση.

ΠΑΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Ποια είναι τα συναισθήματα ενός αθλητή που κατακτάει το πρώτο του μετάλλιο σε Παραολυμπιακούς Αγώνες, όπως εσύ με το ασημένιο στη σπάθη; Η κατάκτηση ενός μεταλλίου σε Ολυμπιακούς ή Παραολυμπιακούς αγώνες είναι η μεγαλύτερη επιτυχία που μπορεί να έχει ένας αθλητής που κάνει πρωταθλητισμό. Κόποι τεσσάρων χρόνων και παραπάνω αποτυπώνονται στο μετάλλιο και σε όλες τις εκδηλώσεις και τα τιμής ένεκεν που ακολουθούν. Τα συναισθήματα είναι μοναδικά, η υπερηφάνεια και η αγάπη είναι τα δύο κυρίαρχα. Υπερηφάνεια για τον εαυτό μου που έβαλα στόχο και το κατάφερα και που έφερα ένα ακόμα μετάλλιο στη χώρα μου. Η αγάπη πηγάζει και δυναμώνει από την αγάπη που μου έδειξαν όλοι όσοι πίστεψαν σε μένα και αυτοί είναι η οικογένειά μου, ο προπονητής μου, οι συναθλητές μου, φίλοι και μη, και φυσικά ο Θεός γιατί πιστεύω σε αυτόν. Αν δεν μου έδινε δύναμη και υγεία σίγουρα δεν θα τα είχα καταφέρει. Μου άφησε ένα ακόμα σκαλί για να προσπαθήσω περισσότερο στους επόμενους Παραολυμπιακούς και να δυναμώσουν ακόμα περισσότερο τα συναισθήματά μου, πριν αλλά και μετά τους αγώνες.

Πιστεύεις ότι η καμπάνια της Samsung «Γνώρισέ τους» βοήθησε το Παραολυμπιακό κίνημα; Σαφέστατα η στήριξη της Samsung και η προβολή των Παραολυμπιακών στο πλαίσιο της καμπάνιας και του www.gnorisetous.gr βοήθησε στο να προβάλει την ομάδα και να αναδείξει τη

σοβαρότητα του Παραολυμπιακού αθλητισμού. Ο Παραολυμπιακός αθλητισμός δεν διαφέρει σε τίποτα από τον Ολυμπιακό αθλητισμό. Η προσπάθεια είναι ίδια και ίσως και μεγαλύτερη γιατί πρέπει να αντιμετωπίζουμε κι άλλες δυσκολίες. Το Παραολυμπιακό κίνημα δυναμώνει με τέτοιου είδους κινήσεις, όπως της Samsung, και τους ευχαριστούμε πολύ γι' αυτό!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΕΝΙΚΙΔΗΣ

Ασημένιο μετάλλιο στη σφαίρα στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα στην Ντόχα και ασημένιο μετάλλιο λίγους μήνες μετά στους πρώτους σου Παραολυμπιακούς Αγώνες. Τι είναι πιο δύσκολο τελικά; Να διατηρηθείς σε αυτή τη θέση ή να κάνεις το «κλικ» παραπάνω για το χρυσό; Όλοι οι αθλητές καθημερινά προσπαθούμε για το καλύτερο. Εγώ φέτος είχα μία πολύ καλή πορεία. Κατάφερα να είμαι μέσα στα μετάλλια και νομίζω πως αυτό ήταν το πιο σημαντικό, παρά τις πολλές δυσκολίες που υπήρχουν. Η υποστήριξη που έχουμε είναι πολύ μικρή. Κυρίως στηριζόμαστε στην οικογένειά μας, στους προπονητές μας και στους φίλους μας για να φτάσουμε τους στόχους μας. Οπότε οποιαδήποτε συνεισφορά και από εταιρείες - χορηγούς είναι πολύ σημαντική και ευχαριστούμε και τη Samsung για τη στήριξή της.

Ουσιαστικά το αθλητικό σου ντεμπούτο το έκανες πριν ενάμιση χρόνο. Περίμενες όλη αυτή την πορεία και τις διακρίσεις σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα; Μπορεί να είμαι σχετικά «φρέσκος», αλλά μετά από τόσο πολύ προπόνηση που έχω ρίξει, πιστεύω πως άξιζα ένα μετάλλιο. Βρίσκομαι καθημερινά, όλη την ημέρα στα γήπεδα. Έβλεπα τις επιδόσεις μου στην προπόνηση και καταλάβαινα πως ήμουν πολύ κοντά σε αντίστοιχες κορυφαίων αθλητών, οπότε άρχισα να το πιστεύω περισσότερο.

ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑΣ / RAW IMAGES.GR

ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑΣ / RAW IMAGES.GR

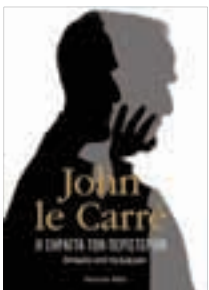

Βιβλίο αφιέρωμα Book

Εγώ, ο John le Carré

Επιτέλους κυκλοφορεί η αυτοβιογραφία του σπουδαίου συγγραφέα με τίτλο «**Η σήραγγα των περιστεριών**» από τις εκδόσεις Bell. Η ATHENS VOICE εξασφάλισε προδημοσίευση.

Όλα σχεδόν τα βιβλία μου είχαν κάποια στιγμή τον προσωρινό τίτλο «Η Σήραγγα των Περιστεριών». Η εξήγηση είναι εύκολη. Ήμουν στα μέσα της εφηβείας μου όταν ο πατέρας μου αποφάσισε να με πάρει μαζί του σε μια από τις εξορμήσεις αναψυχής του στον κόσμο των τυχερών παιχνιδιών στο Μόντε Κάρλο. Κοντά στο καζίνο ήταν το κτίριο της αθλητικής λέσχης και μπροστά του απλωνόταν μια έκταση με γκαζόν και ένα ανοικτό σκοπευτήριο με θέα στη θάλασσα. Κάτω από

τη φυτεμένη με γκαζόν έκταση υπήρχαν μικρές παράλληλες σήραγγες που κατέληγαν όλες στη σειρά στην άκρη της θάλασσας. Μέσα σ' αυτές τις σήραγγες έβαζαν ζωντανά περιστέρια που είχαν εκκολαφθεί και παγιδευτεί στη στέγη του καζίνου. Ο σκοπός ήταν τα πουλιά να διασχίζουν φτεροκοπώντας τις κατασκότεινες σήραγγες και, βγαίνοντας από τα στόμια στην άλλη άκρη τους, με φόντο τον μεσογειακό ουρανό, να χρησιμεύουν ως στόχοι για τους χορτάτους και καλοζωισμένους σπόρτσμεν που περιμεναν όρθιοι ή ξαπλωμένοι με τα κυνηγετικά τους όπλα προτεταμένα. Τα περιστέρια που γλίτωναν ή τραυματιζόνταν απλώς ελαφρά στα φτερά έκαναν αυτό που κάνουν πάντα τα περιστέρια: επέστρεφαν στο μέρος που είχαν γεννηθεί, στη σκεπή του καζίνου, όπου τα περίμεναν οι ίδιες παγίδες.

Το γιατί ακριβώς η εικόνα αυτή με στοιχειώνει τόσο χρόνια τώρα είναι κάτι που ίσως ο αναγνώστης μπορέσει να κρίνει καλύτερα απ' ό,τι εγώ.

Τζον Λε Καρέ, Ιανουάριος 2016

Εισαγωγή

Κάθομαι στο γραφείο μου, στο υπόγειο του μικρού ελβετικού σαλέ που έχτισα με τα κέρδη μου από το βιβλίο μου «Ο Κατάσκοπος που Γύρισε από το Κρύο» σε ένα ορεινό χωριό ενενήντα λεπτά με το τρένο από τη Βέρνη, την πόλη όπου είχα καταφύγει σε ηλικία δεκαέξι ετών για να ξεφύγω από το αγγλικό ιδιωτικό σχολείο μου και όπου είχα γραφτεί στο Πανεπιστήμιο της Βέρνης. Τα Σαββατοκύριακα, μια μεγάλη φοιτητική παρέα, αγόρια και κορίτσια, κυρίως από τη Βέρνη, συρρέαμε στο Όμπερλαντ για να μείνουμε σε ορεινά καταφύγια και να διασκεδάσουμε κάνοντας σκι μέχρι τελικής πτώσεως. Απ' όσο ήξερα και έμαθα ποτέ, ήμασταν η προσωποποίηση της ηθικής ακεραιότητας: τα αγόρια από τη μια πλευρά, τα κορίτσια από την άλλη, και, όπως λέει ο ποιητής, «ποτέ αυτά τα δύο δε θα σμίξουν». Ή, αν έσμιγαν, εγώ πάντως δεν ήμουν ποτέ από εκείνους που το έκαναν. Στα ογδόντα τέσσερα χρόνια της ζωής μου, αυτό το σαλέ έχει μια θέση εντελώς δυσανόλογη με το μέγεθός του. Πριν το χτίσω, ερχόμουν σ' ετούτο το χωριό νεαρός ακόμα, αρχικά για να κάνω σκι με πέδιλα από ξύλο φράξου ή άσπρης καρυδιάς, χρησιμοποιώντας κομμάτια από τομάρι φώκιας για ν' ανεβαίνω στην πλαγιά και δερματίνες δέστερες για να ξανακατεβαίνω, κι έπειτα για να περιδιαβίνω τα βουνά το καλοκαίρι με τον σοφό μου οξφορδιανό μέντορα, τον Βίβιαν Γκριν, μετέπειτα πρύτανη του Κολεγίου Λίνκολν, που μου πρόσφερε με το παράδειγμα του την εσωτερική ζωή του Τζορτζ Σμάλι.

[...]

Κατά την παραμονή μου στη Βέρνη επίσης ήταν που έκανα τα πρώτα μου δειλά βήματα για λογαριασμό των βρετανικών μυστικών υπηρεσιών, παραδίδοντας πράγματα που δεν ήξερα τι ήταν σε ανθρώπους που δεν ήξερα ποιοι ήταν. Πέρασα πολλές παράξενες στιγμές εκείνες τις μέρες διερρωτώμενος πώς θα ήταν η ζωή μου αν δεν είχα φύγει τρέχοντας από το ιδιωτικό μου σχολείο ή αν, φεύγοντας, είχα ακολουθήσει διαφορετική κατεύθυνση. Σήμερα πλέον έχω την εντύπωση πως ό,τι συνέβη αργότερα στη ζωή μου ήταν απόρροια εκείνης της παρορμητικής εφθιβικής απόφασης να φύγω από την Αγγλία το ταχύτερο δυνατόν και να αποδεχτώ τη γερμανική μούσα ως υποκατάστατο μητέρα.

Δεν ήμουν αποτυχημένος στο σχολείο• κάθε άλλο: ήμουν επικεφαλής διαφόρων ομάδων, κέρδιζα σχολικά βραβεία, ήμουν ένα πιθανό μελλοντικό χρυσό αγόρι. Και η φυγή μου ήταν πολύ διακριτική. Δεν ούρλιαξα και δε φώναξα. Είπα απλώς, «Πατέρα, κάνε μου ό,τι θέλεις, αλλά εγώ δεν ξαναγυρίζω εκεί». Και πιθανότατα θεωρούσα το σχολείο υπεύθυνο για τα δεινά μου και μαζί μ' αυτό και την Αγγλία, ενώ το πραγματικό μου κίνητρο ήταν να ξεφύγω με κάθε κόστος από τον έλεγχο του πατέρα μου, κάτι που δεν μπορούσα φυσικά να του πω. Αργότερα, βέβαια, είδα και τα δικά μου παιδιά να κάνουν το ίδιο, αν και με πιο κομψό τρόπο και πολύ λιγότερη φασαρία. Τίποτε απ' όλα αυτά όμως δεν απαντά στο βασικό ερώτημα, που είναι ποια κατεύθυνση θα μπορούσε να είχε πάρει διαφορετικά η ζωή μου.

[...]

Το σαλέ κοντεύει να συμπληρώσει πενήντα χρόνια ζωής. Καθώς τα παιδιά μεγάλωναν, έρχονταν εδώ κάθε χειμερινή σεζόν για σκι και αυτές ήταν οι καλύτερες στιγμές μας μαζί. Μερικές φορές ερχόμασταν και την άνοιξη. Εδώ ήταν που για τέσσερις φαιδρές εβδομάδες, το χειμώνα του 1967 νομίζω, απομονώθηκα με τον Σίντνεϊ Πόλακ, το σκηνοθέτη των ταινιών Τούτσι, Πέρα από την Αφρική και της αγαπημένης μου Ξεκοτώνουν τα Άλογα όταν Γεράσουν, για να δουλέψουμε πάνω σε ένα κινηματογραφικό σενάριο του μυθιστορημάτος μου Μια Μικρή Γερμανική Πόλη.

Το χιόνι εκείνον το χειμώνα ήταν τέλειο. Ο Σίντνεϊ δεν είχε κάνει ποτέ σκι, ούτε είχε ξανάρθει στην Ελβετία. Το θέαμα των χαρούμενων σκιέρ που περνούσαν άνετοι με ταχύτητα αστραπής μπροστά από το μπαλκόνι μας τον εντυπωσίασε βαθιά. Έπρεπε να γίνει ένας από αυτούς• και αμέσως, μάλιστα. Ήθελε να του μάθω να κάνει σκι, αλλά, δόξα θεώ, είχα τη σύνεση να καλέσω γι' αυτή τη δουλειά τον Μάρτιν Εν: δάσκαλο του σκι, φημισμένο οδηγό του βουνού κι έναν από τους ελάχιστους που είχαν καταφέρει να αναρριχηθούν μόνοι τους στη βόρεια πλευρά του Εϊγκερ. Ο κορυφαίος σκηνοθέτης από το Σάουθ Μπεντ της Ιντιάνα και ο κορυφαίος ορειβάτης από την Αρόζα ταίριαζαν αμέσως. Ο Σίντνεϊ δεν έκανε ποτέ μισές δουλειές, έτσι μέσα σε λίγες μέρες είχε γίνει ικανός σκιέρ. Κυριεύτηκε επίσης από μια τόσο σφοδρή επιθυμία να κάνει μια ταινία για τον Μάρτιν Εν, που σύντομα έξεχσε τα σχέδιά του για το Μια Μικρή Γερμανική Πόλη. Το Εϊγκερ θα έπαιζε το ρόλο του Ντέστινι. Εγώ θα έγραφα το σενάριο, ο Μάρτιν θα έπαιζε τον εαυτό του και ο Σίντνεϊ, δεμένος με ιμάντες ασφαλείας στα μισά της διαδρομής προς την κορυφή του Εϊγκερ, θα τον κινηματο-

γραφούσε. Τηλεφώνησε στον ατζέντη του και του μίλησε για τον Μάρτιν. Τηλεφώνησε στον ψυχαναλυτή του και του μίλησε για τον Μάρτιν. Το χιόνι παρέμεινε τέλειο, απορροφώντας όλη την ενέργεια του Σίντνεϊ. Αποφασίσαμε ότι η καλύτερη ώρα για γράψιμο ήταν το βράδυ, μετά από ένα ωραίο μπάνιο. Είτε ίσχυε αυτό είτε όχι, τελικά δε γυρίστηκε καμία από τις δύο ταινίες. Αργότερα, έμαθα με κάποια έκπληξη ότι ο Σίντνεϊ είχε παραχωρήσει το σαλέ στον Ρόμπερτ Ρέντφορντ για να κάνει αναγνώριση της περιοχής όπου θα γυρίζε την ταινία του Ο Πρωταθλητής του Ιλιγγίου. Αλίμονο, εγώ δεν τον συνάντησα ποτέ, αλλά για χρόνια μετά, όποτε πήγαινα στο χωριό, με συνόδευε η αιγλή του φίλου του Ρόμπερτ Ρέντφορντ.

[....]

Δεν μπορώ να διανοηθώ πώς θα ξεκινούσα για τις αποστολές μου στη Νοτιοανατολική Ασία και στη Μέση Ανατολή χωρίς τις συμβουλές και τη συντροφικότητα του Ντέιβιντ Γκρίνγουεϊ, του παρασημοφορημένου ανταποκριτή στη Νοτιοανατολική Ασία του περιοδικού Time και των εφημερίδων Washington Post και Boston Globe. Κανένας άτολμος πρωτάρης δε θα μπορούσε ποτέ να ονειρευτεί ότι θα ήταν δυνατόν να προσδέσει το άρμα του σε ένα τέτοιο σταθερά λαμπερό αστέρι. Ένα χιονισμένο πρωί του 1975, καθόταν στο τραπέζι που παίρναμε πρωινό εδώ, στο σαλέ, απολαμβάνοντας μια σύντομη ανάπαυλα από τα μέτωπα του πολέμου, όταν το γραφείο του στην Ουάσινγκτον τον ειδοποίησε ότι η πολιορκημένη πόλη της Πνομ Πενχ θα έπεφτε από ώρα σε ώρα στα χέρια των Ερυθρών Χμερ. Δεν υπάρχει δρόμος από το χωριό μας ως την κοιλάδα παρά μονάχα ένα τρενάκι που σε μεταφέρει σε ένα μεγαλύτερο τρένο και στη συνέχεια σε ένα ακόμα μεγαλύτερο τρένο, για να καταλήξεις στο αεροδρόμιο της Συρίχης. Μέσα σε μια στιγμή είχε αντικαταστήσει την αληπική του περιβολή με το φτηνό ντρίλινο παντελόνι και τα παλιά καστόρινα παπούτσια του πολεμικού ανταποκριτή, είχε αποχαιρετήσει μ' ένα φιλί τη σύζυγό του και την κόρη του και κατηφόριζε βιαστικά το δρόμο προς το σταθμό. Κι εγώ έτρεχα ξοπίσω του κρατώντας το διαβατήριό του, που το είχε ξεχάσει. Ευτυχώς, ο Γκρίνγουεϊ ήταν ένας από τους τελευταίους Αμερικανούς δημοσιογράφους που φρυγαδεύτηκαν από αέρος από τη στέγη της πολιορκημένης αμερικανικής πρεσβείας στην Πνομ Πενχ. Το 1981, όταν με έπιασε δυσεντερία στη γέφυρα Άλεν-μπι, που συνδέει τη Δυτική Όχθη με την Ιορδανία, ο Γκρίνγουεϊ με τράβηξε με το ζόρι μέσα από τη μάζα των ανυπόμονων ταξιδιωτών που περίμεναν να περάσουν από έλεγχο, κατάφερε με μόνο όπλο την αποφασιστικότητά του να πείσει τους φρουρούς στο σημείο ελέγχου να μας επιτρέψουν τη διέλευση και με πέρασε στην απέναντι πλευρά της γέφυρας [...]

Η κατασκοπεία μου επιβλήθηκε από τη στιγμή που γεννήθηκα, σε μεγάλο βαθμό υποθέτω όπως επιβλήθηκε η θάλασσα στον Σ. Σ. Φόρσεστερ ή η Ινδία στον Πολ Σκοτ. Από τον μυστικό κόσμο που γνώρισα κάποτε προσπάθησα να φτιάξω ένα θέατρο για τους ευρύτερους κόσμους που κατοικούμε. Πρώτα έρχεται η φαντασία και μετά η έρευνα για την πραγματικότητα. Και ακολουθεί η επιστροφή στη φαντασία και στο γραφείο όπου κάθομαι αυτή τη στιγμή. [Μετάφραση: Βεατρίκη Καντζόλα Σαμπά-τάκου]

ΝΙΚΟΣ ΔΑΒΒΕΤΑΣ
Ώστικό κύμα

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΚΟΡΤΩ
Μικρό χρονικό τρέλας

ΣΩΤΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Αστραφτερά πεδία

ΕΛΕΝΑ ΧΟΥΖΟΥΡΗ
Ο θείος Αβραάμ
μένει πάντα εδώ

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΡΤΙΝΙΔΗΣ
17 ώρες

ΜΙΜΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ
Δύο μόνο δάκρυα

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΚΟΤΟΣ
Το χωράφι της Μαρούλαινας
ΠΡΟΛΟΓΟΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ

Κ.Κ. ΧΑΡΔΑΒΕΛΛΑΣ
Κώστας Χαρδαβέλλας
Το ζειμπέκικο του νικητή

ΕΛΕΝΑ ΦΕΡΡΑΝΤΕ
Το νέο όνομα
Η ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΝΑΠΟΛΗΣ
ΒΙΒΛΙΟ II

Μ.Λ. ΣΤΕΝΤΜΑΝ
Το φως ανάμεσα
στους ωκεανούς
6η ΕΚΔΟΣΗ

ΤΟΜ ΦΛΕΤΣΕΡ
Ο Χριστουγεννόσαυρος

ΜΑΤ ΧΕΪΓΚ
Το αγόρι που το είπαν...
Χριστούγεννα

ΣΕΙΡΑ ΕΠΙΚΑ
ΣΟΦΙΑ ΖΑΡΑΜΠΟΥΚΑ
Ομήρου Οδύσσεια

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΕΛΛΥ ΜΑΤΑΘΙΑ ΚΟΒΟ
Το κουμπί της αγάπης κι ο
πρίγκιπας που δεν είναι πια μικρός

ΑΡΓΥΡΩ ΠΙΠΙΝΗ
Καλοκαίρι, φθινόπωρο,
χειμώνας, άνοιξη,
καλοκαίρι...

ΞΕΝΙΑ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ,
ΜΑΪΚ ΚΕΝΙ
Το αγόρι με τη βαλίτσα

ΣΠΥΡΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Το κορίτσι με
το ξύλινο σπαθί

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ
Παπούτσια με φτερά

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΜΑΝΔΗΛΑΡΑΣ
Υπέροχος κόσμος

ΜΑΝΟΣ ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ
Αμαρτωλή πόλη

«Το κλαρινέτο» Στοχαστικός Βασίλης Αλεξάκης

Αυτοπαρουσίαση περίξ ενός τραπεζιού του πινγκ πονγκ

Του Δημήτρη Φύσσα

Μπροστά σ' ένα μικρό πλήθος δημοσιογράφων βιβλίου, ανθρώπων του εκδοτικού οίκου «Μεταίχμιο» και μερικών καλών του φίλων, ανάμεσα στους οποίους ξεχώριζε ο ποιητής κ. Τίτος Πατρίκιος, ο πεζογράφος κ. Βασίλης Αλεξάκης παρουσίασε το καινούργιο του μυθιστόρημα «Το κλαρινέτο», έναν κατά τα φαινόμενα γοητευτικό απόηχο της κρίσης, της φθοράς και της λήθης.

Η παρουσίαση είχε αρκετή πρωτοτυπία, αφού έγινε μπροστά σ' ένα τραπέζι πινγκ πονγκ, πάνω στο οποίο ήταν εκτεθειμένα αντίτυπα του βιβλίου, ενώ ο συγγραφέας και ο εκδότης του κάθισαν στη μια μεριά και μίλησαν στον κόσμο που περιέβαλλε από τις άλλες μεριές το τραπέζι. Μάλιστα, μετά την παρουσίαση (και το σχετικά ελαφρό φαγοπότι), ένα κορίτσι κι ένα αγόρι από την ομήγυρη πήραν τις ρακέτες κι έδωσαν ένα ματσάκι.

Αρχικά προλόγισε με λίγα λόγια ο εκδότης κ. Νώντας Παπαγεωργίου. Στη συνέχεια, μίλησε για το βιβλίο ο ίδιος ο συγγραφέας του, λέγοντας περίπου τα εξής: «Έγραφα το βιβλίο αυτό σε δυο επίπεδα: από τη μια, είχα στο μυαλό μου το γάλλο εκδότη μου, που πέθαινε λίγο-λίγο από καρκίνο εδώ και δυο χρόνια και που δεν πρόλαβε να δει αυτό το βιβλίο. Από την άλλη, είχα το μυαλό μου στην Αθήνα και στην κρίση που ολοένα μεγάλωνε και μεγαλώνει στον τόπο αυτό. Υπάρχει κόσμος που καταστρέφεται κάθε μέρα από την κρίση, οι άστεγοι αυξάνονται. Δεν μπορούμε να προσποιούμαστε ότι δεν τρέχει τίποτα. Ο αφηγητής –που προφανώς έχει κάποια στοιχεία από μένα αλλά δεν είμαι εγώ, δεν ταυτιζόμαστε– πηγαίνει ανάμεσα στους δυο αυτούς πόλους». Πολύ φυσιολογικά όλα αυτά, για έναν άνθρωπο που έχει μοιράσει τη ζωή του ανάμεσα σε δυο πατρίδες, δυο πόλεις και δυο γλώσσες: ο δημιουργός (Αθήνα, 1943) γράφει άλλοτε ελληνικά κι άλλοτε γαλλικά, μεταφράζοντας συνήθως ο ίδιος τα βιβλία του, έχοντας εργαστεί σα δημοσιογράφος και κριτικός βιβλίου στην εφημερίδα «Le Monde» και έχοντας πετύχει επαρκή αναγνώριση σαν συγγραφέας και στις δυο χώρες, αλλά και σε άλλες (έχει μεταφραστεί σε 11).

Εξάλλου, η παράλληλη, η διπλή φθορά ±η σωματική ενός καλού φίλου και η οικονομική / ηθική μιας κοινωνίας± δεν αποτελεί πολύ καλή βάση για ένα μυθιστόρημα; Βέβαια, γιατί η μετάβαση και η κίνηση κάνουν τον αφηγητή να στοχαστεί πολύ για τις διαφορές και τις ομοιότητες της ανθρώπινης φύσης. Πάνω απ' όλα, όμως, ο στοχασμός αφορά τη μνήμη. Εδώ το δελτίο τύπου του εκδότη αναφέρει προσφυώς: «Ανάμεσα στη ζεστασιά των ημερών και τη θλίψη της απουσίας... ανάμεσα στη μητρική γλώσσα και τη γραφή, ξεφυτρώνει αναπάντεχα ένα ερώτημα: Γιατί ξεχνάμε;».

Στο σημείο αυτό, ο συγγραφέας δήλωσε την αδυναμία του να θυμηθεί πώς λεγόταν το πνευστό όργανο που τελικά έδωσε τον τίτλο στο βιβλίο: «Μέχρι που σκέφτηκα μήπως είναι άλλη η λέξη στα γαλλικά. Πήγα στον εκδότη μου, τότε ακόμα ζούσε, είπα τι αναζητώ, μου 'γραψε τη λέξη κλαρινέτο. Κι αυτός ήταν που επέμεινε ότι είναι ένας πολύ καλός τίτλος». Ξεχνάμε λέξεις, ξεχνάμε περιστατικά, ξεχνάμε πολλά. Και η λογοτεχνία συμβάλλει στη μη λήθη. Γιατί άπαξ και ο τίτλος δοθεί στο βιβλίο, σκέφτομαι, το όλο σύνολο δύσκολα ξεαναχνιέται.

Στο τέλος, ο κ. Αλεξάκης απάντησε, συνήθως με πολύ χιούμορ και γενικότερα παιγνιώδη διάθεση, για τους διαβόητους έλληνες παπάδες που τους είχε περιποιηθεί δεόντως στο «μ.Χ.» και την ανάγκη να χωριστεί η εκκλησία από το κράτος, σε ερωτήσεις σχετικές με τα γλωσσικά περάσματα από ελληνικά σε γαλλικά στο συγκεκριμένο βιβλίο, τον Ηλία Πετρόπουλο και τη στάση του σε παρισινό υπόνομο μετά την κηδεία του.

Γράφω την επομένη της παρουσίασης και δεν έχω προλάβει, προφανώς, να διαβάσω το μυθιστόρημα. Απειλώ, επομένως, ότι μπορεί να επανέλθω.

→ d.fyssas@gmail.com

Ο εκδοτικός οίκος των μεγάλων συγγραφέων προτείνει...

ΤΖΟΝΑΘΑΝ ΦΡΑΝΖΕΝ
ΑΓΝΗ

Η αναζήτηση της αληθινής ζωής στο προκλητικότερο έργο ενός από τους μεγαλύτερους λογοτέχνες της εποχής μας.

ΟΥΜΠΕΡΤΟ ΕΚΟ
ΧΡΟΝΙΚΑ ΜΙΑΣ ΡΕΥΣΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Κρίση των ιδεολογιών, κρίση των κομμάτων, ξέφρενος ατομικισμός. Αυτός είναι ο χώρος στον οποίο κινούμαστε: μια ρευστή κοινωνία όπου το μη νόημα κατατροπώνει τη λογική.

ΕΜΑ ΚΛΑΪΝ
ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ

Βόρεια Καλιφόρνια, στη διάρκεια του βίσιου τέλους της δεκαετίας του 1960. Μια τοκογραφία της θρυλικής αυτής εποχής. Ένα λαμπρό λογοτεχνικό έργο.

ΓΙΑΝ ΜΑΡΤΕΛ
ΤΑ ΨΗΛΑ ΒΟΥΝΑ ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑΣ

Μια περιπέτεια αναζήτησης, ιστορία φαντασμάτων και σύγχρονος μύθος μαζί: μια οδυνηρή εξερεύνηση της μεγάλης αγάπης και της μεγάλης απώλειας.

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psichogios.gr

Για αναγνώστες με απαιτήσεις

Γίνετε μέλη δωρεάν στο www.psichogios.gr ή καλώντας χωρίς χρέωση στο 800-11-64 64 64 και κερδίστε προνόμια και δώρα.

«Ο άντρας του σπιτιού, εγώ! Θα γίνεται δηλαδή ό,τι θέλω εγώ! Και μένα... ποιος θα με φροντίζει; Γι' αυτό δεν τρώγαμε και τράβαγε τα μαλλιά της η κακομοίρα η γιαγιά μου; Εμάς έλεγε "ορφανά"; Με χρειάζεται δηλαδή τώρα; Κι η Αγγέλα μας; Πρέπει να τις προσέχω εγώ γιατί άλλος άντρας δε θα 'ναι στο σπίτι; Τη μπαμπά μου όμως δε θα την ξαναδώ ποτέ, ούτε τον μπαμπά μου! Θα τους ξανα συναντήσω όμως, και τότε θα 'μαι μεγάλος, άντρας κανονικός, κι αυτοί θα με περιμένουνε και θα με καμαρώνουνε που μεγάλωσα κι έγινα όμορφος σαν τον μπαμπά και που πρόσεχα τις γυναίκες όπως κι αυτός. Κάποτε... στον παράδεισο!»

Μια τρυφερή ιστορία αγάπης δυο μικρών ορφανών που μεγάλωσαν στο χωριό τη δεκαετία του '70, κάτω από τις φτερούγες της τσαούσας γιαγιάς τους. Ο δεκάχρονος ορφανός Δημοσθένης θα μας περιγανίσει με τον λιτό κι απέραντο λόγο του στα σοκάκια του χωριού του, στις γεγονιές που μοσχοβολούσαν γιασεμιά και βασιλικούς. Θα περπατήσουμε μαζί του στα μονοπάτια του χθες και θα νοσταλγήσουμε τα παιδικά μας χρόνια, τότε που τα ήθη, τα έθιμα κι οι παραδόσεις μας ήταν αλληλένδετα με την καθημερινότητά μας. Η γεωγραφία του χωριού και τα παρατσούκλια των χωριανών θα μας διασκεδάσουν... Θα γελάσουμε γάργαρα κι αβίαστα με το χιούμορ του μικρού αφηγητή και θα συγκινηθούμε όταν το βλέμμα μας σκοντάψει πάνω στις έγνοιες που τον βασανίζουν καθημερινά, από τότε που 'μελλε να 'ναι αυτός ο άντρας του σπιτιού!

Τέσσερα καινούργια θεατρικά έργα του θεατρικού συγγραφέα Γιώργου Μανώλη, εμπνευσμένα και γραμμένα για την Κρίση που βιώνουμε εκόντες άκοντες, ενκοί τα τελευταία χρόνια. Μαρτυρία εκ των έσω, από έναν συμπάσχοντα ενεργό πολίτη και διανοούμενο που δεν επαναπαύεται στις δόξες του, αλλά ζει, κινείται, παρατηρεί, συλλέγει και μεταπλάθει δημιουργικά την περιρρέουσα ατμόσφαιρα στα χρόνια του Φόβου.

Χαλκίδα 2011. Αλιβέρι 1985. ▶ Δυο ιστορίες, ένα τέλος... Η βροχή αρχίζει. Το ποτάμι φουσκώνει. Τα βατράχια ετοιμάζονται για το τραγούδι τους. Το έγκλημα με θύμα μια μαθήτρια προσφέρει στον αστυνόμο Καπετάνο τη μοναδική ευκαιρία που του απομένει. Παραγκωνισμένος από οικογένεια & τοπική κοινωνία, αντιμετωπίζει μοναχός τα φαντάσματα του παρελθόντος. Μοναδική συντροφιά του ο καπνός από πουράκια βανίλιας.

Μια σατανική γυναίκα έρχεται απρόσκλητη από το Ανατολικό Βερολίνο και μπαίνει στη ζωή του Αλέξανδρου και της Μαρίας για να ταραξεί την ευτυχία τους και να οδηγήσει στις φυλακές της Γερμανίας για χρόνια τον Αλέξανδρο. Δραματικές εξελίξεις με απίστευτες σκηνές φρίκης και έρωτα θα διαδραματιστούν. Χρόνια μετά θα βρεθούν τυχαία στη Νέα Υόρκη...

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΟΣΤΡΙΑ

Μια ενδιαφέρουσα πρόταση συνεργασίας περιμένει όλους τους νέους αλλά και παλιούς συγγραφείς που θέλουν να εκδώσουν το βιβλίο τους από τις εκδόσεις ΟΣΤΡΙΑ. Σας περιμένουμε.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ • ΧΩΡΟΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Χέυδεν 3, Πεδίο του Άρεως, τ.κ.:10434, Αθήνα,
τηλ.: 211 2136882, 211 0122454
www.ostrivivlio.com, www.ostriaeditions.gr,
ostrivivlio@gmail.com

Victoria Hislop

Μια λογο- τεχνική σταρ με ελληνική ψυχή

Οι «Καρτ Ποστάλ» τοποθετούν ξανά τη χώρα μας στο κέντρο του εκδοτικού χάρτη. Η διάσημη συγγραφέας δεν ξεμένει ποτέ από ιστορίες για τον τόπο του απέραντου γαλάζιου.

Του Δημήτρη Καραθάνου

Το ξέρεις ότι είσαι συγγραφέας περιωπής, όταν ο πρέσβης του Ηνωμένου Βασιλείου στην Αθήνα υποδέχεται τη νέα σου δουλειά με ενθουσιώδη tweets και οι πλατφόρμες του μετρό στο Λονδίνο φιλοξενούν διαφημιστικές γιγαντοαφίσες του βιβλίου σου. Την εβδομάδα κυκλοφορίας τους, οι «Καρτ Ποστάλ» εκτινάχθηκαν στο νούμερο ένα των εκδοτικών chart των «Times» υπερσκελίζοντας ακόμη και κραταιά ονόματα σαν τον Ian McEwan. Τι άλλο να ειπωθεί για την αίγλη της Victoria Hislop; 60 εκατομμύρια Βρετανοί ξέρουν. Η ίδια η δημιουργός ωστόσο αρνείται να ενδώσει στο hype και στη συνέντευξή της με την Athens Voice διαθέτει μόνο φιλοφρονήσεις για τον ομότεχνό της: «Η διάκριση απλά αποδεικνύει για άλλη μια φορά ότι οι λίστες είναι ανούσιες... Το "Nutshell" του McEwan είναι έργο ανόθευτης ιδιοφυΐας».

Μια ταπεινόφρων, χαρισματική προσωπικότητα με βαθιές πλέον ρίζες στην Ελλάδα που δεν παύει να αντλεί από την αστείρευτη φλέβα του πολιτισμού και της λαογραφίας μας, η Victoria Hislop βρίσκεται εδώ για να προωθήσει τις «Καρτ Ποστάλ», το νέο της μυθιστόρημα το οποίο κυκλοφόρησε μόλις από τις εκδόσεις Διόπτρα σε μετάφραση της Φωτεινής Πίπης. Στο έργο αυτό η συγγραφέας θέτει στον εαυτό της μια από τις δυσκολότερες προκλήσεις της σταδιοδρομίας της, ενσωματώνοντας την τέχνη της φωτογραφίας ως οργανικό μέρος ενός βιβλίου που βρίσκεται σε διαρκή διάλογο με τα visuals, ενώ παράλληλα εμπλουτίζει τη βασική πλοκή με 15 εμβόλιμα διηγήματα, τα οποία φωτίζουν κάθε ρυτίδα στο πρόσωπο της χώρας μας αλλά και προκαλούν σημαντικές αναταράξεις στο εσωτερικό τοπίο των χιςλοπικών πρώων, που θα φτάσουν στον επίλογο μεταμορφωμένοι.

«Αν δεν κάνεις κάτι καινούργιο στη δουλειά σου θα βαρεθείς» επισημαίνει η ίδια. «„ράφω πρώτα για εμένα και θέλω να κάνω κάτι που με ενδιαφέρει. Ήως οι αναγνώστες περιμένουν το ίδιο, αλλά προτίμησα μια φρέσκια μέθοδο». Μιλάμε για την τεχνική πρόκληση της μυθοπλασίας σε τρία διαφορετικά επίπεδα: Φωτογραφίες, δύο κεντρικοί χαρακτήρες που ωριμάζουν μέσα από τα πηγαινέλα στον ελληνικό χάρτη, εμβόλιμα διηγήματα. Έχει ιδιαίτερη σημασία να τονιστεί ότι οι εικόνες δεν τραβήχτηκαν κατ' ανάθεση σε ένα ήδη γραμμένο έργο. Ο Αλέξανδρος Κακολύρης, δημιουργός των εξαιρετικών φωτογραφιών που διανθίζουν σχεδόν κάθε σελίδα του βιβλίου, συνεργάστηκε με τη Hislop σε κάθε στάδιο της συγγραφής του, ενίοτε μάλιστα οι λήψεις του ενέπνευσαν ολόκληρα κεφάλαια των «Καρτ Ποστάλ». Αναφέροντας τη Μονεμβασία σαν πρώτο σταθμό της λογοτεχνικής τουρνέ της, «έναν υπέροχο τόπο που δεν ενέ-

πνευσε τίποτα και τελικά δεν βρήκε το δρόμο του στο βιβλίο», η Victoria Hislop διατυπώνει την ουσία του εγχειρήματος: «Το στοίχημα ήταν να βρω έμπνευση ακόμη και στα μέρη που δεν υπάρχει έμπνευση».

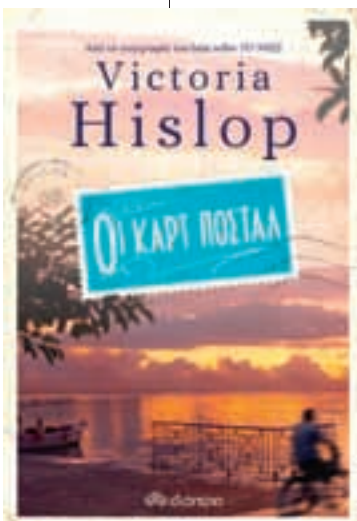
Στις «Καρτ Ποστάλ», η έμπνευση ξεχειλίζει. Πρόκειται για ένα ταξίδι αυτοεξερεύνησης διάρκειας 40 εβδομάδων, το οποίο υπαγορεύει άθελά του ένας μυστηριώδης αποστολέας ταχυδρομικών καρτών. Οι καρτ ποστάλ απευθύνονται στη Σάρα Ίμποτσον, που δεν εμφανίζεται ποτέ για να τις παραλάβει. Αντίθετα, συνεχίζουν να συσσωρεύονται στη θυρίδα της Έλι Τόμας στο Λονδίνο. Εκείνη τις συλλέγει, εμπνέεται από το περιεχόμενό του και, όταν η ροή σταματά απρόοπτα, αποφασίζει να πραγματοποιήσει η ίδια το ταξίδι στην Ελλάδα προκειμένου να περιδιαβεί τους τόπους που την συνεπήραν. Στις αποσκευές της, ένα τελευταίο δέμα από τον αινιγματικό Α.: Το σημειωματάριό του, στις χειρόγραφες σελίδες του οποίου εξιστορεί το χρονικό του ταξιδιού του, μέσα από εμβόλιμα διηγήματα από τα μέρη που επισκέφθηκε. Φτάνοντας στο Τολό, η Έλι ενδίδει ακαριαία στη μαγεία που εμφορεί και την ίδια τη Victoria Hislop. Η κεντρική πλατεία του Ναυπλίου είναι «μια πελώρια αίθουσα χορού με σκεπή τον ουρανό», το μυσταγωγικό θέαμα των Μετεώρων την κάνει να αισθανθεί ότι τα μοναστήρια «αιωρούνται στους αιθέρες». Μεθυσμένη από ομορφιά, η Έλι διαβάσει το ημερολόγιο του Α. και ακολουθεί τα χνάρια του: Ναύπλιο, Αρκαδία, Καλαμάτα, Πάτρα, Καλάβρυτα, Πρέβεζα, Καρπενήσι, Δωδώνη, Μετέωρα, Θεσσαλονίκη, Λαμία, Δελφοί, Άνδρος, Ικαρία, Αθήνα. Κάθε τόπος και μια ιστορία, κάθε περιπλάνηση και ένα μονοπάτι προς την αυτογνωσία. «Η έννοια του ταξιδιού υποκύπτει εύκολα σε κλισέ του τύπου “το ταξίδι της ζωής”», διευκρινίζει η συγγραφέας. «Με το σωστό χειρισμό όμως είναι και μια μεγάλη αλήθεια».

Το ταξίδι δεν εξαντλείται στη λατρεία για το κάλλος και η Victoria Hislop γνωρίζει πλέον υπερβολικά καλά την Ελλάδα για μη διατυπώσει στρατηγικά τοποθετημένα ερωτήματα για το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον της χώρας. Στην Αρκαδία και τα μέρη που απασχόλησαν τη λογοτεχνία 3.000 πριν, εκφράζει την απογοήτευση στα πεπραγμένα των ανθρώπων: «Η Αρκαδία δεν είναι μέρος για γυναίκες». Graffiti artists που βιοπορίζονται ως σερβιτόρες, περιπλανώμενοι βιολιστές που αφήνουν ανεξίτηλες εντυπώσεις, βεντέτες που διαρκούν 25 χρόνια, τελετουργικά Θεοφανείων στην Πρέβεζα, ιστορίες αγάπης και πολέμου στη Θεσσαλονίκη, το Μεσολόγγι και μια διαφορετική εκδοχή για τον θάνατο του Βύρωνα το 1824, η ανακάλυψη ενός αρχαίου γλυπτού στη Δωδώνη, τέχνη και η καταπίεσή της υπό την ανδροκρατική ισχύ στην Άνδρο, υπενθυμίζουν θνητότητας στους Δελφούς ± η συγγραφέας έχει τον τρόπο της να εκφράζει σκέψεις για κάθε ψηφίδα του ελληνικού μωσαϊκού δίχως να εγκαταλείπει τη ροή ενός απολαυστικά ευανάγνωστου κειμένου.

Οι «Καρτ Ποστάλ» δεν γράφτηκαν μόνο για το διεθνές κοινό. Στις σελίδες τους θα διακρίνουμε άφθονα από τα βαθύτερα γνωρίσματά μας σχετικά με τη διαχείριση της πολιτιστικής κληρονομιάς, την αδιάκοπη κυοφορία ερειπίων, τη θρησκεία, τις προλήψεις, το μάτι, τη στοργή προς τους πεθαμένους, τη μενταλιτέ του αδικημένου, την υστέρηση στα γυναικεία δικαιώματα, ακόμη και την τόσο ιδιόρρυθμη ορολογική συμπεριφορά μας. Όπου δεν αντικρίζει την ομορφιά, η συγγραφέας διακρίνει την αυθεντικότητα. Σε κάθε περίπτωση, ξέρει να βλέπει: «Πριν από ένα χρόνο ήμουν περισσότερο ερωτευμένη με την Ελλάδα. Πλέον έχω γνωρίσει μέρη που είναι πιο σκοτεινά». Τι απομένει; Αυτό που δεσπόζει: οι θεσπέσιες σελίδες μιας μυθιστοριογράφου φέρνει Αλκυονίδες μέρες στην Ελλάδα με κάθε της βιβλίο. Όπως φροντίζει να τονίσει, οι «Καρτ Ποστάλ» της Victoria Hislop «είναι προπάντων ένα ταξίδι για την ψυχή των πρωταγωνιστών μου». Των οποίων η κατάληξη ήταν έκκληση και για την ίδια: «Είπαμε, με ενδιαφέρει να ανακαλύπτω». Ανακαλύψτε τις «Καρτ Ποστάλ». ●

Book

Όπου δεν αντικρίζει την ομορφιά, η συγγραφέας διακρίνει την αυθεντικότητα. Σε κάθε περίπτωση, ξέρει να βλέπει.

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ
www.metaixmio.gr

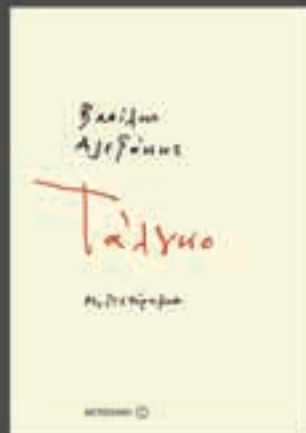
Το νέο μυθιστόρημα
του πολυαγαπημένου συγγραφέα
Βασίλη Αλεξάκη

Ο συγγραφέας ταξιδεύει από το Παρίσι –όπου αντιμετωπίζει τη μοιραία ασθένεια του φίλου και εκδότη του– στην Ελλάδα της κρίσης – όπου γνωρίζεται με ανθρώπους τσακισμένους από την οικονομική ανέχεια.

Ανάμεσα στη ζεστασιά των ημερών και τη θλίψη της απουσίας ανάμεσα στο Παρίσι και την Αθήνα ανάμεσα στη μητρική γλώσσα και τη γραφή ξεφυτρώνει αναπάντεχα το ερώτημα: Γιατί ξεχνάμε;

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΕΠΙΣΗΣ

Σταύρος Κωνσταντινίδης Είμαι άνθρωπος χωρίς ηλικία

Ο «Έρωτας στα χρόνια του ΣΥΡΙΖΑ» είναι το συγγραφικό ντεμπούτο του γνωστού συγκοινωνιολόγου που ξεδιπλώνει το χρονικό μιας πικρής εποχής διατηρώντας ακέραιη την αγάπη για τη ζωή. Ζητήσαμε να μάθουμε περισσότερα.

Του Δημήτρη Καραθάνου

Διαβάζοντας τον «Έρωτα στα χρόνια του ΣΥΡΙΖΑ», που κυκλοφόρησε μόλις από τις εκδόσεις Επίκεντρο, διαβάζεις για τον εαυτό σου. Το προσωπικό γίνεται συλλογικό στο βιβλίο το οποίο διατυπώνει ότι αξίζει να ειπωθεί για τη συντριπτικά σκληρή πραγματικότητα της ελληνικής κρίσης και τον μανιώδη κοινωνικό πόλεμο που έχουμε εξαπολύσει ο ένας προς τον άλλο. Ταυτόχρονα, ο Σταύρος Κωνσταντινίδης δίνει μαθήματα εκφραστικής δεξιότητας, κομψότητας ύφους και μιας ρομαντικής, όσο και too tough to die ευδαιμονίας ενός ανθρώπου που χαίρεται να ζει και μεταγίγχει την ανυπόκριτη αυτή ηδονή στον αναγνώστη του. Ο επώνυμος πολιτικός μηχανικός - συγκοινωνιολόγος παραφράζει τον τίτλο του Μάρκες, απανθίζει την αρθρογραφία του από την «Athens Voice», «Το Βήμα», τη «Μακεδονία», τη «Θεσσαλονίκη», το «The book's journal», καθώς και από τα διάφορα έντυπα και ηλεκτρονικά Μέσα με τα οποία συνεργάζεται και χωρίζει τον τόμο σε τέσσερις ενότητες που περνούν από τη σφύζουσα επικαιρότητα στις πλέον ιδιοσυγκρασιακές σφαίρες. Ο «Έρωτας στα χρόνια του ΣΥΡΙΖΑ» είναι η επιτομή μιας περιόδου και μια μεθυστική αυτοβιογραφία.

62 μικρά και μεγάλα κείμενα που συνεισφέρατε στη δημόσια γραφή την τελευταία τετραετία βρίσκουν σήμερα το δρόμο τους στο τυπωμένο χαρτί και ξαναδιαβάζονται. Και πλέον αντιμετωπίζονται με περισσότερο σεβασμό. Είναι κι αυτό ένα είδος δικαίωσης; Οι συλλογές κειμένων άλλοτε προσφέρονται να συγκροτήσουν ένα βιβλίο και άλλοτε όχι. Τα συγκεκριμένα κείμενά μου πίστεψα πως ενοποιημένα θα προσέδιδαν μία υπεραξία, καθώς συμπεκνώνουν την προσωπική μου περιπλάνηση, μέσα από μικρά στοχαστικά αφηγήματα, των χρόνων των μνημονίων. Η ροή έχει έναν ημερολογιακό χαρακτήρα. Η πολιτική συμπλέκεται με το κοινωνικό, και το ατομικό με το συλλογικό. Η ματιά και η γραφή είναι ενιαία.

Το κάδρο που μας προσφέρετε είναι πολυεστιακό. Ο ορυμαγδός της πολιτικής και ο κοινωνικός διχασμός που δεν άφησε καμία σχέση ανεπηρέαστη, τα πορτρέτα των προσώπων της εμπροσθοφυλακής του αντιμνημονίου, μαζί και η μέθεξη της ζωής, τα ταξίδια, τα διαβάσματα, οι δρόμοι, τα στέκια, τα ποτά και οι καφέδες, οι κινήσεις

στη σκακιέρα, τα μπακαλιάρικα στο λιμάνι. Χώρεσε όλος ο Σταύρος Κωνσταντινίδης σε αυτές τις σελίδες; Υπάρχουν υπαινιγμοί αυτοβιογραφικότητας, πολύ προσωπικά θέματα αλλά και δημόσια κριτική. Χωρίς να το καταλάβω εξ αρχής, τελικά θα μπορούσε κάποιος να πει ότι στην πραγματικότητα αυτοσυστήνομαι πολιτικά, κοινωνικά, ψυχαναλυτικά αλλά και εκφραστικά με ένα νέο λόγο. Με ενδιαφέρει το μεγάλο δημόσιο πολιτικό, αλλά και το ασήμαντο μικρό όταν αυτό έχει σημειολογική δύναμη.

Τι πιστεύετε ότι θα αισθάνεται σήμερα διαβάζοντας το βιβλίο το ερωτικό πρόσωπο που μεταστράφηκε εναντίον σας «στα χρόνια του ΣΥΡΙΖΑ»; (Γέλια) Πραγματικά δεν ξέρω. Με έθλιψε και με ενόχλησε η κατάρρευση της επικοινωνίας και ο μηδενισμός της πνευματικής ενσυναίσθησης. Την ατομική εμπειρία, την αναβίβαση στη δημόσια σφαίρα φτιάχνοντας το βιβλίο για να αυτοψυχαναλυθώ ανοιχτά. Όμως αυτή η κοινωνική, προσωπικήσχάση διαπέρασε χιλιάδες ανθρώπους στην ελληνική κοινωνία για πρώτη φορά στα χρόνια της μεταπολίτευσης, κάτι που έκανε μεγάλη εντύπωση. Οι μαθητευόμενοι μάγοι έγιναν διδακτικοί κήνησορες. Αυτίν ήταν η αποφασιστική θρυαλλίδα που με έκανε να ολοκληρώσω το βιβλίο.

Ο ΣΥΡΙΖΑ ως «μία κρίσιμη μάζα ανθρώπων ετερόκλητης σύνθεσης, που συγκρότησαν μια νέα συλλογική ψυχή», ώσπου η συνεκτική χρυσόσκονη εξατμίζεται. Πέφτει με κρότο ή με γέλιο αυτό το αμάλγαμα; Δεν υπάρχουν περιθώρια για γέλια δυστυχώς. Οι αυταπάτες κατέπεσαν με κρότο ήδη. Πατί χρειάστηκαν λίγοι μήνες για μια ρεαλιστική πρόσκρουση στον τοίχο της πραγματικότητας. Και τώρα έμεινε ένα αφήγημα χωρίς υγρά. Στεγνά και μεταλλαγμένα επιχειρείται μία πολιτική διαχείριση, στην οποία δεν υπάρχει καμία πίστη και προσήλωση. Ζήσαμε έναν πολιτικό σουρεαλισμό, όπως λέω και στο βιβλίο.

Πώς τελειώνει για εμάς τους υπόλοιπους αυτό το αντιμνημονιακό αφήγημα; Φευγούμε όλοι μαζί αγκαλιασμένοι στο πλιοβασίλεμα; Η κατάρρευση της εξαπάτησης δεν έχει δυστυχώς αμβλύνει τις εντάσεις. Εγώ βλέπω ένα μούδιασμα στην ελληνική κοινωνία ως αποτέλεσμα ακριβώς της αυταπάτης, αλλά και την ένταση διχασμού να

παραμένει σχεδόν ακλόνητη. Το σύνθημα «εσείς ή εμείς» μόλυβε τη δημόσια ζωή. Μία ελληνική δημόσια και πολιτική σφαίρα, ανώριμη ούτως ή άλλως απέναντι στην αυτονομία και την αυτοθέσμιση, όπως θα έλεγε ο Κορνηλιος Καστοριάδης. Αντιμετωπίζουμε σαν μαθητές τους εταίρους (που ονομάζουμε εταίρους), χωρίς καμία δημιουργική πρόταση από πλευράς μας. Δείχνουμε να μην καταλαβαίνουμε ότι το πρόβλημα είναι δικό μας, και όχι δικό τους. Συνεχίζει μια μεγάλη πλειοψηφία να πιστεύει ότι τα μνημόνια έφεραν την κρίση, και όχι το αντίθετο που είναι η αλήθεια.

Στο σημειώμά του για το βιβλίο σας, ο Γιώργος Σκαμπαρδώνης αναφέρει ότι ο διχαστικός πολιτικός λόγος δηλητηριάζει πάντα τις ψυχές βαθύτερα απ τα πνεύματα. Φίλοι μαλώνουν, ζευγάρια χωρίζουν. Τι αντίδοτο προτείνετε; Έχω ένα σχετικό κείμενο στο βιβλίο όπου με χιούμορ ανατέμνω σε 10 σημεία, πώς θα έπρεπε να διαχειριζόμαστε τις σχέσεις ερωτικές, κοινωνικές, φιλικές μέσα στην κρίση. Προτείνω μετριοπάθεια και εγκράτεια, όχι άκριτο ενθουσιασμό, απάλειψη του βολονταρισμού και του υποτιθέμενου ηθικού πλεονεκτήματος, που στην πραγματικότητα δεν υπάρχει για κανέναν.

Διατρέχουν τον κίνδυνο να χάσουν τη φρεσκάδα τους αυτά τα σημειώματα των καιρών μας; Πώς θα φαντάζονταν σε δέκα χρόνια από σήμερα; Τα κείμενα της πολιτικής κριτικής θα χάσουν το χρώμα της επικαιρότητας και θα ξεθυμάνουν. Τα περισσότερα βιωματικά και αυτοαφηγηματικά κείμενα, όπως οι δρόμοι της Θεσσαλονίκης, νομίζω ότι θα κρατήσουν τη μικρή λάμψη τους, αν υπάρχει.

Αξιοποιείτε συχνά τα social media για να επικοινωνήσετε τις ιδέες σας. Είμαστε δυνητικά όλοι αρθρογράφοι πλέον. Δεν θα λέγατε ότι κρύβονται θανάσιμοι κίνδυνοι στον εκδημοκρατισμό των Μέσων; Είναι αλήθεια ότι στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης τρυπώνει ευκολότερα η ακρότητα και η μισαλλοδοξία. Χάνεται το φιλτράρισμα που επί δεκαετίες προσέφεραν τα κλασικά μέσα μαζικής ενημέρωσης. Η μαζική δημοκρατία δίνει τη θέση της σε μία μετα-μαζική κοινωνία, όπου ο Τραμπ, το Brexit, από γραφικά μετατρέπονται σε πραγματικά και ο αριστεροδεξιός λαϊκισμός θερίζει τις συνειδήσεις της μεσαίας τάξης. Όλοι είναι αρθρογράφοι της ευκολίας, έστω και για 10 λεπτά, παραφράζοντας τον Αντί Γουόρχολ.

Η στενή σας σχέση με τη γλώσσα εξιστορείται μέσα από το χρονικό ενός παιδιού μεταναστών της Κολωνίας με αργοπορημένη εξοικείωση με τα ελληνικά, μέχρι τον ώριμο αρθρογράφο του οποίου τα αποκόμματα έγιναν προίκα μιας περήφανης μπτέρας. Θα μπορούσε να είναι μια παραβολή και για τη ζωή σας; Σκέφτομαι καμία φορά πως μόνο η στέρσηση μπορεί να σε κάνει αυτόνομο. Από την άλλη η στέρσηση μπορεί να σε οδηγήσει και στην παραίτηση. Λέω κάπου μέσα στο βιβλίο πως το μεγάλο μα στην επαρχία ή στη λαϊκή γειτονιά είναι δικόκοπο μαχαίρι. Η βουλιάζει ή προχωράς δημιουργικά.

«Ξεκινάς με τα μαθήματα του λιμανιού, για να καταλάβεις τα κόλπα του σαλονιού». Ασπάζεστε μέχρι σήμερα το απόφθεγμα; Ναι, το θεωρώ αρχετυπικό σύνθημα. Πιστεύω στην ώσμωση της λαϊκότητας και της αστικότητας, η οποία μπορεί να επιτευχθεί αρμονικά μόνο με τη βίωση της λαϊκότητας και την μετέπειτα θεωρητική και πρακτική επαφή με την αστικότητα. Το αντίστροφο είναι δύσκολο έως αδύνατο. Όμως οι άνθρωποι χρειάζονται ταυτόχρονα αυτές τις δύο αισθήσεις για να αντιληφθούν βαθιά τη ζωή.

Δύο περιστατικά διαχείρισης κρίσεων ως επικεφαλής της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας της χώρας προκαλούν ιδιαίτερη αίσθηση στο βιβλίο. Σας αρέσουν οι προκλήσεις; Τι μας διδάσκουν; Είναι δύο ανέκδοτα κείμενα για τη διαχείριση δύο απίστευτων κρίσεων που έζησα, μεταξύ δεκάδων άλλων. Το επιμύθιο είναι ότι υπάρχουν πράγματα στη ζωή που ξεπερνούν την αδύναμη ανθρωπινή υπόσταση. Μεγάλωνα κατά 10 χρόνια μετά από κάθε τέτοιο περιστατικό, όπως για παράδειγμα η αεροπειρατεία της Turkish Airlines στο αεροδρόμιο Ελ. Βενιζέλος το 2003. Έτσι δημιουργείται μία εκβιαστική διάσταση μεταξύ της βιωματικής και της βιολογικής ηλικίας. Σε μετατρέπει σε άνθρωπο χωρίς ηλικία.

Τι εύχεστε για τον «Έρωτα στα χρόνια του ΣΥΡΙΖΑ»; Θα κερδίσει φίλους; Το εύχομαι. Η ανάγνωση είναι δύσκολο πράγμα, γιατί προϋποθέτει τη συμφιλίωση με τη μοναξιά. Πάντως επιδίωξή μου ήταν να φτιάξω ένα ευχάριστο βιβλίο, που εκ των πραγμάτων διαβάζεται και αποσπασματικά. ●

INFO
Ο «Έρωτας στα χρόνια του ΣΥΡΙΖΑ» παρουσιάζεται την Τετάρτη 30/11 στις 18:30 στο «Ζύθος-Ντορέ» στη Θεσσαλονίκη. Με το συγγραφέα συνομιλούν: Σταύρος Θεοδωράκης, Σπύρος Βούγιας, Γιώργος Σκαμπαρδώνης, Στέφανος Τσιτσόπουλος. Τη συζήτηση συντονίζει ο Πέτρος Παπασαραντόπουλος. Εκδήλωση για το βιβλίο πραγματοποιείται και στην Αθήνα, στις 15/12 στις 19.00 στο Free thinking zone. Μιλούν: Ανδρέας Λοβέρδος, Πέπη Ραγκούση, Πέτρος Τατσόπουλος, Σώτη Τριανταφύλλου. Συντονίζει ο Πέτρος Παπασαραντόπουλος.

Τα διαμάντια της
Αστυνομικής Λογοτεχνίας
που κόβουν
την ανάσα!

Τέσσερα άτομα βλέπουν τον ίδιο τρομακτικό εφιάλτη. Ένα ματωμένο στιλέτο με λαβή σε σχήμα κεφαλιού λύκου. Λίγο μετά βρίσκονται δολοφονημένα. Θα μπορούσε ένας εφιάλτης να χρησιμοποιηθεί ως φονικό όπλο;

Το νέο αγωνιώδες μυθιστόρημα του John Verdon, συγγραφέα του best seller Σκέψου έναν αριθμό

Η εβδομάδα της Φρίντα Κλάιν γίνεται ακόμη πιο εφιαλτική όταν ξανανοίγει μια σκοτεινή υπόθεση άγριας δολοφονίας που τη στοιχειώνει.

«Μια σειρά συναρπαστική κι εθιστική, με την υπογραφή Nicci French, πάνω από κάθε σύγκριση». Sophie Hannah, συγγραφέας του best seller Εγκλημα με υπογραφή

Τρεις αδερφές που ζουν σε ένα απομονωμένο ράντσο πρωταγωνιστούν σε μια ιστορία επιβίωσης και εκδίκησης που παγώνει το αίμα. Αυτή τη φορά δεν υπάρχει οδός διαφυγής.

Η Chevy Stevens επιστρέφει με το πιο δυνατό και συγκινητικό της βιβλίο— ένα αστυνομικό θρίλερ αλλά ταυτόχρονα και μια βαθιά εξερεύνηση των αδερφικών δεσμών

Νορβηγία λίγο πριν έρθει ο βαρύς χειμώνας. Ένας αποτρόπαιος φόνος φέρνει τον επιθεωρητή Βίστιν αντιμέτωπο με τη φρίκη. Και αυτό είναι μόνο η αρχή...

Νέα πετώματα ανακαλύπτονται, ενώ μαύρα πουλιά πέφτουν από τον ουρανό.

1.000.000 αντίτυπα στη Νορβηγία

Ημέρα Ανεξαρτησίας

Στο βιβλίο του **Ρίτσαρντ Φορντ** μιλάμε για μεγάλη κανονική λογοτεχνία, για «μεγάλη πεζογραφία».

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ → d.fyssas@gmail.com

Η πεζογραφία μπορεί, καταρχήν, να είναι ό,τι είδους θέλει, να έχει όποια κατεύθυνση θέλει – να περιέχει από ρομαντικές απιθανότητες μέχρι αχαλίνωτο σουρεαλισμό ή να εμφανίζεται από μεταμοντέρνα μέχρι προκλητικά λετριστική – αλλά η μεγάλη πεζογραφία, κατά την ταπεινή μου γνώμη, αν θέλει να διεκδικήσει αυτό το «μεγάλο» πρέπει να διαθέτει έστω ένα μίνιμουμ ρεαλισμού. Θέλω να πω, γοητεύομαι από τον Τζόις και τον θαυμάζω, αλλά προτιμώ να διαβάζω Φλομπέρ, Τσάντλερ ή Φάλαντα.

Κάτω απ' αυτό το πρίσμα, το μεγάλο αμερικάνικο μυθιστόρημα πάντα με συνάρπαζε. Και τον Ρίτσαρντ Φορντ, που τον είχα μάθει από το πολύ καλό «Καναδάς» (Πατάκης 2015, μια και δεν είχα, ούτε έχω – ακόμα – διαβάσει το «Η χώρα όπως είναι»), τον περίμενα «στη γωνία».

Έτσι η «Ημέρα Ανεξαρτησίας» (μετάφραση Θωμάς Σκάσσης), ακόμα καλύτερη από το «Καναδάς», μου πρόσφερε πολλές ώρες στοχασμού και εγρήγορσης, εκτίμησης προς το μεγάλο συγγραφέα και γνώσεων για την Αμερική του '80, σε συνδυασμό με πλείστες όσες αναφορές σε προηγούμενες περιόδους της.

Σ' ένα πρώτο κοίταγμα, το στόρι μοιάζει αρκετά απλό: ο Φρανκ Μπάσκομπ είναι μεσήλικος, πρώην αθλητικογράφος και νυν κτηματομεσίτης, με πεδίο δράσης του το Νιου Τζέρσι. Είναι χωρισμένος και πολύ λυπημένος γι' αυτό (αποκαλεί το διαζυγίο του «ριζική κι ανεπιθύμητη ανεξαρτησία»), ο πρωτότοκος γιος του έχει πεθάνει, ο ίδιος περνάει μια μεγάλη κρίση στόχων και τελικά ένα Σαββατοκύριακο (που συμπίπτει με την 4η Ιουλίου, μέρα της Αμερικάνικης Ανεξαρτησίας), παίρνει από την πρώην σύζυγο το δεύτερο γιο τους, το δεκαπεντάχρονο Πολ, με σκοπό να συσφιχτούν οι σχέσεις τους. Αλλά ένα σπάνιο ατύχημα, όπου εμπλέκονται δυο κατεξοχήν αμερικάνικα σύμβολα – το μπέιζμπολ και μια αυτόματη μηχανή –, φέρνει μια ακόμα μεγαλύτερη αναστάτωση στη ζωή του.

Υπάρχει πρωτοπρόσωπη αφήγηση από τον κεντρικό ήρωα με άριστη χρήση του σπάνιου Ενεστώτα, γεμάτη με περιγραφές τού τι βλέπει γύρω του, πώς κινείται και τι χρησιμοποιεί – για παράδειγμα, από το πεδίο της επικοινωνίας και μόνο: είναι η εποχή των σταθερών τηλεφώνων και των τηλεφωνητών στο σπίτι, δέσμοι των οποίων είναι οι άνθρωποι, των δημόσιων τηλεφώνων με κέρμα και των μπίπερ. Ταυτόχρονα, η εσωτερική εστίαση επιτρέπει το συνεχή ανασχολισμό της ζωής του Φρανκ από τον ίδιο με πικρόχολες παρατηρήσεις για την (μη;) αξία των ερωτικών σχέσεων, την αβεβαιότητα των επιλογών στα διλήμματα της ζωής, την πολιτική (η εποχή εκείνη έχει Ρίγκαν, Δουκάκη, Σοβιετική Ένωση και άλλες «αρχαιολογίες»), το γρήγορο πλουτισμό, το φυλετισμό, την αγορά ακινήτων (η ψυχολογία του πωλητή εφάμιλλα ή και καλύτερα από «Γκλένγκαρι Γκλεν Ρος» του Μάμετ, το καταπληκτικό μήνυμα υποδοχής των πιθανών πελατών στον τηλεφωνητή, το ότι οι αγοραστές ξεχνάνε αυτοστιγμεί το μεσίτη κλπ), τη μη χρησιμότητα των εθνικών επετείων, το ρόλο των κοινωνικών θεσμών (από την οικογένεια μέχρι την αστυνομία) και βέβαια την ανθρώπινη μοναξιά – όλα αυτά με ποικίλες αναδρομές στη ζωή του και σε (αυτονόητες κατά βάση, για το μέσο Αμερικάνο) αναφορές, τις οποίες ο άριστος μεταφραστής κ. Θωμάς Σκάσσης εξηγεί με άρτιες υποσημειώσεις (ίσως χρειαζόταν άλλη μία στη σελ. 685, γιατί νομίζω ότι γίνεται έμμεση μνεία σε μια διαβόητη αρνητική διαφήμιση για τον Νίξον το '60, η οποία έλεγε «would you buy a used car from this man?». Δεν είμαι σίγουρος, αν δε δω το αγγλικό κείμενο του βιβλίου).

Ας μη νομιστεί ωστόσο ότι πρόκειται για κανένα βαρύγδουπο δοκίμιο που παριστάνει το μυθιστόρημα. Κάθε άλλο, εδώ μιλάμε για κανονική λογοτεχνία, για «μεγάλη πεζογραφία» μάλιστα όπως είπα πριν, διανθισμένη με διάσπαρτα χιουμοριστικά ή και σατιρικά στοιχεία, στα οποία η εσωτερική εστίαση που έχει επιλέξει ο συγγραφέας επιτρέπει να αναδειχτούν αποτελεσματικότερα. Και, ας το πω κι αυτό, αν δεν έχει ακριβώς «χάπι έντινγκ», τουλάχιστον το τέλος δεν είναι τραγικό. Κλείνω με το εξής: Όταν το βιβλίο είχε βγει στις ΗΠΑ, το 1995, η «φούσκα» των ακινήτων του 21ου αιώνα απείχε ακόμα πολύ, ενώ ένας σαραντάρης από το Κουίνς συνέχιζε να αναπτύσσει την ήδη μεγάλη πατρική περιουσία στα ακίνητα: τον έλεγαν Ντόναλντ Τραμπ. [Κυκλοφορεί από τις εκδ. Πατάκη] ●

ΛΙΟΥ ΓΙΟΥΡΕΝΕΚ

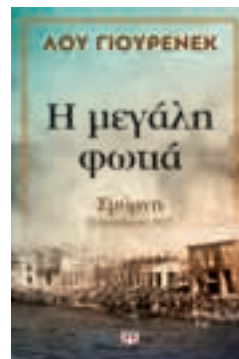
Στο βιβλίο του **«Η μεγάλη φωτιά»** μιλάει για έναν Αμερικανό που διέσωσε πολλές χιλιάδες πρόσφυγες στη Μικρασιατική καταστροφή.

Η άρνηση της γενοκτονίας είναι προβολή στο πρόσωπο όλων εκείνων που σκοτώθηκαν

Έχετε δεσμούς με τους Έλληνες της Μικράς Ασίας; Τι σας έκανε να γράψετε αυτό το βιβλίο; Δεν έχω προσωπική σχέση με τη Μικρά Ασία. Με άγγιξε η ιστορία του πάστορα Asa Jennings που προσέφερε σωτηρία σε τόσους Έλληνες πρόσφυγες.

Αναρωτιόμουν «ποιος ήταν αυτός ο άνθρωπος που κατάφερε τόσο πολλά κι όμως ο κόσμος δεν γνωρίζει καν την ύπαρξή του;» Ακολούθησα τα χνάρια και την ιστορία του και έμαθα πολλά περισσότερα – τόσο για την ίδια τη Μικρά Ασία και τη μαγική πόλη της Σμύρνης, όσο και για τη «γενοκτονία» που σκότωσε 3 εκατομμύρια Έλληνες και Αρμένιους.

Σίγουρα κάνατε εκτεταμένη έρευνα για τις ανάγκες του βιβλίου – μήπως η συγγραφή του αποδείχτηκε τελικά μια όμορφη περιπέτεια; Μια μεγάλη περιπέτεια! Ανέβηκα στην κορυφή του Κοτσάτεπε, του βουνού απ' όπου ο Μουσταφά Κεμάλ εξαπέλυσε την επίθεσή του προς τον ελληνικό στρατό. Περπάτησα πάνω κάτω την προκουμιά της Σμύρνης αμέτρητες φορές, κρατώντας χάρτες και φωτογραφίες ώστε να μπορώ να «ανα-

παραστήσω» στο μυαλό μου την τρομακτική σκηνή της φωτιάς και της σφαγής τον Σεπτέμβριο του 1922. Τον τρόπο διαδεχόταν η συγκίνηση, με τις καλύτερες στιγμές να διαδραματίζονται στη Λέσβο, σε ένα μικρό χωριουδάκι που λέγεται Σκάλα Λουτρών. Εκεί γνώρισα τους απογόνους των παλιών Σμυρνιτών. Όλοι στο χωριό κατάγονται από πρόσφυγες της Σμύρνης. Διατηρούν μάλιστα ένα όμορφο μικρό μουσείο με αντικείμενα που έφεραν οι δικοί τους από τη Σμύρνη.

Σημειώνετε στο βιβλίο σας πως για εκείνη τη σφαγή τότε χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά η λέξη «γενοκτονία». Στόσο, η ιστορία της Σμύρνης είναι από τις ξεχασμένες στο χρόνο. Γιατί; Πράγματι, τη λέξη «γενοκτονία» επινόησε ένας Εβραίος λόγιος για να χαρακτηρίσει τι συνέβη στην Τουρκία. Το όνομά του ήταν Ραφαέλ Λέμκιν (Raphael Lemkin) και μελετούσε τις γενοκτονίες Αρμενίων και Ελλήνων, οι οποίες αποσκοπούσαν στην πραγματικότητα στη «θρησκευτική κάθαρση» της Ανατολίας. Τα γεγονότα στη Σμύρνη έχουν ξεχαστεί για δυο λόγους. Πρώτον, η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών, και ειδικότερα το Υπουργείο Εξωτερικών, την ήθελε «ξεχασμένη» μόλις από το 1920 γιατί αυτό βοηθούσε τα σχέδιά τους για ανάπτυξη εμπορικών και διπλωματικών σχέσεων με την Τουρκία. Μάλιστα υπήρξε και επίσημη προπαγανδιστική καμπάνια στις ΗΠΑ που σκοπό είχε να «υποβαθμίσει» τη φρίκη. Δεύτερον, η τουρκική κυβέρνηση προσπάθησε να καλλιεργήσει την αμφιβολία και την αμφισβήτηση γύρω από τα πραγματικά γεγονότα της εποχής, και μέχρι κάποιο σημείο το κατάφερε. Ελπίζω το βιβλίο μου – και η δουλειά πολλών άλλων πάνω στο συγκεκριμένο θέμα – να ρίξει φως και να σβήσει κάθε αμφιβολία για το αν αυτή η γενοκτονία πράγματι συντελέστηκε. Τα στοιχεία είναι αδιάσειστα και αδιάψευστα.

Οι Τούρκοι αφιέρωσαν χρόνο, ενέργεια, προσπάθεια και χρήμα προσπαθώντας να πείσουν τον υπόλοιπο κόσμο πως δεν ήταν εκείνοι οι «αυτουργοί». Έχετε σήμερα «δεύτερες σκέψεις» ως προς το ότι οι Τούρκοι έβαλαν σκόνη στη φωτιά που έκαψε τη Σμύρνη; Καμία αμφιβολία. Υπάρχουν πάρα πολλοί αμερικανοί στρατιώτες που είδαν με τα μάτια τους τούρκους στρατιώτες να βάζουν τη φωτιά. Και δεν είχαν κανένα λόγο να πουν ψέματα για αυτά που είδαν. Υπάρχουν επίσης επίσημες καταθέσεις που πάρθηκαν στο Λονδίνο που επιβεβαιώνουν την αιτία της πυρκαγιάς. Αρχικά οι Τούρκοι είπαν πως οι Αρμένιοι έβαλαν τη φωτιά, αλλά όταν ζητήθηκε επίμονα από αξιωματικούς του αμερικανικού ναυτικού να παραδώσουν αποδείξεις, οι τουρκικές αρχές δεν μπόρεσαν. Μεταγενέστερες μελέτες δείχνουν πως οι Τούρκοι ήθελαν να «εξαφανίσουν» τη Σμύρνη καθώς τη θεωρούσαν προπύργιο της Δύσης και του Χριστιανισμού.

Τι μας έμαθαν εκείνα τα γεγονότα; Πρώτον, γενοκτονία είναι όταν μια ομάδα ανθρώπων θεωρεί μια άλλη ομάδα ανθρώπων «λιγότερο ανθρώπους». Αυτή η πεποίθηση τους παρέχει και συνειδησιακά την άδεια να τους σκοτώσουν. Αυτό συνέβη και στην Τουρκία, όπου τους χριστιανούς τους έβλεπαν ως «άπιστα σκυλιά» ή βόδια. Δεύτερο μάθημα, μεγάλες και ισχυρές χώρες όπως οι ΗΠΑ και η Βρετανία (εκείνη την εποχή) δεν είναι πρόθυμες να αποτρέψουν μια γενοκτονία, εάν τα εθνικά τους συμφέροντα δεν δείχνουν να κλονίζονται από μια τέτοια εξέλιξη. Αυτό είναι θλιβερό, αλλά αληθινό. Ασκήθηκε μεγάλη πίεση στον πρόεδρο Warren Harding να σταματήσει τις δολοφονίες των Ελλήνων στη Σμύρνη, αλλά εκείνος αρνήθηκε να στείλει αμερικανικά στρατεύματα να βοηθήσουν. Τρίτον, ένα πρόσωπο σαν τον Asa Jennings, ο οποίος έδρασε χωρίς επίσημες εντολές αλλά ορμώμενος από την ίδια την ψυχή του, μπορεί να κάνει τεράστια διαφορά στην Ιστορία. Εκατομμύρια άνθρωποι ζουν σήμερα χάρη στον Asa Jennings και τη βοήθεια που «υποκίνησε» έχοντας στο πλευρό του τον έτερο φίλο-υποκινητή, τον αμερικανό υποδιοικητή Halsey Powell. ●

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη στο site

Η συνέντευξη δόθηκε στην Kate Tuttle για το «The Boston Globe». [Το βιβλίο κυκλοφορεί από τις εκδ. %αχογιός σε μετάφραση του Σρήστου Κα' αλν].

Τα διαμάντια της
Αστυνομικής Λογοτεχνίας
που κόβουν
την ανάσα!

Μετά το best seller
Εγκλημα με υπογραφή
και 100 χρόνια αφότου
η Άγκαθα Κρίστι έπλασε
τον διάσημο ήρωά της,
ο ΗΡΑΚΛΗΣ ΠΟΥΑΡΟ
επιστρέφει...

«Ενθουσιάστηκα
όταν είδα τον Βέλγο
ντετέκτιβ σε τόσο
μα τόσο καλά χέρια»
Gillian Flynn

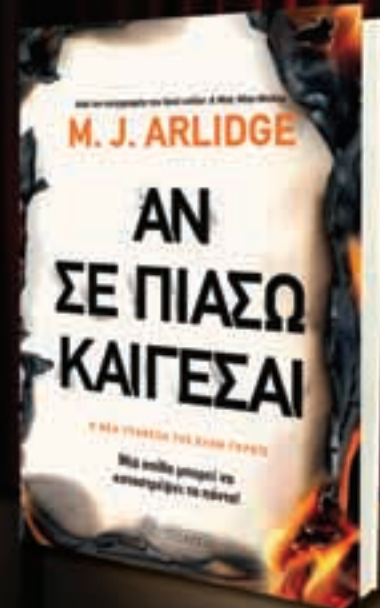
Με φόντο τη Νέα Ορλεάνη
του 1919 που πλημμυρίζει
από τζαζ, ένας μανιακός
δολοφόνος με τσεκούρι
εισβάλλει σε κλειδωμένα
σπίτια, δολοφονεί τους
ενοίκους και εξαφανίζεται
ως διά μαγείας...

«Ένα γοητευτικό πορτρέτο
μιας ζωντανής και αιθέριας
πόλης.
Απλά καθηλωτικό»
The Guardian

Ένα θαμμένο παιδί
ανακαλύπτεται στο δάσος,
και μια ξεχασμένη υπόθεση
έρχεται στην επιφάνεια.
Στον απόηχο αυτής της
παλιάς υπόθεσης απαγωγής
τριών παιδιών, μια
υπόσχεση γραμμένη με αίμα
έρχεται να στοιχειώσει την
επιθεωρήτρια Άλις Μάντισον.

«Μοναδικό... Μια ταλαντούχα
συγγραφέας
με μια δυνατή ιστορία»
The Times

Η best seller σειρά
που ξεκίνησε με το
Α Μπε Μπα Μπελομ
συνεχίζεται!
Η πόλη όλη μυρίζει
μπαρούτι. Ο φόβος,
ο τρόμος και η καχυποψία
έχουν απλωθεί παντού.
Κι αρκεί μια σπύθα
μόνο για να καταστρέψει
τα πάντα...

«Ανατριχιαστικό
μέχρι το κόκαλο!»
Daily Mail

6 ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΠΟΥ ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥ ΠΑΜΕ; ΔΙΑΤΡΕΧΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ (2009-2016) ΚΑΙ ΑΤΕΝΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΣΤΑΘΗΣ ΚΑΛΥΒΑΣ ΕΚΔ. ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ο Στάθης Καλύβας έχει την ικανότητα να γράφει «βαριά» βιβλία και να γίνονται αμέσως μπεστ σέλερ. Φωνή ψύχραιμη, απόψεις εξαιρετικά ενδιαφέρουσες, καταπνέεται με θέματα που αφορούν το παρελθόν, εξηγούν το παρόν και προβλέπουν το μέλλον, βιβλία που αφορούν όλες τις γενιές. Έτσι αναμένουμε με ενδιαφέρον το υπό έκδοση βιβλίο του, μια σειρά προβληματισμών που κατέχουν κομβική θέση για το παρόν και το μέλλον της Ελλάδας. Χωρισμένο σε μεγάλες θεματικές ενότητες που ξεπερνούν την άμεση επικαιρότητα, αναδεικνύουν μεταξυ άλλων: το ιστορικό παρελθόν της χώρας και τον σχεδόν ανεπαίσθητο τρόπο με τον οποίο διαμόρφωσε το παρόν και τη επηρεάζει το μέλλον της, τις αιτίες της κρίσης που ξέσπασε στην Ελλάδα το 2009, τις παθολογίες της Μεταπολίτευσης, τις δυναμικές και τις επιπτώσεις της κρίσης, καθώς αυτή ξεδιπλώνονταν σταδιακά κ.ά.

ΤΟ ΝΗΣΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΕΙ ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΓΟΥΛΑΤΟΣ ΕΚΔ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Μέσα στο χάος των ειδήσεων και των απόψεων στις εφημερίδες και στο ίντερνετ υπάρχουν και λίγα άρθρα γνώμης που έχουν κάτι να προσθέσουν στον δημόσιο διάλογο. Τέτοια άρθρα που αξίζει να διαβάξει κανείς γράφει ένας από τους πιο σοβαρούς αναλυτές της ελληνικής κρίσης, ο καθηγητής Ευρωπαϊκής Πολιτικής και Οικονομίας στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών Γιώργος Παγουλάτος. Τα σημαντικότερα από αυτά, όπως δημοσιεύτηκαν μεταξύ 2007 και 2015, συγκεντρώνει στο βιβλίο που μόλις κυκλοφόρησε. Χωρισμένα σε πέντε μέρη και χωρίς να ακολουθούν χρονολογική σειρά, τα άρθρα αποτυπώνουν το πνεύμα και το κλίμα της κάθε περιόδου της κρίσης, όπως την έζησε ο συγγραφέας υπό διάφορες ιδιότητες: ως ακαδημαϊκό αντικείμενο, γράφοντας ως αναλυτής, μιλώντας και διδάσκοντας για αυτή μέσα κι έξω από τη χώρα, αλλά και ως διευθυντής στρατηγικού σχεδιασμού και σύμβουλος των πρωθυπουργών Λουκά Παπαδήμου και Παναγιώτη Πικραμμένου, την περίοδο μεταξύ Νοεμβρίου του 2011 και Ιουνίου του 2012. Ένα βιβλίο κριτικό τόσο προς τις αποτυχίες των κυβερνήσεων όσο και τις ανεπάρκειες της Ευρωζώνης, που διαβάζεται ως δοκίμιο εθνικής αυτογνωσίας και αναζήτησης ελπίδας.

ΑΝΙΣΟΤΗΤΕΣ, ΦΤΩΧΙΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΑΝΑΤΡΟΠΕΣ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΤΑΣΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ, ΣΤΑΥΡΟΣ ΖΩΓΡΑΦΑΚΗΣ ΕΚΔ. ΠΟΛΙΣ

Ένα βιβλίο για το ασφαλιστικό και τις δραματικές επιπτώσεις του δεν είναι εύκολο να διαβαστεί. Αλλά δεν μπορεί κανείς να φτάσει σε βάθος σε ένα από τα πιο καυτά διαχρονικά θέματα χωρίς να «κουραστεί», χωρίς να είναι διατεθειμένος να δει κατάματα και συλλογικά τη σκληρή πραγματικότητα και να δράσει. Η αναφορά των συγγραφέων στο συλλογικό δεν είναι τυχαία. Αν δεν συγκροτηθεί εκείνη η κρίσιμη μάζα της κοινωνίας που να δέλει στ' αλήθεια να «γίνει κάτι», και μάλιστα στο κοντινό μέλλον, δεν πρόκειται να βρούμε από αυτή την καθοδική σπείρα. Αυτό δεν είναι διόλου αυτονόητο, μας προειδοποιούν οι συγγραφείς. Αν δεν αποφασίσουμε να πάρουμε σήμερα, τώρα, τα επιωδύνα μέτρα, αν δεν βρούμε ένα όραμα για το μέλλον μας, αν δεν διδαχθούμε από την εμπειρία άλλων επιτυχημένων κοινωνιών, δεν θα μπορέσουμε να μετατρέψουμε το αδιέξοδο σε ευκαιρία. Να κάνουμε τη μεγάλη ανατροπή, μια «επανάσταση» προτείνουν οι συγγραφείς, που πρέπει να γίνει συλλογικά.

ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΠΟΥ - ΠΕΡΙΠΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΗ, ΠΕΡΙΠΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ, ΠΕΡΙΠΟΥ ΠΛΟΥΣΙΑ ΤΑΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΕΚΔ. ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Περίπου Έλληνες, περίπου Ευρωπαίοι, περίπου Ανατολίτες, περίπου Βαλκάνιοι, περίπου Μεσογειακοί, οι κάτοικοι της Χώρας του Περίπου βολοδέρνουν ανάμεσα στις πολλές ιδεοληψίες τους. Εκεί κάπου, όμως, ανάμεσα στη θεωρία του περιούσι-

ου λαού και του Ομφαλού της Γης που οι υπόλοιποι φθονούν, επιβουλεύονται και ταυτόχρονα θαυμάζουν, ήρθε μια άγρια κρίση που τους προσγείωσε ανώμαλα. Ποιος είναι αυτός που θέλει να γκρεμίσει το ναρκισσισμό μας με τόσο βάνουσο, αστείο, διεισδυτικό τρόπο; Ο Τάκης Θεοδωρόπουλος, που σπούδασε στο Παρίσι συγκριτική λογοτεχνία, θεατρολογία και ανθρωπολογία του ελληνορωμαϊκού κόσμου, αποπειράται μια περιήγηση στην ενδοχώρα της ελληνικής κοινωνίας και στα μεγάλα κεφάλαια του συλλογικού μας ασυνείδητου. Ένα δοκίμιο που πίσω από το θμό ή την ειρωνεία διακρίνει τη βαθιά αγωνία του συγγραφέα. Οι κοινωνίες, πιστεύει, δεν είναι καταδικασμένες να προοδεύουν. Αν θέλουμε να προοδεύσουμε θα πρέπει να επιστρέψουμε στις αξίες που μας επέτρεψαν να συγκροτηθούμε σε κοινωνία, όσο συντηρητικό κι αν ακούγεται αυτό.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΛΥΣΗ; ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗ ΚΩΣΤΑΣ ΣΗΜΙΤΗΣ ΕΚΔ. ΠΟΛΙΣ

Πρόκειται για ένα βιβλίο το οποίο προέκυψε από μια μακρά συζήτηση με το δημοσιογράφο, μια σειρά δημόσιων τοποθετήσεων σε θέματα που, χρονολογικά, αρχίζουν από την εποχή της πρωθυπουργίας του και φτάνουν μέχρι σήμερα (η ύλη έκλεισε στις 30 του Σεπτεμβρίου 2016), με έμφαση, βέβαια, στην πολυεπίπεδη κρίση που περνάει η κοινωνία μας και για την οποία ο κ. Σημίτης θεωρεί ότι, ναι, υπάρχει λύση. Κατά την άποψή του, η Ελλάδα δεν είναι καταδικασμένη σε μόνιμη υστερήση. Ένας δρόμος διαφορετικός από τον εθνικολαϊκισμό, την εσωστρέφεια και τη στασιμότητα είναι εφικτός. Δυναμίες υπάρχουν για να επιδιώξει η χώρα τη μεταρρύθμιση για μια πιο δίκαιη κοινωνία. Οφείλουν να συνεργασθούν και να συγκριμενοποιήσουν τις επιδιώξεις τους. Μεταξύ άλλων διερευνά τις μέχρι τώρα απαντήσεις σε ερωτήματα όπως: Πώς προέκυψε η κρίση; Είναι δυνατή μια πολιτική αυτονομίας στην εποχή της παγκοσμιοποίησης; Η Ευρωζώνη, στην οποία ανήκουμε, έχει μέλλον ή θα αποτύχει, όπως δείχνει η μέχρι σήμερα απραξία της απέναντι σε καίρια προβλήματα; Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ είναι μια αριστερή, ή μια εθνικολαϊκιστική κυβέρνηση; Η κυβέρνηση υποστηρίζει, ότι η ρύθμιση του χρέους είναι τώρα δυνατή. Ανταποκρίνεται ο ισχυρισμός αυτός στις συμφωνίες που έχει υπογράψει; Ποια ρύθμιση του χρέους πρέπει να επιδιώκει η Ελλάδα; Είναι σκόπιμο και δυνατό η Κεντροαριστερά να αποτελέσει μια εξισορροπητική πολιτική δύναμη ανάμεσα στα δύο άκρα; Ο Κ. Σημίτης απαντά επίσης σε ερωτήσεις που αφορούν: την απογραφή του 2004 και τα Greek Statistics, το «έγκλημα του χρηματιστηρίου», το κόστος των Ολυμπιακών Αγώνων, την υποχώρηση της κυβέρνησής του στο θέμα του ασφαλιστικού το 2001, τις σχέσεις κράτους και εκκλησίας.

ΣΤΙΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΚΛΑΙΩ ΣΤΙΣ ΠΙΟ ΑΣΧΕΤΕΣ ΣΚΗΝΕΣ ΞΕΝΙΑ ΚΟΥΝΑΛΑΚΗ ΕΚΔ. ΠΟΛΙΣ

Πολλές φορές έχω σπαράξει στο κλάμα μέσα στην εφημερίδα... Δεν θα μπορούσα να κάνω άλλη δουλειά, με ενοχλεί τρομερά να ακούω τη φράση «αριστερό πθικό πλεονέκτημα», κυρίως γιατί αυτό το πλεονέκτημα μπορώ να το προσωποποιήσω. Από τον Λεωνίδα Κύρκο, τον Κώστα Φιλίππ, τον Αντώνη Καρκαγιάννη, ξέρω πώς μοιάζουν οι άνθρωποι που έμειναν χρόνια εξορία... Η κόρη του αγαπητού αριστερού πολιτικού Πέτρου Κουνάλακη, αρχισυντάκτης διεθνών ειδήσεων και αρθρογράφος της «Καθημερινής», δημοσιεύει «το ημερολόγιο της», κάτι σαν μια εξομολόγηση ή «δημόσια ψυχανάλυση». «Γράφω, σε προφορικό σχεδόν λόγο, σαν να μιλάω σε κάποιον φίλο μου για όλα όσα με απασχολούν: για τη ζωή στην εφημερίδα, την ιδιαίτερη σχέση μου με το κρεβάτι μου, το φαγητό, τα ρούχα και τα αδιάβαστα βιβλία στο δωμάτιό μου, που σχηματίζουν ένα προστατευτικό τείχος γύρω μου. Για την αγάπη μου για τον Μπακ και τον Καραβάτζιο, το θέατρο του Πίτερ Μπρουκ, αλλά και τις ταινίες του Μπρους Λι. Γράφω επίσης για την κρίση, τους έρωτες, την αμφίθυμη σχέση μου με την Ελλάδα και τη Γερμανία. Για την Αριστερά και τους πολιτικούς που σέβομαι και νοσταλγώ, τον Κώστα Σημίτη, τον Χέλμουτ Σμιτ και τον Λεωνίδα Κύρκο, για παράδειγμα. Για την Ευρώπη και την απηχανία που μου προκαλεί η προσπάθεια να πω κάτι θετικό για τη σημερινή Ε.Ε. Για τις ταινίες που με κάνουν να κλαίω, συνήθως στις πιο άσχετες σκηνές».

33 Στροφές

Canek Sanchez Guevara, μετάφραση του Αχιλλέα Κυριακίδη, εκδόσεις Ίκαρος

Δεν ξέρουμε τι θα έλεγε για τον εγγονό του ο Che Guevara αν διάβαζε αυτή την περιγραφή της σημερινής Κούβας, αλλά εμείς σας λέμε ότι το μικρό αυτό μυθιστόρημα, το πρώτο και μοναδικό του Canek Sanchez Guevara, είναι συγκλονιστικό. Ο συγγραφέας καταφέρνει να σκιαγραφήσει με εξαιρετική ευαισθησία το πορτρέτο μιας Κούβας απογοτευμένης, παραιτημένης, «σαν δίσκος γρατζουνισμένος και βρόμικος που γυρίζει και ξαναγυρίζει».

Συγγραφέας, μουσικός, φωτογράφος και γραφίστας, αρθρογράφος, δημοσιογράφος, ο Sanchez πέθανε στα σαράντα του χρόνια. Αυτό είναι το μόνο βιβλίο του που εκδόθηκε, παρόλο που είχε γράψει μυθιστορήματα και δοκίμια. Τον ήρωά του περιβάλλει η γκριζα και διαβρωτική πραγματικότητα της Κούβας: η ρουτίνα της δουλειάς, τα καθημερινά μικρά ή μεγάλα παράπονα από συναδέλφους, οι δικές του εμμονικές σκέψεις. Χωρισμένος απ' τη γυναίκα του περνάει τον περισσότερο χρόνο διαβάζοντας. Κάθε μέρα γίνεται μάρτυρας του θλιβερού θεάματος των νέων ανθρώπων που εγκαταλείπουν το νησί με αυτοσχέδια μέσα, και τα βράδια βασανίζεται από καφκικούς εφιάλτες στους οποίους συλλαμβάνεται και δικάζεται χωρίς αιτία. Τα πραγματικά του προβλήματα όμως θα ξεκινήσουν όταν κληθεί να γίνει πληροφοριοδότης του κράτους.

Μια ειλικρινής, διεισδυτική ματιά στη ζωή των απλών ανθρώπων στην Κούβα των τελευταίων δεκαετιών. Η ιστορία της απογοήτευσης μιας γενιάς που πίστεψε στις ιδέες της επανάστασης του Κάστρο.

Hotel Living

Η ιλιγγιώδης ζωή του ήρωα στο βιβλίο του **Ιωάννη Παππου** θυμίζει τους ήρωες του **Μπρετ Ιστον Έλις**. Το ακόμα πιο εντυπωσιακό είναι πως είναι **ελληνικής καταγωγής**.

«Μοναδικά ξενοδοχεία, κοστούμια ραμμένα κατά παραγγελία, insider trading, γροθιές, ουσιές και γρήγορο σεξ, σε μια ιστορία αγάπης αλλά και κοινωνικής κριτικής, γραμμένη από κάποιον που έζησε τα ιλιγγιώδη χαι του επιχειρηματικού κόσμου στα '00s και επέζησε για να πει την ιστορία από μέσα. Το Hotel Living είναι ένα αριστούργημα», έγραψε ο συγγραφέας Αύγουστος Κορτώ. Ενώ ο βραβευμένος συγγραφέας των «Ωρών» Μάικλ Κάνιχαμ σημείωσε «Το Hotel Living θα μπορούσε να είναι Ο "Μεγάλος Γκάτσμπι" μετενσαρκωμένος σε μια σύγχρονη κόλαση πέρα και από τη φαντασία του Φράνσις Σκοτ Φιτζέραλντ. Είναι οδυνηρό· είναι ευφυές και σέξι· είναι αστείο και τραγικό. Εν ολίγοις, πρόκειται για ένα τρομακτικά όμορφο βιβλίο». Ποιος είναι ο συγγραφέας; Σύμβουλος επιχειρήσεων με καταγωγή από το Πήλιο ο Ιωάννης Πάππος, απόφοιτος του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, του Πανεπιστημίου Στάνφορντ και του INSEAD, που έχει εργαστεί στις Ηνωμένες Πολιτείες και στην Ευρώπη και σήμερα ζει στη Νέα Υόρκη. Πρωταγωνιστής της ιστορίας ο Στάθης Ρακής, ο οποίος αφρίνει το χωριό του στο Τρικέρι για να βρεθεί στην Καλιφόρνια, μετά επιστρέφει για μεταπτυχιακά στην Ευρώπη και πιάνει δουλειά σε γαλαζοαίματη εταιρεία συμβούλων επιχειρήσεων γεμάτη golden boys, που τον οδηγεί από χώρα σε χώρα και από πόλη σε πόλη. Ερωτευμένος με κάποιον που είναι το άκρως αντίθετό του, περνάει το λίγο χρόνο που δεν βρίσκεται στο γραφείο παλεύοντας με την αϋπνία και παραγγέλλοντας ρουμ σέρβις σε σουίτες στη Νέα Υόρκη, το Λος Άντζελες, το Παρίσι και το Λονδίνο. Μετά τους Δίδυμους Πύργους και με τη νέα φούσκα να πλησιάζει, ο Στάθης συμπαράσύρεται προς τα πάνω και γίνεται μάρτυρας της παρακμής και των χρηματιστηριακών οργίων που θα οδηγήσουν στην κρίση του 2008, μπλεγμένος σε ένα σκάνδαλο που έχει στηθεί γύρω του. Σε ένα τέτοιο περιβάλλον, αποδεικνύεται υπερβολικά Έλληνας για να μείνει, υπερβολικά κυνικός για να φύγει.

[Κυκλοφορεί από τις εκδ. Λιβάνη]

«ΕΝΑ ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΑ ΟΜΟΡΦΟ ΒΙΒΛΙΟ».
MICHAEL CUNNINGHAM

HOTEL LIVING

ΦΙΝΑΛΙΣΤ ΓΙΑ ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΛΑΜΒΔΑ ΚΑΙ EDMUND WHITE DEBUT FICTION

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΟΣ

«Το *Hotel Living* θα μπορούσε να είναι
Ο Μεγάλος Γκάτσμπι μετενσαρκωμένος
σε μια σύγχρονη κόλαση πέρα
και από τη φαντασία
του Φράνσις Σκοτ Φιτζέραλντ.
Είναι οδυνηρό· είναι ευφυές και σέξι·
είναι αστείο και τραγικό.
Εν ολίγοις, πρόκειται για ένα τρομακτικά
όμορφο βιβλίο».

Μάικλ Κάνιχαμ, μπεστ σέλερ συγγραφέας,
βραβευμένος με Πούλιτζερ για το μυθιστόρημα *Οι Ωρες*

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΛΙΒΑΝΗ

www.libanis.gr

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

Harmony Verna
Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Σε μια αδόμαστη ήπειρο, μια γυναίκα αναμετρίεται με τη μοίρα της.
Μια ιστορία απαγορευμένου έρωτα και θάρρους, που συγκρίθηκε
με το θρυλικό έπος «Τα πουλιά πεθαίνουν τραγουδώντας».

Ponzanski • Strobel - **ΞΕΝΟΙ**

Ένας άντρας μπαίνει στο σπίτι σου.
Λέει πως είναι ο αρραβωνιαστικός σου.
Αλλά εσύ δεν τον έχεις ξαναδεί ποτέ...

Ένα καταιγιστικό, ιδιοφυές θρίλερ
που σας προκαλεί να μαντέψετε την αλήθεια...

www.klidarithmos.gr • www.facebook.com/klidarithmos.gr

ΒΙΒΛΙΑ ΣΤΙΣ ΠΡΟΘΗΚΕΣ

ΑΠΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΕΧΡΙ ΕΡΩΤΙΚΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ

Ο ΘΕΙΟΣ ΑΒΡΑΑΜ ΜΕΝΕΙ ΠΑ-ΝΤΑ ΕΔΩ **ΕΛΕΝΑ ΧΟΥΖΟΥΡΗ** ΕΚΔ. ΠΑΤΑΚΗΣ

Χειμαρρώδες, ζωντανό, πολυεπίπεδο, το μυθιστόρημα της Χουζούρη έχει θέμα μια σκοτεινή σελίδα της ιστορίας μας, το Ολοκαύτωμα της Θεσσαλονίκης. Τρεις φωτογραφίες κι ένα χειρόγραφο με τις χρονολογίες 1931, 1939, 1941-1944 που κληρονομεί από τη Θεσσαλονικιά γιαγιά της, ωθούν μια εικοσιεπτάχρονη μεταπτυχιακή φοιτήτρια ιστορίας στο Πανεπιστήμιο του Τελ Αβίβ, να επισκεφθεί τη Θεσσαλονίκη τον Σεπτέμβριο του 2012. Ένα βιβλίο με τα φαντάσματα των χαμένων σεφαραδιτών Εβραίων που κυκλοφορούν έως σήμερα, αδικαιώτα, στους δρόμους της πόλης, αλλά και για τις ευθύνες μας. Ένα βιβλίο διαχρονικό για τη Μνήμη, τη συμπερίληψη και την παραδοχή των όσων κληρονομούμε από το παρελθόν και καθορίζουν το παρόν μας.

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ BANDI ΜΤΦ. ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΙΜΟΥΛΗΣ, ΕΚΔ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Θέλει κόστια για να δημοσιεύσει κανείς μια τέτοια συλλογή διηγημάτων. Συγγραφέας είναι ο Βορειοκορεάτης Bandi (ψευδώνυμο που σημαίνει «μυγολαμπίδα») και η συλλογή κυκλοφόρησε χωρίς την έγκριση του καθεστώτος. Ο Bandi ζει στη Βόρεια Κορέα και αν η ταυτότητά του ανακαλυφθεί, θα αντιμετωπίσει τη θανατική ποινή. Ο συγγραφέας, μέλος της Ομοσπονδίας Συγγραφέων της χώρας, αφότου βίωσε το φοβερό λιμό που έπληξε την πατρίδα του τη δεκαετία του 1990, έγινε δριμύς επικριτής του καθεστώτος. Οι ιστορίες αυτές φυγαδεύτηκαν στη Νότια Κορέα με περιπετειώδη τρόπο και προκάλεσαν το παγκόσμιο ενδιαφέρον. Όπως λέει ο ίδιος, αυτό που τον ωθεί να ρισκάρει τη ζωή του δεν είναι άλλο παρά το συναίσθημα μιας αβύσθατης αγανάκτησης για την πείνα, τις κακουχίες, την απομόνωση και την αποκοπή από την πρόοδο, που έχει επιφέρει στο λαό της Βόρειας Κορέας το απολυταρχικό καθεστώς της.

Η ΠΤΩΣΗ ΤΩΝ ΟΘΩΜΑΝΩΝ, **ΓΙΟΥΤΖΗΝ ΡΟΓΚΑΝ** ΜΤΦ. ΕΛΕΝΗ ΑΣΤΕΡΙΟΥ, ΕΚΔ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Το εντυπωσιακό αυτό βιβλίο του Γιουτζήν Ρόγκαν ανασυνθέτει ένα από τα πιο σημαντικά αλλά ελάχιστα κατανοητά μέτωπα του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου κι ένα από τα πιο αμείλικτα θέατρα πολέμου στην ιστορία. Με λεπτομερείς και συναρπαστικές περιγραφές των κυριότερων μαχών, που εκτυλίχθηκαν στις βάνουσες κλιματικές συνθήκες των άνυδρων ερήμων ή των παγετών του Καυκάσου, αλλά και γύρω από σπουδαίες πόλεις όπως η Κωνσταντινούπολη, η Δαμασκό, η Βαγδάτη και η Ιερουσαλήμ. Αν οι συγκρούσεις στη δυτική Ευρώπη διεξήχθησαν κυρίως από επαγγελματικούς στρατούς, εκείνες στη Μέση Ανατολή ενέπλεξαν ολόκληρους λαούς, με καταστρεπτικές συνέπειες για μακράιωνες κοινότητες όπως εκείνες των Αρμενίων και των Ελλήνων. Οι Οθωμανοί, παρότι επικράτησαν

των Βρετανών τόσο στην Καλλιπολη όσο και στη Μεσοποταμία, τελικά ηττήθηκαν, ανοίγοντας το δρόμο για τη διαμόρφωση μιας νέας Μέσης Ανατολής που έχει διατηρηθεί μέχρι σήμερα.

ΛΕΟΝΑΡΝΤ ΚΟΕΝ, ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΠΟΘΟΥ ΜΤΦ. ΙΩΑΝΝΑ ΑΒΡΑΜΙΔΟΥ, ΕΚΔ. ΙΑΝΟΣ

Εξαιρετική ποιητική συλλογή, γραμμένη στην Ινδία, τον Καναδά, την Αμερική και την Ελλάδα, στην Υδρα. Άνθρωποι, ζώα, φύση, παρόντες, απόντες, γυναίκες, άντρες, παιδιά, παρελαύνουν σε πραγματικό χρόνο, καθώς αποτυπώνονται με την πένα του Κοέν, και μας αναγκάζουν να σταθούμε στην αφήγησή του. Περιέχοντας όλα τα στοιχεία της καλλιτεχνικής γλώσσας του, που του προσέφερε διεθνή αναγνώριση, η έκδοση είναι εμπλουτισμένη και με κάποια χιουμοριστικά και προκλητικά σκίτσα του.

BOB DYLAN 1962-2001- LYRICS ΜΤΦ. ΓΙΩΡΓΟΣ ΙΚΑΡΟΣ ΜΠΑΜΠΑΣΑΚΗΣ, ΕΚΔ. ΙΑΝΟΣ

Όλοι οι στίχοι των τραγουδιών του σπουδαίου τραγουδοποιού από το 1961 έως το 2001, μεταφρασμένοι στα ελληνικά, από τη σειρά «Ιανός ο Μελωδός». Στο βιβλίο περιλαμβάνονται, επίσης, πλούσιο φωτογραφικό υλικό καθώς και επίμετρο του με ταφραστί. Να θυμίσουμε ότι ο Bob Dylan βραβεύτηκε με Νόμπελ Λογοτεχνίας 2016 από τη Σουηδική Ακαδημία «για τη δημιουργία νέων ποιητικών εκφραστικών τρόπων μέσα στη μεγάλη παράδοση του αμερικανικού τραγουδιού». Όπως θα έλεγε και ο Ουίλιαμ Μπάρουζ: «Ο Μπομπ είναι ένας άνθρωπος που πήγε αποστολή στην κόλαση και γύρισε σώος για να μας πει τι είδε εκεί» (απόσπασμα από το βιβλίο).

LADY CORTISOL ΜΙΣΕΛ ΦΑΪΣ ΕΚΔ. ΠΑΤΑΚΗ

Ο Φάις επιστρέφει και πάλι στη φόρμα της νουβέλας με ένα εκτενές, παραληρηματικό κείμενο. Ο τίτλος παραπέμπει στην κορτίζολη, την ορμόνη του φόβου, του πανικού και της κατάθλιψης. Μια γυναίκα που συστήνεται ως Corti αλλά και ως Μάσα με τον μπαλτά, Θρασόμυγα, Συνδεδεμένη 7591, Απαντησομηχανή, Πανσελανοειδής, Θλιμμένο πτώμα, Αυτή που πίνει καφέ, Ριγμένη στο πουθενά, Τερσάτιο έκζεμα, Κουτσά μπαλρίνα, Αστεία πληγή, απαντά στο αδιάκριτο, αμφίθυμο, απειλητικό, υπνωτιστικό, χαοτικό ερωτηματολόγιο ενός απροσδιόριστου άντρα. Είναι φάσματα μιας νοσηρής εμμονής; Ψυχιατρική συνεδρία; Παραισθητική ή μεταφυσική εμπειρία, ονειρικό παζλ; Όλα και τίποτα;

ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2017 ΚΙΚΗ ΔΗΜΟΥΛΑ ΕΚΔ. ΑΓΚΥΡΑ

Ένα ξεχωριστό και συλλεκτικό ημερολόγιο, με 12 ποιήματα της Κικής Δημουλά, τα οποία συνοδεύονται από 13 έγχρωμα κολλάζ, καθώς και δώδεκα ακόμα έργα, που προηγούνται του κάθε μήνα, από το ζωγράφο και σκηνογράφο Ντίνο Πετράτο. Κεντρικό πρόσωπο στα κολλάζ του Ντ. Πετράτου είναι η ίδια η ποιήτρια, φωτογραφημένη σε διάφορες περιόδους της ζωής της. Στις πρώτες σελίδες του ημερολογίου θα σας συγκινήσει το ευχτήριο, από καρδιάς, σημείωμα της ποιήτριας για το νέο έτος, προς όλους μας. Η πρωτότυπη βιβλιοδεσία του π-

μερολογίου διευκολύνει πολύ τη χρήση του για τον εβδομαδιαίο και μηνιαίο προγραμματισμό του αναγνώστη.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΟΥ ΑΪΝΣΤΑΙΝ **Τ.Β. ΒΙΣΒΕΣΟΥΡΑ** ΜΤΦ. ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΔΑΜΙΑΝΙΔΟΥ, ΕΚΔ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
Το βιβλίο αφηγείται την ιστορία της θεωρίας της βαρύτητας από τις απαρχές της ως τις τελευταίες εξελίξεις στην αστροφυσική, ξεδιπλώνοντας τα βασικά στοιχεία της σχετικότητας, του χωροχρόνου, των μαύρων τρυπών και όλης της σύγχρονης φυσικής. Σήμερα, οι μαύρες τρύπες έχουν εδραιώσει την ύπαρξή τους στη σφαίρα της πραγματικότητας και η φυσική τους συνιστά ένα από τα πλέον ενδιαφέροντα πεδία στοχασμού της σύγχρονης επιστήμης.

ΑΣΤΡΑΦΤΕΡΑ ΠΕΔΙΑ ΣΩΤΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΕΚΔ. ΠΑΤΑΚΗ
Παρίσι, Αθήνα, Νέα Υόρκη, Λος Άντζελες, Ντμπρόιτ. Διαδρομές γεμάτες παρακάμψεις. Από τα ευμετάβλητα τοπία των εσωτερικών πόλεων, στη σιωπή των προαστίων. Η Σώτη είναι άνθρωπος του κόσμου. Έχει ζήσει ένα μεγάλο μέρος της ζωής της αλλού, στο Παρίσι και στις αμερικανικές πόλεις, σε αυτοκινητοδρόμους και σε μοτέλ. Στο τελευταίο της βιβλίο ο προσρισμός λείπει. Η διαδρομή έχει σημασία, είναι αφορμή για σκέψεις πάνω στη λογοτεχνία, τη νιότη, την πολιτική, την ιστορία, τη διεθνή στρατηγική, τον έρωτα, την ποίηση, το ροκ εντ ρολ, τον θάνατο και την αυτοκτονία.

Η ΑΠΟΙΚΙΑ ΤΗΣ ΛΗΘΗΣ ΚΛΑΙΡΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΕΚΔ. ΨΥΧΟΓΙΟΣ
Βρισκόμαστε στο 1975 και ένα πλοίο φτάνει στη Λέρο. Μέσα του δεμένοι χειροπόδαρα άνδρες και γυναίκες, επιβάτες σε ένα ταξίδι χωρίς επιστροφή με προορισμό την «Αποικία», όπως αποκαλούν οι ντόπιοι το ψυχιατρείο. Ανάμεσά τους και ο 16χρονος Άλκης, ο εγκλεισμός του οποίου, όπως και κάποιων άλλων, ουδεμία σχέση έχει με ψυχική ασθένεια. Πατι στην «Αποικία» θάβονται και οικογενειακά μυστικά που δεν πρέπει να μαθευτούν, ανίερα ερωτικά πάθη και αναπηρίες κάθε μορφής...

ΓΕΛΑΣΤΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ ΝΙΚΟΣ Δ. ΠΛΑΤΗΣ ΕΚΔ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Με εκατοντάδες λήμματα, περίπου 600 σπάνιες φωτογραφίες και... χιλιάδες χρόνια γελαστικής ιστορίας, όπως αναφέρεται στο εξώφυλλό του. Ένα τυχαίο λήμμα: «Ατυχήματα, τα (Εν Γέν.). Ατυχή συμβάντα, παθήματα. Αν είναι των άλλων (και όχι δικά μας) τότε γελάμε μέχρι δακρύων ενίοτε, με ορισμένα απ' αυτά. Αν, πάλι, είναι δικά μας τότε γελάνε οι άλλοι μαζί μας. Τόσο... απλά». Από το συγγραφέα του «Κάμα Τσούχτρα / Μείζων Οδηγός του Περιθωρίου».

ΜΠΑΪΡΑΚΤΑΡΗΣ, ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΑΓΝΗ ΤΖΟΝΑΘΑΝ ΦΡΑΝΖΕΝ ΜΤΦ. ΓΙΩΡΓΟΣ ΙΚΑΡΟΣ ΜΠΑΜΠΑΣΑΚΗΣ, ΕΚΔ. ΨΥΧΟΓΙΟΣ

Η νεαρή Πιπ Τάιλερ δεν ξέρει ποια πραγματικά είναι. Μόνο ότι το αλθινό της όνομα είναι Αγνή, ότι η σχέση της με τη μητέρα της είναι καταστροφική, ότι κάνει παρέα με αναρικούς στο Όκλαντ. Πα τον πατέρα της δεν έχει ιδέα. Όταν έρθει σε επαφή με τα μέλη μιας οργάνωσης που χειρίζεται τα μυστικά του κόσμου, συμπεριλαμβανομένου του μυστικού ►

Ένα εκατομμύριο βρώμικα μυστικά

Η C.L. Parker γράφει αισθηματικά μυθιστορήματα, από αυτά που «καίνε».

Η Ντιλέιν Τάλμποτ είναι μια καλλονή, χωρίς ερωτική πείρα. Όταν ένα ζήτημα ζωής και θανάτου απειλεί να διαλύσει την οικογένειά της, θα κάνει την υπέρτατη θυσία: θα βγάλει το κορμί της σε πλειστηριασμό σ' ένα πριβέ κλαμπ του Σικάγου για «εκλεπτυσμένα» γούστα. Από την άλλη, ο Νόα Κρόφορντ. Ο μεγίστανος που θα την αποκτήσει αντί 2 εκατομμυρίων δολαρίων. Πιστεύει ότι πέτυχε την τέλεια συμφωνία. Θα μάθει την όμορφη Ντιλέιν να ικανοποιεί κάθε επιθυμία του, χωρίς να υπάρχει κίνδυνος να απειλήσει την καρδιά του. Όλα πηγαινούν σύμφωνα με το σχέδιο του Νόα, ο οποίος οδηγεί την άπειρη Ντιλέιν σε ένα δρόμο αφύπνισης των επιθυμιών και των αισθήσεων – και ασύγκριτης ηδονής. Όμως, πολύ γρήγορα τα πράγματα ανάμεσά τους παίρνουν φωτιά. Συγκρούονται και καβγαδίζουν μέχρι τελικής πτώσεως, αλλά δεν αντέχουν ούτε στιγμή να αποχωριστούν ο ένας τον άλλο. Και στον έρωτα είναι ασυγκράτητοι. Σύντομα, αυτή η σχέση που ξεκίνησε με ένα ψυχρό επαγγελματικό συμβόλαιο αρχίζει να γίνεται κάτι που κανένας από τους δύο δεν είχε προβλέψει – ούτε και ήθελε: αληθινός έρωτας.

[Η μπρ. είναι της Μυρτώς Σαρρή και κυκλοφορεί από τις εκδ. ΚΕΣΤΟΣ]

ΙΑΝΟΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Αριστοτέλους 7, Τ.Κ. 546 24,
τηλ.: 2310 277 004,
e-mail: ekdoseis@ianos.gr

ΑΘΗΝΑ
Σταδίου 24, Τ.Κ. 105 64,
τηλ.: 210 32 17 917,
e-mail: ekdoseis@ianos.gr
www.ianos.gr

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΞΕΝΗ ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ

33 ΣΤΡΟΦΕΣ CANEK SÁNCHEZ GUEVARA

Μετάφραση: Αχλλέας Κυριακίδης

Το πρώτο μυθιστόρημα του Canek Sánchez Guevara, σκιαγραφεί εξαιρετικά το πορτρέτο του λαού της Κούβας και αφηγείται τις δοκιμασίες και τους θριάμβους του πρωταγωνιστή του μέσω μιας σειράς αξέχαστων ιστοριών.

Αλήθεια, τι θα έλεγε για τον εγγονό του ο Che Guevara αν διάβαζε αυτήν τη συγκλονιστική περιγραφή της σημερινής Κούβας;

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΙΚΑΡΟΣ

Βουλής 4, Σύνταγμα | 105 62 Αθήνα
Τ 210 3225152 | www.ikarosbooks.gr

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ
www.metaichmio.gr

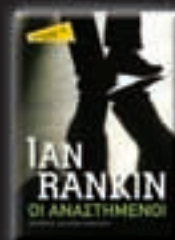

Η επιστροφή του Τζον Ρέμπους

Η αποστρατεία δεν ταιριάζει στον Τζον Ρέμπους. Δεν είναι φτιαγμένος για κόμπι και διακοπές. Η δουλειά του αστυνομικού κυλάει στις φλέβες του. Έτσι, όταν η επιθεωρήτρια Σιβόν Κίλαρκ ζητά τη βοήθειά του σε μια υπόθεση, δεν του παίρνει πολύ χρόνο να αποφασίσει.

Ο Ian Rankin επαναφέρει τους σπουδαιότερους ήρωές του σε μια ιστορία που διερευνά τις πιο σκοτεινές γωνιές των ενστίκτων και των επιθυμιών μας.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΕΠΙΣΗΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ BEST SELLER, ΤΟ ΘΡΙΛΕΡ ΠΟΥ ΑΠΟΘΕΩΘΗΚΕ
ΑΠΟ ΚΡΙΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

«ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ»
ΤΖΕΪΜΣ ΕΛΡΟΪ

www.kastaniotis.com info@kastaniotis.com /Kastaniotis Editions /kastaniotis_ed

Σμαραγδή Μητροπούλου

«Μια στιγμή, μια αιωνιότητα μονάχα», ένα ταξίδι ψυχής από την Τήνο ως την Πάτμο

Από πού αντλήσατε έμπνευση για να γράψετε αυτό το βιβλίο; Αυτό το βιβλίο (και συγκεκριμένα τον τίτλο του) το εμπνεύστηκα μια ανοιξιάτικη βραδιά που βρισκόμουν στο λιμάνι της Τήνου και συζητούσαμε μία παρέα συνάδελφοι για τη σχέση «στιγμής και αιωνιότητας» ή καλύτερα για τη σχέση που υπάρχει ανάμεσα στο αιώνιο και το πεπερασμένο.

Τι νοήματα πραγματεύεται το βιβλίο; Λίγα λόγια για την ιστορία; Όνειρα, αποφάσεις, επιλογές... Αρκεί, κάποιες φορές, μια τόση δα μεταβολή της τύχης για να πάρει άλλη κατεύθυνση η ρότα του караβιού που λέγεται ζωή και να αλλάξουν όλα... όλα. Γιατί ένα σημάδι μπορεί να διαρκέσει για πάντα και μια στιγμή να σημαδέψει την ψυχή για μια αιωνιότητα. Το βιβλίο χωρίζεται σε δύο μέρη. Το πρώτο είναι μια νουβέλα και το δεύτερο αποτελείται από οκτώ αυτοτελείς ιστορίες. Κεντρικός άξονας όλων είναι αυτό το αδιόρατο «κάτι», το «κλικ» που γυρίζει το διακόπτη και που επαναπροσδιορίζει τις ζωές των πρώων –μα και των ανθρώπων γύρω τους– για το υπόλοιπό τους.

ΦΩΤΟ: ΑΡΙΑΔΝΗ ΤΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ

Έχει αυτοβιογραφικά στοιχεία; Αντανακλά τον τρόπο που προσεγγίζετε τη ζωή; Το βιβλίο αυτό είναι ένα ταξίδι ψυχής που ξεκίνησε από την Τήνο και ολοκληρώθηκε στην Πάτμο με αρκετούς ενδιαμέσους σταθμούς και αποτελεί συνδυασμό προσωπικών βιωμάτων και μυθοπλασίας. Συνδυάζοντας το πραγματικό με το φανταστικό, προσπάθησα να αποδώσω τις ανθρώπινες αδυναμίες, τον έρωτα, την απελπισία, το πάθος, τη φιλία, τα όνειρα, τις προσμονές... συναισθήματα που όλοι έχουμε βιώσει κατά τη διάρκεια της ζωής μας, άλλοι σε μικρότερο κι άλλοι σε μεγαλύτερο βαθμό.

Φαίνεται να συνδέεστε βαθιά με το Αιγαίο και τη θάλασσα. Πόσο σημαντικό ρόλο παίζουν στη ζωή σας; Όντως, συνδέομαι με τη θάλασσα, μιας και μεγάλωσα σε μια παραθαλάσσια κωμόπολη στη Νότια Πελοπόννησο, και ιδιαίτερα με το Αιγαίο, γιατί ως αναπληρώτρια εκπαιδευτικός έχω υπηρετήσει σε νησιά των Κυκλάδων και της Δωδεκανήσου. Η σχέση μου με τη θάλασσα θα έλεγα πως είναι ερωτική: λατρεύω να κολυμπώ στα νερά της, να αναπνέω τη μυρωδιά της, να αγναντεύω το απέραντο γαλάζιο, να ονειρεύομαι και να εκπνέομαι.

Τι είδους βιβλία αγαπάτε να διαβάσετε; Μου αρέσει να διαβάζω βιβλία εποχής, που τοποθετούνται δηλαδή σε ένα ιστορικό πλαίσιο του παρελθόντος. Τον τελευταίο καιρό έχω αρχίσει να διαβάζω και βιβλία φαντασίας/τρόμου.

Ποιοι είναι οι αγαπημένοι σας συγγραφείς; Εμπρεάζουν τα έργα σας; Αγαπημένοι μου Έλληνες συγγραφείς είναι ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης και ο Γεώργιος Βιζυηνός και αγαπημένοι μου ξένοι συγγραφείς ο Ιδελφόνσο Φαλκόνες και ο Ζιλμπέρ Σινούε. Καθένας –με τον τρόπο του– έχει επηρεάσει τη σκέψη, την κοσμοθεωρία μου και –έμμεσα– και τη δουλειά μου.

[Κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Όστρια].

της καταγωγής της, και γνωριστεί (και γοητεύσει) με τον Αντρέας, ιδρυτή της οργάνωσης, θα αρχίσει να ανατρέπει τις συμβατικές της απόψεις για το καλό και το κακό.

ΚΑΙ ΚΟΥΤΣΑΒΑΚΗΔΗΣ ΤΑΣΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΙΔΗΣ ΕΚΔ. ΑΓΚΥΡΑ
Η επανακυκλοφορία του βιβλίου είναι εμπλουτισμένη με νέα στοιχεία και γεγονότα από τη δράση του Δημήτρη Μπαϊρακτάρη, του αστυνομικού διευθυντού που συνέδεσε το όνομά του με την καταπολέμηση της εγκληματικότητας στην παλιά Αθήνα. Ο Μπαϊρακτάρης κατήργησε το άβατο στου Ψυρρή, ταπεινώνοντας τους μάγκες και τα κουτσαβάκια που κυκλοφορούσαν οπλισμένοι, κόβοντας το μισό μουστάκι, την αφέλεια των μαλιών και το ένα μανίκι από το σακάκι, ενώ τους έβαζε να καταστρέψουν οι ίδιοι με τη βαριοπούλα στο αμόνι, μαχαίρια και πιστόλια.

ΚΑΠΟΤΕ ΣΤΗ ΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΕΤΑΞΙΑ ΚΡΑΛΛΗ, ΕΚΔ. ΨΥΧΟΓΙΟΣ
Στη Θεσσαλονίκη του Μεσοπολέμου, σε ένα μωσαϊκό προσφύγων, φτωχολογιάς αλλά και μιας ανθούρας ισραηλτικής κοινότητας, η Χριστίνα Παπάζογλου και ο Αλμπέρτο Ματαλών θα ερωτευθούν. Χωρίς μέλλον, καθώς εκείνη είναι ανιψιά μητροπολίτη κι εκείνος γόνος μιας εύπορης εβραϊκής οικογένειας. Από τη Θεσσαλονίκη στην Αθήνα κι έπειτα στη Βιέννη και μετά ο πόλεμος. Και ό,τι θεωρούνταν δεδομένο, ανατρέπειται.

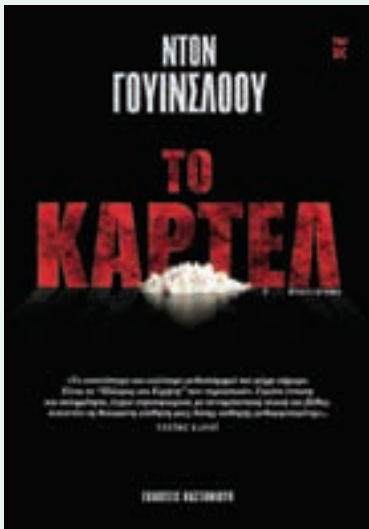
ΤΟ ΝΕΟ ΟΝΟΜΑ - Η ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΝΑΠΟΛΗΣ ΕΛΕΝΑ ΦΕΡΡΑΝΤΕ ΜΤΦ. ΔΗΜΗΤΡΑ ΔΟΤΣΗ, ΕΚΔ. ΠΑΤΑΚΗ
Όσοι λάτρεψαν το «Υπέροχη φίλη μου», περίμεναν με ανυπομονησία το δεύτερο βιβλίο της Τετραλογίας της Νάπολης, τη συναρπαστική αφηγηματική ανατομία της ζωής των δύο κοριτσιών στο δρόμο προς την ωριμότητα. Η Λίλα και η Έλενα, δεκάξι χρονών, βρίσκονται εγκλωβισμένες σε ένα αδιέξοδο. Η νιόπαντρη Λίλα, μόλις αποκτά το επίθετο του άντρα της, νιώθει πως χάνει τον ίδιο της τον εαυτό. Η Έλενα, πρότυπο μαθήτριάς, με το γάμο της φίλης της ανακαλύπτει πως ασφυκτιά. Οι δύο φίλες απομακρύνονται, ξανασημίζουν και μέσα από το σαρωτικό ρυθμό της σχέσης τους συμπληρώνουν το παζλ της ζωής τους, καθημέρα με τα δικά της κομμάτια. Φόντο η Νάπολη και μια ολόκληρη χώρα στην οποία επωάζονται τα ανησυχαστικά γνωρίσματα της σημερινής εποχής.

«ΠΕΡΙ ΕΥΤΥΧΙΑΣ» - ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2017 ΕΚΔ. ΙΑΝΟΣ
Με κείμενα που προσεγγίζουν την ευτυχία, ανάλογα με την οπτική του καθενός – άλλωστε, κατά τον Πλάτωνα, η ευτυχία έχει να κάνει με το μυαλό και τη σκέψη μας. Ένα απόσπασμα: «Όταν κρίνουμε την ευτυχία κάποιου πλούσιου, νέου, ωραίου, τιμημένου, το μόνο που ζητάμε είναι να μάθουμε αν είναι χαρούμενος. Ενώ αντίθετα αν ο άνθρωπος είναι όντως χαρούμενος, δεν μας ενδιαφέρει καθόλου αν είναι νέος ή γέρος, πλούσιος ή φτωχός: ξέρουμε ότι είναι ευτυχισμένος».

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΖΙΑΜΠΕΡ ΣΙΝΟΥΕ ΜΤΦ. ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΟΚΚΙΝΟΥ, ΕΚΔ. ΨΥΧΟΓΙΟΣ
Η ζωή του Μωάμεθ, μέσα από μια εκπληκτική ιστορία που εκτυλίσσεται το 672 στη Μεδίνα, σχεδόν 40 χρόνια μετά το θάνατο του προφήτη. Οι περισσότεροι που τον είχαν γνωρίσει έχουν χαθεί. Άλλοι πέθαναν, άλλοι σκόρπισαν στην απεραντοσύνη. Όλοι εκτός από έναν άνθρωπο. Ένα γέροντα, που αποτελεί την ύστατη ανάμνηση. Ένας νεαρός γραφέας καληπάζει στη έρημο, αναζητώντας τον γέροντα. Θα καταφέρει να τον βρει;

ΟΤΑΝ ΘΑ ΔΕΙΣ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΑΝΔΑΛΟΣ ΕΚΔ. ΨΥΧΟΓΙΟΣ
Αθήνα, 1886. Η Μαργαρίτα βυθίζεται σε ένα γάμο που μοιάζει με αργό θάνατο, όπου ερωτεύεται έναν άνδρα που νόμιζε ότι υπήρχε μόνο στα παραμύθια. Είναι η ιστορία μιας γυναίκας που παρασύρθηκε στη δίνη του πάθους και δύο ανδρών που την αγάπησαν. Κι ακόμα, μια ιστορία σαγήνης και μυστηρίου σε ένα παραθαλάσσιο χωριουδάκι, χρόνια αργότερα, όταν όλα έχουν κριθεί, ή σχεδόν όλα...

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟ ΟΣΛΟ ANNE HOLT ΜΤΦ. Δ. ΠΑΠΑΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ, ΕΚΔ. ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ
Η Έλεν Μπάρκλεϊ, η πρώτη γυναίκα πρό-

Το Καρτέλ

Στο βιβλίο του **Ντον Γουίλσον** δεν κουμαντάρουν οι άνθρωποι τα καρτέλ. Τα καρτέλ κουμαντάρουν τους ανθρώπους.

Σπάνια ένα μυθιστόρημα του είδους επιτυγχάνει να εμβαθύνει και να αναδείξει τις βαθύτερες αιτίες που βρίσκονται πίσω από την απαραμειωτή ανθρωπότητα μιας τεράστιας εγκληματογόνου βιομηχανίας, η παραγωγική βάση της οποίας βρίσκεται στις πιο φτωχές χώρες και η διανομή και ο κύριος όγκος της κατανάλωσης στις πιο ανεπτυγμένες. Σπάνια, επίσης, όλοι οι χαρακτήρες, πρωταγωνιστές και κομπάρσοι, μιας τόσο πολυπρόσωπης ιστορίας φαντάζουν τόσο ανθρώπινα αληθινοί. Για παράδειγμα το δίδυμο των αντιπρώων Κέλερ - Μπαρέρα: Ο «καλός» Κέλερ είναι γεμάτος ενοχές από τις θηριωδίες που έκανε στο όνομα της εξολόθρευσης του «κακού». Ο «κακός» Μπαρέρα, σε ό,τι τουλάχιστον αφορά τον προσωπικό περίγυρό του και τους πιο στενούς συνεργάτες του, έχει συναισθηματικές αναλαμπές αλλά στο τέλος κάνει πάντα αυτό που πιστεύει ότι δυναμώνει ή διασώζει την αυτοκρατορία του. Καθοριστικό ρόλο στη δράση και στις αντιδράσεις των δύο θανάσιμων αντιπάλων παίζει η ψύχωση τους για εκδίκηση. Αυτή είναι που θα καθορίσει τελικά την τραγική μοίρα τους.

Ο Γουίνσλοου πραγματοποίησε πολύμηνη έρευνα, διάβασε εκθέσεις υπηρεσιών, μελέτες οργανισμών, μεξικάνικη αστυνομική λογοτεχνία, on-line εφημερίδες, περιοδικά και ναρκο-blogs, ενώ είδε εκατοντάδες βίντεο αδιανόητης φρίκης. Δημιούργησε έτσι ένα αναλυτικό χρονολόγιο του πολέμου των ναρκωτικών στο Μεξικό την τελευταία δεκαετία και στήριξε την πολυδιάστατη, καθηλωτική αφήγησή του και το καταγιστικό μοντάζ της πλοκής του σε τρεις άξονες: α) Οι ναρκο-αυτοκρατορίες οικοδομούνται από τους εκάστοτε αρχηγούς τους πάνω στην ακραία φτώχεια της υπαίθρου και στην εξαθλίωση των αστικών κέντρων των χωρών παραγωγής και εξαγωγής. β) Η διαφθορά του πολιτικού συστήματος και των διωκτικών μηχανισμών τόσο στις χώρες παραγωγής, όσο και στις χώρες κατανάλωσης. γ) Στον άπληστο, αλαζονικό και πολλές φορές γκροτέσκο χαρακτήρα των ναρκο-αυτοκρατόρων, ο οποίος διαπλάθεται με βάση την ανελέητη σύγκρουση, το βαθμό ευφυΐας, τις ηγετικές ικανότητες και την αδίστακτη επίδειξη πυγμής από την απόλυτη αρχή του ενός.

[Η μετάφραση είναι της Ιλάνειρας Διονυσοπούλου και κυκλοφορεί από τις εκδ. Καστανιώτη].

-Ιερώνυμος Λύκαρης

www.athens voice.gr

Διαβάστε όλο το κείμενο στο site

ΜΙΑ ΑΛΗΘΙΝΗ ΚΑΙ ΕΘΙΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ!

«Το γράψιμό του, γρήγορο, κοφτό, αληθινό. Ένα ντοκουμέντο μιας γενιάς που έζησε το Ίντερνετ από τη ληξιαρχική πράξη γέννησής του μέχρι τη σημερινή του ηγεμονία σε όλες τις πτυχές της ζωής».

Δημήτρης Ν. Μανιάτης, ΤΑ ΝΕΑ

«Το πρώτο βιβλίο του δημοσιογράφου με τη χρυσαφένια πένα, μου θυμίζει όλους τους γραφιάδες που έχω λατρέψει και ζηλέψει».

Μορτώ Κοντοβά

«Η Δευτέρα είναι η αληθινή ιστορία της εξάρτησης (και απεξάρτησης) του Αναστασιάδη από τον τζόγο. Και σε ισοπεδώνει σαν άπερκατ».

Λίνα Γιάνναρου, Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

KEY BOOKS

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

2000 CHOICE AWARDS 2016

«Ένα καθηπώτικό ψυχολογικό θρίλερ...»
The Associated Press

ΕΚΔΟΣΕΙΣ BELL

www.bell.gr | Facebook: BELLpublishing | Twitter: @bell_books | Instagram: @bell_books

ΣΥΛΛΕΚΤΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2017

ΜΕ ΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΚΙΚΗΣ ΔΗΜΟΥΛΑ

Ένα ξεχωριστό, χρηστικό
ημερολόγιο με **12 ποιήματα**
της μεγάλης μας ποιήτριας **Κικής Δημουλά**

Συνοδεύονται
από 13 έγχρωμα
κολλάζ με κεντρικό
πρόσωπο την
ποιητριά, καθώς
και 12 ακόμη έργα
από τον ζωγράφο
και σκηνογράφο
Ντίνο Πετράτο.

Επιμέλεια έκδοσης: Χαρά Μπαρμπάλη
Σχεδιασμός: Νεοκλής Δελέγκος

BANDI Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Φυγαδευμένες παράνομα από τη
Βόρεια Κορέα, οι ιστορίες αυτές,
γραμμένες «με δάκρυα από αίμα»,
έχουν προκαλέσει μεγάλη αίσθηση
στη Δύση, καθώς αποτελούν μια σπα-
ρακτική ανθρώπινη ματιά στη ζωή
κάτω από το τελευταίο απόλυτο ολο-
κληρωτικό καθεστώς του πλανήτη.

Μετάφραση από τα γαλλικά
Βασίλης Κιμούλης

Το βιβλίο, γεμάτο ολοζώντανες εικόνες, προσθέτει χαρακτηριστικές πραγματικών ανθρώπων
στην απρόσωπη ιδέα μας για την οδύνη των Βαρειοκορεατών.

L'EXPRESS

Η κλασική δομή των αφηγημάτων θυμίζει Γκόγκολ και Τσέχοφ, ενώ η ροπή τους
προς τη σάπια του παραλόγου, Ιονέσκο και Μπουλιγκάκοφ.

BOOKS MAGAZINE

ΕΠ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ www.epbooks.gr

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΓΚΥΡΑ

Δ.Α. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α.Ε.Ε. • Α. Κασίου 271, Άγιος Ανδρέας • Τηλ: 210 2693800-4
Κεντρική Διεύθυνση: Άγκυρα Παλαιόφρος, Τέλλωνος 124, Αθήνα • Τηλ: 210 3637667
e-mail: info@e-agyra.gr • www.e-agyra.gr

Με αυτόν μεγαλώνουμε όλοι από το 1890

εδρος των ΗΠΑ, λίγο μετά την εκλογή της επιλέγει τη Νορβηγία για την πρώτη της επίσημη επίσκεψη – και όλος ο κρατικός μηχανισμός της χώρας κινητοποιείται για την ασφάλειά της. Και τότε συμβαίνει το αναπάντεχο: θα εξαφανιστεί από ένα κλειδωμένο και δρακόντεια φρουρούμενο δωμάτιο. Το FBI και η Νορβηγική Αστυνομία αναγκάζονται να συνεργαστούν και το ζευγάρι των ερευνητών Στούμπο και Βικ θα επιδοθεί σε μια κούρσα με τον χρόνο για να αποτρέψει μια κρίση εθνικής ασφάλειας της Νορβηγίας.

Η ΤΖΑΖ ΤΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥ RAY CELESTIN ΜΤΦ. ΜΑΡΙΑ ΤΡΑΪΚΟΓΛΟΥ, ΕΚΔ. ΔΙΟΠΤΡΑ

Φόντο η ατμοσφαιρική Νέα Ορλεάνη του 1919, όπου ένας μανιακός δολοφόνος εισβάλλει σε σπίτια, σκοτώνει τους ενοίκους με τσεκούρι και εξαφανίζεται ως διά μαγείας! Εμπνευσμένο από μία αληθινή ιστορία, το αστυνομικό αυτό θρίλερ εκτυλίσσεται στη μαγευτική πόλη του αμερικανικού νότου που πλημμυρίζει από τζαζ και γίνεται έρμαιο στα χέρια των συμμοριών. Ένα συναρπαστικό μυθιστόρημα αγωνίας και παράλληλα ένα γοητευτικό πορτρέτο μιας ζωντανής και αιθέριας πόλης.

ΔΕΝ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΑΥΤΑ ΕΔΩ ΣΙΝ-ΚΛΕΡ ΛΙΟΥΙΣ ΜΤΦ. ΝΙΚΟΣ Α. ΜΑΝΤΗΣ, ΕΚΔ. ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Μια λογοτεχνική προειδοποίηση για την εύθραυστη φύση της δημοκρατίας, με τον Αμερικανό συγγραφέα, τον πρώτο που τιμήθηκε με Βραβείο Νόμπελ, να περιγράφει πώς ο ολοκληρωτισμός θα μπορούσε να κυριαρχήσει στις Ηνωμένες Πολιτείες. Μια έξοχη πολιτική σάτιρα που μετεξελίσσεται σε μια εκτεταμένη δυστοπία: ένας εκλεγμένος πρόεδρος μετατρέπεται σε δικτάτορα για να σώσει το έθνος από την απάτη της κοινωνικής πρόνοιας, την εγκληματικότητα, το σεξ και τον φιλελεύθερο Τύπο. Γραμμένο την περίοδο του Μεσοπολέμου, παραμένει εξαιρετικά επίκαιρο.

50 ΜΕΓΑΛΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΟΥ ΑΛΛΑΞΑΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΙΑΝ CROFTON ΜΤΦ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΑΡΟΥΞΗΣ, ΕΚΔ. ΔΙΟΠΤΡΑ

Οι κρισιμότερες εξελίξεις όλων των εποχών σε όλες τις ηπείρους, από τις απαρχές της γεωργικής παραγωγής πριν από 10.000 χρόνια μέχρι τις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου στους Δίδυμους Πύργους. Ο Ian Crofton, συγγραφέας πολλών βιβλίων εκλαϊκευμένης ιστορίας, μας μεταφέρει από την αρχαία Αίγυπτο μέχρι τη σύγχρονη Κίνα και από τους Βίκινγκς και τους Μογγόλους μέχρι τη Γαλλική Επανάσταση και τον Ψυχρό Πόλεμο. Μαζί με επιλεγμένα αποφθέγματα του Αριστοτέλη, του Χριστόφορου Κολόμβου, του Γαλιλαίου, του Λίνκολν και άλλων σπουδαίων προσωπικότητων.

ΟΛΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΣΥΜΒΟΥΝ Μ' ΕΝΑ ΑΓΓΙΓΜΑ ΜΑΡΙΑ ΚΟΥ-ΓΙΟΥΜΤΖΗ ΕΚΔ. ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Στο βιβλίο οι άνθρωποι ανατμώνουν ή χωρίζονται, με ανάλαφρα ή βίαια αγγίγματα. Αγγίγματα όλων των ειδών, ερωτικά, σεξουαλικά, κοινωνικά, πολιτικά, μυστήρια. Σχέσεις τρυφερές, άγριες, σε καιρό ειρήνης και σε καιρό πολέμου. Ανάγκες ανθρώπινες και ανάγκες απάνθρωπες. Ένα κοίταγμα που μέσα από την αγγιάδα του απλώνει το χέρι και καίδεύει τους αδύναμους και τους γοτατισμένους, αλλά και αυτούς που ίπτανται στον αέρα, τους ασυμβίβαστους, τους φτερωτούς με τα κρυμμένα φτερά.

Η ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ ΠΑΟΥΛΟ ΚΟΕ-ΛΟ ΕΚΔ. ΛΙΒΑΝΗ

Ο Κοέλο επιστρέφει με το συναρπαστικό πορτρέτο της Μάτα Χάρι, ένα περιπετειώδες μυθιστόρημα αποτέλεσμα έρευνας που βασίστηκε σε αδημοσίευτα έγγραφα, το οποίο, καθώς προχωρά η αφήγηση, δίνει ένα μήνυμα εκπληκτικά σύγχρονο για τις γυναίκες και τους άντρες τού σήμερα. Η ιστορία ξεκινά στο Παρίσι, στις φυλακές Σαν Λαζάρ, το 1917, όταν η τελεustaία της επιθυμία είναι να μάθει η κόρη της την αλήθεια. Πιάνει, λοιπόν, χαρτί και μολύβι για να της μιλήσει για την περιπετειώδη, θυελλώδη ζωή της.

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ JACQUES SALOME ΜΤΦ. ΑΝΝΑ ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ, ΕΚΔ. ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

Ο ψυχοκοινωνιολόγος και σύμβουλος σχέσεων Ζακ Σαλομέ μας μιλάει για τον έρωτα, το πάθος, τα είδη της αγάπης για τον άλλο, για την τόλημ που απαιτεί η

αγάπη, τη διάρκειά της, τους κινδύνους που την απειλούν, την ανανέωση των ζευγαριών. Κείμενα ενθάρρυνσης και έμπνευσης, από έναν άνθρωπο που εργάζεται από το 1962 για μια πιο ουσιαστική επικοινωνία μεταξύ των ανθρώπων, έχοντας μεταξύ άλλων γράψει περισσότερα από 60 βιβλία.

ΤΟ ΑΗΔΟΝΙ KRISTIN HANNAH ΜΤΦ. ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ, ΕΚΔ. ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

Με την ιστορία να εκτυλίσσεται στη Γαλλία στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, φωτίζει ένα κομμάτι που βλέπουμε σπάνια: τον πόλεμο των γυναικών. Πρωταγωνίστριες δύο αδελφές, που τις χωρίζουν η διαφορά ηλικίας, οι εμπειρίες και τα ιδανικά. Η μία θα αναγκαστεί να ζήσει στην ίδια στέγη με τον εχθρό παίρνοντας τη μία σκληρή απόφαση μετά την άλλη, η άλλη αδελφή, η μικρότερη, μόλις 18 ετών, θα προσκωρήσει στην αντίσταση. Ένα συγκλονιστικό μυθιστόρημα για τη δύναμη των γυναικών, που παρέμεινε επί 75 εβδομάδες στα best seller των New York Times.

ΤΟ ΑΡΩΜΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕ ΤΑ ΜΑΥΡΑ GASTON LEROUX

ΜΤΦ. ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΙΣΗΣ, ΕΚΔ. ΔΙΟΠΤΡΑ
Δύο χρόνια μετά «Το Μυστήριο του Κίτρινου Δωματίου» που συντάραξε την κοινή γνώμη της Γαλλίας, ο δημοσιογράφος Ζοζέφ Ρουλεταμπίλ ψάχνει στοιχεία για το παρελθόν του. Την ίδια ώρα η Ματίλντ Στάνγκερσον αψηφά μια αδιόρατη απειλή που-planείται στην ατμόσφαιρα και παντρεύεται τον αγαπημένο της Ρομπέρ Νταρζάκ. Αν και κανείς δεν το ομολογεί, όλοι περιμένουν ότι ο –νεκρός-πια– Λαρσόν θα εμφανιστεί για να απειλήσει τη ζωή τους. Το ζευγάρι φεύγει για μήνα του μέλιτος και λίγες ημέρες μετά ένα τηλεγράφημα με την υπογραφή της Ματίλντ ταραίζει τον Ρουλεταμπίλ. Γράφει μόνο δύο λέξεις: «Σώστε μας». Ένα κλασικό αστυνομικό αριστούργημα, από τον μετρ των γαλλικών ιστοριών μυστηρίου.

Η ΛΙΜΝΗ ΤΩΝ ΛΥΚΩΝ JOHN VERDON ΜΤΦ. ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΡΟΥΞΗΣ, ΕΚΔ. ΔΙΟΠΤΡΑ

Τέσσερα άτομα που ζουν σε διαφορετικά μέρη των ΗΠΑ, χωρίς φαινομενικά να τους συνδέει τίποτα, βλέπουν τον ίδιο τρομακτικό εφιάλτη. Και οι τέσσερις βρίσκονται με κομμένες τις φλέβες –κάτι που δείχνει πως έχουν αυτοκτονήσει– και το όλο που έχουν χρησιμοποιήσει όλοι τους είναι ένα στιλέτο σαν αυτό που έβλεπαν στους εφιάλτες τους. Όταν ο σπουδαίος ντετέκτιβ Ντέιβ Γκάρνεί, ο οποίος πλέον έχει αποσυρθεί, αποφασίσει να ασχοληθεί με τη μυστηριώδη αυτή υπόθεση, πολλοί θα στραφούν εναντίον του. Μεταξύ αυτών, οι μυστικές υπηρεσίες και ένας ψυχρός δολοφόνος.

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΚΛΕΙΣΤΕΣ ΠΟΡΤΕΣ, Β.Α. PARIS ΜΤΦ. ΒΕΑΤΡΙΚΗ ΚΑΝΤΖΟΛΑ ΣΑΜΠΑΤΑΚΟΥ, ΕΚΔ. ΒΕΛΛ

Ένα καθηλωτικό ψυχολογικό θρίλερ που έχει γίνει best seller και έως το τέλος του χρόνου θα έχει μεταφραστεί σε 33 γλώσσες. Πρωταγωνιστές ένα ζευγάρι, ο επιτυχημένος δικηγόρος Τζακ και η γλυκιά σύζυγός του Γκρέις. Θα ήθελες να γνωρίσεις την Γκρέις λίγο καλύτερα, όμως αυτό δεν είναι και τόσο εύκολο γιατί οι δυο τους είναι πάντα μαζί. Ορισμένοι το θεωρούν αγάπη. Κάποιοι άλλοι αναρωτιούνται γιατί ποτέ η Γκρέις δεν απαντάει στο τηλεφώνω. Για ποιο λόγο, ενώ δεν εργάζεται, δεν βρίσκει ποτέ χρόνο να βγει ή έναν καφέ. Πώς είναι δυνατόν να είναι εξάισια μαγείρισσα, αλλά να παραμένει τόσο αδύνατη; Και στα παράθυρα του υπνοδωματίου; Γιατί υπάρχουν κάγκελα;

ΔΕΥΤΕΡΑ ΗΛΙΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ-ΔΗΣ, KEY BOOKS

Μια αληθινή ιστορία για τον τζόγο, γραμμένη σε πρώτο πρόσωπο. «Από τα δεκαεφτά μέχρι τα τριάντα μου έχασα μια περιουσία στον τζόγο. Το να παίζεις με τον τρόπο που το έκανα εγώ μπορώ να το παρομοιάσω μόνο με το να βρισकेσαι σε ελεύθερη πτώση. Τίποτα δεν μπορεί να ανακόψει την πορεία σου προς το κενό και, δυστυχώς, δεν είσαι στο γνωστό όνειρο όπου νιώθεις ότι πέφτεις αλλά τελικά ξυπνάς και πετάγεσαι απ' το κρεβάτι δευτερόλεπτα προτού γίνεις χαλκομανία. Τίποτα δεν μπορεί να σταματήσει την πτώση σου. Έκανα μια συμφωνία με τον εαυτό μου: κάθε φορά που θα θέλω να παίξω σαν τρελός, θα κάθομαι στο γραφείο ή στο κρεβάτι και θα γράφω. Να, τώρα, για παράδειγμα, θέλω σαν τρελός να παίξω ένα πεννντάρικο...».

Σιωπηλή κραυγή Ένα καθηλωτικό αστυνομικό θρίλερ από την Angela Marsons, που μέσα σε ένα χρόνο έχει πουλήσει περισσότερα από 1.700.000 αντίτυπα.

Από την συγγραφέα της best seller σειράς The Girl on the Train

Πέντε άνθρωποι μοιράζονται ένα σκοτεινό μυστικό. Κάπου, κάποτε, βρέθηκαν όλοι μαζί πάνω από έναν τάφο που οι ίδιοι είχαν σκάψει. Χρόνια αργότερα μια σειρά αποτρόπαιων φόνων θα συγκλονίσουν την Μπλακ Κάουντρυ. Πρώτα θα βρεθεί στραγγαλισμένη η διευθύντρια ενός σχολείου, μετά θα ανακαλυφθούν ανθρωπίνα λείψανα σε ένα εγκαταλειμμένο ίδρυμα ανηλίκων και θα αρχίσουν να βγαίνουν στο φως φρικτά μυστικά. Η επιθεωρητής Κιμ Στόουν αναλαμβάνει την υπόθεση και συνειδητοποιεί ότι δεν κυνηγά απλώς ένα διεστραμμένο δολοφόνο. Το δίκως άλλο η φρονική του μανία κάτι κρύβει και κάτι φαίνεται ότι συνδέει τα θύματά του. Όμως για να βρει το συνδυετικό κρίκο, θα πρέπει να μπει στο μυαλό του δολοφόνου, αλλά αυτό θα τη φέρει αντιμέτωπη με το δικό της σκοτεινό παρελθόν – ένα παρελθόν που ακόμη παλεύει να ξεχάσει.

Η μητρ. είναι του Γιώργου Μαθόπουλου και κυκλοφορεί από τις εκδ. Κλειδάριθμος.

Άνω τελεία

Κική Δημουλά

Έργο εξωφύλλου: Σωτήρης Σόρογκας, εκδ. Ίκαρος

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

τι λίγα που σωθήκανε σε μια φωτογραφία

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

Από τον συγγραφέα της best seller σειράς Η Αλυσίδα

ΕΚΔΟΣΕΙΣ **αλεξάνδρεια**

Κωλέττη 31, 106 77 Αθήνα, τηλ. 210 3806305, φαξ: 210 3838173
http://www.alexandria-publ.gr, email: alexpubl@alexandria-publ.gr

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

Anne Applebaum

ΣΙΔΗΡΟΥΝ ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΜΑ

Συνθλίβοντας την Ανατολική Ευρώπη
1944-1956

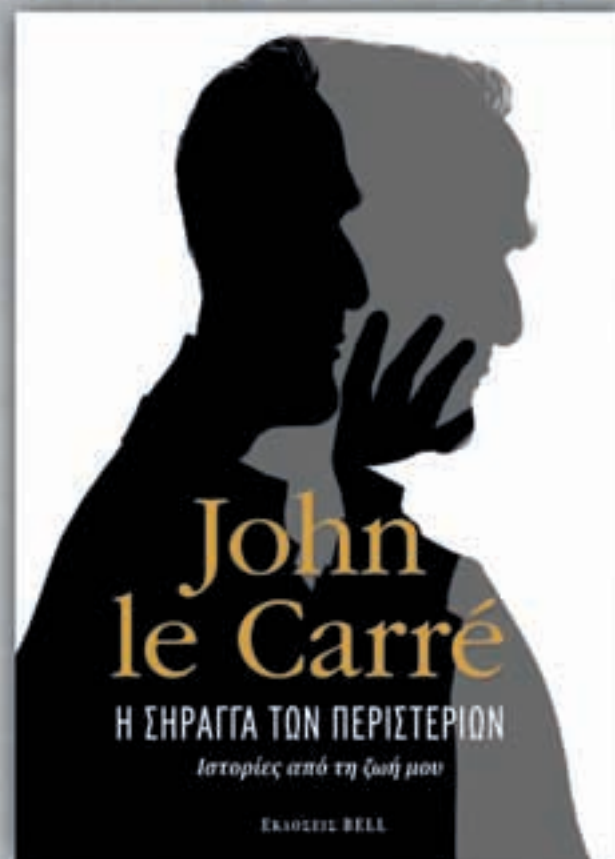
Σκληρότητα,
παράνοια,
αλλόκοτη ηθική,
ιδιότροπη αισθητική -
η εμπειρία της προσαρμογής
εκατομμυρίων ανθρώπων
σ' έναν τρόπο ζωής
που αμφισβητούσε
όλα όσα πίστευαν
και αφαιρούσε
ό,τι κατείχαν.

Καλύτερη Μελέτη της Χρονιάς στο περιοδικό *Time*

Ένα από τα καλύτερα βιβλία της χρονιάς στις εφημερίδες *New York Times*,
The Washington Post, *The Wall Street Journal*, *St. Louis Post-Dispatch*, *Publishers Weekly*

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΙΣ 28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Η αυτοβιογραφία του John le Carré.
Μια ζωή σαν μυθιστόρημα!

ΕΚΔΟΣΕΙΣ BELL

www.bell.gr | bell.publishing | @bell_books | bell_books

EN
LEFKO
87.7

DISCOVER GREAT MUSIC

www.enlefkofm

Ξεναγοί της υπέρβασης

Η ομάδα ξεναγήσεων του **NEON** ξέρει τα πάντα για τη νέα σπουδαία έκθεση της πόλης «Υπέρβαση της Άβυσσος», που είναι εμπνευσμένη από το έργο του Νίκου Καζαντζάκη. Τους ρωτήσαμε ποιο είναι το αγαπημένο έργο τους στην έκθεση.

Της **ΗΡΩΣ ΠΑΡΤΣΑΚΟΥΛΑΚΗ** - Φωτό: **ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ**

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΡΕΗ

“Τα δύο βουνά της Μάρως Μιχαλακάκου, η γλυπτική εγκατάσταση “Ευτυχισμένες μέρες”. Ενώ αυτό που βλέπεις είναι κάτι απλό, δύο βουνά, έχει πάρα πολλά νοήματα. Ακόμα και ο τίτλος έχει σημασία, αφού προέρχεται από το ομώνυμο θεατρικό έργο του Σάμιουελ Μπέκετ και αναφέρεται στο πώς χάνεται η επικοινωνία σε ένα ζευγάρι. Επομένως μου άρεσε πολύ, γιατί είναι κάτι που συναντάμε στη ζωή, συμβαίνει...”

”

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλο το
κείμενο στο site

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΕΥΓΕΝΙΚΟΣ

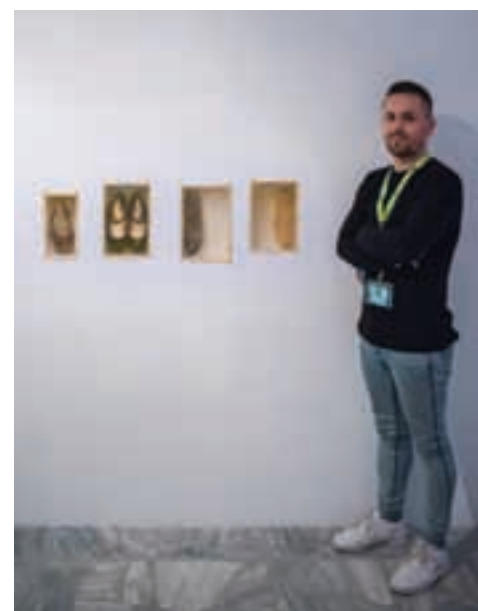
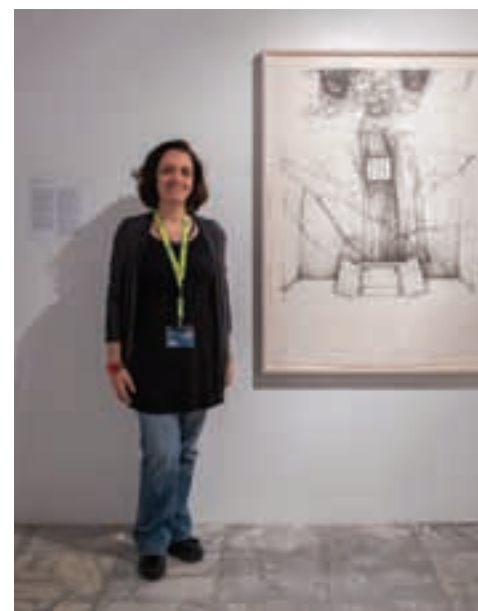
“Το “La Demi-Pourée” του Hans Bellmer από την πρώτη ενότητα “Γένεσις/Τραύμα”. Θεωρώ ότι ο Bellmer εκφράζει την αντίδραση στη μόδα της τελειότητας. Για εμένα το έργο παραπέμπει περισσότερο σε κοινωνικά ζητήματα. Πιστεύω ότι η ομορφιά βρίσκεται μέσα μας και ο καθένας μπορεί να την εκφράσει αναλόγως. Δεν πρέπει να είναι όλα ομοιόμορφα, ούτε το ίδιο όμορφα, με τον καθωσπρεπισμό που ορίζει το καθετί.”

”

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΠΠΑ

“Το έργο της Ιωάννας Πανταζοπούλου “R.E. Reconfigured Etiquette”. Παραπέμπει σε ένα κυριακάτικο στερεοτυπικό τραπέζι που μαζεύεται όλη η οικογένεια για φαγητό. Η ελληνική μετάφραση του τίτλου είναι “Αναδιαμορφώνοντας την εθιμοτυπία” και η καλλιτέχνη έχει πάρει όλα τα στοιχεία του οικογενειακού τραπεζιού, και τα έχει “τινάξει” στον αέρα. Η ουσία όμως κρύβεται βρίσκεται κάτω από το τραπέζι, με την

”

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

“Το έργο “Atrabiliarios” της Doris Salcedo. Η καλλιτέχνης κατάγεται από την Κολομβία. Η κολομβιανή δικτατορία είχε αφήσει πολλά θύματα και αγνοουμένους, συμπεριλαμβανομένων και ανθρώπων της οικογένειάς της. Το μόνο που έμενε από αυτούς τους ανθρώπους ήταν τα παπούτσια τους...”

”

ΜΑΡΙΑ ΤΟΥΝΤΑ

“Ξεχώρισα το έργο του Robert Gober. Έμεινα περισσότερο σε αυτό που δείχνει την εξωτερική είσοδο της σκάλας που οδηγεί στο υπόγειο του πατρικού του σπιτιού (κατασκευασμένο από τον πατέρα του). Μάλιστα, η είσοδος είναι καρφωμένη με σανίδες. Αυτό που μου άρεσε ήταν το νόημά του, αλλά και ο τρόπος που το απέδωσε, με ευχαριστεί να το βλέπω. Εκτίθεται στη 2η θεματική ενότητα της έκθεσης μετά την αίθουσα “Γένεσις/Τραύμα”, όπου ο άνθρωπος έχει ενηλικιωθεί, κουβαλάει το τραύμα που φέρει από την ανατροφή και την παιδική ηλικία...”

”

18/11 - 29/1, «Flying over the Abyss - Η Υπέρβαση της Άβυσσος», Ωδείο Αθηνών, Λεωφόρος Βασιλέως Γεωργίου Β' 17

INFO

cineVOICE

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

«Σταμάτησα νωρίς από ντραμίττας επειδή βαρέθηκα να βλέπω συνέχεια τους κώλους άλλων» (Γκι Πον)

critic's CHOICE

Σύμμαχοι (Allied) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ρόμπερτ Ζεμέκις

ΠΑΙΖΟΥΝ: Μπραντ Πιτ, Μαριόν Κοτιγιάρ, Τζάρεντ Χάρις, Μάθιου Γκουντ, Λίζα Κάπλαν

Βρετανός κατάσκοπος και γαλλίδα αντιστασιακός συναντιούνται στην Καζαμπλάνκα του '42, σκοτώνουν γερμανό αξιωματικό, ερωτεύονται και ένα χρόνο αργότερα ο πόλεμος τους βρίσκει στο Λονδίνο παντρε-

μένους και με παιδιά. Όμως η βρετανική αντιστασιακή υποψιάζεται τη Γαλλίδα για κατάσκοπο των Γερμανών.

Λουσάτο, ιλουστρασιόν, με στυλ κι έξτρα λάμψη από πασαρέλα που μαρτυράει πως η υπέρμετρη φροντίδα στα κοστούμια και τις κουπ είχε ως συνέπεια να εγκαταλειφθούν όλα τα υπόλοιπα –κυρίως η αληθοφάνεια της ιστορίας– στον παράγοντα τύχη. Το φιλμ του Ζεμέκις ξεκίνησε με φιλοδοξίες για σπουδαία πράγματα (κάποια όσκαρ ίσως τσιμπήσει αλλά μόνο σε τεχνικές κατηγορίες), όμως είναι καταδικασμένο να μείνει στην κινηματογραφική ιστορία για άλλους λόγους (με πιάνετε, έτσι;). Η κατασκοπική ίντριγκα που εμπνεύστηκε ο σεναριογράφος Στίβεν Νάιτ («Επικίνδυνες υποσχέσεις») από μια αληθινή ιστορία που άκουσε όταν ήταν νέος, επιχειρεί να συναγωνιστεί σε επίπεδο θεάματος τα μεγάλα έπη του είδους. Όμως οι «Σύμμαχοι» δεν είναι ούτε η νέα «Εξίλεωση» ούτε καν ο «Άγγλος ασθενής». Είναι μια προσεγμένη στις λεπτομέρειές της και φροντισμένη υπερπαραγωγή που γνωρίζει πως όταν δίπλα στη λέξη πόλεμος κολλήσει η λέξη έρωτας τα περιθώρια κέρδους

είναι μεγάλα. Όταν δε στο παρασκήνιο των γυρισμάτων εισβάλλει και το τρίτο πρόσωπο (η εκκεντρική πρώην κυρία Πιτ μπουκάρε στο σετ όταν βγήκε στα πρωτοσέλιδα η «μοναδική χημεία» των δύο πρωταγωνιστών) τότε ο ντόρος γύρω από το φιλμ δυναμώνει και τα προβλεπόμενα κέρδη αναμένεται να καταγράψουν πολλά μηδενικά. Στην πραγματικότητα η ταινία είναι μια μετρίότητα με επικάλυψη χρυσού. Η ιστορία κυλάει νεράκι, αν και ποτέ δεν πείθει απόλυτα για το ρεαλισμό της, η περίφημη χημεία των Πιτ-Κοτιγιάρ είναι ένα καλό διαφημιστικό τέχνασμα και το μόνο που κρατάει σε εγρήγορση το θεατή είναι το μυστήριο της ταυτότητας της πρωίδας και οι ενέργειες του συζύγου της (φιλότιμες οι προσπάθειες του αμερικανού σαρ, που όμως προδίδεται από το ρηκό σενάριο) να αποδείξει την αθωότητα της συντρόφου του. Μέχρι τότε όμως το πουλάκι θα έχει πετάξει και θα αναρωτιέται ο θεατής πού στον κόρακα βρίσκεται ο σκηνοθέτης του «Φόρεστ Γκαμπ» και του «Ναυαγού», που κάποτε ήξερε να βγάζει αληθινό συναίσθημα ακόμη και μέσα από μια απλή ατάκα.

Captain Fantastic **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ματ Ρος

ΠΑΙΖΟΥΝ: Βίγκο Μόρτενσεν, Τζορτζ ΜακΚέι, Σαμάνθα Άισλερ, Στβ Ζαν, Φρανκ Λανγκέλα

Ιδεαλιστής πατέρας-φαμίλιας μεγαλώνει τα 6 παιδιά του σε απομονωμένη δασώδη περιοχή της Β. Αμερικής και τα φέρνει σε επαφή με τον «πολιτισμό» όταν πεθαίνει η μητέρα τους.

Η εναλλακτική οικογενειακή κομεντί του Ρος καί-δεύει τα αυτιά όσων θεωρούν την οργανωμένη κοινωνία και την αστική ζωή ως θεμέλια του παρακμιακού, «αμαρτωλού» δυτικού κόσμου. Η υμνολογία στην αθωότητα και την επιστροφή στη φύση γίνεται με όχι και τόσο... αθώους μηχανισμούς. Η σχολική παιδεία μπαίνει στο στόχαστρο και πυροβολείται με μεγαλοστομίες και διδαχές τύπου «ποιο είναι το νόημα της Διακήρυξης της Ανεξαρτησίας», ενώ άλλα εξίσου αφελή βαρύγδουπα συνοδεύουν την αξία της μόρφωσης στο σπίτι, τη σημασία του κυνηγιού της τροφής (sic), την εξέλιξη των ειδών. Στην πραγματικότητα ο σκηνοθέτης βρίσκεται σε σύγκρουση με τον εαυτό του, αφού διαπιστώνει κι ο ίδιος τα κενά της προχωρή-λοσοφίας του (τα παιδιά είναι «φρικιά», όπως λέει ο μεσαίος γιος, καταδικασμένα να μην ενταχθούν ομαλά στην κοινωνία) και παλεύει να βρει τη χρυσή τομή. Θα το κάνει με τον πλέον προβλέψιμο και εκβιαστικά μελοδραματικό τρόπο, που απλώς επιβεβαιώνει τις υποψίες μας. Καλά και άγια όλα αυτά, αλλά σε ποιον αιώνα είπαμε πως ζούμε;

Ο χορευτής (DANCER) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Στίβεν Κάντορ

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΙ: Σεργκέι Πολούιν

Το πορτρέτο του σημαντικότερου σύγχρονου χορευτή του διεθνούς μπαλέτου που θεωρείται διάδοχος των Νουρέγιεφ και Μπαρίσνικοφ.

Η περίπτωση του 27χρονου Σεργκέι Πολούιν αξίζει την προσοχή μας. Σπάνιο ταλέντο με χαρίσματα από γεννησιμιού του (στο μαριετιρίο, το μοναδικό αλλά σπαγκάτο άνοιγμα των ποδιών του νεογέννητου τρόμαξε μια νοσοκόμα!), με ακαταμάχητο συνδυασμό δύναμης και χάρις στο χορό αλλά και σκοτεινά χρώματα μιας προσωπικής ιστορίας που μετρά τις απώλειες και τις θυσίες δίπλα σε κάθε καλλιτεχνικό «επίτευγμά» του, ο Πολούιν έγινε διάσημος όταν παραιτήθηκε από το Βασιλικό Μπαλέτο του Λονδίνου, όντας ο νεαρότερος σολίστας στη μακρόχρονη ιστορία του. Το ντοκιμαντέρ του υποψήφιου για Όσκαρ Κάντορ («Blood Ties»), χάρη στο πλούσιο υλικό με στιγμιότυπα από κάθε φάση της ζωής του πρωταγωνιστή, είναι μια λεπτομερής, διεξοδική ματιά όχι μόνο στην καλλιτεχνική αξία αλλά, κυρίως, στην ανθρώπινη πλευρά του σαρ. Χωρίς υφάκι και με σεμνότητα ο ήρωας μιλάει on camera για όσα στερήθηκε ο ίδιος και η οικογένειά του προκειμένου να φανεί η λάμψη του ταλέντου σε όλο τον κόσμο. Καταφέρνει να μας συγκινήσει χωρίς να γίνεται σχεδόν ποτέ μελό.

Gimme Danger ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζιμ Τζάρμους

ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ: Γκι Πον, Τζέιμς Γουίλιαμσον, Μάικ Γουότ

Ό Γκι Πον, οι Stooges και το αποτύπωμά τους στην πορεία του ροκ μέσα από το αρχειακό υλικό του Τζάρμους και τις εκ βαθέων εξομολογήσεις του χαμαιλέοντα από το Μίσιγκαν.

Δύσκολα το φιλμ θα κεντρίσει το ενδιαφέρον όσων αγνοούν ή απεχθάνονται τη μουσική των Stooges. Όμως είναι τέτοια η εξωπραγματικά cool αύρα του Γκι Πον που αρκεί για να μαγέψει οποιοδήποτε. Ως μουσικό ντοκιμαντέρ δεν έχει κάποια καινοτομία να επιδείξει. Μάλλον κινείται σε προβλέψιμα μονοπάτια, η γραμμική εξιστόρηση της ζωής του Γκι on camera διανθίζεται με σπάνιο υλικό ή με κινούμενα σχέδια που συναγωνίζονται σε αφαιρική φαντασία τους τινέιτζερ της μπάντας, ενώ τα πιπεράτα σχόλια για τις καταχρήσεις ουσιών είναι ήδη γνωστά. Το βασικό συστατικό επιτυχίας αυτού του σχεδόν δοξαστικού για την περσόνα του Γκι ντοκιμαντέρ είναι η διάθεσή του να πει τα πράγματα με το όνομά τους (οι μηχανισμοί του μουσικού κατεστημένου, η αφέλεια των Stooges –στα όρια της ανοησίας– στα πρώτα βήματα, χρήσιμες λεπτομέρειες για τους Λου Ριντ, Μπάουι, Νίκο κ.ά.) έχουν αξία που αποκτά μεγαλύτερη διάσταση, όταν βλέπουμε την οργιαστική μέθεξη του διονυσιακού περφόρμερ όταν ανεβαίνει στη σκηνή.

ΑΚΟΜΗ

JUST THE FACTS

Σύμμαχοι **

Το τέλος μιας σχέσης, μέσα κι έξω από την οθόνη!

Ο χορευτής ***

Γνήσιο, αυτοκαταστροφικό ταλέντο

Gimme Danger ***

Το ημίγυμνο άγαλμα του Γκι Πον σκαλισμένο από τον Τζάρμους

Captain Fantastic **

Αμόσπη τροφή για ανοιχτά στόματα

Babai: Ο μπαμπάς μου ***

Φτιαγμένο από τα υλικά της αθωότητας

Μήδεια **

Αιτίες δημιουργίας ενός χωρισμού και η Σαλαμίνα του τραγωδού

Σφραγείο ***

Πωλείται σπίτι σε τιμή ευκαιρίας

>>> Στο «Babai: Ο μπαμπάς μου» η προσπάθεια ενός πιστριικά να βρει τον μπαμπά του που τον άφησε για να πάει για δουλειά στη Γερμανία μετατρέπεται σε δυνατό δράμα ενηλικίωσης. >>> Η «Μήδεια» του Νίκου Γραμματικού βάζει το νόημα του έργου του Ευριπίδη σε καλούπι ντοκιμαντερίστικο και μεταμοντερνιστικό, με κάποια σημεία να έχουν ενδιαφέρον, αλλά η δυστοκία της γραφής απωθεί το πλατύ κοινό. >>> Το θρίλερ της βδομάδας είναι φτιαγμένο γύρω από ένα «Σφραγείο» όπου η μεσίτρια πριβίδα βλέπει να σφραγίζεται η οικογένειά της, πριν ξεκινήσει έναν αγώνα παραδοξότητας και αγωνίας.

ΣΕ ΕΙΔΑ...

Γράψε για το **ΣΕ ΕΙΔΑ** (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: **AVSE**, κενό και το μήνυμά σου στο **54344**
Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα.
Χρέωση SMS: € 1,24 με ΦΠΑ (M-Stat) - Hotline: 2103617360

CUSCO BAR

16/11 καθόμασταν δίπλα ο ένας στον άλλον, με ρώτησες αν με έχεις στριμώξει επειδή με σκουντζές με το χέρι σου. Μιλήσαμε...

ΗΣΑΠ

Τετάρτη 16/11 μεσημέρι, μπήκα στο σταθμό Πετράλωνα και καθόσουν με μια φίλη σου απέναντί μου. Ήσουν ντυμένη στα μαύρα και μελαχρινή, κοιταχτήκαμε αρκετές φορές, κατέβηκα Μοναστηράκι ενώ εσύ συνέχισες. Αν το δεις, στείλε εδώ.

ΜΙΚΡΟ ΠΑΛΛΑΣ

Σάββατο 12/11. Παράσταση «Το Ψέμα». Καθόσουν στη 2η σειρά, στις θέσεις δίπλα στην είσοδο, δίπλα στον εσωτερικό διάδρομο. Με μια φίλη σου ίσως. Δεν μπορώ να σε ξεχάσω.

BIJOUX DE KANT

Την Παρασκευή στην παράσταση για τον Λαπαθιώτη καθόσουν δίπλα στην πόρτα με μια φίλη σου. Η φίλη της παρέας μας σας ζήτησε μετά τσι-

γάρο έξω και σας είπε να έρθετε μαζί μας. Γιατί δεν ήρθατε; Ο ψηλός μελαχρινός με τα γυαλιά.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΡΥΤΣΗ

Κυκλοφορούσες αναποφάσιτος Κυριακή βράδυ ή μπορεί απλά να μιλούσες στο τηλέφωνο. Φορούσες μαύρο δερμάτινο και τζιν παντελόνι. Εγώ με φόρεμα κόκκινο και μαζεμένα μαλλιά. Δεν ξέρω αν με πρόσεξες και ενδιαφέρεσαι.

ΛΟΛΑ

Καθόσουν την Παρασκευή στις 18/11 με ένα φίλο σου στο μπαρ και τα λέγατε, αλλά δεν φαινόσασταν ζευγάρι... Καθόμουν δίπλα σου στο μπαρ και σε ρώτησα αν έχετε φωτιά. Είπα: Συγγνώμη που ενοχλώ, και ο τρόπος που μου χαμογέλασες μου έχει μείνει στο μυαλό. Σε σκέφτομαι από τότε. Αναρωτιέμαι αν με πρόσεξες...

ΜΕΤΡΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Κυριακή 20/11, απόγευμα κατά τις 7, ήταν γεμάτο το βαγόνι και στρι-

μώχτηκες δίπλα μου. Κάνα δυο φορές που μας έσπρωξαν μου χαμογέλασες και όταν πήρα την απόφαση να σου πω μια κουβέντα, γύρισες από την άλλη. Ήταν και η μαμά σου (μάλλον) από πίσω. Ελπίζω γι' αυτό να με αγνόησες, ελπίζω επίσης να δεις αυτό το μήνυμα και να κάνεις κι εσύ ένα βήμα (σειρά σου), όμορφη κοκκινομάλλα.

ΑΡΩΜΑ

Σάββατο βράδυ 19/11, στο Άρωμα στη Νέα Σμύρνη, ήμουν με δυο φίλες μου, εγώ ξανθιά με μακριά μαλλιά και γαλάζια μάτια, αν το διαβάξεις σίγουρα θα με θυμάσαι. Γιατί με κοίταγες όλη την ώρα και με κάνεις να σε σκέφτομαι; Αν έχεις μια απάντηση γράψε εδώ.

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

Στο Μουσικό, 19/11, ήσουν με μια φίλη σου. Καθόσασταν έξω στα τραπέζια. Σγουρομάλλες κι οι δύο. Λέγατε για τα ταξίδια που θέλετε να κάνετε. Θα με πάρετε μαζί σας;

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ

Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ

Στείλε το γράμμα σου ταχυδρομικά ή στο fax της Α.Υ. ή στο info@athensvoice.gr για τη στήλη «Μίλα μου βρώμικα».

Μυρτώ μου, με απογοτεύουν οι άντρες με τον καιρό και δυστυχώς έχω και γιο! Δεν διανοούμαι ότι θα πρέπει να κάνω υπομονή, να παίζω ρόλους, να νταντεύω, να αυθυποβάλλομαι, να χειρίζομαι με τρόπο που δεν θα «χαμπαριάζει» ο... λεγόμενος και θα νομίζει ότι εκείνος κάνει κουμάντο και εντέλει να κοροϊδεύω έναν άντρα (ή και περισσότερους, αναλόγως το περιβάλλον, π.χ. οικογενειακό, εργασιακό κ.λπ.) για να μπορώ να συνυπάρξω μαζί τους! Τι στο διάτανο; Ένι γουέιζ, επιτρεψέ μου μέσα από τη στήλη σου να μοιραστώ σοφίες ζωής: 1) Μην πιστεύετε κανέναν άντρα! Να τον εξετάζετε, να μην τον πιστεύετε. 2) Ουδείς ανήρ εκτιμά και καταλαβαίνει (ίσως είναι νοητικό το θέμα) την ειλικρίνεια και την ευθύτητα γυναικών, ιδίως όταν αυτά έχουν να κάνουν με τα αισθήματά τους για εκείνον. Ευχαριστώ a priori.

Διαφωνώ στο «ουδείς». Μια φορά, πριν από καιρό, είπα σε κάποιον «στο λέω ευθέως: να ξέρεις πως το περιτύλιγμα είναι παραπλανητικό. Αν νομίζεις ότι αυτό που νομίζεις πως είμαι θα σε γλιτώσει απ' αυτό που νομίζεις ότι σε πιέζει σε άλλες γυναίκες, να ξέρεις ότι δεν έχω την παραμικρή διαφορά από τις άλλες γυναίκες γι' αυτό κάνε τα κουμάντα σου από τώρα». Δεν έφυγε ποτέ.

Αγαπημένη μας, σοφή Μυρτώ, έχω μεγάλο θέμα: είμαι 27 χρονών και εδώ και 2 χρόνια έχω χωρίσει από μια πενταετή σχέση.

Στην Ελλάδα έχω δουλειά στο αντικείμενό μου (που μ' αρέσει), αληθινές σχέσεις με 5, 6 καλούς φίλους και διάφορους γνωστούς και όσο γίνεται ισορροπημένους γονείς (όχι υποστηρικτικούς, έχει σημασία). Αυτά τα 2 χρόνια που είμαι μόνη γνωρίζω μόνο μαλάκες, εγωκεντρικούς, φοβισμένους συναισθηματικά άντρες. Κι εκεί που το 'χω πάρει απόφαση ότι περνάω καλά και μόνη μου με τους ανθρώπους μου, έρχεται ο έρωτας! Ο οποίος δυστυχώς μένει στην άλλη άκρη της γης και δεν υπάρχει προοπτική να έρθει εδώ. Δεν θα κωλώσουμε, είπαμε, πάω εγώ και τον επισκέπτομαι ανά 2 μήνες κι ανά άλλους 2 έρχεται εκείνος, αλλά ο πραγματικός χρόνος που έχουμε μαζί είναι 10 μέρες ανά 2μηνο. Μυρτώ, να τα παρατήσω όλα τα σίγουρα (και γνώριμα) και να πάω Αμερική; Εγώ χέστηκα για τα υλικά αλλά μπαίνει στη μέση μια πράσινη κάρτα, μια αναζήτηση δουλειάς και μια μάνα κλαμένη για κάτι που μπορεί να το ζω και μόνη μου μέσα στο στρογγυλό κεφάλι μου. Όσο το συζητάω λύση δεν βρίσκω, να ρισκάρω τα σίγουρα για κάτι δυνατό και αμοιβαίο γιατί μικρή είμαι και όλος ο πλούτος είναι το μυαλό μου και στη τελική όλα βρίσκουν το δρόμο τους ή να κάτσω εδώ και να κάνω μόκο μέσα στα γνωστά και ασφαλή (αλλά θα το πω, πλέον βαρετά και μάταια) λημέρια; Πώς ξέρει κανείς αν ο καραμελάκης απέναντι είναι ο ένας και μοναδικός; Με τις καλύτερες ευχές και μεγάλο σεβασμό, ελπίζω να το διαβάσεις πριν το εξάμηνο γιατί μας πιέζει και ο χρόνος μετανάστευσης στον «παράδεισο» του Τραμπ (φτου, κακά).

Πολλές φορές έχω πει τη γνώμη μου για το λόγο που ήρθαμε σε αυτή τη ζωή και ο λόγος αυτός είναι ότι ήρθαμε σ' αυτή τη ζωή για να φάμε και τα μούτρα μας και μετά να γίνουμε καλά και μετά να τα ξαναφάμε. Όμως δεν ξέρω, αλήθεια. Νομίζω πως θα έδινα λίγο χρόνο αν ήμουν στη θέση σας – να περάσει και το καλοκαίρι, να περάσουμε κι άλλο χρόνο μαζί και βλέπουμε από την άλλη σεζόν. Γιατί πιέζει ο χρόνος δηλαδή;

Υ.Γ. 1 Άμα μου λέτε «για κάτι που μπορεί να το ζω και μόνη μου μέσα στο κεφάλι μου», σόρι, σκαλώνω.

Υ.Γ. 2 Άμα μου λέτε «ο καραμελάκης απέναντι» πάλι σκαλώνω.

Υ.Γ. 3 Όποιος μου ξαναπεί «με μεγάλο σεβασμό» θα του πω μαλακία γνώμη επίτηδες.

Μυρτώ, τα έχω με μια μεγαλοκοπέλα ή θείτσα 50 ετών κι εγώ είμαι 45. Τελευταία κάνουμε σεξ μόνο μια φορά στις 15 ημέρες, κάτι το οποίο με προβληματίζει και θέλω να αρχίσω να πηγαίνω σε οίκους ανοχής για να καλύψω το κενό. Ποια είναι η άποψή σου και πόσες φορές πρέπει να πηγαίνω στους οίκους; – Ευχαριστώ, **Γρηγόρης Κ**

Όσες γουστάρετε, δεν θα μπη εμπόδιο στην κάλυψη του κενού που σας προκαλεί η γκόμενά σας, αγαπητέ θείτσε. Καταλαβαίνετε, μπορεί να πέσω έξω στους υπολογισμούς ή να σας στείλω σε λάθος οίκο άθελά μου. Αυτό το λέω διότι και οι οίκοι του Θεού πολλές φορές χρησιμεύουν για λόγους εκτόνωσης, με πιο πνευματικό τρόπο βεβαίως βεβαίως, αλλά γιατί να σας πάρω στο λαιμό μου άδικα των αδικών; **Α**

ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ...

Γράψε για το **ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ** (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: **AVXE**, κενό και το μήνυμά σου στο **54344**
Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα.
Χρέωση SMS: € 1,24 με ΦΠΑ (M-Stat) - Hotline: 2103617360

Μιλάς πολύ βρώμικα. Μήπως να πάρεις τη διπλανή στήλη, Γιάννα;

Ό, τι και να κάνεις τέλει-ώ-σα-με. Μέχρι κι εδώ σου το έγγραψα, Νικολά-

κη, τι άλλο πρέπει να κάνω για να το καταλάβεις;

Ονειρεύομαι που θα φύγουμε μαζί την Πρωτοχρονιά για να πάμε στο Ναύπλιο. Γρηγόρη μου,

είσαι η ζωή μου.

Αν μάθεις μασάζ, Ιωάννα, τότε θα με έχεις σκλάβο σου για πάντα.

ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το **210 3617.369** (11.00-18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Αβαντάζ. Φιντεσάτη 42χρονη ΗΛ/Μηχανικός, με διδακτορικό, Ξανθιά, ψηλή, με εισόδημα άνω των €4.000 μηνιαίως, ακίνητη περιουσία σε νησιά και Αθήνα, επιθυμεί γνωριμία γάμου με κύριο έως 50 ετών. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

STARDUST

Από τον ΓΙΩΡΓΟ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟ

ΚΡΙΟΣ

(21 Μαρτίου – 19 Απριλίου)

Μπορείς πάντα να δείχνεις δυναμικός/ή, ενεργητικός/ή και αισιόδοξος/η, αλλά να, μερικές φορές θέλεις έτσι για αλλαγή να στηριχτείς σε κάποιον/α. Όμως η φήμη ότι δεν έχεις ανάγκη κανένα και ότι μπορείς να τα καταφέρεις μόνος/η σου σε ακολουθεί πάντα κι έτσι δεν περνάει από κανενός το μυαλό να σου προσφέρει ένα χέρι βοήθειας. Η προσωπική σου ζωή τα τελευταία χρόνια, μια με τον Πλούτωνα, μια με τον Ουρανό δεν είναι εύκολη – για να πούμε την αλήθεια, ποτέ δεν ήταν. Μερικές φορές αισθάνεσαι σαν τον τρελό του χωριού, διαφορετικός/ή, ξένος/η, αυτός/ή που δεν χωράει πουθενά. Η πορεία αυτή την περίοδο είναι μοναχική, ακόμα και αν είσαι ανάμεσα σε ανθρώπους. Όμως όσο κι αν ο δρόμος μπροστά σου δεν είναι καθαρός από την ομίχλη και τα φώτα στη μεγάλη σκάλα, αντιμετώπισε το γεγονός ότι έχεις φτάσει σε ένα σταυροδρόμι. Σε ένα σταυροδρόμι που όποιο δρόμο και να διαλέξεις, κερδίζεις.

ΤΑΥΡΟΣ

(20 Απριλίου – 20 Μαΐου)

Ο πολεμοχαρής Άρης στον Υδροχόο, στον τομέα του επαγγελματικού στότους, της κοινωνικής ζωής, των φιλοδοξιών και της αναγνώρισης, μιλάει για μια κρίσιμη επαγγελματική περίοδο κατά την οποία φαίνεται ότι αγωνίζεσαι για να κρατηθείς στην επιφάνεια, να σταθεροποιηθείς, να εξελιχθείς ή να τολμήσεις. Ο Δίας στον Ζυγό, που σχετίζεται με την εργασιακή πραγματικότητα, μάλλον σε διευκολύνει σε τυχόν ανοίγματα ή προσπάθειες να βελτιώσεις την εργασιακή σου ζωή. Επίσης η Αφροδίτη στον Αιγόκερω βοηθάει στις επαφές, τις συζητήσεις, τα σχέδια, τις προοπτικές, δημιουργώντας φιλικό κλίμα σε κάθε επαγγελματική συνάντηση. Έχοντας κατά νου ότι αυτές οι διελεύσεις στρέφουν την προσοχή κυρίως στην επαγγελματική σου ζωή και τους στόχους σου μπορείς επίσης να τις χρησιμοποιήσεις επικοινωνιακά, σε επίπεδο μετακινήσεων και εξωτερικού, σε σπουδές, σεμινάρια, γνώση ή ακόμα και για να ξεκαθαρίσεις το συναισθηματικό τοπίο – πού, πώς, με ποιον, με τι σκοπό και το βαθμό ικανοποίησης που σου προσφέρει ή όχι μια σχέση – και βεβαίως για να βγεις προς τα έξω για να συναντήσεις παλιούς και νέους ανθρώπους.

ΔΙΔΥΜΟΙ

(21 Μαΐου – 21 Ιουνίου)

Ο Υδροχόος αντιπροσωπεύει για σένα το αριστερό κομμάτι του εγκεφάλου που αναλύει δεδομένα, χρησιμοποιεί τη λογική στην επεξεργασία πληροφοριών, έχει συνείδηση του χρόνου: παρελθόν, παρόν και μέλλον, οργανώνει τα γεγονότα και τις δράσεις με μια αλληλουχία και χρησιμοποιεί τη γλώσσα για νοηματική επικοινωνία. Ο Υδροχόος σου ταιριάζει γάντι δηλαδή, και τώρα με τη διέλευση του Άρη εκεί έχεις τη δυνατότητα να είσαι επικοινωνιακός/ή με μυαλό που στροφάρει, ώστε να δεις καθαρά τι συμβαίνει στη ζωή σου (παραβλέποντας για λίγο το φόβο, τις απαγορεύσεις, τα όχι, τα όρια και τους περιορισμούς του Κρόνου), να κρίνεις και να πάρεις αποφάσεις που δεν είναι αποτέλεσμα πίεσης, κρίσης ή απελπισίας. Ο Άρης σε συνδυασμό με τον Δία στον επίσης αέρινο Ζυγό μπορεί να δώσει χειρουργικές λύσεις στα θέματα που σε καίνε και ακόμα περισσότερο να σε βάλει σε μια νέα τροχιά είτε συναισθηματική είτε επαγγελματική. Με λίγα λόγια είναι ευνοϊκή εποχή.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

(22 Ιουνίου – 22 Ιουλίου)

Ο Άρης στον Υδροχόο σημαίνει για σένα συναισθηματική πείνα και δίψα, τεράστια δηλαδή επιθυμία για συναισθηματική εγγύτητα. Είναι από τις εποχές που θέλεις και θέλεις πολύ ο Άλλος να είναι ουσιαστικά παρών, αισθηματικά διαθέσιμος, σεξουαλικά ενεργός με λίγα λόγια απόλυτα δικός σου. Αν συμβαίνει κάτι τέτοιο είσαι ευτυχής, αν δεν συμβαίνει θυμώνεις, αισθάνεσαι απόρριψη, γίνεσαι επιθετικός/ή, ψάχνεις αιτία για σκηνές και καβγάδες. Η πιθανόν δύσκολη ρεαλιστικά οικονομική σας κατάσταση γίνεται αφορμή για γκρίνια, αλλά ένα κομμάτι αυτής της δυσφορίας ενισχύεται από τη συναισθηματική ξηρασία που νιώθεις. Βεβαίως κάθε έλλειψη μπορεί να μετουσιωθεί σε δημιουργικότητα – αφού δεν έχω αισθήματα, τρέχω και εξελίσσω τη δουλειά μου. Η Αφροδίτη ωστόσο στον Αιγόκερω μπορεί να λειτουργήσει ευνοϊκά σε όσους δεν έχουν σχέση, ανοίγοντας ένα παράθυρο στις καινούργιες συναντήσεις αλλά και δημιουργώντας γέφυρες συνεννόησης ή ανανέωσης σε σχέσεις που αισθάνεσαι ότι χρειάζονται επείγοντως αναθερμανση.

ΛΕΩΝ

(23 Ιουλίου – 22 Αυγούστου)

Ακόμα και δαισθητική ή από ένστικτο ίσως αντιλαμβάνεσαι ότι είναι μια σημαντική περίοδος. Και όντως είναι

Τοξότη, η απάντηση σε κάθε ερώτηση είναι διάλογος

αφού δοκιμάζονται οι σχέσεις που σε νοιάζουν πολύ, δημιουργούνται προοπτικές για καινούργιες και είναι η στιγμή να βγεις προς τα έξω δρομολογώντας σημαντικές επαγγελματικές εξελίξεις. Με δύο λόγια, είναι μια εποχή που αν έχεις σχέση αυτή βρίσκεται σε καμπή για να αποδείξει τις αντοχές της, τη σταθερότητα, τη σημασία της. Αν δεν βρίσκεισαι σε σχέση η επιθυμία της συντροφικότητας εντείνεται κι αυτό σημαίνει ότι έχεις ανοιχτά τα μάτια και την καρδιά ώστε να συμβεί. Επίσης με σοβαρότητα και προσπάθεια φαίνεται ότι επαγγελματικά είναι εποχή κινητικότητας, αν είσαι ελεύθερος επαγγελματίας, ή πιθανόν εργασιακών προβλημάτων που σε προειδοποιούν ότι κάτι δεν πάει καλά. Σε κάθε περίπτωση η προσοχή σου είναι στραμμένη προς τα έξω, προς τους άλλους, προς το μέλλον σου.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

(23 Αυγούστου – 22 Σεπτεμβρίου)

Κι ενώ ο Ποσειδώνας επηρεάζει τους γεννημένους στις 31/8 και 1, 2, 3, 4/9 (βυθίζοντας τους σε μια θάλασσα ασάφειας, ρευστότητας, ανικανοποίητου, ψευδαισθήσεων, αυταπάτης, απογοήτευσης, διάψευσης, μελαγχολίας και θλίψης), η ζωή συνεχίζεται. Αυτό σημαίνει ότι η Αφροδίτη στον Αιγόκερω ευνοεί την κοινωνικότητα που μπορεί να εμπεριέχει έρωτα, σεξ και συναντήσεις με ενδιαφέροντες ανθρώπους, όπως επίσης και φίλους και παρέες, διασκέδαση και επαγγελματικές εξελίξεις και σχέδια για το μέλλον. Όσο για τον Ερμή στον Τοξότη σχετίζεται με το σπίτι και την οικογένεια: μετακίνηση, μετακόμιση, ανακαίνιση, προβλήματα με το σπίτι ως οικημ, με θέματα που σχετίζονται με τις σχέσεις μέσα στην οικογένεια ή τη σχέση ή με επαγγελματική κινητικότητα που στοχεύει στην εξέλιξή σου, ψευδαισμένες εργασιακές υποχρεώσεις και ευθύνες. Κάτι τελευταίο: Αν ανήκεις στους Παρθένους που αναζητούν μια υγιή σχέση τότε δεν σε απορροφούν τα προβλήματα των άλλων, δηλαδή δεν μπαίνεις στον πειρασμό να αναλάβεις εργολαβικά το καθήκον να σώσεις τον Άλλο.

ΖΥΓΟΣ

(23 Σεπτεμβρίου – 23 Οκτωβρίου)

Ο Δίας τρέχει αυτή τη στιγμή στο δεύτερο δεκαήμερο του ζωδίου σου, γεγονός που σημαίνει ότι χρειάζεται να είσαι, πρέπει να είσαι σε emergency mode, δηλαδή σε ετοιμότητα ώστε να συλλάβεις την ευκαιρία που σου παρουσιάζεται ή να δρομολογήσεις εσύ ο ίδιος/α την ευκαιρία που θέλεις. Να ξεκαθαρίσουμε για ακόμα μια φορά ότι ο Δίας, ο πανιήτης της τύχης, δεν είναι κουίρ-ερ που φέρνει στην πόρτα σου δώρα από το σύμπαν. Ο Δίας είτε επικυρώνει και αναγνωρίζει μια πορεία προσπάθειας χρόνων είτε σου δείχνει ένα δρόμο που ακολουθώντας τον θα αισθανθείς ολοκληρωμένος/η είτε δημιουργεί τις συνθήκες που χρειάζεται να αναγνωρίσεις ώστε να εξελιχθείς είτε σε προτρέπει να τολμήσεις να κάνεις πραγματικότητα ένα στόχο, όνειρο, σχέδιο. Ο Δίας σπέρνει επίσης μέλλον – σπουδάζεις, επενδύεις στο αύριο, ξεκινάς μια δουλειά, δρομολογείς εξελίξεις. Βοήθησε την τύχη σου για να σε βοηθήσει, αλλιώς αναρωτιέσαι συνεχώς «μα πού είναι ο Δίας» παριστάνοντας την ωραία κοιμωμένη και τον ωραίο κοιμωμένο.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

(24 Οκτωβρίου – 21 Νοεμβρίου)

Βλέπεις μια παλιά οικογενειακή φωτογραφία. Όλη η οικογένεια μαζί. Στην αρχή όλα σου φαίνονται φυσιολογικά. Μετά σφίγγεται η καρδιά σου όταν διαπερνάς τη φωτογραφία, όταν βλέπεις πίσω από αυτήν, όταν θυμάσαι. Όταν θυμάσαι, αισθάνεσαι στο στομάχι σου τον Βεζούβιο που να εκραγεί. Τίποτα δεν ήταν ψευχο παρόλο που έβαζες τεράστια ενέργεια βοηθώντας να μοιάζουν όλα ήσυχα και ήρεμα. Δεν ήταν – αισθανόσουν ότι το ηφαίστειο θα εκραγεί από λεπτό σε λεπτό. Και τώρα σαν ενήλικας/η; Ένα ερώτημα ζωτικής σημασίας αυτή την περίοδο: Αφού κάθε τόσο αντιμετωπίζεις συναισθηματική καταιγίδα μέσα στην οικογένεια, μέσα στη σχέση, με τους ανθρώπους που αγαπάς, μπορείς είτε να κλειστείς μέσα στο σπίτι σου με σφαλισμένες πόρτες και παράθυρα ή μπορείς να βγεις στον κόσμο και να αντιμετωπίσεις το πεπρωμένο σου που είναι να επιτύχεις και να αναγνωριστείς σε όποιο τομέα επιλέξεις. Στην πραγματικότητα δεν έχεις επιλογή. Πρέπει να βγεις έξω και να πετύχεις – με λίγα λόγια το αντίδοτο στις συναισθηματικές σου αναταραχές. Τώρα που είναι μια τέτοια εποχή αναταραχών, η απάντηση βρίσκεται στο κυνήγι της επιτυχίας. Τελεία.

ΤΟΞΟΤΗΣ

(22 Νοεμβρίου – 21 Δεκεμβρίου)

Ο Τοξότης χρειάζεται ζωτικά ψέματα για να αντέξει τους περιορισμούς, την πίεση, για να αντιμετωπίσει τον επώδυνο ρεαλισμό. Όμως η πραγματικότητα με τη μορφή του Κρόνου έρχεται να υπενθυμίσει την παρουσία της έντονα και αναπόφευκτη. Η δουλειά έχει

δυσκολίες. Τα οικονομικά έχουν δυσκολίες. Οι σχέσεις είναι δύσκολες. Και η οικογένεια. Και οι φίλοι. Η ίδια η ζωή είναι δύσκολη. Σαν Τοξότης προσπαθείς να αποσπάσεις την προσοχή σου βλέποντας κορυφές, ξεφεύγοντας στο μέλλον, στο αύριο και στο μετά. Όμως χρειάζεται να καλλιεργήσεις δύο καλά σου χαρακτηριστικά που μπορούν να γίνουν και η αιχίλλειος πτέρνα σου: να ακούς και να επικοινωνείς. Η επικοινωνία είναι κεντρική στο θέμα των σχέσεων σου και αυτή δοκιμάζεται τους τελευταίους μήνες και έντονα τώρα: σπαταλås μεγάλη ενέργεια για να δείχνεις σωστός/ή και ευφυής και αστείος/α και περπατημένος/η και χαρισματικός/ή και φαγμένος/η και μοναδικός/ή. Σνομπάροντας σχέσεις και ανθρώπους που δεν ανταποκρίνονται στο επικοινωνιακό σου στιλ και την α-νωτερότητα σου το μόνο που καταφέρνεις είναι να αποξενωνεσαι. Στόχος σου, αν θέλεις να συνεχίσεις να βρίσκεισαι ανάμεσα στους ανθρώπους, είναι ένας διπλής κατεύθυνσης ισότιμος διάλογος.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

(22 Δεκεμβρίου – 19 Ιανουαρίου)

Δεν είναι η ζωή μόνο άγχη, αγώνας, εργασιακή καθημερινότητα, φόβοι ότι δεν θα τα καταφέρεις, βάρη και ευθύνες. Είναι και χαρά και διασκέδαση και καλή διάθεση και αισιοδοξία και ευχάριστες συναντήσεις και φίλοι και καινούργιοι άνθρωποι που έρχεσαι σε επαφή και σε συγκινούν ερωτικά. Ε ναι, μπορείς να παίξεις για λίγο πιο ελαφριούς ρόλους, σε μια αισθηματική κωμωδία π.χ., ή να ρίχνεις πιο συχνά κλεφτές ματιές στον καθρέφτη, να προσέχεις το στιλ σου, να ζητάς χάρες και να εισακούονται, να το ρίχνεις πιο συχνά έξω. Και αν σώνει και ντε χρειάζεσαι οπωσδήποτε και μια επαγγελματική διάσταση τότε μπορείς να κάνεις δημόσιες σχέσεις του εαυτού σου, να διαφημίσεις τη δουλειά σου, να ξεκινήσεις μια δουλειά, να δημιουργήσεις επαφές με χρήσιμους ανθρώπους, να συζητήσεις ανάλαφρα για επαγγελματικά ζητήματα. Υ.Γ. Αν διαπιστώσεις ότι υπάρχει διαρροή χρήματος χρειάζεται να κάνεις κάτι για να εξασφαλίσεις την οικονομική σου ασφάλεια.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

(20 Ιανουαρίου – 18 Φεβρουαρίου)

Μετά από μια εποχή πιθανόν νάρκης, χαμηλής κοινωνικής ορατότητας και εσωστρέφειας, από τη στιγμή που μπήκε ο Άρης στο ζωδίο σου, υπάρχει έντονη η επιθυμία να ζήσεις πιο έντονα, να βγεις προς τα έξω με τη φόρα κάποιου που βγήκε μετά από καιρό από την απομόνωση διεκδικώντας ό,τι ενδιαφέρειν έχει να προσφέρει η ζωή. Υπάρχει μεγάλη επιθυμία να δράσεις, που σημαίνει ότι αν η δουλειά σου ως ελεύθερου επαγγελματία είχε βαλτώσει το προηγούμενο διάστημα τώρα μπορείς να στρέψεις τα πράγματα προς τα εκεί που θέλεις, να ενεργοποιηθείς και να τρέξεις με αποφασιστικότητα πίσω από στόχους που εσύ θέτεις. Σε οποιαδήποτε πάντως δουλειά τα πράγματα φαίνεται να επιταχύνονται και να παίρνουν έξτρα πτροφές – υπάρχει κινητικότητα, ένταση, έξτρα ευθύνες ή δουλειά. Η σχέση ή οι σχέσεις που σε επηρεάζουν, που σε ενδιαφέρουν και που είναι σημαντικές, μπαίνουν σε κρίσιμη φάση, με την έννοια ότι αναθεωρούνται, δημιουργούν κρίση, σταθεροποιούνται, βαθαινούν ή έρχεται στην επιφάνεια ό,τι ήταν κρυμμένο κάτω από το χαλί. Όχι αποφάσεις στο γόνατο – σκέψου καλά πριν.

ΙΧΘΥΕΣ

(19 Φεβρουαρίου – 20 Μαρτίου)

Πώς είναι η περίοδος αυτή; Χμμ... Κανένας αστρολόγος δεν μπορεί να σου πει αυτή τη στιγμή ότι υπερβάλλεις όταν παραπονιέσαι, όταν αισθάνεσαι ακόμα και στις πιο χαλαρές σου στιγμές ένα αδιόρατο άγχος και φόβο ή ένα σφιζίμο στην ψυχή σου, ή ότι εδώ και κάποιους μήνες νιώθεις να πιέζεσαι από παντού – από σχέσεις, δουλειά, καθημερινότητα, οικογένεια, μέλλον, σπουδές ή ό,τι βρίσκεται σε κατάσταση ρευστότητας και πρέπει εσύ να του δώσεις μορφή, παρόν και μέλλον. Ο Άρης στον Υδροχόο και ο Ερμής στον Τοξότη δεν διευκολύνουν τα πράγματα και η Αφροδίτη σε μια σχετικά καλή προς εσένα θέση, στον Αιγόκερω, δεν μπορεί να κάνει θαύματα που τόσο πολύ έχεις ανάγκη. Μπορεί ωστόσο να σου δώσει χαρά μέσα από φίλους και ανθρώπους που εκτιμάς και σου αρέσει η παρέα τους, να βγεις έξω και να γελάσεις ξεχνώντας ό,τι σε καίει, να σου δώσει μερικές καλές στιγμές στη συντροφική σου ζωή και να αναθερμάνει το ενδιαφέρον σου για μια ερωτική ιστορία ή τουλάχιστον, βλέποντας κάποιον μέσα σε μια παρέα, να σου περάσει από το μυαλό η σκέψη «τι θα γινόταν αν... ήμασταν μαζί». Ναι, η πραγματικότητα σου είναι ζόρικη, οπότε χρειάζεται να βάλεις το χέρι σου για να την κάνεις πιο φωτεινή. **A**

**Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβείς και τον ωροσκόπο σου*

ATHENSvoice

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές	
	
Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη	Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπιλη
	
Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ	
Art Director Φώτης Πεκλιβανίδης	
Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντισιράς	
Αρχισυντάκτες Γιάννης Νένης, Δημήτρης Μαστρογιαννίτης	
Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος	Επιμέλεια Ύλης: Δήμητρα Γκρους
	
Συντακτική ομάδα: Δ. Αθανασιάδης, Ν. Αργυροπούλου, Ντ. Βλαχοπούλου, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γούναρη, Κ. Γιαννακίδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητρακόπουλος, Θ. Ευθυμίου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Δ. Καραθάνος, Α. Καρανικολού, Μ. Κοντοβά,Ι. Μαργακουδάκη, Μ. Μαργαρά, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μπλάτος, Ελ. Μπεζιρίδανογλου, Κ. Νιαμονιτάκη, Α. Νικολάρη, Ευτ. Παλλήκαρης, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Πανόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Η. Παρτσακουλάκη, Γ. Παυριανός, Κ.Ρήγος, Ζ. Σφυρη, Σ. Τριανταφύλλου, Γ. Τσάκαλος, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Σ. Χαραμής, Α. Χουρμούζη	
Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα info@athensvoice.gr	
Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos	
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα avguide@athensvoice.gr	
Εικονογραφήσεις Θεοδώρης Μπαργιώτας, Νεκτάριος Σταματοπούλος, Smart, Β. Γκογκτζιλάς, Benoit Paré, art@athensvoice.gr	
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, In Time, Ideal Images, Αλ. Βλάχος (Action Images) Κ. Αμοιρίδης, Α. Κούρκουλος, Στ. Καλσιπέρης, Μάρω Κουρή, Θ. Σταμάτης, Π. Βουμβάκης, Τ. Βρεττός, Στ. Ρόκκος, Βαγγέλης Τάτσης	
Διαχείριση Web Βαγγέλης Κορωνάκης vkoron@athensvoice.gr	
Αρχισυνταξία Ελίζα Συναδινού	
Διευθυντής Εμπορ. Ανάπτυξης Νίκος Τσουανάτος, ntsouanatos@athensvoice.gr	
Digital Advertising Manager Αναστασία Μπαφούνη, anastasia@athensvoice.gr	

Direct Market Manager Βασίλης Ζαρκαδούλας
Direct Market Νίκος Δαδημόπουλος, Θεοδώρα Θεμελή, Ελεονώρα Βερυκοκίδη, Βαγγέλης Κώτσος
Υποδοχή Διαφημιστικής Αγοράς & Direct Market Μαρία Αυγερινού marketing@athensvoice.gr
Ροή Διαφήμισης Web Έρη Ορφανάκου efiorfanakou@athensvoice.gr
Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαρία Καραχοντζιτη
Διαχωρισμοί - Εκτύπωση «Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούνη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369, fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Αγγελίες: 210 3617. 369 / Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr
Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369
ATHENS!
Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΑΠΟ ΜΗΧΑΝΗΣ ΝΟΣΤΙΜΙΕΣ

Τώρα μπορείς και εσύ να ανακαλύψεις τα μυστικά της μαγειρικής, πιο εύκολα από ποτέ, με βοήθo σου την κουζίνομηχανή της Silvercrest. Η υψηλή ποιότητα κατασκευής και η εξαιρετικά χαμηλή της τιμή, σε συνδυασμό με τα εξαρτήματα ανάδευσης, ανάμειξης και ζυμώματος, σου δίνουν την ελευθερία κινήσεων που χρειάζεσαι και την κάνουν βασικό συστατικό σε κάθε συνταγή σου. Βρες την κουζίνομηχανή της Silvercrest και πολλά άλλα ποιοτικά προϊόντα μαγειρικής και ζαχαροπλαστικής, σε εξαιρετικά χαμηλές τιμές, σε οποιοδήποτε κατάστημα Lidl, ώστε η διάθεση και η φαντασία να είναι τα μοναδικά όρια στις δημιουργίες σου.

Κάθε συσκ.

99.99€

SILVERCREST KITCHEN TOOLS®

Κουζίνομηχανή

Για ζύμωμα, ανάδευση
και ανάμειξη
3 χρόνια εγγύηση

Κάθε μέρα αξίζει!

COSMOTE TV

Ο ΟΤΕ TV ΓΙΝΕΤΑΙ COSMOTE TV ΚΑΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΕΙΣΑΙ ΕΣΥ.

Τώρα, η **COSMOTE TV** με τη νέα hybrid υπηρεσία αλλάζει την τηλεοπτική σου εμπειρία και σου δίνει περισσότερες δυνατότητες για να απολαμβάνεις το αγαπημένο σου περιεχόμενο όποτε θέλεις, απ' όπου κι αν βρίσκεσαι.

Η υπηρεσία COSMOTE TV παρέχεται από τον ΟΤΕ. Για λειτουργία hybrid απαιτείται σύνδεση του αποκωδικοποιητή στο Internet. Εις υπηρεσίες COSMOTE REPLAY TV & COSMOTE TV GO παρέχεται δυνατότητα θέασης επιλεγμένων προγραμμάτων. Όροι και προϋποθέσεις της υπηρεσίας COSMOTE TV και των πρόσθετων υπηρεσιών στο cosmotetv.gr.

cosmotetv.gr

ΟΜΙΛΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ